

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/65/EU IRÁNYELVE**(2014. május 15.)****a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról****(átdolgozás)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ több alkalommal jelentősen módosult ⁽⁵⁾. Mivel most további módosításokra kerül sor, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) A 93/22/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ célja azon feltételek létrehozása volt, amelyek mellett az engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások és bankok meghatározott szolgáltatásokat nyújthatnak, vagy fióktelepeket hozhatnak létre más tagállamokban a székhely szerinti tagállam engedélyezése és felügyelete alapján. Ezért az irányelv célja a befektetési vállalkozásokra vonatkozó induló engedélyi és működési követelmények összehangolása volt, beleértve az üzletviteli szabályokat is. Rendelkezett a szabályozott piacok működésére irányadó egyes feltételek összehangolásáról is.
- (3) Az elmúlt években egyre több befektető vált aktívvá a pénzügyi piacokon, akiknek egyre összetettebb és szélesebb körű szolgáltatásokat és eszközöket kínálnak. E fejleményekre tekintettel az uniós jogi kereteknek le kell fedniük a befektető-központi tevékenységek teljes körét. E célból rendelkezni kell a befektetők magas szintű védelméhez szükséges összehangolás mértékéről, amely egyben lehetővé teszi a befektetési vállalkozásoknak, hogy az Unió belső piacot képező teljes területén szolgáltatást nyújtsanak a székhely szerinti tagállam felügyelete alapján. A 93/22/EGK irányelvet ezért a 2004/39/EK irányelv váltotta fel.
- (4) A pénzügyi válság rámutatott a pénzügyi piacok működésének és átláthatóságának gyengeségeire. A pénzügyi piacok fejlődése felhívta a figyelmet a pénzügyi eszközök piacainak szabályozását szolgáló keret megerősítésének szükségességére, ideértve azt az esetet is, amikor ezeken a piacokon tőzsdén kívüli kereskedés folyik, annak érdekében, hogy megnövekedjen az átláthatóság, a befektetők jobb védelmet kapjanak, erősödjön a bizalom, foglalkozzanak a nem szabályozott területekkel, és biztosított legyen, hogy a felügyelők megfelelő hatásköröket kapnak feladataik teljesítéséhez.

⁽¹⁾ HL C 161., 2012.6.7., 3. o.

⁽²⁾ HL C 191., 2012.6.29., 80. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i állásfoglalása (a Hivatalos lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 13-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, és a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁵⁾ Lásd III. melléklet, A. rész.

⁽⁶⁾ A Tanács 1993. május 10-i 93/22/EGK irányelve az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról (HL L 141., 1993.6.11., 27. o.).

- (5) Egyetértés van a szabályozó testületek között nemzetközi szinten abban, hogy számos pénzügyi intézményben a vállalatirányítás gyengeségei, ezen belül a fékek és ellensúlyok hiánya a pénzügyi válsághoz hozzájáruló tényező volt. A túlzott és felelőtlen kockázatvállalás egyes pénzügyi intézmények csődjéhez, valamint tagállami és globális rendszerszintű problémákhoz vezethet. Az ügyfelek számára szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások helytelen viselkedése a befektetők számára hátrányokhoz és a befektetők bizalmának elvesztéséhez vezethet. Annak érdekében, hogy foglalkozni lehessen a vállalatirányítási mechanizmusokban fennálló gyengeségeknek a potenciális hátrányos hatásaival, a 2004/39/EK irányelvet részletesebb elvekkkel és minimumszabályokkal kell kiegészíteni. Ezeket az elveket és standardokat a befektetési vállalkozások tevékenységének természetét, méretét és összetettségét figyelembe véve kell alkalmazni.
- (6) Az európai uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport felkérte az Uniót, hogy dolgozzon ki összehangoltabb pénzügyi szabályozást. A jövőbeli európai felügyeleti struktúrára való tekintettel az Európai Tanács 2009. június 18–19-én szintén hangsúlyozta egy európai egységes szabálykönyv kialakításának szükségességét, amely valamennyi pénzügyi intézményre alkalmazandó lenne a belső piacon.
- (7) A 2004/39/EK irányelv ezért részben átdolgozásra kerül ebben az irányelvben, és részben felváltja a(z) 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾. A kettő együtt adja meg a jogi keretet a befektetési vállalkozásokra, a szabályozott piacokra és az adatszolgáltatókra, valamint az Európai Unióban befektetési szolgáltatásokat végző harmadik országbeli vállalkozásokra vonatkozó előírásokhoz. Ezt az irányelvet ezért az említett rendelettel együtt kell értelmezni. Ennek az irányelvnek tartalmaznia kell az üzleti tevékenység engedélyezését, a befolyásoló részesedés szerzését, a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását, a befektetési vállalkozásokra vonatkozó – a befektetővédelem biztosításához szükséges – működési feltételeket, a székhely szerinti és fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak hatásköreit e tekintetben szabályozó rendelkezéseket, valamint a szankcionálás rendjét. Mivel ezen irányelv fő célkitűzése és tárgya az említett területekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezések harmonizálása, az irányelvnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 53. cikkének (1) bekezdésén kell alapulnia. Az irányelv, mint forma, megfelelő ahhoz, hogy az irányelv által lefedett területeken a végrehajtási intézkedéseket szükség szerint kiigazítsák az adott piac és jogrendszer meglévő sajátosságai szerint minden egyes tagállamban.
- (8) A pénzügyi eszközök listájára célszerű felvenni árualapú származtatott ügyleteket és más olyan eszközöket, amelyek megalkotásának és kereskedésének módja a hagyományos pénzügyi eszközökhöz hasonló szabályozási kérdéseket vet fel.
- (9) A pénzügyi eszközök hatálya magában foglalja a természetben kiegyenlített, szervezett kereskedési rendszerben (OTF) megkötött energiaszerződéseket, kivéve azokat, amelyeket az 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ már szabályoz. Számos intézkedés történt eddig abból a célból, hogy csökkentse e kiterjesztésnek az ilyen termékek kereskedelmével foglalkozó vállalkozásokra gyakorolt hatásait. Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ értelmében ezekre a vállalkozásokra jelenleg nem vonatkozik a szavatolótkövetelmény, és ezt a kivételt annak legkésőbb 2017 végén történő lejáratá előtti felülvizsgálják az említett rendelet 493. cikkének (1) bekezdése szerint. Mivel e szerződések pénzügyi eszközök, a pénzügyi jogszabályi követelményeket már a kezdetektől alkalmazni kell, így a pozíciólimitekre, az ügyletjelentésre és a piaci visszaélésre vonatkozó követelményeket ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazásának kezdő időpontjától kezdve alkalmazni kell. A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁴⁾ meghatározott elszámolási kötelezettség és biztosítéki követelmények alkalmazására azonban 42 hónapos fokozatos bevezetést állapítottak meg.
- (10) Mérsékelni kell a hatály azokra az árualapú származtatott termékekre vonatkozó korlátozását, amelyekkel OTF-en kereskednek, és amelyeket természetben egyenlítene ki, annak érdekében, hogy ne keletkezzen olyan hézag, amely szabályozási arbitrázshoz vezethet. A „természetben kiegyenlítendő” kifejezés jelentését tehát felhatalmazáson alapuló jogi aktussal tovább kell pontosítani, figyelembe véve legalább a fizikai leszállítás végrehajtható és kötelező érvényű követelményének létrehozását, amelyet nem lehet feloldani, és amely nem keletkeztet jogot készpénzes kiegyenlítésre vagy ellentételezésre, kivéve vis maior, a határidő lejártá vagy a teljesítés egyéb jöhiszemű akadályá esetén.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 600/2014/EU rendelete a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1227/2011/EU rendelete () a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról (HL L 326., 2011.12.8., 1. o.).

(3) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(4) Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

- (11) Az azonnali másodlagos piacokon egy sor csalárd tevékenység fordult elő a kibocsátási egységek (EUA) vonatkozásában, ami alááshatja a bizalmat a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerei iránt, amelyeket a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hozott létre; jelenleg intézkedések történnek az EUA nyilvántartások rendszerének és az EUA-kereskedéshez szükséges számlák megnyitási feltételeinek szigorítására. E piacok integritásának megerősítése és hatékony működésük megőrzése érdekében – ideértve a kereskedési tevékenység átfogó felügyeletét is – a 2003/87/EK irányelvben hozott intézkedéseket célszerű kiegészíteni azáltal, hogy a kibocsátási egységeket – pénzügyi eszközként való besorolásuk révén – teljes mértékben ezen irányelv és a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ hatálya alá vonjuk.
- (12) Ezen irányelv célja, hogy lefedje azon vállalkozásokat, amelyek szokásos üzleti tevékenysége befektetési szolgáltatások szakmai alapon történő nyújtása és/vagy befektetési tevékenységek végzése. Ezért az irányelv hatálya ezért nem terjedhet ki olyan személyekre, akik más szakmai tevékenységet végeznek.
- (13) Átfogó szabályozási rendszert kell létrehozni a pénzügyi eszközökkel folytatott ügyletek végrehajtására, függetlenül az ezen ügyletek végrehajtásánál alkalmazott kereskedési módszerektől, annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a befektetői ügyletek végrehajtásának kiváló minőségét, és a pénzügyi rendszer egységét és általános hatékonyságát. Rendelkezni kell az európai pénzpiacokon jelenleg aktív megbízásvégrehajtási megállapodások fő fajtáinak koherens és kockázatérzékeny szabályozási keretéről. El kell ismerni a szabályozott piacok mellett a szervezett kereskedési rendszerek új generációjának megjelenését, amelyeket olyan kötelezettségeknek kell alávetni, amelyek célja a pénzpiacok hatékony és rendezett működése, és biztosítani kell, hogy a szervezett kereskedési rendszerek ne éljenek vissza szabályozási hézagokkal.
- (14) Az összes kereskedési helyszínek, nevezetesen a szabályozott piacoknak, a multilaterális kereskedési rendszereknek (MTF-eknek) és az OTF-eknek átlátható és megkülönböztetést kizáró szabályokat kell rögzíteniük a rendszerhez való hozzáférésre vonatkozóan. Miközben azonban a szabályozott piacoknak és az MTF-eknek továbbra is hasonló előírások alá kell tartozniuk a tekintetben, hogy kiket fogadnak el tagokként vagy résztvevőkként, az OTF-eknek maguknak kell meghatározniuk és korlátozniuk a hozzáférést, többek között ügyfelekkel kapcsolatos szerepük és kötelezettségeik alapján. E tekintetben lehetővé kell tenni a kereskedési helyszíneknek, hogy meghatározzák a rendszert szabályozó paramétereket, mint például a minimális várakozási időt, amennyiben erre nyílt és átlátható módon kerül sor, és a platform működtetője részéről nem von magával megkülönböztetést.
- (15) A központi szerződő fél a 648/2012/EU rendelet szerint olyan jogi személy, amely az egy vagy több pénzügyi piacon kötött szerződésekben érintett felek között közvetít, azaz vevőként lép fel valamennyi eladóval szemben, illetve eladóként valamennyi vevővel szemben. A központi szerződő felekre nem vonatkozik az OTF ezen irányelvben meghatározott fogalma.
- (16) A szabályozott piacok vagy MTF-ek igénybevételére jogosult személyekre tagokként vagy résztvevőkként lehet hivatkozni. E két kifejezés egymással felcserélhető, szinonimaként használható. Jelentésük nem terjed azonban ki azokra a felhasználókra, akik a kereskedési helyszíneket kizárólag közvetlen elektronikus hozzáférés útján veszik igénybe.
- (17) A rendszeres internalizálókat olyan befektetési vállalkozásként kell meghatározni, amely ügyfélmegbízásait szervezett, gyakori, rendszeres és jelentős nagyságrendben, saját számlára kereskedve hajtja végre a szabályozott piacon, MTF-eken vagy OTF-eken kívül. E fogalom meghatározás objektív és eredményes alkalmazásának biztosítására a befektetési vállalkozások tekintetében, az ügyfelekkel lebonyolított bármely kétoldalú kereskedésnek relevánsnak kell lennie, és kritériumokat kell kidolgozni a befektetési vállalkozások rendszeres internalizálóként történő bejegyzéséhez szükséges azonosításhoz. Míg a kereskedési helyszínek olyan létesítmények, ahol több harmadik fél részéről vételi és eladási szándékok hatnak egymásra a rendszerben, a rendszeres internalizálóknak nem szabad megengedni, hogy harmadik felek vételi és eladási szándékait funkcionális szempontból ugyanolyan módon hozza össze, mint a kereskedési helyszínek.
- (18) Ezen irányelv hatálya alól ki kell zárni azokat a saját eszközeiket és vállalkozásaikat kezelő személyeket, akik nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat vagy – az olyan pénzügyi eszközökkel végzett saját számlás kereskedésen kívül, amely eszközök nem árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azokra vonatkozó származtatott termékek – nem végeznek befektetési tevékenységeket, kivéve, ha árjegyzők, szabályozott piac vagy valamely MTF tagjai vagy résztvevői, közvetlen elektronikus hozzáféréssel rendelkeznek egy kereskedési helyszínehez, nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmaznak, illetve ügyfélmegbízások végrehajtásával végeznek saját számlás kereskedést.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 596/2014/EU rendelete a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

- (19) A G20-ak pénzügyminisztereinek és jegybankelnökeinek 2011. április 15-i közleménye kijelentette, hogy az árualapú származtatott termékek piacának résztvevőit megfelelő szabályozás és felügyelet alá kell helyezni, ezért szükség van a 2004/39/EK irányelv által adott bizonyos felmentések módosítására.
- (20) Nem kell ezen irányelv hatálya alá tartozniuk azoknak a személyeknek, akik vagy amelyek saját számlára kereskednek – ezen belül az árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azok származtatott termékeinek árjegyzői – azon személyek kivételével, akik vagy amelyek az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedést folytatnak, vagy amelyek a főtevékenységük ügyfelei vagy partnerei részére befektetési szolgáltatásokat nyújtanak árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azokra vonatkozó származtatott termékek tekintetében, feltéve, hogy ez a főtevékenységüket kiegészítő tevékenység, ami csoportszinten sem nem befektetési szolgáltatások nyújtása ezen irányelv értelmében, sem nem banki tevékenység a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében, sem nem árualapú származtatott termékek árjegyzése, és e személyek nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát. Annak technikai ismérveit, hogy egy tevékenység mikor kiegészítő a főtevékenységhez képest, szabályozástechnikai standardokban kell egyértelműen meghatározni, az ezen irányelvben meghatározott kritériumok figyelembevételével.

E kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy azok a nem pénzügyi vállalatok, amelyek a főtevékenységük részét képező befektetési tevékenységhez képest aránytalan mértékben kereskednek pénzügyi eszközökkel, ezen irányelv hatálya alá tartozzanak. Eközben a kritériumoknak legalább figyelembe kell venniük annak szükségességét, hogy a kiegészítő tevékenységek a csoport szintjén végzett tevékenységekhez képest kisebb részt képviseljenek, valamint a kereskedési tevékenység volumenét az adott eszközosztályban a piacon zajló összes kereskedési tevékenységhez viszonyítva. Az a helyénvaló eljárás, hogy ha a likviditás biztosításának kötelezettségét a szabályozó hatóságok vagy a kereskedelmi helyszínek uniós vagy nemzeti jogszabályi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések értelmében előírják, az e kötelezettség teljesítése céljából megkötött ügyletek nem képezhetik részét annak a vizsgálatnak, hogy egy tevékenység kiegészítő-e.

- (21) A mind az OTF-eket, mind a tőzsdén kereskedett származtatott termékeket a 600/2014/EU rendelet értelmében szabályozó ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazásában azokat a tevékenységeket, amelyek esetében úgy tekinthető, hogy objektíven mérhető módon csökkentik a kereskedelmi tevékenységhez vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat, valamint a csoporton belüli ügyleteket a 648/2012/EU rendelettel összhangban kell értékelni.
- (22) Azok a személyek, akik vagy amelyek árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel vagy azokra vonatkozó származtatott termékekkel kereskednek, más pénzügyi eszközökkel is kereskedhetnek a vállalati vagyongazdálkodás keretében végzett kockázatkezelés részeként annak érdekében, hogy biztosítsák a kockázatokkal, például az árfolyamkockázattal szembeni védelmüket. Ezért fontos egyértelművé tenni, hogy a mentességeket kumulatív módon kell alkalmazni. Például, a 2. cikk (1) bekezdésének j) pontjában előírt mentesség a 2. cikk (1) bekezdésének d) pontjában előírt mentességgel együtt alkalmazható.
- (23) Mindazonáltal, a mentességekkel való esetleges visszaélések megelőzése érdekében azon pénzügyi eszközök árjegyzőinek, amelyek nem árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azokra vonatkozó származtatott termékek árjegyzői –, feltéve, hogy ezen árjegyzői tevékenység a csoportszinten végzett főtevékenységhez képest kiegészítő tevékenység, és hogy nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát – ennek az irányelvnek a hatálya alá kell tartozniuk, és nem vehetnek igénybe más mentességeket. Azon személyeknek, amelyek az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedést folytatnak, vagy nagysebességű algoritmikus kereskedést alkalmaznak, szintén ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk, és nem vehetnek igénybe más mentességeket.
- (24) Az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedésben szerepelnie kell azoknak a vállalkozásoknak, amelyek különböző ügyfelek megbízásait azok párosításával, egyeztetett alapon teljesítik (back-to-back trading), amit úgy kell tekinteni, hogy saját nevükben járnak el, és vonatkozniuk kell rájuk ezen – mind az ügyfelek megbízásainak végrehajtására, mind a saját számlára történő kereskedésre vonatkozó – irányelv rendelkezéseinek.
- (25) A pénzügyi eszközökre vonatkozó megbízások végrehajtása, amikor az két olyan személy közötti kiegészítő tevékenység, ahol a főtevékenység csoportszinten sem nem befektetési szolgáltatások nyújtása ezen irányelv értelmében, sem nem banki tevékenység a 2013/36/EU irányelv értelmében, nem minősülhet az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedésnek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve tagállamok, illetve azok illetékes hatóságai [a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről], a 2002/87/EK irányelv módosításáról, valamint a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (26) A szövegben a személyekre történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok magukban foglalják mind a természetes, mind a jogi személyeket.
- (27) Ezen irányelv hatálya alól ki kell zárni azokat a biztosító- vagy életbiztosító intézeteket, amelyek tevékenységét az illetékes prudenciális felügyeleti hatóságok megfelelően figyelemmel kísérik, és amelyek a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartoznak, az abban említett tevékenységek gyakorlása tekintetében.
- (28) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azokat a személyeket, akik harmadik felek számára nem nyújtanak szolgáltatásokat, de akiknek a tevékenysége kizárólag anyavállalataik, leányvállalataik vagy anyavállalataik más leányvállalatai számára biztosított befektetési szolgáltatásokból áll.
- (29) Egyes helyi energiaszolgáltatók és egyes, az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének hatálya alá tartozó ipari létesítmények működtetői közös csomagba rendezik, és a konszolidálásba be nem vont leányvállalatokhoz szervezik ki a kereskedelmi kockázatok fedezésére szolgáló kereskedési tevékenységeiket. Ezek a közös vállalkozások semmilyen egyéb szolgáltatást nem nyújtanak, és pontosan ugyanazt a feladatkört látják el, mint a (28) preambulumbekzdésben említett személyek. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében ki lehet zárni ezen irányelv hatálya alól a helyi energiaszolgáltatók vagy a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontja szerinti működtetők közös tulajdonában álló azon közös vállalkozásokat is, amelyek az említett energiaszolgáltatók vagy a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontja szerinti működtetők számára nyújtott befektetési szolgáltatásokon kívül semmilyen más szolgáltatást nem nyújtanak, feltéve, hogy e helyi energiaszolgáltatók vagy ezen, a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontja szerinti működtetők abban az esetben, ha e befektetési szolgáltatási tevékenységeket maguk végeznék, a 2. cikk (1) bekezdésének j) pontja értelmében mentességet élveznének. A szükséges óvintézkedések bevezetése, illetve a befektetők megfelelő védelmének biztosítása érdekében azonban azon tagállamoknak, amelyek mentességet adnak ezeknek a közös vállalkozásoknak, legalább az ezen irányelvben lefektetettekkel azonos szintű követelményeket kell támasztaniuk ezekkel e vállalkozásokkal szemben – nevezetesen az engedélyezés fázisában, hírnevük és tapasztaltságuk, valamint a tulajdonosok alkalmasságának megítélése során, az eredeti engedély feltételeinek felülvizsgálatakor és a folyamatos felügyelet során –, valamint az üzletviteli kötelezettségeik tekintetében.
- (30) Szintén ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azokat a személyeket, akik kizárólag eseti alapon, szakmai tevékenységük ellátása során nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, feltéve, hogy a tevékenység szabályozott, és a vonatkozó szabályok nem tiltják a befektetési szolgáltatások eseti alapon történő nyújtását.
- (31) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azon személyeket, akik kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből álló befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, és emiatt harmadik feleknek nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat.
- (32) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a központi bankokat és más, hasonló feladatokat ellátó szervezetet, valamint az államadósság kezeléséért – amely fogalom magában foglalja annak befektetését is – felelős vagy abban közreműködő állami szervezetet, azon szervek kivételével, amelyek részben vagy egészben állami tulajdonban vannak, és amelyek szerepe kereskedelmi jellegű, vagy eszközök megszerzéséhez kapcsolódik.
- (33) A Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER), más, hasonló funkciókat ellátó nemzeti szervezeteknek és az államadósság kezelésében részt vevő szervezeteknek adott felmentések rendszerének tisztázására helyénvaló az ilyen felmentéseket korlátozni azokra a szervekre és intézményekre, amelyek feladataikat egy tagállam jogának megfelelően vagy az Unió jogszabályainak megfelelően látják el, valamint azokra a nemzetközi szervekre, amelyeknek két vagy több tagállam a tagja, és amelyek célja a finanszírozás mobilizálása, valamint az intézmény súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy finanszírozási szempontból veszélyeztetett tagjai számára pénzügyi segítségnyújtás, mint például az Európai Stabilitási Mechanizmus.
- (34) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a kollektív befektetési vállalkozásokat és nyugdíjalapokat attól függetlenül, hogy uniós szinten koordináltak-e, valamint az ilyen vállalkozások letétkezelőit vagy alapkezelőit, mivel ezekre a tevékenységeikhez közvetlenül hozzáigazított külön szabályok vonatkoznak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

- (35) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 4. pontja, illetve a 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikkének 4. pontja szerinti átvitelrendszer-működtetőket is, az említett irányelveknek, a 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ vagy a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁴⁾, illetve az e rendeletek alapján elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak vagy iránymutatásoknak megfelelően végzett tevékenységeik tekintetében. A fent említett jogalkotási aktusok értelmében az átvitelrendszer-működtetők egyedi kötelezettségekkel és felelősségekkel rendelkeznek, és külön tanúsítási eljárás, illetve az ágazat illetékes hatóságai általi felügyelet alá tartoznak. Az átvitelrendszer-működtetőknek azokban az esetekben is ilyen mentességet kell élvezniük, amikor a fent említett jogalkotási aktusok szerinti, illetve az e rendeletek alapján elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatok vagy iránymutatások szerinti feladatuk végrehajtása céljára más, a nevükben szolgáltatóként eljáró személyeket vesznek igénybe. Az átvitelrendszer-működtetők abban az esetben azonban nem részesülhetnek ilyen mentességben, ha befektetési szolgáltatásokat nyújtanak vagy pénzügyi eszközökkel kapcsolatos tevékenységeket végeznek, így akkor sem, ha pénzügyi kapacitásjoggal való másodlagos kereskedésre szolgáló platformot üzemeltetnek.
- (36) Az érintett személynek az ezen irányelv alóli mentesüléshez folyamatosan meg kell felelnie az ilyen mentességre megállapított feltételeknek. Különösen, ha valamely befektetési szolgáltatásokat nyújtó vagy befektetési tevékenységeket végző személy azért mentesül ezen irányelv hatálya alól, mert az ilyen szolgáltatásai vagy tevékenységei – csoportalapon figyelembe véve – a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűek, az érintett személyre már nem vonatkozhat a kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó mentesség, amennyiben az ilyen szolgáltatások nyújtásának vagy az ilyen tevékenységeknek a főtevékenységhez képest kiegészítő jellege megszűnik.
- (37) A befektetők védelme és a pénzügyi rendszer stabilitása érdekében az ezen irányelv által szabályozott befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket végző személyeknek rendelkezniük kell a székhely szerinti tagállam engedélyével.
- (38) A 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézeteknek nincs szükségük további engedélyre ezen irányelv alapján ahhoz, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújthassanak, vagy befektetési tevékenységeket végezzenek. Amennyiben valamely hitelintézet úgy dönt, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújt, vagy befektetési tevékenységeket végez, az illetékes hatóságnak az engedély 2013/36/EU irányelv alapján való kiadása előtt meg kell győződnie arról, hogy a hitelintézet megfelel ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek.
- (39) A strukturált betétek befektetési termék formájában alakultak ki, de egyetlen jogalkotási aktus szerint sem vonatkozik rájuk az uniós szintű befektetővédelem, miközben más strukturált befektetésekre vonatkoznak az ilyen jogalkotási aktusok. Ezért helyénvaló erősíteni a befektetők bizalmát, és egységesebbé tenni a különböző lakossági befektetési csomagtermék forgalmazását érintő szabályozási bánásmódot annak érdekében, hogy a befektetők védelme megfelelő szintű legyen mindenütt az Unióban. Ezért ennek az irányelvnek a hatókörébe helyénvaló belevenni a strukturált betéteket. E tekintetben tisztázni kell, hogy a strukturált betétek befektetési termékek, így nem tartalmazzák a kizárólag kamatlábakhoz, mint például az Euriborhoz vagy Liborhoz kötődő betéteket, függetlenül attól, hogy e kamatlábak előre meghatározottak, rögzítettek vagy változóak. Az ilyen betéteket ezért ki kell vonni ezen irányelv hatálya alól.
- (40) Ezen irányelvnek a strukturált betéteket értékesítő vagy ügyfeleknek azokkal kapcsolatban tanácsadással szolgáló befektetési vállalkozásokra és hitelintézetekre való alkalmazását úgy kell értelmezni, mintha azok közvetítőként lépnének fel 2013/36/EU irányelv alapján betétek gyűjtésére jogosult hitelintézetek által kibocsátott ilyen termékek tekintetében.
- (41) A központi értéktárak a pénzügyi piacok azon rendszerszempontról jelentős intézményei, amelyek biztosítják az értékpapírok kibocsátást követő nyilvántartásba vételét, az értékpapírszámlák vezetését, valamint gyakorlatilag az összes értékpapír-ügylet kiegyenlítését. A központi értéktárakat külön uniós jog szabályozza, és azoknak elsősorban engedélyezési és működési feltételeknek kell megfelelniük. A központi értéktárak a más uniós jogban említett alaptevékenységeiken túlmenően esetleg olyan befektetési szolgáltatásokat is nyújthatnak, illetve olyan befektetési tevékenységeket is végezhetnek, amelyek ezen irányelv hatálya alá tartoznak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/72/EK irányelve a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/73/EK irányelve a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2011.8.14., 94. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 714/2009/EK rendelete a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2011.8.14., 15. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 715/2009/EK rendelete a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2011.8.14., 36. o.).

Annak biztosítása érdekében, hogy minden befektetési szolgáltatásokat nyújtó és befektetési tevékenységeket végző szervezetre ugyanaz a szabályozási keret vonatkozzon, célszerű biztosítani, hogy az ilyen központi értéktárakra ne vonatkozzanak ezen irányelvnek az engedélyezésre és bizonyos működési feltételekre vonatkozó követelményei, azonban az említett, központi értéktárakat szabályozó uniós jognak biztosítania kell, hogy e központi értéktárak ezen irányelv rendelkezéseinek hatálya alá tartozzanak, amikor az említett uniós jogban meghatározott szolgáltatásokon túlmenően befektetési szolgáltatásokat nyújtanak vagy befektetési tevékenységeket végeznek.

- (42) A befektetők Unión belüli védelmének erősítése érdekében helyénvaló korlátozni azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok kizárhatják ennek az irányelvnek az alkalmazását az ügyfelek számára befektetési szolgáltatásokat nyújtó személyeknél, amely ügyfelek így nem részesülnek az irányelv szerinti védelemben. Különösen fontos megkövetelni, hogy a tagállamok legalább az ezen irányelvben lefektetettekkel analóg követelményeket támasszanak azokkal a személyekkel szemben – nevezetesen az engedélyezés fázisában, hírnevük és tapasztaltságuk, valamint a tulajdonosok alkalmasságának megítélése során, az eredeti engedély feltételeinek felülvizsgálatakor és a folyamatos felügyelet során –, valamint üzleti kötelezettségeikkel kapcsolatos magatartásukkal szemben.

Ezenkívül az ezen irányelv hatálya alól kizárt személyeknek egy, a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban elismert befektetőkártalanítási rendszer, vagy az ügyfelek számára ezzel egyenrangú védelmet biztosító szakmai felelősségbiztosítás hatálya alá kell tartozniuk az említett irányelv hatálya alá tartozó helyzetekben.

- (43) Olyan esetekben, ha valamely befektetési vállalkozás nem rendszeres alapon nyújt egy vagy több olyan befektetési szolgáltatást, vagy egy vagy több olyan befektetési tevékenységet végez, amelyre engedélye nem terjed ki, ezen irányelv alapján nincs szükség további engedélyre.
- (44) Ezen irányelv alkalmazásában a megbízások fogadásával és továbbításával kapcsolatos üzleti tevékenység körébe kell tartoznia két vagy több befektető összehozásának, és ezzel e befektetők között ügyletek létrehozásának.
- (45) A saját maguk által kibocsátott pénzügyi eszközöket forgalmazó befektetési vállalkozásoknak és hitelintézeteknek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk, amikor ügyfeleiknek befektetési tanácsot biztosítanak. A bizonytalanság kiküszöbölése és a befektetővédelem megerősítése érdekében helyénvaló előírni ezen irányelv alkalmazását, akkor is, amikor az elsődleges piacon a befektetési vállalkozások és a hitelintézetek saját maguk által kibocsátott pénzügyi eszközöket forgalmazznak, tanácsadás biztosítása nélkül. E célból a megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtásának szolgáltatására adott fogalom meghatározást ki kell terjeszteni.
- (46) A kölcsönös elismerés és a székhely szerinti tagállam általi felügyelet elve megköveteli, hogy a tagállamok illetékes hatóságai ne adják meg az engedélyt, vagy azt vonják vissza, amennyiben a működési tervek tartalma, a földrajzi elhelyezkedés vagy a ténylegesen végrehajtott tevékenységek világosan jelzik, hogy a befektetési vállalkozás azért választotta az egyik tagállam jogrendszerét, hogy elkerülje azon másik tagállam területén hatályos szigorúbb előírásokat, ahol a tevékenységének nagyobb részét végezni szándékozik vagy ténylegesen végzi. A jogi személy befektetési vállalkozásokat abban a tagállamban kell engedélyezni, amelyben a létesítő okirat szerinti székhelyük van. A nem jogi személy befektetési vállalkozásokat abban a tagállamban kell engedélyezni, ahol azok központi ügyviteli helye van. A tagállamoknak ezenfelül meg kell követelniük, hogy a befektetési vállalkozás központi ügyviteli helye mindig a székhely szerinti tagállamban legyen, és hogy az ténylegesen ott is működjön.
- (47) A 2007/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ részletes kritériumokat adott meg a befektetési vállalkozásban javasolt befolyásszerzés prudenciális értékelésére és alkalmazásuk eljárására. Az értékelési folyamat jobbiztonságának, egyértelműségének és előreláthatóságának biztosítása – tekintettel az értékelési folyamatra –, valamint annak eredménye érdekében erősíteni kell az említett irányelvben rögzített prudenciális értékelés folyamatát.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1997. március 3-i 97/9/EK irányelve a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. szeptember 5-i 2007/44/EK irányelve a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésnövelések prudenciális értékelésének eljárási szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.).

Ezen belül az illetékes hatóságoknak minősíteniük kell a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a javasolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát, a következő kritériumok mindegyike szerint: a részesedést szerezni kívánó személy jó hírneve; a szándékolt részesedésszerzés eredményeképpen a befektetési vállalkozás üzleti tevékenységét a jövőben irányító bármely személy jó hírneve és tapasztalata; a részesedést szerezni kívánó személy pénzügyi megbízhatósága; az, hogy a befektetési vállalkozás képes lesz-e megfelelni az ezen irányelven és más irányelveken, különösen a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelven ⁽¹⁾, valamint a 2013/36/EU irányelven alapuló prudenciális követelményeknek; valamint hogy léteznek-e ésszerű okok annak feltételezésére, hogy a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikke szerinti pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el, illetve kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti annak kockázatát.

- (48) A székhely szerinti tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozásnak az Európai Unió egész területén jogosultnak kell lennie befektetési szolgáltatások nyújtására, illetve befektetési tevékenységek végzésére anélkül, hogy külön engedélyt kelljen kérnie azon tagállam illetékes hatóságától, ahol ilyen szolgáltatásokat nyújtani, illetve ilyen tevékenységeket végezni kíván.
- (49) Mivel egyes befektetési vállalkozások mentesek a 2013/36/EU irányelv által megállapított egyes kötelezettségek alól, ezeket kötelezni kell arra, hogy rendelkezzenek vagy meghatározott legkisebb összegű tőkével, vagy szakmai felelősségbiztosítással, vagy e kettő kombinációjával. Az ilyen biztosítás összege kiigazításainak figyelembe kell vennie a 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ keretében végzett kiigazításokat. A tőkemegfelelési célból alkalmazott ilyen különleges elbánás nem sérthet semmiféle, a tőkemegfelelésről szóló európai uniós jog jövőbeni változásai alapján az ilyen vállalkozások megfelelő kezelésére vonatkozó határozatot.
- (50) Mivel a prudenciális szabályozás hatókörét azon jogalanyokra kell korlátozni, amelyek kereskedési könyv szakmai alapon történő vezetése révén a piac többi résztvevője felé partnerkockázat forrását képezik, ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azon szervezeteket, amelyek a nem árualapú származtatott termékeken, kibocsátási egységeken vagy azokra vonatkozó származtatott termékeken kívüli pénzügyi eszközökkel saját számlára kereskednek, feltéve, hogy nem árjegyzők, nem végeznek saját számlára történő kereskedést ügyfélmegbízások végrehajtásakor, nem tagjai vagy résztvevői szabályozott piacnak vagy valamely MTF-nek, nem rendelkeznek közvetlen elektronikus hozzáféréssel egy kereskedési helyszínhez és nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát.
- (51) A befektetők védelme érdekében a befektető értékpapírokra vonatkozó tulajdonjogát és más hasonló jogait, valamint a valamely vállalkozásra bízott pénzeszközeivel kapcsolatos jogait el kell különíteni a vállalkozás jogaitól. Ez az alapelv ugyanakkor a vállalkozást nem gátolhatja meg abban, hogy a saját nevében, de a befektető érdekében üzleti tevékenységet végezzen, ha ezt az ügylet jellege megköveteli, és a befektető ezzel egyetért, például értékpapír-kölcsönzés esetén.
- (52) Az ügyfelek eszközeinek védelmét érintő előírások döntő fontosságú eszközt jelentenek az ügyfelek védelmére a szolgáltatásnyújtás és a tevékenységek során. Ezek az előírások kizárhatók, amikor pénzeszközök és pénzügyi eszközök teljes körű tulajdonjoga átkerül egy befektetési vállalkozáshoz, hogy bármely jelenlegi vagy jövőbeli, tényleges vagy függő vagy várható kötelezettségekre fedezetet adjanak. Ez a tág lehetőség bizonytalanságot teremthet, és veszélyeztetheti az ügyfelek eszközeinek védelmére vonatkozó előírások hathatóságát. Ily módon legalább akkor, amikor lakossági ügyfelek eszközei érintettek, helyénvaló korlátozni a befektetési vállalkozásoknak azt a lehetőségét, hogy tulajdonjog-átruházásos pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokat kössenek a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ alapján, kötelezettségeik teljesítésének biztosítása vagy más módon történő fedezete céljából.
- (53) A befektetési vállalkozásoknál, a szabályozott piacoknál és az adatszolgáltatóknál erősíteni kell a vezető testületek szerepét, a vállalkozások józan és körültekintő vezetésének biztosítása, a piac integritásának előmozdítása és a befektetők érdekeinek védelme érdekében. A befektetési vállalkozás, szabályozott piac és adatszolgáltató teljes vezető testületének mindenkor elegendő időt kell fordítania arra, és rendelkeznie kell a megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal ahhoz, hogy képes legyen átlátni a vállalkozás tevékenységeit, beleértve a fő kockázatokat is. A csordaszellem elkerülése, illetve a független vélemények és a kritikus gondolkodás elősegítése

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-i 2002/87/EK irányelve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, 79/267/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK, 93/6/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 9-i 2002/92/EK irányelve a biztosítási közvetítésről (HL L 9., 2003.1.15., 3. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 6-i 2002/47/EK irányelve a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

érdekében a vezető testületeknek ezért kellően változatosnak kell lenniük az életkor, nem, földrajzi eredet, képzettségi és szakmai háttér tekintetében, hogy sokféle nézetet és tapasztalatot képviseljenek. A vezető testületekben való munkavállalói képviselet a változatosság bővítésének egyik módja lehet, mivel a vállalkozások belső működésének kulcsfontosságú nézőpontjával és valós ismeretével egészíti ki e testületek munkáját. A változatosságnak ezért a vezető testület összetételének kritériumai között kell lennie. A változatosság szempontját általánosságban is érvényesíteni kell a vállalkozás felvételi politikájában. Ez megvalósulhat például úgy, hogy az intézmények egy olyan szűkített listáról választják ki a jelölteket, amely férfiakat és nőket egyaránt tartalmaz. A vállalatirányítás egységes megközelítése érdekében a lehető legnagyobb mértékben összhangba kell hozni a befektetési vállalkozásokra vonatkozó követelményeket a 2013/36/EU irányelvben foglaltakkal.

- (54) A befektetési vállalkozások, szabályozott piacok és adatszolgáltatók tevékenységei felett gyakorolt felügyelet és ellenőrzés érdekében a vezető testület felelős és elszámoltatható a vállalkozás átfogó stratégiájáért, figyelembe véve a vállalkozás üzleti és kockázati profilját. A vezető testületnek egyértelmű felelősséget kell viselnie a vállalkozás teljes üzleti ciklusa során a vállalkozás stratégiai célkitűzéseinek beazonosítása és meghatározása, a kockázatkezelési stratégiája és belső irányítása, valamint belső szervezeti felépítésének jóváhagyása területén – ideértve a munkavállalók kiválasztásának és képzésének kritériumait –, továbbá a felső vezetés tényleges felügyeletében, a szolgáltatásnyújtást és a tevékenységet irányító átfogó politikák meghatározásában – ideértve az értékesítő személyzet díjazását –, és az ügyfelek számára forgalmazható új termékek jóváhagyásában. A befektetési vállalkozások időszakonkénti ellenőrzése, valamint stratégiai célkitűzéseik, belső szervezetük és a szolgáltatásnyújtással és a tevékenységekkel kapcsolatos szabályozásaik értékelése biztosíthatja, hogy folyamatosan józan és körültekintő vezetést tudjanak biztosítani a piacok integritása és a befektetők védelme érdekében. Túl nagy számú igazgatói tisztség kombinálása kizárná, hogy a vezető testület tagja kellő időt fordítson ezen felvigyázói szerep teljesítésére.

Ezért korlátozni kell azon igazgatói megbízások számát, amelyeket az intézmény vezető testületének tagja egyidejűleg több szervezetben vállalhat. E korlátozás szempontjából azonban nem kell figyelembe venni az olyan szervezetekben betöltött vezetői pozíciókat, amelyek elsősorban nem üzleti jellegű tevékenységet folytatnak, ideértve például a non-profit szervezeteket és a jótékonyági szervezeteket.

- (55) A tagállamok különböző irányítási struktúrákat használnak. A legtöbb esetben az egy vagy két testületből álló irányítás, vagy mindkettő jellemző. Az ebben az irányelvben alkalmazott meghatározások célja valamennyi meglévő struktúra lefedése bármelyik struktúra melletti állásfoglalás nélkül. A fogalom meghatározások kizárólag egy adott eredmény elérését szolgáló szabályok megállapításához szükségesek, függetlenül az egyes tagállamokban valamely intézményre alkalmazandó nemzeti társasági jogtól. Ezért a meghatározások nem avatkozhatnak be a kompetenciák általános, a nemzeti társasági törvény szerinti elosztásába.
- (56) A sok befektetési vállalkozás által egyidejűleg végzett tevékenységek bővülő köre megnövelte az összeférhetlenség lehetőségét az ilyen tevékenységek és ügyfelek érdekei között. Szükséges ezért szabályokat előírni annak biztosítására, hogy az ilyen összeférhetlenség ne érintse hátrányosan az ügyfelek érdekeit. A vállalkozások kötelesek hatékony lépéseket tenni az érdekellentét azonosítására és megelőzésére vagy kezelésére, valamint az ilyen kockázatok potenciális hatásainak a lehető legnagyobb mértékű csökkentésére. Amennyiben ennek ellenére valamilyen mértékben továbbra is fennmaradnak az ügyfél érdekeinek sérülésével kapcsolatos kockázatok, akkor az ügyletnek az ügyfél nevében való lebonyolítását megelőzően egyértelműen tájékoztatni kell az ügyfelet az érdekeit érintő érdekellentét általános jellegéről és/vagy forrásairól, valamint arról, hogy milyen lépésekre került sor e kockázatok csökkentése érdekében.
- (57) A 2006/73/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ megengedi a tagállamoknak, hogy előírják a befektetési vállalkozásokkal szembeni szervezeti követelményekkel összefüggésben az ügyfélmegbízásokkal kapcsolatos telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikáció rögzítését. Az ügyfélmegbízásokat érintő telefonbeszélgetések és az elektronikus kommunikáció rögzítése összhangban van az Európai Unió Alapjogi Chartájával (a Charta), és indokolt a befektetővédelem megerősítése, a piacfelügyelet javítása és a jogbiztonság növelése érdekében, a befektetési vállalkozások és ügyfelek érdekeinek megfelelően. Az ilyen nyilvántartások fontosságát az Bizottságnak készült, az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága által 2010. július 29-én kiadott technikai tanácsadás is említi. A beszélgetések és kommunikáció rögzítése biztosítja, hogy bizonyítékok álljanak rendelkezésre az ügyfelek által adott megbízások részleteit, valamint azt illetően, hogy a beruházási vállalkozások által végrehajtott ügyletek megfelelnek-e az előbbieknek, továbbá hogy felderíthető legyen az esetleges piaci visszaélés szempontjából releváns magatartás – az olyan esetekben is, amikor a cégek saját számlára hajtanak végre ügyleteket.

⁽¹⁾ A Bizottság 2006. augusztus 10-i 2006/73/EK irányelve a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).

E célból minden olyan beszélgetést, amelyben a vállalkozás képviselői a saját számlára végrehajtott ügyletek megkötése vagy annak szándéka kapcsán vesznek részt, rögzíteni kell. Ha az ügyfelek nem telefonon, hanem egyéb úton adnak megbízást, e közlésnek tartós adathordozón rögzített formában, azaz pl. levélben, faxon vagy e-mailben kell történnie, vagy a személyes találkozókön elhangzott megbízások esetében azt dokumentálni kell. Az ügyféllel folytatott lényeges személyes beszélgetésekről például írásos jegyzőkönyvet vagy jegyzeteket lehet készíteni. Az így közölt megbízásokat a telefonon közölt megbízásokkal egyenértékűnek kell tekinteni. Ha jegyzőkönyv készül az ügyféllel folytatott személyes beszélgetésről, a tagállamoknak gondoskodniuk kell megfelelő intézkedések meghozataláról annak biztosítása érdekében, hogy az ügyfelt ne éri veszteségek annak következtében, hogy a jegyzőkönyv pontatlanul ismerteti a felek közötti kommunikációt. Ezen intézkedések nem vonhatják maguk után az ügyfél felelősségátvállalását.

A kötelezettség hatályával kapcsolatos jogbiztonság biztosítása céljából a hatálynak célszerű minden olyan berendezésre kiterjednie, amelyet a vállalkozás bocsát rendelkezésre, vagy amelynek használatát engedélyezi, illetve célszerű előírni a befektetési vállalkozások számára, hogy tegyenek ésszerű lépéseket annak biztosítására, hogy az ügyletekkel összefüggésben magántulajdonban lévő berendezéseket ne vegyenek igénybe. A rögzített adatoknak az illetékes hatóságok rendelkezésére kell állnia felügyeleti feladataik ellátása, valamint a végrehajtási intézkedések ezen irányelv, a 600/2014/EU rendelet, az 596/2014/EU rendelet és a 2014/57/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján való végrehajtása során, hogy az illetékes hatóságok könnyebben azonosítani tudják a befektetési vállalkozások tevékenységét szabályozó jogi keretnek nem megfelelő magatartást. E rögzített adatoknak a befektetési vállalkozások és ügyfelek számára is hozzáférhetőeknek kell lenniük abból a célból, hogy át tudják tekinteni kapcsolatuk alakulását az ügyfelek által adott megbízások és a vállalkozások által végrehajtott ügyletek szempontjából. Ezekből az okokból következően helyénvaló ebben az irányelvben előírni azokat az elveket, amelyek az ügyfélmegbízásokat érintő telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikáció rögzítésére vonatkoznak.

- (58) A Tanácsnak az európai pénzügyi felügyelet megerősítéséről szóló 2009. júniusi megállapításaival összhangban és az Unió pénzügyi piaci számára kialakítandó egységes szabálykönyvhöz való hozzájárulás, a tagállamok és a piaci szereplők számára az egyenlő versenyfeltételek további fejlesztése, a befektetők védelmének fokozása, valamint a felügyelet és az érvényesítés javítása érdekében az Unió kötelezettséget vállal a tagállamok rendelkezésére álló mérlegelési jogkörök minimalizálására az Unió pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályaiban. Amellett, hogy ez az irányelv közös rendszert vezet be az ügyfélmegbízásokat érintő telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikáció rögzítésére, helyénvaló csökkenteni az illetékes hatóságok lehetőségét a felügyeleti feladatok kiadására bizonyos esetekben, valamint korlátozni a mérlegelési jogköröket a függő ügynökökre és a fióktelepek beszámolására vonatkozó követelményekben.
- (59) A kereskedési technológia alkalmazása az elmúlt évtizedben jelentősen fejlődött, és jelenleg a piaci szereplők kiterjedten használják. Sok piaci szereplő alkalmazza mostanában az algoritmikus kereskedést, amikor egy számítógépes algoritmus automatikusan meghatározza egy megbízás vonatkozásait, minimális emberi beavatkozással, vagy anélkül. Szabályozni kell az algoritmikus kereskedésből eredő kockázatokat. Algoritmusoknak a teljesített ügyletek kereskedés utáni feldolgozása során történő használata azonban nem minősül algoritmikus kereskedésnek. Azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek árjegyzési stratégia alapján algoritmikus kereskedést folytatnak, az ilyen árjegyzést a kereskedési helyszín kereskedési idejének egy meghatározott arányú részében folyamatosan kell végezniük. A szabályozástechnikai standardokban pontosan meg kell határozni, hogy mi legyen ez az arány, biztosítva, hogy az a teljes kereskedési időhöz viszonyítva jelentős legyen, figyelembe véve az adott piac likviditását, méretét és jellegét, valamint az adott piacon kereskedett pénzügyi eszközök sajátosságait is.
- (60) Az árjegyzési stratégia alapján algoritmikus kereskedést folytató befektetési vállalkozásoknak megfelelő rendszerekkel és ellenőrzésekkel kell rendelkezniük e tevékenység tekintetében. E tevékenység fogalma annak kontextusára és céljára jellemző módon értelmezendő. E tevékenység fogalm meghatározása ezért függetlenül más fogalmaktól, mint például az „árjegyzési tevékenységeknek” a 236/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽²⁾ meghatározott fogalmától.
- (61) Az algoritmikus kereskedés egy sajátos részét képezi a nagysebességű algoritmikus kereskedés, amikor a kereskedési rendszer nagy sebességgel elemzi a piactól származó adatokat vagy jelzéseket, és aztán arra az elemzésre reagálva nagy számban küld megbízást küld vagy frissít megbízásokat, nagyon rövid időn belül. A nagysebességű algoritmikus kereskedés mindenekelőtt a következő elemekből állhat: megbízások kezdeményezése, létrehozása, továbbítása és végrehajtása; ezeket a rendszer anélkül határozza meg, hogy emberi beavatkozásra kerülne sor az egyes kötésekre vagy megbízásokra vonatkozóan; a pozícionytás és -lezárás rövid időn belül történik, magas a napi portfólió-forgási sebesség, magas az egy napon belüli megbízás/kötés arány, és a kereskedési nap semleges („flat”) vagy majdnem kiegyenlített pozícióval zárul. A nagysebességű algoritmikus kereskedést többek között a megbízásokat, árajánlatokat és megbízástörléseket tartalmazó üzenetek magas napon belüli mennyisége is jellemzi. Ennek meghatározásakor, hogy mi minősül magas napon belüli üzenetmennyiségnek, figyelembe kell venni a tevékenység mögött álló tényleges ügyfél kiletét, a megfigyelt időszak hosszát, az időszak során lezajlott teljes piaci

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/57/EU irányelve a piaci visszaélés büntetőjogi szankcióiról (piaci visszaélésről szóló irányelv) (Lásd e Hivatalos Lap 179. oldalát.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. március 14-i 236/2012/EU rendelete a short ügyletekről és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontokról (HL L 86., 2012.3.24., 1. o.).

tevékenységgel való összehasonlítást és a tevékenység viszonylagos koncentrátságát vagy fragmentáltságát. A nagysebességű algoritmikus kereskedést jellemzően olyan kereskedők végzik, akik saját tőkájukkal kereskednek, és ahelyett, hogy önmagában stratégiát jelentene, a kifinomult technológiát rendszerint arra használják, hogy hagyományosabb kereskedési stratégiákat valósítsanak meg vele, amilyen az árjegyzés vagy az arbitrázs.

- (62) A technikai fejlődés lehetővé tette a nagysebességű kereskedést és az üzleti modellek evolúcióját. A nagysebességű kereskedést megkönnyíti a piaci szereplők létesítményeinek közös ügyintézési helyen, a kereskedési helyszín számítógépes központjának („matching engine”) szoros fizikai közelségében történő elhelyezése. A rendezett és tisztességes kereskedési feltételek biztosítása érdekében alapvető előírni a kereskedési helyszíneknek, hogy ezeket a közös ügyintézési helyről végzett szolgáltatásokat megkülönböztetésmentesen, tisztességesen és átláthatóan nyújtsák. A kereskedési technológia használata megnövelte a befektetők kereskedésének gyorsaságát, teljesítőképességét és összetettségét. A piaci szereplők számára lehetővé tette azt is, hogy megkönnyítsék ügyfeleik közvetlen elektronikus hozzáférést a piacokhoz, az ő kereskedési rendszereiken keresztül, közvetlen piaci hozzáféréssel, vagy szponzorált hozzáféréssel. A kereskedési technológia hozott hasznokat a piac számára, és általában a piaci szereplők számára, amilyen például a szélesebb körű részvétel a piacokon, a megnövekedett likviditás, a szűkebb eladási és vételi ár közti különbség (spread), csökkenő rövid távú volatilitás, és az, hogy jobb a megbízások végrehajtása az ügyfél számára. Mégis, ez a kereskedési technológia számos potenciális kockázat kialakulását is eredményezi, amilyen például a kereskedési helyszínek rendszereinek túlterhelési kockázata a megbízások nagy száma miatt, az algoritmikus kereskedés kockázata, amelyek párhuzamos vagy téves megbízásokat generálhatnak, vagy más működési zavar révén rendellenes piaci helyzetet teremthetnek.

Ezenkívül fennáll az a kockázat, hogy az algoritmikus kereskedési rendszerek túlreagálhatnak más piaci eseményeket, ami egy már fennálló piaci probléma esetén kiélezheti a volatilitást. Végül, az algoritmikus kereskedés vagy a nagysebességű algoritmikus kereskedési technika, a többi kereskedési formához hasonlóan, a visszaélések bizonyos formáiba is beépülhet, amit az 596/2014/EU rendelet tilt. A nagysebességű kereskedés – a nagyfrekvenciás kereskedők információs előnye miatt – arra is ösztönözheti a befektetőket, hogy olyan helyszíneken folytassanak kereskedést, ahol elkerülhetik a nagyfrekvenciás kereskedőkkel való interakciót. Bizonyos meghatározott jellemzőkkel bíró nagysebességű algoritmikus kereskedési technikákat érdemes külön szabályozói ellenőrzés alá vonni. Mivel ezek a technikák általában saját számlás kereskedelemmel kapcsolatosak, az ellenőrzésre akkor is sort kell keríteni, ha a technika végrehajtása oly módon strukturált, hogy azzal elkerüljék a saját számlás végrehajtást.

- (63) Ezek a potenciális kockázatok, amelyek a technológia megnövekedett használatából következnek, a legjobban az algoritmikus vagy nagysebességű algoritmikus kereskedési technikákat alkalmazó, közvetlen elektronikus hozzáférést biztosító vállalkozásokra irányuló intézkedések és konkrét kockázatellenőrzés, illetve az ilyen vállalkozások által használt kereskedési helyszínek működtetőire irányuló más intézkedések kombinációjával csökkenthetők. A technológiai fejlődésre tekintettel a piacok rugalmasságának fokozása érdekében ezen intézkedéseknek tükrözniük kell az 1095/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír és Piaci Hatóság) (ESMA) által 2012 februárjában kiadott, „Iránymutatások a kereskedési platformok, befektetési vállalkozások és illetékes hatóságok által, automatizált kereskedési környezetben alkalmazandó rendszerekről és kontrollokról” című technikai iránymutatásokat (ESMA/2012/122), és azokra kell építeniük. Kívánatos, hogy minden, nagysebességű algoritmikus kereskedést folytató vállalkozásnak engedélyt kelljen kapnia. Ezen engedélyezés biztosíthatná, hogy e vállalkozásokra az ezen irányelv szerinti szervezeti követelmények vonatkozzanak, és megfelelő felügyeletük legyen. Azoknak a szervezeteknek azonban, amelyek a pénzügyi ágazatot szabályozó uniós jog szerinti engedélyezés és felügyelet alá tartoznak, és mentességet élveznek ezen irányelv alkalmazása alól, de algoritmikus kereskedési vagy nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmaznak, nem célszerű az ezen irányelv szerinti engedélyeztetési követelmény hatálya alá tartozniuk; e szervezetekre csak azoknak az intézkedéseknek és ellenőrzési követelményeknek kell vonatkozniuk, amelyek a kifejezetten e kereskedési formákból fakadó kockázatok kezelésére irányulnak. E tekintetben az ESMA-nak fontos koordinációs szerepet kell játszania a megfelelő árlépköz meghatározásában a piacok uniós szintű, rendezett működése érdekében.
- (64) Mind a befektetési vállalkozásoknak, mind a kereskedési helyszíneknek gondoskodniuk kell olyan erőteljes intézkedésekről, amelyek biztosítják, hogy az algoritmikus kereskedés vagy a nagysebességű algoritmikus kereskedési technikák nem teremtenek rendellenes piaci helyzetet és nem használhatók fel visszaélések céljára. A kereskedési helyszíneknek arról is gondoskodniuk kell, hogy kereskedési rendszereik rugalmasak és megfelelően tesztelt legyenek, hogy kezelni tudják a megnövekedett számú megbízást és a piaci stresszeket, és a kereskedési helyszíneken rendelkezzenek szüneteltetési mechanizmusokkal a kereskedés ideiglenes leállításához vagy korlátozásához, ha hirtelen, váratlan ármozgások jelentkeznek.
- (65) Azt is biztosítani kell, hogy a kereskedési helyszínek díjstruktúrái átláthatóak, megkülönböztetésmentesek és tisztességesek legyenek, és hogy ne épüljenek fel olyan módon, amely elősegíti a rendellenes piaci feltételeket. Ennek következtében helyénvaló lehetővé tenni a kereskedési helyszínek számára, hogy a törölt megbízásokra

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír- és Piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

vonatkozó díjaikat a megbízások fenntartásának időtartamához igazítsák, továbbá az egyes pénzügyi eszközökhöz, amelyekre ezek vonatkoznak. A tagállamoknak lehetővé kell tudniuk tenni a kereskedési helyszínek számára azt is, hogy a rendszer kapacitására nehezedő többletterhelés érzékelteése érdekében magasabb díjat számítsanak fel a kiadott majd később törölt megbízásokért, valamint a nagyszámú törölt megbízást beadó, illetve a nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmazó résztvevőknek, anélkül hogy abból más piaci szereplők feltétlenül hasznot húznának.

- (66) Az algoritmikus és a nagysebességű algoritmikus kereskedési technikával kapcsolatos intézkedéseken kívül a befektetési vállalkozásoknak helyénvaló megtiltani az ügyfelek számára a piacokhoz való közvetlen elektronikus hozzáférés biztosítását, amennyiben e hozzáférés nem tartozik megfelelő rendszerek és ellenőrzés hatálya alá. A biztosított közvetlen elektronikus hozzáférés formájától függetlenül a hozzáférést biztosító vállalkozásoknak fel kell mérniük és felül kell vizsgálniuk az e szolgáltatást igénybe vevő ügyfelek alkalmasságát, és biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatás használata felett legyen kockázatellenőrzés, és hogy az ügyfelek által rendszereik használata révén vagy kereskedési kódjaik használata révén bevitt kereskedési műveletekért a felelősség e vállalkozásokat terhelje. Helyénvaló, hogy a kereskedés ezen új formáinak részletes szervezeti követelményeit szabályozástechnikai standardok írják le részletesebben. Ez biztosíthatná, hogy szükség esetén a követelmények módosíthatóak legyenek, a területen végbemenő további innováció és fejlemények kezelésére.
- (67) A hatékony felügyelet biztosítása érdekében, valamint abból a célból, hogy az illetékes hatóságok kellő időben meghozhassák a megfelelő intézkedéseket a hibás vagy „elszabadult” algoritmus-stratégiák ellen, minden, algoritmikus kereskedés keretében létrejött megbízást meg kell jelölni, mint ilyet. A megjelölés révén az illetékes hatóságoknak lehetősége lesz a különböző algoritmusokból eredő megbízások azonosítására és megkülönböztetésére, valamint az algoritmikus kereskedők által alkalmazott stratégiák hatékony rekonstruálására és értékelésére. Ez csökkenteni fogja annak veszélyét, hogy a megbízásokat nem egyértelmű módon rendelik hozzá valamely algoritmikus stratégiához és kereskedőhöz. A megjelölés lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy hatékonyan és eredményesen reagáljanak azon algoritmikus kereskedési stratégiákra, amelyek visszaélést eredményező módon működnek vagy veszélyt jelentenek a piac megfelelő működésére.
- (68) Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi piacokon bekövetkezett technológiai változások fényében fenntartsák a piac integritását, az ESMA-nak a kereskedési technológiával – többek között a nagysebességű kereskedéssel – kapcsolatos fejleményekről, valamint az esetlegesen piaci visszaélésnek minősülő új gyakorlatokról rendszeresen ki kell kérnie a nemzeti szakértők véleményét, hogy ezáltal hatékony stratégiákat azonosítsanak és ösztönözzenek az ilyen jellegű visszaélések megelőzésére és kezelésére.
- (69) Jelenleg tömegével működnek az EU-ban kereskedési helyszínek, amelyek között számos olyan van, amelyek azonos pénzügyi eszközökkel kereskednek. A befektetők érdekeit érintő potenciális kockázatok kezeléséhez szükséges a más kereskedési helyszínek kereskedésére kiható következmények folyamatainak formalizálása és további összehangolása, amennyiben valamely befektetési vállalkozás vagy valamely kereskedési helyszínt működtető piacműködtető úgy dönt, hogy egy pénzügyi eszköz kereskedését felfüggeszti vagy megszünteti. A jogbiztonság érdekében és az összeférhetetlenség megfelelő kezelése végett gondoskodni kell arról, hogy amikor a pénzügyi eszközök kereskedését felfüggesztik vagy megszüntetik, amennyiben egy befektetési vállalkozás vagy egy kereskedési helyszínt működtető piacműködtető leállítja a kereskedést a szabályai be nem tartása miatt, akkor a többiek az illetékes hatóságuk ilyen értelmű döntése esetén kövessék ezt a döntést, kivéve, ha a kereskedés folytatása kivételes körülmények miatt indokolt lehet. Ezenkívül szükség van az illetékes hatóságok közötti, a pénzügyi eszközök kereskedésének valamely kereskedési helyszínen való felfüggesztésével vagy megszüntetésével kapcsolatos információcseré és együttműködés formalizálására és javítására. Ezeket az intézkedéseket olyan módon kell alkalmazni, hogy megakadályozzák egy pénzügyi eszköz kereskedéséből való felfüggesztésnek vagy eltávolításának keretében továbbított információk kereskedelmi helyszínek általi kereskedelmi célú felhasználását.
- (70) Több befektető aktivizálódott a pénzügyi piacokon és összetettebb, szélesebb körű szolgáltatás- és termékcsomagok szerepelnek a kínálatban, valamint – ezekre a fejleményekre való tekintettel – bizonyos fokú összehangolásra van szükség, hogy a befektetők számára magasabb szintű védelmet lehessen kínálni az Unióban mindenütt. Amikor a 2004/39/EK irányelvet elfogadták, a befektetők növekvő függése a személyre szóló ajánlásoktól megkövetelte, hogy belevegyenek egy rendelkezést a befektetési tanácsadásról, mint engedélyköteles és konkrét üzletviteli kötelezettségekkel járó befektetési szolgáltatásról. Az ügyfeleknek megfogalmazott, személyre szóló ajánlások folytatólagos jelentősége, valamint a szolgáltatások és eszközök egyre növekvő összetettsége megköveteli az üzletviteli kötelezettségek növelését, a befektetők védelmének erősítése érdekében.
- (71) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a befektetési vállalkozások ügyfelek legjobb érdekének megfelelően járnak el, és képesek megfelelni az ezen irányelvben foglalt kötelezettségeiknek. Ennek megfelelően a befektetési vállalkozásoknak érteniük kell a kínált vagy ajánlott pénzügyi eszközök jellemzőit, továbbá hatékony politikákat és intézkedéseket kell meghatározniuk és ezeket felül kell vizsgálniuk annak érdekében, hogy azonosítsák az ügyfelek azon kategóriáját, akiknek a termékeket és szolgáltatásokat kínálják. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a

pénzügyi eszközöket kialakító befektetési vállalkozások gondoskodjanak arról, hogy e termékeket úgy alakítsák ki, hogy azok megfeleljenek az ügyfelek érintett kategóriáján belül valamely azonosított célpiac végső ügyfelei igényeinek, és ésszerű lépéseket tegyenek annak biztosítására, hogy a pénzügyi eszközöket az azonosított célpiacon forgalmazzák, valamint rendszeres időközönként vizsgálják felül a célpiac meghatározását és az általuk kínált termékek teljesítményét. Az ügyfelek számára nem az általuk kialakított pénzügyi eszközöket kínáló vagy ajánló befektetési vállalkozásoknak is megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük annak érdekében, hogy a termékjövahagyási eljárásra – többek között az azonosított célpiacra és az általuk kínált vagy ajánlott termék jellemzőire – vonatkozó lényeges információkat megszerezzék és megértsék. Ezt a kötelezettséget a befektetési vállalkozás által az egyes ügyfeleknek személyes igényeik, jellemzőik és céljaik alapján nyújtott befektetési szolgáltatások tekintetében utólagosan végrehajtott megfeleléségi vagy alkalmassági értékelés sérelme nélkül kell alkalmazni.

Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi eszközöket csak abban az esetben kínálják vagy ajánlják, ha ez az ügyfél érdekét szolgálja, azon befektetési vállalkozásoknak is megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük a pénzügyi eszközökre vonatkozó szükséges információk beszerzésére, amelyek az ebben az irányelvben meghatározott termékirányítási követelmények alá nem tartozó vállalkozások által előállított, vagy pedig harmadik országbeli vállalkozások által előállított termékeket kínálnak vagy ajánlanak.

- (72) Annak érdekében, hogy a befektetők minden fontos információt megkapjanak, helyénvaló a befektetési tanácsadást nyújtó befektetési vállalkozásoktól megkövetelni, hogy tegyék közzé a tanácsadás díját, tisztázzák, mi az alapja az általuk adott tanácsnak, különösen azt, hogy a termékek milyen választékát veszik figyelembe, amikor az ügyfeleknek személyre szóló ajánlásokat fogalmaznak meg, a befektetési tanácsadást független alapon biztosítják-e vagy biztosítják-e az ügyfelek számára a nekik ajánlott pénzügyi eszközök alkalmasságának időszakonkénti értékelését. Helyénvaló annak megkövetelése is, hogy a befektetési vállalkozások magyarázzák el ügyfeleiknek a nekik adott tanács okait.
- (73) A befektetési tanácsadásra vonatkozó szabályozási keret pontosabb meghatározása érdekében – miközben ugyanakkor választási lehetőséget kell hagyni a befektetési vállalkozások és az ügyfelek számára – helyénvaló az ilyen szolgáltatás végzésére vonatkozó feltételek megállapítása, amikor a vállalkozások az ügyfeleket úgy tájékoztatják, hogy a szolgáltatást független alapon biztosítják. Amennyiben a tanácsadás független alapú, a személyre szóló ajánlás kialakítása során elegendő számú, különböző szolgáltatók által kínált terméket meg kell vizsgálni. A tanácsadónak nem szükséges az összes szolgáltatónak vagy kibocsátónak a piacon rendelkezésre álló termékeit megvizsgálnia; a vizsgált pénzügyi eszközök köre mindazonáltal nem korlátozódhat az olyan szervezetek által kibocsátott vagy kínált pénzügyi eszközökre, amelyek olyan szoros kapcsolatban állnak a befektetési vállalkozással, vagy amelyeket bármely egyéb olyan szoros jogi vagy gazdasági kapcsolat – például szerződéses kapcsolat – fűz a befektetési vállalkozáshoz, amely veszélyezteti a tanácsadás függetlenségét.
- (74) A befektetők védelmének megerősítése és az egyértelműség növelése érdekében az ügyfelek számára az általuk igénybe vett szolgáltatást illetően, helyénvaló emellett tovább korlátozni annak lehetőségét, hogy a vállalkozások, amikor független alapon befektetési tanácsadási szolgáltatást, illetve portfóliókezelési szolgáltatást nyújtanak, díjat, jutalékokat vagy bármely egyéb pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatást fogadjanak el vagy kapjanak harmadik felektől és különösen kibocsátóktól vagy termékszolgáltatóktól. Ez feltételezi, hogy a vállalkozásnak valamennyi harmadik fél által fizetett vagy nyújtott díjat, járulékot vagy bármiféle pénzbeli juttatást a kézhezvételt követő lehető legrövidebb időn belül, teljes mértékben vissza kell térítenie az ügyfélnek, és a vállalkozás a harmadik felektől származó befizetéseket nem használhatja fel az ügyfél által a vállalatnak fizetendő díjak kiegyenlítésére. Az ügyfelet pontosan és adott esetben rendszeres időközönként tájékoztatni kell valamennyi díjról, járulékról és juttatásról, amelyet a vállalkozás az ügyfélnek nyújtott befektetési szolgáltatás keretében kapott és az ügyfélnek átutalt. A független tanácsadást vagy portfóliókezelést nyújtó vállalkozásoknak szervezeti követelményeik részeként szintén ki kell alakítaniuk egy olyan politikát, amely biztosítja, hogy a harmadik felektől származó befizetéseket elosztják és átadják az ügyfeleknek. Csak kisebb, nem pénzbeli juttatások engedhetők meg, azzal a feltétellel, hogy ezekről az ügyfél egyértelmű tájékoztatást kap, illetve hogy alkalmasak a szolgáltatás minőségének fokozására, és nem akadályozzák vagy nem tekinthető úgy, hogy akadályoznák a befektetési vállalkozást abban, hogy az ügyfél érdekének legmegfelelőbb módon járjon el.
- (75) Független befektetési tanácsadás vagy portfóliókezelés nyújtása során csak akkor fogadható el az ügyfél nevében eljáró személy által fizetett vagy biztosított díjazás, jutalék vagy nem pénzbeli juttatás, amennyiben az illetőnek tudomása van arról, hogy a nevében ilyen összeget kifizettek, és ha a kifizetés összegéről és gyakoriságáról az ügyfél és a befektetési vállalkozás megállapodott, nem pedig harmadik fél határozott erről. Ez az eset áll fenn például akkor, amikor az ügyfél közvetlenül fizeti egy cég számláját, vagy amennyiben a számlát egy, a befektetési vállalkozással az ügyfélnek nyújtott beruházási szolgáltatás tekintetében semmilyen kapcsolatban nem álló független harmadik fél fizeti, aki csak az ügyfél utasításait követi, továbbá akkor, amikor az ügyfél tárgyalásokat folytat a befektetési vállalkozás által nyújtott szolgáltatásért járó díjról és kifizeti ezt a díjat. Általában ez a helyzet áll fenn azon könyvvizsgálók vagy ügyvédek esetében, akik az ügyféltől származó egyértelmű fizetési megbízás alapján járnak el, vagy akkor, amikor egy személy csupán továbbító csatornaként jár el egy kifizetés esetében.

- (76) Ez az irányelv megállapít bizonyos feltételeket és eljárásokat, amelyeknek a tagállamoknak meg kell felelniük, amennyiben további követelmények előírását tervezik. E követelmények magukban foglalhatják az olyan díjazás, jutalék vagy bármiféle pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatás felajánlásának vagy elfogadásának tilalmát vagy további korlátozását is, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatással összefüggésben.
- (77) A fogyasztók még megfelelőbb védelme érdekében helyénvaló annak biztosítása is, hogy a befektetési vállalkozások ne díjazák vagy értékeljék az alkalmazottaik teljesítményét olyan módon, amely ellentétben áll a vállalkozások azon kötelezettségével, hogy az ügyfelek érdekeinek leginkább megfelelő módon járjanak el, például azáltal, hogy javadalmazás, értékesítési célok vagy más eszközök révén valamilyen előnyt kínálnak az alkalmazottaknak, ha egy bizonyos pénzügyi eszköz ajánlását vagy eladását részesítik előnyben, amikor egy másik termék lehet, hogy jobban megfelelné az ügyfél igényeinek.
- (78) Amikor a pénzügyi eszköz költségei és a kapcsolódó díjak vagy kockázatok vonatkozásában elegendő információ áll rendelkezésre az egyéb uniós jogszabályokkal összhangban, az adott információkat az ezen irányelv alapján az ügyfél tájékoztatása keretében biztosítandó megfelelő információknak kell tekinteni. A pénzügyi eszközt forgalmazó befektetési vállalkozásoknak vagy hitelintézeteknek azonban az adott pénzügyi eszközzel kapcsolatos befektetési szolgáltatás nyújtásához köthető minden egyéb költségről és kapcsolódó díjról is tájékoztatniuk kell ügyfeleiket.
- (79) Tekintettel a befektetési termékek összetettségére és kialakításukra vonatkozó folyamatos innovációra, fontos annak biztosítása is, hogy a befektetési termékeket lakossági ügyfelek számára értékesítő vagy velük kapcsolatban nekik tanácsot adó alkalmazottak megfelelő szintű tudással és szakértelemmel rendelkezzenek a kínált termék vonatkozásában. A befektetési vállalkozásoknak elegendő időt és erőforrást kell biztosítaniuk alkalmazottaik számára a tudás és szakértelem megszerzéséhez és az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások során történő alkalmazásához.
- (80) A befektetési vállalkozások megtehetik, hogy olyan befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek csak az ügyfél megbízásainak végrehajtásából és/vagy átvételéből és továbbításából állnak, anélkül, hogy szükség lenne információkat beszerezniük az ügyfél tudásáról és tapasztalatáról, hogy felmérhessék, melyik az ügyfél számára a megfelelő szolgáltatás vagy eszköz. Mivel ezek a szolgáltatások az ügyfelek védelmének lényeges csökkenését vonják maguk után, az ilyen szolgáltatás feltételeit javítani kell. Különösen helyénvaló annak a lehetőségnek a kizárása, hogy ezeket a szolgáltatásokat olyan kiegészítő szolgáltatással összekapcsolva biztosítsák, amely hitelek vagy kölcsönök adását jelenti a befektetők számára, hogy egy olyan ügyletet végrehajtsanak, amelyben a befektetési vállalkozás részt vesz, mivel ez megnöveli az ügylet összetettségét és megnehezíti a benne foglalt kockázat megértését. Helyénvaló az is, hogy jobban meg kell határozni a kritériumokat azoknak a pénzügyi eszközöknek a kiválasztásához, amelyekre ezek a szolgáltatások vonatkoznak, hogy ki lehessen zárni egyes pénzügyi eszközöket, ezen belül azokat, amelyek beágyaznak egy származtatott terméket vagy olyan struktúrát tartalmaznak, amely az ügyfél számára megnehezíti a fennálló kockázat megértését, az olyan vállalkozások részvényeit, amelyek nem átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) (nem átruházható értékpapírokba történő kollektív befektetési vállalkozások) részvényei, és az 583/2010/EU bizottsági rendelet⁽¹⁾ 36. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerinti strukturált átruházható értékpapírokba történő kollektív befektetéseket (strukturált ÁÉKBV-eket). Bizonyos ÁÉKBV-k összetett termékként való kezelése nem sértheti az e termékek alkalmazási körét és a rájuk vonatkozó szabályokat meghatározó jövőbeni uniós jogszabályokat.
- (81) A keresztértékesítés gyakorlata közös stratégiája a lakossági pénzügyi szolgáltatóknak mindenütt az Unióban. Ez hasznokkal járhat a lakossági ügyfelek számára, de olyan gyakorlatot is jelenthetnek, amikor az ügyfél érdekét nem veszik megfelelően figyelembe. A keresztértékesítési gyakorlat egyes formái például, éspedig az árukapcsolásos megoldások – amikor két vagy több pénzügyi szolgáltatást együtt, csomagban értékesítenek, és a szolgáltatások közül legalább egy elkülönítve nem hozzáférhető – torzíthatják a versenyt és negatív hatást gyakorolhatnak az ügyfelek mobilitására és arra való képességükre, hogy tájékozott döntéseket hozzanak. Az árukapcsolási gyakorlat egyik példája, amikor folyószámlát kell nyitni, amennyiben a lakossági ügyfél számára befektetési szolgáltatást biztosítanak. Míg az olyan összekapcsolás, amikor két vagy több pénzügyi szolgáltatást együtt, csomagban értékesítenek, de a szolgáltatások mindegyike elkülönítetten is megvásárolható, szintén torzíthatja a versenyt és negatív hatást gyakorolhat az ügyfelek mobilitására és az ügyfelek arra való képességére, hogy tájékozott döntéseket hozzanak, ilyenkor a választást legalább az ügyfélre bízzák, és ezért kisebb kockázatot jelentenek a befektetési vállalkozások megfelelőségére, ezen irányelv szerinti kötelezettségeik figyelembevételével. Az ilyen módszerek felhasználását figyelmesen értékelni kell, a verseny és az ügyfelek választási lehetőségeinek előmozdítása érdekében.
- (82) A befektetési tanácsadás során a befektetési vállalkozásnak írásbeli megfelelőségi nyilatkozatot kell adnia arról, hogy az általa nyújtott befektetési tanácsok hogyan igazodnak lakossági ügyfelek preferenciáihoz, igényeihez és egyéb sajátosságaihoz. A nyilatkozatot tartós adathordozón, például elektronikus formában kell rendelkezésre

(¹) A Bizottság 2010. július 1-i 583/2010/EU rendelete a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a kiemelt befektetői információk tekintetében, valamint a papírtól eltérő tartós adathordozón vagy weboldalon rendelkezésre bocsátott kiemelt befektetői információk vagy tájékoztató esetében teljesítendő különleges feltételek tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 176., 2010.7.10., 1. o.).

bocsátani. A befektetési vállalkozás felelőssége, hogy az alkalmassági értékelést elvégezze, és pontos alkalmassági jelentést készítsen az ügyfél számára, továbbá megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak biztosítása érdekében, hogy az ügyfél ne érjék veszteségek annak következtében, hogy a jelentés pontatlanul vagy tisztességtelenül ismerteti a személyre szóló ajánlást, beleértve azt is, hogy az ajánlás mennyire felel meg az ügyfélnek, és melyek az ajánlott fellépés hátrányai.

- (83) Annak meghatározása során, hogy mi minősül az ezen irányelvben szereplő valamely időpont előtti kellő idővel történő tájékoztatásnak, a befektetési vállalkozásnak figyelembe kell vennie – a helyzet sürgősségére is tekintettel –, hogy az ügyfélnek mennyi időre van szüksége az információk átolvasásához és megértéséhez, mielőtt meghozná befektetési döntését. Az ügyfélnek valószínűleg több időre van szüksége a közölt információk áttekintéséhez, ha azok összetett vagy számára ismeretlen termékre vagy szolgáltatásra vonatkoznak, vagy olyan termékre vagy szolgáltatásra, amellyel kapcsolatban az ügyfél nem rendelkezik semmilyen tapasztalattal, mint amennyi időre egy egyszerűbb terméket mérlegelő, a terméket vagy szolgáltatást jobban ismerő vagy már korábbi tapasztalattal is rendelkező ügyfélnek van szüksége.
- (84) Amennyiben a befektetési vállalkozások megfelelnek annak az általános követelménynek, hogy az ezen irányelvben meghatározott határidő előtt kellő időben megadják a megfelelő tájékoztatást, úgy ezen irányelv nem kötelezheti őket arra, hogy haladéktalanul és egyszerre adják át a befektetési vállalkozással, a pénzügyi eszközökkel, a költségekkel és a kapcsolódó díjakkal, valamint az ügyfelek pénzügyi eszközeinek vagy pénzeszközeinek védelmével kapcsolatos teljes tájékoztatást. Amennyiben a tájékoztatásra kellő idővel a szolgáltatás elvégzése előtt sor kerül, azt ezen irányelv alapján nem kötelező külön vagy ügyfélmegállapodás keretében nyújtani.
- (85) A szolgáltatást az ügyfél kezdeményezésére nyújtottnak kell tekinteni, kivéve, ha az ügyfél azt válaszként kéri az adott vállalkozástól származó vagy annak nevében az adott ügyfélnek küldött, felhívást tartalmazó vagy az ügyfelet egy adott pénzügyi eszköz vagy ügylet tekintetében befolyásolni szándékozó, személyre szóló értesítésre. A szolgáltatást az ügyfél kezdeményezésére nyújtottnak lehet tekinteni annak ellenére, hogy az ügyfél azt valamely reklámot vagy pénzügyi eszközökre vonatkozó ajánlatot tartalmazó, bármely eszközzel eljuttatott olyan értesítés alapján igényli, amely jellegénél fogva általános, és a lakosságnak vagy valamely nagyobb csoportnak vagy ügyfelek, illetve potenciális ügyfelek valamely kategóriájának szól.
- (86) Ezen irányelv céljainak egyike a befektetők védelme. A befektetővédelmi intézkedéseket a befektetők egyes kategóriáinak (lakossági, szakmai és partner) sajátosságaihoz kell igazítani. Ugyanakkor a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szabályozási keret bővítése érdekében az adott ügyfél-kategóriától függetlenül helyénvaló egyértelműsíteni, hogy a becstelen, tisztességes és szakszerű eljárás elve, valamint a tisztességes, egyenes és nem megtévesztő viselkedés kötelezettsége az összes ügyféllel való minden kapcsolatra vonatkozik.
- (87) A biztosítási szerződéseket magukban foglaló befektetéseket gyakran az ezen irányelv tárgyát képező pénzügyi eszközök potenciális alternatíváiként vagy helyettesítőiként bocsátják az ügyfelek rendelkezésére. A lakossági ügyfelek következetes védelméhez és a hasonló termékek közötti egyenlő versenyfeltételek biztosításához fontos, hogy a biztosítási alapú befektetési termékekre megfelelő követelmények vonatkozzanak. Noha ezért az ezen irányelvben rögzített befektetővédelmi követelményeket egyformán kell alkalmazni a biztosítási szerződéseken alapuló befektetési csomagokra, eltérő piaci struktúrájuk és termékjellemzőik miatt helyénvalóbb, hogy a részletes követelmények ne ebben az irányelvben, hanem a 2002/92/EK irányelv folyamatban lévő felülvizsgálata keretében kerüljenek meghatározásra. Ezért a biztosítási közvetítők és biztosítók tevékenységét szabályozó jövőbeni uniós jogszabályoknak megfelelően biztosítaniuk kell a következetes szabályozási megközelítést a hasonló befektetői igényeket kielégítő, és ezért összehasonlítható befektetővédelmi kihívásokat támasztó különféle pénzügyi termékek forgalmazását tekintve. Az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatásvisszatérítési-hatóság) (EIOPA-nak) és az ESMA-nak együtt kell működniük, hogy a lehető legnagyobb mértékben biztosítsák a következetességet az e befektetési termékekre vonatkozó üzletviteli előírások tekintetében. A biztosítási alapú befektetési termékekre vonatkozó ezen új követelményeket a 2002/92/EK irányelvben kell meghatározni.
- (88) Az összeférhetetlenséggel kapcsolatos szabályok, az általános alapelvek és az ügyfelek számára biztosított információk összehangolása, valamint a biztosítási közvetítőket megillető javadalmazás tagállamok általi korlátozásának lehetővé tétele érdekében a 2002/92/EK irányelvet megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatásvisszatérítési-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

- (89) A befektetési lehetőségeket nem kínáló, biztosítási alapú befektetési termékeket, valamint a kizárólag kamatláb-kockázatnak kitett betéteket ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól. Sajátosságaikat és céljait figyelembe véve nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá az egyéni és foglalkoztatói nyugdíj-előtakarékossági termékek, amelyeknek elsődleges rendeltetése, hogy a befektető számára a nyugdíjazást követően jövedelmet biztosítsanak.
- (90) A fióktelepek működése tekintetében a székhely szerinti tagállam általi engedélyezés, felügyelet és kötelezettség-érvényesítés elvétől eltérve, az ezen irányelvben meghatározott, valamely fióktelepen keresztül a fióktelep helye szerinti területen végzett tevékenységgel kapcsolatos egyes kötelezettségek érvényesítését a fogadó tagállam illetékes hatóságának célszerű ellátnia, mivel a fióktelephez ez a hatóság van a legközelebb, és ezért kedvezőbb helyzetben van a fióktelep működésére vonatkozó szabályok megsértésének észleléséhez és a beavatkozáshoz.
- (91) Hatékony „legjobb végrehajtási” kötelezettséget kell előírni annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások ügyfélmegbízásaikat az ügyfél számára legkedvezőbb feltételek mellett hajtsák végre. E kötelezettségnek arra a vállalkozásra kell vonatkoznia, amelynek szerződéses vagy ügynöki kötelezettségei vannak az ügyféllel szemben.
- (92) Tekintettel arra, hogy az Unióban jelenleg a végrehajtási helyszínek szélesebb köre áll rendelkezésre, helyénvaló javítani a legjobb végrehajtás keretét a lakossági befektetők tekintetében. A legjobb végrehajtás keretének alkalmazása során figyelembe kell venni a legjobb végrehajtás figyelemmel kísérésére szolgáló technológiával kapcsolatos fejleményeket, a 27. cikk (1) bekezdésének második és harmadik albekezdésével összhangban.
- (93) A lakossági ügyfélmegbízások végrehajtásakor a legjobb végrehajtás meghatározására a végrehajtás költségeinek magukban kell foglalniuk a befektetési vállalkozás saját jutalékait vagy az ügyfélnek korlátozott célokra felszámolt díjakat azokban az esetekben, amikor a vállalkozás megbízás-végrehajtási szabályzatában egynél több olyan helyszínt szerepel, amely alkalmas egy adott megbízás végrehajtására. Ezekben az esetekben figyelembe kell venni a vállalkozás saját jutalékait és a megbízás – minden egyes alkalmas végrehajtási helyszínen történő – végrehajtásának költségeit, hogy az ügyfél számára értékelni és össze lehessen hasonlítani azokat az eredményeket, amelyeket a megbízás e helyszíneken való végrehajtásával érnének el. Nem cél azonban előírni a vállalkozásnak azt, hogy hasonlítsa össze a saját megbízás-végrehajtási szabályzata, valamint a saját jutalékai és díjai alapján ügyfele számára elérhető eredményeket azokkal az eredményekkel, amelyeket valamely más befektetési vállalkozás eltérő megbízás-végrehajtási szabályzat vagy eltérő jutalék-, illetve díjszerkezet alapján ugyanazon ügyfél számára érhetne el. Nem cél azt sem előírni a vállalkozásnak, hogy hasonlítsa össze a saját jutalékaiban mutatkozó azon különbségeket, amelyek a vállalkozás által az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások természetében rejlő különbségeknek tulajdoníthatók.
- (94) Ezen irányelv 27. cikke (5) bekezdésének alkalmazásában a megbízás-végrehajtási szabályzatában szerepeltetendő végrehajtási helyszínek megállapításának céljából nem kell alkalmazni ezen irányelv azon rendelkezéseit, amelyek szerint a végrehajtási költségeknek tartalmazniuk kell a befektetési vállalkozás saját jutalékait, illetve az ügyfélnek a befektetési szolgáltatás nyújtásáért felszámított díjakat.
- (95) Akkor mondhatjuk, hogy a befektetési vállalkozás jutalékának felépítése vagy kiszabása igazságtalanul megkülönbözteti a végrehajtási helyszíneket, ha eltérő jutalékot vagy spread-et számol fel a különböző végrehajtási helyszíneken, és ez a különbség nem tükrözi a vállalkozás költségeinek a helyszíneken történő végrehajtásból eredő tényleges különbségeit.
- (96) Azoknak a feltételeknek a kiemelése érdekében, amelyek szerint ezen irányelvvel összhangban a befektetési vállalkozások teljesítik a megbízások ügyfeleik számára legkedvezőbb feltételek szerinti végrehajtására vonatkozó kötelezettségeiket, helyénvaló előírni, hogy a 600/2014/EU rendelet 23. és 28. cikke szerinti kereskedési kötelezettség tárgyát képező pénzügyi eszközök esetében az egyes kereskedési helyszínek és rendszeres internalizálók, más pénzügyi eszközök esetében pedig az egyes végrehajtási helyszínek tegyék nyilvánosan hozzáférhetővé az ügyletek végrehajtásának minőségével kapcsolatos adatokat, minden helyszínrre.
- (97) A befektetési vállalkozások által a megbízás-végrehajtási szabályzatokról az ügyfeleknek adott tájékoztatás gyakran általános és sematikus, és az ügyfelek számára nem teszi lehetővé annak megértését, hogy egy megbízást hogyan fognak végrehajtani, illetve az ügyfelek annak alapján nem tudják ellenőrizni, hogy a vállalkozás betartja-e a megbízásoknak az ügyfelei számára legkedvezőbb módon történő végrehajtásával kapcsolatos kötelezettségét. A befektetők védelmének fokozása érdekében helyénvaló meghatározni azokat az elveket, amelyek alapján a befektetési vállalkozások tájékoztatást adnak ügyfeleiknek a megbízás-végrehajtási szabályzatokról, és előírni, hogy éves alapon hozzák nyilvánosságra, a pénzügyi eszközök minden osztályára, azt az öt legfontosabb végrehajtási helyszínt, ahol az előző évben az ügyfelek megbízásait végrehajtották, valamint hogy ezeket az információkat és a végrehajtási helyszínek által a végrehajtási minőség tekintetében közzétett információkat vegyék figyelembe a legjobb végrehajtásra vonatkozó politikáikban.

- (98) A befektetési vállalkozás az ügyféllel való üzleti kapcsolat létrehozásakor kérheti az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet, hogy egyidejűleg adja hozzájárulását a megbízás-végrehajtási szabályzatához, valamint annak lehetőségéhez, hogy megbízásainak végrehajtása kereskedési helyszínen kívül történjen.
- (99) Azon személyeket, akik egynél több befektetési vállalkozás nevében nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, nem függő ügynököknek, hanem befektetési vállalkozásnak kell tekinteni, amennyiben az ezen irányelvben foglalt meghatározás körébe tartoznak, azon meghatározott személyek kivételével, akik az alól mentesülhetnek.
- (100) Ez az irányelv nem sértheti a függő ügynökök jogát arra, hogy más irányelvek által szabályozott tevékenységeket, illetve kapcsolódó tevékenységet végezzenek olyan pénzügyi szolgáltatások vagy termékek tekintetében, amelyeket ez az irányelv nem szabályoz, beleértve az azonos pénzügyi csoport részei nevében végzett tevékenységeket is.
- (101) Ezen irányelv hatálya nem terjedhet ki a befektetési vállalkozás telephelyén kívül történő tevékenységek végzésének feltételeire (házaló értékesítés).
- (102) A tagállamok illetékes hatóságai nem végezhetik el a nyilvántartásba vételt, vagy azt vissza kell vonniuk olyan esetekben, amikor a ténylegesen végzett tevékenységek nyilvánvalóan jelzik, hogy a függő ügynök valamely tagállam jogrendszerét azért választotta, hogy megkerülje az azon másik tagállamban hatályos szigorúbb normákat, amelyek a területén tevékenységei nagyobb részét végezni szándékozik vagy ténylegesen végzi.
- (103) Ezen irányelv alkalmazásában az elfogadható partnereket úgy kell tekinteni, mint akik ügyfélként járnak el.
- (104) A pénzügyi válság megmutatta a nem lakossági ügyfelek képességeinek korlátait befektetéseik kockázatának megítélésével kapcsolatban. Miközben meg kell erősíteni, hogy az üzletviteli szabályokat fejleszteni kell azoknak a befektetőknek a vonatkozásában, amelyek a védelmet a leginkább igénylik, helyénvaló az ügyfelek különböző kategóriáira alkalmazandó előírások jobb méretezése. Ehhez bizonyos tájékoztatási és beszámolási előírásokat ki kell terjeszteni a jogosult szerződő felekkel fennálló kapcsolatokra. Mindenekelőtt, a vonatkozó előírásoknak az ügyfelek pénzügyi eszközeinek és pénzének megóvásával, valamint az összetettebb pénzügyi eszközökre és tranzakciókra vonatkozó tájékoztatási és beszámolási előírásokkal kell foglalkozniuk. Az önkormányzatok és a helyi hatóságok jobb besorolása érdekében célszerű egyértelműen kizárni azokat az elfogadható partnereket és a szakmainak tekintett ügyfeleket jegyzékéből, ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy ezeket az ügyfeleket saját kérésükre szakmai ügyfélként kezeljék.
- (105) Az elfogadható partnerek között végrehajtott ügyletek tekintetében a limitáras ügyfélmegbízások közzétételére vonatkozó kötelezettséget csak akkor kell alkalmazni, amennyiben a partner a megbízás végrehajtására kifejezetten limitáras megbízást küld valamely befektetési vállalkozásnak.
- (106) A tagállamok biztosítják a személyes adatok védelméhez való jog tiszteletben tartását, összhangban a személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában történő feldolgozására irányadó 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾. A személyes adatok ESMA általi, ezen irányelv alkalmazásában történő feldolgozása tekintetében a 45/2001/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ alkalmazandó.
- (107) Minden befektetési vállalkozásnak azonos lehetőségekkel kell rendelkeznie az Unióban a szabályozott piacokhoz való kapcsolódás vagy hozzáférés tekintetében. Függetlenül attól a módtól, ahogyan jelenleg a tagállamokban az ügyleteket szervezik, fontos megszüntetni a szabályozott piacokhoz való hozzáférés technikai és jogi korlátozásait.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 12-i 2002/58/EK irányelve az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (108) A határokon átnyúló ügyletek véglegesítésének elősegítése érdekében szükséges rendelkezni a befektetési vállalkozások elszámolási és teljesítési rendszerekhez való hozzáféréséről az Unió egész területén, függetlenül attól, hogy az ügyleteket az érintett tagállam szabályozott piacain keresztül hajtották-e végre. Azon befektetési vállalkozásoknak, amelyek közvetlenül kívánnak részt venni más tagállamok elszámolási rendszereiben, meg kell felelniük a tagságra vonatkozó működési és üzleti követelményeknek, valamint a pénzpiacok zavartalan és rendezett működésének fenntartására irányuló prudenciális intézkedéseknek.
- (109) A harmadik országbeli vállalkozások szolgáltatásnyújtása az Unióban a nemzeti rendszerek és előírások hatálya alá tartozik. Az azok alapján engedélyezett vállalkozások nem részesülnek abban a jogosultságban, hogy más tagállamban is nyújtsanak szolgáltatásokat és ott letelepedjenek, mint abban a tagállamban, ahol a székhelyük van. Ezért helyénvaló, hogy abban az esetben, ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy a harmadik országbeli vállalkozás általi fióktelep-létesítéssel biztosítható a lakossági befektetők vagy a szakmai ügyfeleknek kijáró bánásmódot kérő lakossági befektetők megfelelő szintű védelme, közös szabályozási keret kerüljön bevezetésre uniós szinten az ilyen fióktelepekre alkalmazandó követelmények tekintetében, szem előtt tartva azt az elvet, hogy a harmadik országbeli vállalkozások nem részesülhetnek az uniós vállalkozásokhoz képest kedvezőbb bánásmódban.
- (110) Ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtásakor a tagállamoknak kellően figyelembe kell venniük a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) ajánlásait azokra a pénzmosás elleni küzdelem és a terrorizmus finanszírozásával szembeni fellépés terén hiányosságokat mutató joghatóságokra vonatkozóan, amelyekre ellenintézkedések alkalmazandók, illetve azokra a pénzmosás elleni küzdelem és a terrorizmus finanszírozásával szembeni fellépés terén hiányosságokat mutató joghatóságokra vonatkozóan, amelyek nem tettek megfelelő előrelépéseket a hiányosságok orvoslása érdekében, illetve nem kötelezték el magukat a hiányosságok orvoslására irányulóan a FATF-fel együtt kidolgozott cselekvési terv mellett.
- (111) Ezen irányelvnek azon rendelkezése, amely a harmadik országbeli vállalkozások által az Unióban biztosított befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket szabályozza, nem lehet hatással annak lehetőségére, hogy az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személyek egy harmadik országbeli vállalkozás befektetési szolgáltatásait kizárólag saját kezdeményezésükre vegyék igénybe. Ha valamely harmadik országbeli vállalkozás az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személy kizárólagos saját kezdeményezésére nyújt szolgáltatást, a szolgáltatás nem minősülhet az Unió területén nyújtott szolgáltatásnak. Ha egy harmadik országbeli vállalkozás ügyfeleket vagy potenciális ügyfeleket keres az Unióban, vagy befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket reklámoz vagy hirdet, az Unióban biztosított kiegészítő szolgáltatásokkal együtt, az nem tekinthető az ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére biztosított szolgáltatásnak.
- (112) A szabályozott piac működtetésére vonatkozó engedélynek ki kell terjednie mindazon tevékenységekre, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a megbízások megjelenítéséhez, feldolgozásához, végrehajtásához, megerősítéséhez és a róluk való jelentéstételhez attól a ponttól, amikor az ilyen megbízásokat a szabályozott piac fogadja, addig a pontig, amikor azokat véglegesítésre átadják, valamint a pénzügyi eszközök piaci bevezetéséhez kapcsolódó tevékenységekre is. Ennek magában kell foglalnia a szabályozott piac által kijelölt árjegyző közvetítésével végrehajtott, a szabályozott piac rendszerei keretében, az ilyen rendszerekre irányadó szabályokkal összhangban vállalt ügyleteket is. A szabályozott piac, az MTF vagy az OTF tagjai vagy résztvevői által megkötött nem minden ügyletet kell úgy tekinteni, mint amit a szabályozott piac, az MTF vagy az OTF rendszerein belül kötöttek meg. Azon ügyleteket, amelyeket a tagok vagy résztvevők bilaterális alapon kötnek meg, és amelyek nem felelnek meg a szabályozott piacra, az MTF-re vagy az OTF-re ezen irányelv alapján megállapított minden kötelezettségnek, a szabályozott piacon, az MTF-en vagy az OTF-en kívül megkötött ügyletnek kell tekinteni a rendszeres internalizáló meghatározásának alkalmazásában. Ebben az esetben a befektetési vállalkozásoknak a kötelező érvényű jegyzés közzétételére vonatkozó kötelezettségét alkalmazni kell, ha az ezen irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben megállapított feltételek teljesülnek.
- (113) A likviditásnyújtásnak a piacok hatékony és rendezett működése szempontjából betöltött jelentőségére tekintettel az árjegyzési stratégiát követve algoritmikus kereskedést végző befektetési vállalkozásoknak írásbeli megállapodást kell kötniük a kereskedési helyszínekkel, amelyben világosan lefektetik a piac számára történő likviditásnyújtással kapcsolatos kötelezettségeiket.
- (114) Ezen irányelv nem kötelezheti az illetékes hatóságokat az árjegyzési rendszerben való részvétel feltételeként előírt, a szabályozott piac és a befektetési vállalkozás közötti írásbeli megállapodás tartalmának jóváhagyására vagy vizsgálatára. Ugyanakkor nem is tiltja meg, hogy jóváhagyják vagy megvizsgálják azt, feltéve, hogy a jóváhagyás vagy vizsgálat kizárólag az 50. cikkben előírt kötelezettségek szabályozott piacok általi teljesítésén alapul.

- (115) A felhasználók számára döntő fontosságú, hogy áttekintésük legyen az Unió pénzügyi piacain folyó kereskedési tevékenységről, az illetékes hatóságok számára pedig az, hogy pontos és átfogó információkat kapjanak a vonatkozó ügyletekről, amihez a fő piaci adatok szolgáltatását engedélyhez kell kötni és szabályozni kell, a megfelelő minőségi szint eléréséhez.
- (116) A jóváhagyott közzétételi mechanizmusok (APA-k) bevezetése javítaná a kereskedés átláthatósági információinak minőségét a tőzsdén kívüli terület közzétételeiben, és jelentősen hozzájárulna annak biztosításához, hogy az ilyen adatokat olyan módon tegyék közzé, ami megkönnyíti a kereskedési helyszínek által közzétett adatokkal való összevonalásukat.
- (117) Miután immár olyan piaci szerkezet áll rendelkezésre, amely lehetővé teszi a versenyt több kereskedési helyszín között, alapvető, hogy mielőbb működésbe lépjen a ténylegesen és átfogóan összesítettadat-szolgáltatás. Az összesítettadat-szolgáltatás egy üzleti megoldásának bevezetése a részvényeknél és a részvényjellegű pénzügyi eszközöknél hozzá fog járulni egy integráltabb európai piac megteremtéséhez, és könnyebbé teszi a piaci szereplők számára, hogy hozzáférjenek a kereskedés rendelkezésre álló átláthatósági információihoz. A tervezett megoldás azon alapul, hogy erre engedélyt kapnának az előre meghatározott és felügyelt paraméterekkel dolgozó szolgáltatók, akik egymással versenyben lennének a technikai szempontból nagyon kifinomult és innovatív megoldások elérésére, a piac lehető legjobb kiszolgálása, valamint az átfogó és pontos piaci adatok elérhetővé tételének biztosítása érdekében. Az összes összesítettadat-szolgáltató (CTP) arra való felkérése által, hogy a jóváhagyott közzétételi mechanizmusokra (APA-k) és a kereskedési helyszínekre vonatkozó valamennyi adatot összeítsék, biztosított lesz, hogy a verseny az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások minőségén alapuljon, ne pedig a feldolgozott adatmenyiségen. Ennek ellenére helyénvaló ehelyütt rendelkezni az összesítettadat-szolgáltatás közbeszerzési eljáráson keresztül történő bevezetéséről, amennyiben a tervezett mechanizmus nem vezet a részvényekre és részvényjellegű pénzügyi eszközökre vonatkozó hatékony és átfogó összesítettadat-szolgáltatás kellő időben történő megvalósításához.
- (118) A nem-tőkeinstrumentumokra vonatkozó összesítettadat-szolgáltatást bonyolultabb végrehajtani, mint a tőkeinstrumentumokra vonatkozó összesítettadat-szolgáltatást, ezért a jövőbeli szolgáltatóknak célszerű lehetőséget biztosítani arra, hogy mielőtt az előbbi létrehoznák, megfelelő tapasztalatra tegyenek szert az utóbbival kapcsolatban. A nem-tőkeinstrumentumokra vonatkozó összesítettadat-szolgáltatás megfelelő létrehozásának megkönnyítése érdekében tehát helyénvaló meghosszabbítani a megfelelő rendelkezést átültető nemzeti intézkedések alkalmazásának határidejét. Ennek ellenére helyénvaló ehelyütt rendelkezni az összesítettadat-szolgáltatás közbeszerzési eljáráson keresztül történő bevezetéséről, amennyiben a tervezett mechanizmus nem vezet a nem-tőkeinstrumentumokra vonatkozó hatékony és átfogó összesítettadat-szolgáltatás kellő időben történő megvalósításához.
- (119) Amikor a nem-tőkeinstrumentumok tekintetében az ESMA megállapítja az összesítettadat-szolgáltató által közzéteendő kereskedés utáni információkba belefoglalandó kereskedési helyszíneket és a jóváhagyott közzétételi mechanizmusokat, biztosítani kell, hogy az ezen pénzügyi eszközök integrált uniós piacának létrehozására irányuló célkitűzés megvalósuljon, és biztosítani kell a kereskedési helyszínek és jóváhagyott közzétételi mechanizmusok megkülönböztetésmentes kezelését.
- (120) A saját tőkekövetelményekre vonatkozó uniós jog keretében meg kell határozni azt a minimumtőke-követelményt, amelynek a szabályozott piacoknak meg kell felelniük ahhoz, hogy működési engedélyt kaphassanak, és ennek során figyelembe kell venni az ilyen piacokhoz kapcsolódó kockázatok sajátos jellegét.
- (121) A szabályozott piac működtetőinek képesnek kell lenniük MTF és OTF működtetésére is, ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.
- (122) Ezen irányelv szabályozott piac által érvényesített szabályai alapján a pénzügyi eszközök értékpapír-piaci bevezetéséről szóló rendelkezések nem sérthetik a 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alkalmazását. Nem akadályozható meg, hogy a szabályozott piac az ezen irányelv alapján megállapítottaknál szigorúbb követelményeket alkalmazzon azon pénzügyi eszközök kibocsátóira, amelyek piaci bevezetését tervezi.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 28-i 2001/34/EK irányelve az értékpapírok hivatalos tőzsdéi jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/71/EK irányelve az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetéskor közzéteendő tájékoztatóról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

- (123) A tagállamoknak képesnek kell lenniük különböző illetékes hatóságok kijelölésére az ezen irányelvben megállapított széles körű kötelezettségek kikényszerítésére. Az ilyen hatóságoknak állami jellegűeknek kell lenniük, ez szavatolja a gazdasági szereplőktől való függetlenségüket és az összeférhetetlenség elkerülését. Nemzeti jogokkal összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell az illetékes hatóság megfelelő finanszírozását. Az állami hatóságok kijelölése nem zárhatja ki a hatáskör átruházását az illetékes hatóság felelősségének fenntartása mellett.
- (124) Annak biztosítása érdekében, hogy a felfüggesztésekről, eltávolításokról, fennakadásokról és rendellenes kereskedési körülményekről, illetve a lehetséges piaci visszaélésre utaló körülményekről az illetékes hatóságok között zajló kommunikáció hatékonyan és a megfelelő időben történjen, az illetékes nemzeti hatóságok között megfelelően működő kommunikációs és koordinációs folyamatra van szükség, amelynek gyakorlati megvalósítása az ESMA által kidolgozott szabályok szerint történik majd.
- (125) A G20-ak 2009. szeptember 25-én Pittsburghben rendezett csúcstalálkozóján megállapodás született a pénzügyi és áru piacok szabályozásának, működésének és átláthatóságának javításáról a nyersanyagárak túlzott volatilitásának kezelése érdekében. A Bizottság „Hatékonyabban működő élelmiszerellátási lánc Európában” című 2009. október 28-i közleménye és „Az áru piacok és a nyersanyagok kihívásai” című, 2011. február 2-i közleménye felvázolt bizonyos, a 2004/39/EK irányelv felülvizsgálata kapcsán meghozandó intézkedéseket. Az Értékpapír-felügyeleték Nemzetközi Szervezete (IOSCO) 2011 szeptemberében közzétette az áru alapú származtatott piacok szabályozására és felügyeletére vonatkozó alapelveket. A G20-ak 2011. november 4-i cannes-i csúcstalálkozójukon jóváhagyták ezeket az alapelveket, felhívva a piactörvényeket, hogy biztosítsanak maguknak formális pozíciókezelési jogköröket, beleértve adott esetben az előzetes pozíciólimitek megállapítására vonatkozó jogkört is.
- (126) Az illetékes hatóságoknak juttatott jogköröket ki kell egészíteni explicit felhatalmazásokkal arra, hogy bármely személytől szerezhessenek információkat az árucikkkel kapcsolatos származtatott szerződésekben felvett pozíciók méretéről és rendeltetéséről, és kérhetik azt a személyt, hogy tegyen lépéseket a származtatott szerződésekben felvett pozíció méretének csökkentésére.
- (127) A pozíciólimitekre vonatkozóan összehangolt rendszerre van szükség, hogy a G20-ak megállapodása alkalmazásában nagyobb fokú koordinációt és következetességet lehessen biztosítani, különösen az Unió-szerte kereskedelem tárgyát képező szerződések vonatkozásában. Ezért explicit jogköröket kell adni az illetékes hatóságoknak arra, hogy az ESMA által meghatározott módszertan alapján limiteket állapítsanak meg, amelyek azon pozíciókra vonatkoznak, amelyeket egy személy aggregált csoportszinten egy árucikkkel kapcsolatos származtatott szerződésben mindenkor tarthat, megakadályozandó a piaci visszaéléseket, többek között a piac vonatkozásában, és támogatandó a szabályszerű árazási és kiegyenlítési feltételeket, többek között a piactörzítő pozíciók megelőzését. Ezek a limitek fokozzák a származékos termék és az alapul szolgáló áru piacának integritását, nem sértve az alapul szolgáló áru piacán az árfeltárást, és nem vonatkoznak azokra a pozíciókra, amelyek objektíven csökkentik a közvetlenül az áru kereskedelmi tevékenységeivel kapcsolatos kockázatokat. Egyértelművé kell tenni az árukhoz kapcsolódó azonnali ügyletek és a származtatott termékekre vonatkozó ügyletek közötti különbséget. A rendszer összehangoltsága érdekében szükséges, hogy az ESMA ellenőrizze a pozíciólimitek végrehajtását, az illetékes hatóságok pedig együttműködési megállapodásokat kössenek, többek között a vonatkozó adatok egymással való megosztása, valamint a limitek nyomon követésének és érvényesítésének lehetővé tétele érdekében.
- (128) Minden olyan helyszínnek, ahol áru alapú származtatott termékek kereskedését kínálják, rendelkeznie kell megfelelő pozíciókezelési kontrollmechanizmusokkal, amelyek megfelelő hatáskörrel rendelkeznek legalább az árukon alapuló származékos termékek pozícióival kapcsolatos információk nyomon követése és az azokhoz való hozzáférés, e pozíciók csökkentésének vagy megszüntetésének megkövetelése vonatkozásában, illetve az arra való kötelezés tekintetében, hogy a jelentős vagy domináns pozícióból fakadó hatások mérséklése érdekében a likviditás visszairányuljon a piacra. Az ESMA-nak jegyzéket kell vezetnie és azt közzé kell tennie az összes hatályos pozíciólimit és pozíciókezelési kontrollmechanizmus összefoglalójával. Ezeket a limiteket és mechanizmusokat következetesen, az adott piac sajátos jellemzőit figyelembe véve kell alkalmazni. A limitek és mechanizmus alkalmazásának mikéntjét egyértelművé kell tenni, ismertetve a határértékeket alkotó vagy potenciálisan egyéb kötelezettségeket eredményező megfelelő mennyiségi küszöböket is.
- (129) A kereskedési helyszínek összesített heti bontást tesznek közzé a személyek különböző kategóriái által kereskedési platformjukon a különböző áru alapú származtatott ügyletek, kibocsátási egységek, illetve azok származékai vonatkozásában tartott pozíciókról. Az illetékes hatóság számára legalább naponta egy átfogó és részletes bontást kell hozzáférhetővé tenni a pozíciót tartó összes személyről. Az ezen irányelv szerinti bejelentéssel összefüggő megoldásoknak figyelembe kell venniük – adott esetben – az 1227/2011/EU rendelet 8. cikke szerinti, már meglévő jelentéstételi kötelezettségeket.

- (130) Miközben a pozíciólimitek kiszámítására használt módszer nem jelenthet akadályt új, árualapú származtatott termékek kialakulása tekintetében, az ESMA-nak a számítási módszer meghatározásakor biztosítania kell, hogy az új, árualapú származtatott termékek kialakulása nem használható a pozíciólimitekre vonatkozó rendszer megkerülésére.
- (131) Minden egyes, árualapú származtatott termékre vonatkozó ügylet esetében pozíciólimiteket kell meghatározni. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a pozíciólimitekre vonatkozó rendszer új, árualapú származtatott termékre vonatkozó ügyletek folyamatban levő kialakulása révén történő megkerülése, az ESMA-nak biztosítania kell, hogy a számítási módszer minden elkerülést megakadályoz azáltal, hogy figyelembe veszi az egyéb árualapú származtatott ügyletekben ugyanazon alapul szolgáló áru tekintetében fennálló összes nyitott pozíciót.
- (132) Kívánatos a kisebb és közepes méretű vállalkozások (kkv-k) tőkéhez jutásának megkönnyítése és a kisebb és közepes kibocsátók szükségleteinek kielégítésére szakosodott piacok további fejlesztésének megkönnyítése. Ezek a piacok rendszerint ezen irányelv hatálya alatt működnek, mivel az MTF-eket általános kkv-piacokként, kkv-tőkefinanszírozási piacként vagy fiatalokú piacokként ismerik. Az MTF kategórián belül egy új alkategória, a kkv-tőkefinanszírozási piacok létrehozása és ezeknek a piacoknak a nyilvántartásba vétele megnövelheti láthatóságukat és ismertségüket, valamint segítheti a az uniós szabályozási standardok kialakítását azokra a piacokra. Figyelmet kell fordítani arra, hogy a jövőbeni rendelet hogyan fogja tovább ösztönözni és előmozdítani e piac alkalmazását oly módon, hogy azt a befektetők számára vonzóvá tegye és biztosítsa az adminisztratív terhek csökkentését, valamint a kkv-tőkefinanszírozási piacokon keresztül a kkv-k tőkepiacokra történő bevezetésére irányuló további ösztönzőket.
- (133) A piacok ezen új kategóriájára vonatkozó előírásoknak elegendő rugalmasságot kell biztosítaniuk ahhoz, hogy az Európa-szerte létező sikeres piaci modellek jelenlegi választékát figyelembe lehessen venni. Meg kell találni a megfelelő egyensúlyt is a befektetővédelem magas szintjének fenntartása – ami a kibocsátók iránti befektetői bizalom előmozdításához lényegbevágó ezeken a piacokon – és a kibocsátók szükségtelen adminisztrációs terheinek csökkentése között azokon a piacokon. Javasolt, hogy a kkv-tőkefinanszírozási piac előírásairól, mint például azokról, amelyek az ilyen piac kereskedésébe való bevezetés kritériumaival kapcsolatosak, további részleteket határozzanak meg felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban vagy technikai standardokban.
- (134) Mivel fontos, hogy a meglévő, sikeres piacokra gyakorolt hatás ne legyen kedvezőtlen, választási lehetőséget kell hagyni a kisebb és közepes vállalkozásokat megcélzó piacok működtetői számára, miszerint folytathatják az ilyen piacok működtetését az ezen irányelv szerinti előírásoknak megfelelően, anélkül, hogy kkv-tőkefinanszírozási piacként jegyeztetnék be magukat. A kkv-kat nem célszerű arra kötelezni, hogy engedélyeztessék az általuk kibocsátott pénzügyi eszközöknek a kkv-tőkefinanszírozási piacra való bevezetését.
- (135) Ahhoz, hogy ez az új piactípus hasznosnak bizonyuljon a kkv-k számára, a kkv-tőkefinanszírozási piacon kereskedett pénzügyi eszközök kibocsátói legalább 50 %-ának a kkv-k közül kell kikerülnie. Ennek értékelésére évenként fog sor kerülni. Ezen 50 %-os kritériumot rugalmas módon kell alkalmazni. A kritérium ideiglenes nem teljesülése nem jelenti azt, hogy a kereskedési helyszínt haladéktalanul törölni kell a jegyzékből, vagy hogy el kell utasítani a kkv-tőkefinanszírozási piacként történő bejegyzés iránti kérelmét, ha ésszerűen feltételezhető, hogy a következő évtől már teljesíteni fogja az 50 %-ot előíró kritériumot. Az annak megállapítása céljából végzett értékelés, hogy egy kibocsátó kkv-e, a megelőző három naptári év piaci kapitalizációján fog alapulni. Ez várhatóan biztosítja majd ezeknek a kibocsátóknak az ilyen specializált piacokról a fő piacokra való zökkenőmentesebb bejutását.
- (136) Az egyik tagállam kapcsolattartó pontja által a másik tagállam kapcsolattartó pontján keresztül fogadott bizalmas információkat nem lehet tisztán belföldinek tekinteni.
- (137) Növelni kell az illetékes hatóságok rendelkezésére álló hatáskörök konvergenciáját, hogy az a teljes egységes pénzügyi piacon a végrehajtás azonos fokához vezessen. A közös minimumhatáskörnek a megfelelő erőforrásokkal együtt garantálnia kell a felügyeleti hatékonyságot. Ennek az irányelvnek ezért elő kell írnia a felügyeleti és vizsgálati hatáskörök azon minimális körét, amelyekkel a tagállamok illetékes hatóságait a nemzeti jog rendelkezéseivel összhangban fel kell ruházni. Amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik, e hatásköröket az illetékes igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján kell gyakorolni. Az illetékes hatóságoknak az ezen irányelv szerint rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása során objektíven és részrehajlás nélkül kell fellépniük, és döntéshozatalukban önállóknak kell maradniuk.
- (138) Miközben ez az irányelv minimális csomagot határoz meg arra vonatkozóan, hogy az illetékes hatóságoknak milyen hatáskörökkel kell rendelkezniük, e hatásköröket a nemzeti jog komplett rendszerében kell gyakorolni, amely garantálja az alapvető jogok, közöttük a magánélet tisztelgetben tartásához való jog érvényesülését. Azon hatáskörök gyakorlására vonatkozóan, amelyek komoly kölcsönhatásba kerülhetnek a magánélet és a családi élet,

az otthon és a kommunikáció tiszteletben tartásához való joggal, a tagállamoknak megfelelő és hathatós biztosítékokat kell létrehozniuk mindennemű visszaélés ellen, szükség esetén például az érintett tagállam igazságügyi szerve által kibocsátott megfelelő előzetes engedély alkalmazásával. A tagállamoknak az illetékes hatóságok számára az ilyen beavatkozó jellegű hatáskörök gyakorlását csak a megfelelő vizsgálat céljaira szükséges mértékben szabad megengedniük olyan súlyos esetekben, amikor ugyanazon cél eléréséhez más egyenértékű eszköz nem áll rendelkezésre.

- (139) Az illetékes hatóságok és az ESMA által a feladatkörük ellátása során hozott intézkedések nem különböztethetnek meg közvetlenül vagy közvetve egyetlen tagállamot vagy a tagállamok egyetlen csoportját sem, mint olyan helyszínt, ahol valamilyen pénzemben befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, vagy ilyen tevékenységet végeznek.
- (140) Tekintettel a különféle MTF-ek jelentős hatására és az általuk megszerzett piaci részesedésre, gondoskodni kell megfelelő együttműködési mechanizmusok kialakításáról az MTF illetékes hatósága és annak a jogrendnek az illetékes hatósága között, ahol az MTF a szolgáltatásokat nyújtja. Ahhoz, hogy bármiféle hasonló fejleményekre számítani lehessen, ezt ki kell terjeszteni az OTF-ekre.
- (141) Annak biztosítása érdekében, hogy a befektetési vállalkozások, az MTF vagy OTF üzemeltetésére engedéllyel rendelkező piacműködtetők, a szabályozott piacok, az APA, CTP vagy ARM, az üzleti tevékenységüket ténylegesen ellenőrző személyek és a befektetési vállalkozások és szabályozott piacok vezető testületének tagjai teljesítsék az ebből az irányelvből és a 600/2014/EU rendeletről eredő kötelezettségeiket, és annak biztosítása érdekében, hogy az egész Európai Unióban egyforma elbánásban részesüljenek, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat és intézkedéseket kell előírniuk. A tagállamok által meghatározott közigazgatási szankcióknak és intézkedéseknek a címzettekkel, a szankció vagy intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a közzététellel, a legfontosabb szankcionálási hatáskörökkel és a közigazgatási bírságok szintjével kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük.
- (142) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni különösen olyan bírságok kiszabására, amelyek kellően magasak a várható haszon ellensúlyozásához és még a nagyobb intézmények és vezetők számára is visszatartó erővel bírnak.
- (143) A nemzeti jogszabályokkal és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban az illetékes hatóságoknak hozzá kell tudniuk férni a természetes és jogi személyek telephelyéhez. Az ilyen telephelyekre történő belépésre akkor van szükség, ha ésszerűen fennáll a gyanú, hogy egy vizsgálat tárgyában olyan dokumentumok és más kapcsolódó adatok léteznek, amelyek érdemlegesek lehetnek ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértésének bizonyítása szempontjából. Az említett telephelyekhez való hozzáférés szükséges továbbá, ha: a korábban tájékoztatásra felszólított személy a felszólításnak részben vagy egészben nem tett eleget; vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a felszólításnak a felszólított személy nem tenne eleget, vagy a felszólításban megjelölt dokumentumokat vagy információt eltávolítaná, módosítaná vagy megsemmisítené. Amennyiben a telephelyhez való hozzáféréshez – a nemzeti jognak megfelelően – az érintett tagállam igazságszolgáltatási hatóságának előzetes engedélye szükséges, a telephelyhez való hozzáférésre vonatkozó hatáskör az igazságszolgáltatási hatóság előzetes engedélyének beszerzését követően gyakorolható.
- (144) Befektetési vállalkozásoknak az ügyleteket végrehajtó és dokumentáló telefonbeszélgetésekről készült meglévő felvételei és adatforgalmi nyilvántartásai, valamint távközlési szolgáltatók meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásai alapvető fontosságú és néha az egyetlen bizonyítékként szolgálnak a piaci visszaélés meglétének felderítésére és bizonyítására, valamint annak ellenőrzésére, hogy a vállalkozások teljesítik-e a befektetővédelemben és az ebben az irányelvben vagy a 600/2014/EU rendeletben megállapított követelményeket. Ezért az illetékes hatóságoknak meg kell tudniuk követelni a befektetési vállalkozásoknál vagy hitelintézeteknél vezetett meglévő telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikációk, illetve egyéb adatforgalmi nyilvántartások bekérését. A telefon- és adatforgalmi nyilvántartáshoz való hozzáférés a piaci visszaélések, illetve az ebben az irányelvben vagy a 600/2014/EU rendeletben meghatározott követelmények megsértésének felderítése és szankcionálása miatt szükséges.

Annak érdekében, hogy az Unió azonos versenyfeltételekkel rendelkezzen egy távközlési szolgáltató meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásához, illetve egy befektetési vállalkozás telefonbeszélgetéseiről és adatforgalmáról készült meglévő felvétellel való hozzáférés tekintetében, az illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a nemzeti jogszabályokkal összhangban bekerhessék a távközlési szolgáltatónál meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásokat, amennyiben a nemzeti jogszabályok ezt megengedik, és egy befektetési vállalkozás telefonbeszélgetésekről készült meglévő felvételeit és adatforgalmi nyilvántartásait azokban az esetekben, amikor alapos okkal feltételezhető, hogy a nyilvántartásokban a vizsgálat tárgya szempontjából releváns, bizonyító erejű adatok szerepelhetnek az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartás vagy az ebben az irányelvben vagy a 600/2014/EU rendelet értelmében tiltott magatartás kivizsgálására nézve. A távközlési szolgáltató telefon- és adatforgalmi nyilvántartásához való hozzáférés nem terjedhet ki a telefonbeszélgetésekről készült hangfelvételek tartalmára.

- (145) Annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók alkalmazása az Unióban következetes legyen, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és a közigazgatási bírságok szintjének meghatározása során az összes lényeges körülményt figyelembe vegyék.
- (146) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok által hozott határozatok a lehető legszélesebb körben fejthessék ki visszatartó erejüket, rendes körülmények között nyilvánosságra kell hozni azokat. A határozatok közzététele egyben fontos eszköz az illetékes hatóság számára ahhoz, hogy tájékoztassa a piaci szereplőket arról, mely magatartás tekintendő ezen irányelv megsértésének. E közzététel továbbá elősegíti a helyes magatartás elterjesztését a piaci szereplők körében. Ha az ilyen közzététel aránytalan kárt okozna az érintett személyeknek, aláásná a pénzügyi piacok stabilitását vagy veszélyeztetné egy folyamatban levő vizsgálat sikerét, akkor az illetékes hatóságok a nemzeti jogszabályokkal összhangban név nélkül teszik közzé a szankciókat és intézkedéseket, vagy pedig elhalasztják a nyilvánosságra hozatal időpontját.

Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy nem teszik közzé a szankciókat abban az esetben, ha a név nélküli vagy a későbbi időpontra halasztott nyilvánosságra hozatal a megítélésük szerint nem biztosítja elégségesen, hogy a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe. Az illetékes hatóságoktól nem lehet megkövetelni azon kisebb jelentőségűnek tartott intézkedések közzétételét, amelyek közzététele aránytalan lenne. A közzé nem tett szankciók ESMA-nak való bejelentésére mechanizmust kell biztosítani, hogy az illetékes hatóságok folyamatos felügyeletük végzése során azokat figyelembe tudják venni. Ez az irányelv nem követeli meg, de nem is akadályozza meg az ezen irányelv vagy 600/2014/EU rendelet megsértése miatt kirótt büntetőjogi szankciók közzétételét.

- (147) A potenciális jogsértések felfedése érdekében az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges vizsgálati hatáskörökkel, és hatékony és megbízható mechanizmusokat kell létrehozniuk, amelyekkel ösztönzik a potenciális vagy tényleges jogsértések bejelentését, beleértve a saját intézményükön belüli jogsértéseket jelentő alkalmazottak védelmét is. Ezek a mechanizmusok nem sérítik a megvádolt személyek megfelelő védelmét. Megfelelő eljárásokot kell kialakítani, hogy a megvádolt személy számára megfelelő védelmet biztosítsanak, különös tekintettel az ilyen személynek a személyes adatok védelméhez való jogára, továbbá olyan eljárásokat, amelyek biztosítják a megvádolt személynek a védelemhez és a meghallgatáshoz való jogát az őt érintő döntések meghozatala előtt, valamint azt a jogát, hogy az őt érintő döntések ellen bíróság előtt hatékony jogorvoslattal éljen.
- (148) Annak érdekében, hogy a jogsértés elkövetését követően alkalmazott, a további jogsértések megelőzését célzó valamennyi szankcióra kiterjedjen, tekintet nélkül arra, hogy azok a nemzeti jog alapján szankciónak vagy intézkedésnek minősülnek-e, ennek az irányelvnek a szankciókra és intézkedésekre egyaránt hivatkoznia kell.
- (149) Ez az irányelv nem sértheti a tagállamok jogának a büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos rendelkezéseit.
- (150) Noha a tagállamok szabadon állapíthatnak meg közigazgatási és büntetőjogi szankciókat ugyanazon jogsértésekre vonatkozóan, nem írható elő a számukra, hogy közigazgatási szankciókat előíró szabályokat állapítsanak meg az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértésének azon eseteire, amelyek nemzeti büntetőjoguk hatálya alá tartoznak. A nemzeti jogszabályokkal összhangban, a tagállamok nem kötelesek mind közigazgatási, mind büntetőjogi szankciókat előírni egyazon jogsértésre vonatkozóan, mindazonáltal lehetőséget kell biztosítani számukra ennek megtételére, ha a nemzeti jogszabályok ezt számukra lehetővé teszik. Az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértése esetén közigazgatási szankciók helyett alkalmazandó büntetőjogi szankciók fenntartása azonban nem csökkentheti, illetve másképpen sem befolyásolhatja az illetékes hatóságok képességét arra, hogy kellő időben együttműködjenek más tagállamok illetékes hatóságaival, illetve velük kellő időben információcserét folytassanak ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazása céljából, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.
- (151) Az ügyfelek védelme érdekében és a fogyasztók azon jogának sérelme nélkül, hogy ügyeiket bíróság elé vigyék, szükséges, hogy a tagállamok támogassák azon állami vagy magántestületek létrehozását, amelyek célja a jogviták bíróságon kívüli rendezése, a határokon átnyúló jogviták rendezésében való együttműködés, figyelembe véve a 98/257/EK bizottsági ajánlást⁽¹⁾, valamint a 2001/310/EK bizottsági ajánlást⁽²⁾. A tagállamokat ösztönözni kell, hogy a panaszokra, illetve a bíróságon kívüli vitarendezések jogorvoslati eljárásaira vonatkozó rendelkezések végrehajtásakor használják a meglévő, határokon átnyúló együttműködési mechanizmusokat, nevezetesen a Pénzügyi Szolgáltatások Panaszhálózatát (FIN-Net).

⁽¹⁾ A Bizottság 1998. március 30-i 98/257/EK ajánlása a fogyasztói jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére hatáskörrel rendelkező testületekre vonatkozó elvekről (HL L 115., 1998.4.17., 31. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2001. április 4-i 2001/310/EK ajánlása a fogyasztói jogviták megegyezésen alapuló megoldásában részt vevő bírósági eljáráson kívüli testületekre vonatkozó elvekről (HL L 109., 2001.4.19., 56. o.).

- (152) Az illetékes hatóságok, más hatóságok, testületek vagy személyek közötti információcserének vagy információ-továbbításnak a 95/46/EK irányelvben megállapított, a személyes adatok harmadik országoknak történő átadására vonatkozó szabályokkal összhangban kell történnie. Az ESMA és harmadik országok közötti információcserét vagy -továbbítást a 45/2001/EK rendeletben a személyes adatok átadásával kapcsolatban meghatározott szabályok szerint kell bonyolítani.
- (153) Meg kell erősíteni az illetékes nemzeti hatóságok közötti információcserére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a támogatási és együttműködési kötelezettséget, amellyel egymásnak tartoznak. A határon átnyúló tevékenység növekedése miatt az illetékes hatóságoknak ezen irányelv hatékony alkalmazása biztosítása érdekében meg kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges megfelelő információkat, beleértve azon helyzeteket is, amikor a vélt vagy tényleges jogsértések két vagy több tagállam hatóságait is érintik. Az információcsere során szigorú szakmai titoktartásra van szükség az ilyen információ zavartalan továbbítása és az adatvédelem biztosítása érdekében.
- (154) Ha a fogadó tagállamban az ott kialakult mechanizmusokkal rendelkező kereskedési helyszín műveletei az adott fogadó tagállamban az értékpapíripiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúvá váltak, a kialakítandó arányos együttműködési mechanizmusoknak a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti lehetséges együttműködési módok közül a megfelelő formát kell öltetniük, amelyek arányosak a határokon átnyúló felügyeleti együttműködés szükségleteivel, különös figyelemmel a fogadó tagállamban az értékpapíripiacokra és a befektetővédelemre kifejtett hatás természetére és méretére, mint az ad hoc vagy időszakos információmegosztás, konzultáció és segítségnyújtás.
- (155) Az ezen irányelvben kifejtett célkitűzések elérése érdekében a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikkének megfelelően hatáskört kell adni jogi aktusok elfogadására a felmentésekkel kapcsolatos részletek, a fogalmak tisztázása, a befektetési vállalkozás szándékolt befolyásszerzésének értékelési kritériumai, a befektetési vállalkozásokkal, APA-kkal és CTP-kkel szembeni szervezeti követelmények, az összeférhetetlenség kezelése, a befektetési szolgáltatásokkal kapcsolatos üzletviteli kötelezettségek, a megbízásoknak az ügyfél számára legelőnyösebb feltételek szerinti végrehajtása, az ügyfélmegbízások kezelése, a jogosult szerződő felekkel folytatott ügyletek tárgyában, azon körülmények meghatározása tárgyában, amelyek esetén a befektetési vállalkozás, az MTF-et vagy OTF-et működtető piacműködtető és a szabályozott piac működtetője tájékoztatási kötelezettsége érvénybe lép; azon körülmények meghatározása tárgyában, amelyek jelentős kárt okoznak a befektetői érdekeknek és piac megfelelő működésének, abból a célból, hogy a pénzügyi eszközöknek az MTF-en, OTF-en vagy szabályozott piacon való kereskedését felfüggeszték és azokat onnan eltávolítsák; a kv-tőkefinanszírozási piac, és azon küszöbértékek tárgyában, amelyek felett pozíciójelentési kötelezettség alkalmazandó, azon ismérvek megállapítása tárgyában, amelyek alapján a kereskedési helyszínek a fogadó tagállamban végrehajtott műveletei lényeges fontosságúnak tekinthetők az értékpapíripiacok működése, illetve a befektetők védelme szempontjából. Megkülönböztetett jelentőséggel bír, hogy a Bizottság elvégezze a megfelelő konzultációkat az előkészítő munka során, ideértve a szakértői szintet. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésakor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (156) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak biztosítaniuk kell a következetes harmonizációt, valamint a befektetők, többek között a strukturált betéteket befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy az ESMA, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, olyan szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket, és benyújtsa azokat a Bizottsághoz. A következetes befektető- és fogyasztóvédelem pénzügyi szolgáltatási ágazatokon belüli biztosítása érdekében az ESMA-nak lehetőség szerint az 1093/2010 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az EIOPA-val szoros együttműködésben kell elvégeznie feladatait.
- (157) A Bizottságnak el kell fogadnia az ESMA által kialakított szabályozástechnikai standardtervezeteket a következőkre vonatkozóan: a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűnek tekinthető tevékenységekhez kapcsolódó mentességekről szóló rendelkezések; a biztosítandó információk, valamint a befektetési vállalkozások tekintetében az engedélyének megadására és elutasítására érvényes eljárásokra vonatkozó bizonyos követelmények, a befolyásoló részesedés megszerzése; az algoritmikus kereskedés; a megbízásoknak az ügyfelek számára legkedvezőbb feltételek szerinti végrehajtása; a pénzügyi eszköz szabályozott piacon, MTF-en vagy OTF-en történő kereskedésének felfüggesztése vagy onnan való eltávolítása; a befektetési szolgáltatások és tevékenységek biztosításának szabadsága; a fióktelep létesítése; a rendszerek rugalmasságára, a szüneteltetési mechanizmusokra és az elektronikus kereskedelemre vonatkozó intézkedések; az árlépcsők, az üzleti órák szinkronizálása, a pénzügyi eszközökkel való

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

kereskedés engedélyezése, a pozíciólimitek és pozíciókezelési kontrollmechanizmus az árualapú származtatott termékekre vonatkozóan; az adatszolgáltatók engedély iránti kérelmének megadása és elutasítása, az APA-kkal, CTP-kkel és ARM-ekkel szembeni szervezeti követelmények és az illetékes hatóságok közötti együttműködés. A Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban.

- (158) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján, végrehajtási aktusokban végrehajtástechnikai standardokat fogadjon el, az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban. Az ESMA-ra kell rábízni a végrehajtástechnikai standardtervezetek kidolgozását, a Bizottságnak történő benyújtásra a következőkre vonatkozóan: a befektetési vállalkozások engedélyének megadására és elutasítására érvényes eljárások, a befolyásoló részesedés megszerzése, az MTF-ek és az OTF-ek ügyleteinek véglegesítésére vonatkozó kereskedési folyamat, az eszközök kereskedésének felfüggesztése és beszüntetése, a befektetési szolgáltatások és tevékenységek biztosításának szabadsága, a fióktelep létesítése, a harmadik országbeli vállalkozások szolgáltatásnyújtása, a pozícióbirtokosok kategóriái szerinti pozíciójelentések, az engedély megadására, illetve az engedélykérelmek elutasítására vonatkozó eljárások, a határozatok közzététele tekintetében az információk benyújtásának eljárásai és formái az együttműködés köteleme, az illetékes hatóságok közötti együttműködés, az információcsere és az engedélyezést megelőző egyeztetés.
- (159) A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára, amelyben értékeli a szervezett kereskedési rendszerek működését, a kkv-tőkefinanszírozási piac működését, az automatizált és nagysebességű kereskedéssel szembeni követelmények hatását, az egyes termékek vagy gyakorlatok kilitásának mechanizmusával kapcsolatos tapasztalatokat és az intézkedések által az árualapú származtatott piacokra gyakorolt hatást.
- (160) 2018. január 1-jéig a Bizottság jelentést készít, amelyben megvizsgálja az energiaárakra és az energiapiac működésére gyakorolt lehetséges hatást a 648/2012/EU rendeletben meghatározott elszámolási kötelezettség és biztosítéki követelmények alkalmazására megállapított átmeneti időszak lejártával. Adott esetben a Bizottság jogalkotási javaslatot terjeszt be vonatkozó jogszabály megállapítása vagy módosítása érdekében, többek között az 1227/2011/EU rendelet vonatkozásában.
- (161) A 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy engedélyezzék az alternatív befektetési alap-kezelőknek, hogy az alternatív befektetési alapok közös kezelésén felül bizonyos befektetési szolgáltatásokat nyújtsanak, többek között befektetési portfóliók kezelésére vonatkozó szolgáltatásokat, letéti és ügyviteli szolgáltatások a kollektív befektetési vállalkozások részvényeivel vagy befektetési jegyeivel kapcsolatban, valamint pénzügyi eszközökkel kapcsolatos megbízások fogadására és továbbítására irányuló szolgáltatásokat. Mivel e szolgáltatások nyújtására vonatkozó rendelkezések irányítására vonatkozó követelmények az Unióban harmonizálva vannak, azokra az ABAK-okra, amelyek számára hazai illetékes hatóságaik engedélyezték e szolgáltatások nyújtását, a fogadó tagállamban további engedélyezés vagy ugyanolyan hatású intézkedés nem alkalmazandó.
- (162) A jelenlegi jogi keretrendszer értelmében azoknak az ABAK-oknak, amelyek számára engedélyezett, hogy ilyen befektetési szolgáltatásokat nyújtsanak, és amelyek székhelyük szerinti tagállamuktól eltérő tagállamban kívánják e szolgáltatásokat nyújtani, további nemzeti követelményeknek kell megfelelniük, többek között külön jogi személyt kell létrehozniuk. A határokon átnyúló harmonizált befektetési szolgáltatások nyújtása előtt álló akadályok megszüntetése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az ugyanolyan jogi előírások értelmében ugyanolyan befektetési szolgáltatást nyújtó jogalanyok között azonos versenyfeltételek legyenek, egy ilyen szolgáltatások nyújtására felhatalmazott ABAK-nak képesnek kell lennie arra, hogy e szolgáltatásokat határokon átnyúlóan végezze a megfelelő bejelentési követelményeknek és a székhelye szerinti tagállama illetékes hatóságai által nyújtott engedélynek megfelelően.
- (163) A 2011/61/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (164) Mivel az irányelv célját, – nevezetesen egy olyan egységes pénzügyi piac létrehozását, amelyben a befektetők hatékony védelemben részesülnek, és a teljes piac hatékonysága és egysége biztosított, és amely megköveteli a közös szabályozási követelmények létrehozását a befektetési vállalkozások tekintetében, függetlenül attól, hogy azok az Unióban hol kaptak engedélyt, és amelyek oly módon szabályozzák a szabályozott piacok és más kereskedési rendszerek működését, hogy megakadályozzák, hogy az egyik piacon meglévő átláthatatlanság és

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

zavar aláaknázza az uniós pénzügyi rendszer mint egész hatékony működését – a tagállamok nem tudják kielégítően magvalósítani, és mivel ezen irányelv léptéke és hatása miatt ez a cél uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban elfogadhat intézkedéseket. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

- (165) Mivel ez az irányelv és a 600/2014/EU rendelet kibővíti az ESMA feladatkörét, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak biztosítani kell, hogy megfelelő humán és pénzügyi erőforrások álljanak az ESMA rendelkezésére.
- (166) Ez az irányelv tiszteletben tartja a Charta által elismert alapvető jogokat és elveket, és azokkal a jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni; amilyen különösen a személyes adatok védelmének joga, a vállalkozás működtetésének joga, a fogyasztóvédelem joga, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes tárgyaláshoz való jog, valamint a kétszeri perbeállítás vagy büntetés tilalma, és az irányelvet ezekkel a jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.
- (167) A 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban az európai adatvédelmi biztossal konzultációt folytattak, aki véleményét 2012. február 10-én nyilvánította ki ⁽¹⁾,
- (168) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (169) Az ezen irányelv belső jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből ered.
- (170) Ez az irányelv nem érinti a III. melléklet B. részében megjelölt irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és az alkalmazásuk kezdő napjával kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv a befektetési vállalkozásokra, a piacműködtetőkre, az adatszolgáltatókra, valamint az Unión belül fióktelep létesítése révén befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységet végző harmadik országbeli vállalkozásokra alkalmazandó.

(2) Ez az irányelv követelményeket állapít meg a következőkre:

a) befektetési vállalkozások engedélyezési és működési feltételei;

b) befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek harmadik országbeli vállalkozások általi végzése fióktelep létesítésével;

⁽¹⁾ HL C 147., 2012.5.25., 1. o.

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- c) szabályozott piacok engedélyezése és működtetése;
- d) adatszolgáltatók engedélyezése és működtetése; valamint
- e) az illetékes hatóságok általi felügyelet, együttműködés és végrehajtás.

(3) A következő rendelkezéseket a 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézetekre is alkalmazni kell, amennyiben azok egy vagy több befektetési szolgáltatást nyújtanak és/vagy befektetési tevékenységeket végeznek:

- a) a 2. cikk (2) bekezdése, a 9. cikk (3) bekezdése, a 14. cikk és a 16–20. cikk,
- b) a II. cím II. fejezete, kivéve a 29. cikk (2) bekezdésének második albekezdését,
- c) a II. cím III. fejezete, kivéve a 34. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 35. cikk (2)–(6) és (9) bekezdését,
- d) a 67–75. cikk, valamint a 80., 85. és 86. cikk.

(4) A következő rendelkezéseket a 2013/36/EK irányelv alapján engedélyezett befektetési vállalkozásokra és hitelintézetekre is alkalmazni kell, amennyiben strukturált betéteket értékesítenek vagy azokkal kapcsolatos tanácsadást nyújtanak az ügyfelek számára:

- a) a 9. cikk (3) bekezdése, a 14. cikk, valamint a 16. cikk (2), (3) és (6) bekezdése,
- b) a 23–26. cikk, a 28. és 29. cikke kivéve a 29. cikk (2) második bekezdésének második albekezdését és a 30. cikket; továbbá
- c) a 67–75. cikk.

(5) A 17. cikk (1)–(6) bekezdését a szabályozott piacok és a multilaterális kereskedési rendszerek azon tagjaira vagy résztvevőire is alkalmazni kell, akik/amelyek engedélyezése ezen irányelv alapján – a 2. cikk (1) bekezdésének a), e), i) és j) pontja szerint – nem kötelező.

(6) Az 57. és az 58. cikket azokra a személyekre is alkalmazni kell, akik/amelyek ezen irányelv 2. cikke értelmében mentesülnek.

(7) Minden pénzügyi eszközt forgalmazó multilaterális kereskedési rendszert vagy a II. cím multilaterális kereskedési rendszerekre vagy szervezett kereskedési rendszerekre vonatkozó rendelkezései, vagy pedig a III. cím szabályozott piacokra vonatkozó rendelkezései szerint kell működtetni.

Minden olyan befektetési vállalkozást, amely szervezett, gyakori és rendszeres formában, jelentős nagyságrendben, az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedést folytat szabályozott piacon, multilaterális kereskedési rendszeren vagy szervezett kereskedési rendszeren kívül, a 600/2014/EU rendelet III. címével összhangban kell működtetni.

A 600/2014/EU rendelet 23. és 28. cikkének sérelme nélkül, az első és második albekezdésben említett pénzügyi eszközökkel végrehajtott minden olyan tranzakciónak, amely nem multilaterális rendszeren vagy rendszeres internalizálón keresztül jön létre, meg kell felelnie a 600/2014/EU rendelet III. címében foglalt vonatkozó rendelkezéseknek.

2. cikk

Kivételek

(1) Ez az irányelv nem vonatkozik a következőkre:

- a) a 2009/138/EK irányelvben említett viszontbiztosítási vagy engedményezési tevékenységeket folytató biztosítók és vállalkozások a hivatkozott irányelvben említett tevékenységek végzése tekintetében;
- b) azon személyek, akik kizárólag anyavállalataiknak, leányvállalataiknak vagy anyavállalatuk más leányvállalatainak nyújtanak befektetési szolgáltatásokat;
- c) a befektetési szolgáltatást nyújtó személyek, ha a szolgáltatást eseti jelleggel, szakmai tevékenységük keretében nyújtják, és az e tevékenységet szabályozó jogszabályok, rendelkezések vagy szakmai etikai kódex nem zárják ki az ilyen szolgáltatás nyújtását;
- d) azok a személyek, akik vagy amelyek árualapú származtatott termékektől, kibocsátási egységektől vagy az azokra vonatkozó származtatott termékektől eltérő pénzügyi eszközökkel saját számlára kereskednek, és semmilyen egyéb befektetési szolgáltatást nem nyújtanak, illetve semmilyen egyéb befektetési tevékenységet nem folytatnak árualapú származtatott termékektől, kibocsátási egységektől vagy az azokra vonatkozó származtatott termékektől eltérő pénzügyi eszközök vonatkozásában, kivéve, ha e személyek:

i. árjegyzők;

ii. szabályozott piac vagy multilaterális kereskedési rendszer tagjai vagy résztvevői vagy közvetlen piaci hozzáférésük van egy kereskedési helyszínhez;

iii. nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmaznak; vagy

iv. ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára végeznek üzletkötési tevékenységet;

Ahhoz, hogy az a), i) vagy j) pont szerinti mentességet élvező személyek mentesüljenek, nem kötelesek megfelelni az ebben a pontban meghatározott feltételeknek.

- e) a 2003/87/EK irányelv szerinti megfelelési kötelezettségekkel terhelt működtetők, akik a kibocsátási egységekkel való kereskedés során nem hajtanak végre ügyfélmegbízásokat, és akik nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, illetve a saját számlára történő kereskedésen kívül nem végeznek befektetési tevékenységeket, feltéve, hogy e személyek nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát;
- f) azon személyek, akik kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből álló befektetési szolgáltatásokat nyújtanak;
- g) azon személyek, akik vagy amelyek olyan befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből, illetve a kizárólag anyavállalataik, leányvállalataik vagy anyavállalataik más leányvállalatai számára nyújtott befektetési szolgáltatásokból állnak;
- h) a Központi Bankok Európai Rendszerének és az Unión belül hasonló feladatokat ellátó más nemzeti testületek tagjai, az olyan állami intézmények tagjai, amelyek tevékenysége az államadósság kezelése vagy az abban való részvétel az Unión belül, valamint azon, kettő vagy több tagállam által létesített nemzetközi pénzügyi intézmények tagjai, amelyek célja a finanszírozás mobilizálása, valamint az intézmény súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy finanszírozási szempontból veszélyeztetett tagjai számára pénzügyi segítségnyújtás;

i) a kollektív befektetési vállalkozások és a nyugdíjalapok, függetlenül attól, hogy uniós szinten koordináltak-e, valamint az ilyen vállalkozások letétkezelői és alapkezelői;

j) személyek:

i. akik árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel vagy az azokra vonatkozó származtatott termékekkel saját számlára kereskednek – ideértve az árjegyzőket is –, azon személyek kivételével, akik vagy amelyek az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedést folytatnak; vagy

ii. akik a saját számlára történő kereskedés kivételével főtevékenységük szerinti ügyfeleik vagy partnereik számára nyújtanak befektetési szolgáltatásokat árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy az azokra vonatkozó származtatott ügyletek vonatkozásában;

feltéve, hogy:

— ez a fenti esetek mindegyikében – egyéni és összesített alapon – a csoportalapon figyelembe vett főtevékenységükhöz képest kiegészítő jellegű tevékenység, és főtevékenységük nem az ezen irányelv szerinti befektetési szolgáltatások vagy a 2013/36/EU irányelv szerinti banki tevékenységek nyújtása, vagy árualapú származtatott ügyletek vonatkozásában végzett árjegyzői tevékenység;

— e személyek nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát; és

— e személyek évente beszámolnak az érintett illetékes hatóságnak arról, hogy alkalmazzák e mentesítést és kérésre tájékoztatják az illetékes hatóságot arról, hogy milyen alapon ítélik meg úgy, hogy az i. és az ii. pont szerinti tevékenységük főtevékenységükhöz képest kiegészítő jellegű tevékenység;

k) azon személyek, akik valamely más, az ezen irányelvben nem szabályozott szakmai tevékenység során nyújtanak befektetési tanácsokat, feltéve, hogy kifejezetten az ilyen tanácsadásért nem részesülnek díjazásban;

l) a dán, illetve a finn nyugdíjalapok által létrehozott egyesületek, amelyek kizárólagos célja az ilyen egyesületekhez tartozó nyugdíjalapok vagyónának kezelése;

m) az „agenti di cambio”, amelynek tevékenységeit és feladatait az 1998. február 24-i, 58. olasz törvényerejű rendelet 201. cikke szabályozza;

n) a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének (4) bekezdése, illetve a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének (4) bekezdése szerinti átvitelrendszer-működtetők az említett irányelvek, a 714/2009/EK rendelet vagy a 715/2009/EK rendelet, illetve az e rendeletek alapján elfogadott kereskedelmi szabályzatok vagy iránymutatások szerinti feladatuk végrehajtása során; az e jogalkotási aktusok szerinti illetve az említett rendeletek alapján elfogadott kereskedelmi szabályzatok vagy iránymutatások szerinti feladatuk végrehajtása céljára általuk igénybevett más, a nevükben szolgáltatóként eljáró személyek; valamint a villamosenergia-kiegyenlítő mechanizmusok vagy csővezetékes hálózatok vagy rendszerek működtetői vagy kezelői, amennyiben a villamos energia kínálatának és használatának kiegyensúlyozása céljából ilyen feladatokat végeznek.

Ez a mentesség az e pontban említett tevékenységeket végző személyekre csak azon befektetési tevékenységek végzése vagy befektetési szolgáltatások nyújtása kapcsán alkalmazandó, amelyeket e személyek a fent említett tevékenységek végzése érdekében árualapú származtatott ügyletekhez kapcsolódóan végeznek vagy nyújtanak. Ez a mentesség másodlagos piac – és így például a pénzügyi kapacitásjogok másodlagos kereskedésére szolgáló platform – üzemeltetése vonatkozásában nem alkalmazható.

o) azon központi értéktárak, amelyeket az uniós jog ilyenként szabályoz, és amely mértékben azokat szabályozza.

(2) Az ezen irányelv által biztosított jogok nem terjednek ki az államadósságot kezelő állami intézmények, a Központi Bankok Európai Rendszerének az EUMSZ és annak a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló 4. jegyzőkönyve szerinti feladatokat, illetve a nemzeti rendelkezések alapján ezzel egyenértékű feladatokat ellátó tagjai által végzett, ügyletek partnereként nyújtott szolgáltatásokra.

(3) A Bizottság a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el annak az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában való egyértelművé tétele érdekében, hogy mikor tekinthető valamely tevékenység végzése eseti jellegűnek.

(4) Az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak az (1) bekezdés j) pontja alkalmazásában való meghatározása érdekében, hogy milyen kritériumok alkalmazandók annak megállapítása céljára, hogy egy tevékenység csoportszinten a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűnek minősül-e.

E kritériumokat legalább az alábbi elemek figyelembevételével kell meghatározni:

- a) annak szükségessége, hogy a kiegészítő tevékenységek a csoport szintjén végzett tevékenységekhez képest kisebb részt képviseljenek;
- b) a kereskedési tevékenység volumene az adott eszközosztályban zajló összes kereskedési tevékenységhez viszonyítva.

Annak meghatározásakor, hogy a kiegészítő tevékenységek a csoport szintjén végzett tevékenységekhez képest milyen mértékben képviselnek kisebb részt, az ESMA meghatározhatja, hogy a kiegészítő tevékenység végrehajtása céljából igénybe vett tőkének a főtevékenység végrehajtása céljából igénybe vett tőkéhez viszonyított arányát figyelembe kell venni. E tényező azonban semmi esetben sem elegendő annak kimutatásához, hogy a tevékenység a csoport főtevékenysége szempontjából kiegészítő tevékenység.

Az ebben a bekezdésben említett tevékenységet csoportszinten kell tekinteni.

Nem tartoznak a második és harmadik albekezdésben említett elemek közé az alábbiak:

- a) azok a 648/2012/EU rendelet 3. cikkében említett csoporton belüli ügyletek, amelyeket a csoport egészének likviditásával vagy kockázatkezelésével kapcsolatos célokra alkalmaznak;
- b) azok a származtatott ügyletek, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik a kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat;
- c) azok az árualapú származtatott ügyletek és kibocsátási egységekkel kapcsolatos ügyletek, amelyek a kereskedési helyszínen a likviditás biztosításával kapcsolatos kötelezettség teljesítésére szolgálnak, amennyiben e kötelezettségeket a szabályozó hatóságok vagy a kereskedelmi helyszínek az uniós jog vagy a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések értelmében előírják.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

3. cikk

Választható mentességek

(1) A tagállamok választhatják azt is, hogy ezt az irányelvet nem alkalmazzák azon személyekre, akik tekintetében az adott tagállam a székhely szerinti tagállam, feltéve, hogy az ilyen személyek tevékenységeit nemzeti szinten engedélyezik és szabályozzák, és akik:

- a) nem rendelkeznek engedéllyel ügyletek pénzeszközeinek vagy értékpapírjainak tartására, és akik emiatt soha nem adósodhatnak el ügyleteikkel szemben; és

- b) nem nyújthatnak befektetési szolgáltatásokat, kivéve az átruházható értékpapírokkal és a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel kapcsolatos megbízások átvételét és továbbítását, és/vagy az ilyen pénzügyi eszközökkel kapcsolatos befektetési tanácsadást; és
- c) az ilyen szolgáltatás nyújtása során kizárólag a következőknek továbbíthatnak megbízásokat:
- i. az ezen irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési vállalkozások;
 - ii. a 2013/36/EU irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek;
 - iii. harmadik országban engedélyezett befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek azon fióktelepei, amelyekre olyan – e fióktelepek által be is tartott – prudenciális szabályok vonatkoznak, amelyeket az illetékes hatóságok legalább olyan szigorúként ismernek el, mint az ezen irányelv, az 575/2013/EU rendelet vagy a 2013/36/EU irányelv által megállapított szabályok;
 - iv. kollektív befektetési vállalkozások, amelyek valamely tagállam jogszabályai alapján engedélyt kaptak, hogy a nyilvánosság és az ilyen vállalkozások vezetői számára befektetési jegyeket forgalmazzanak; vagy
 - v. a 2012/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 17. cikke (7) bekezdésének meghatározása szerinti, rögzített jegyzett tőkével rendelkező befektetési társaságoknak, amelyek értékpapírjait egy tagállamban szabályozott piacon jegyzik vagy értékesítik; vagy
- d) befektetési szolgáltatásaikat kizárólag nyersanyagokkal, kibocsátási egységekkel és/vagy azok származtatott ügyleteivel, és kizárólag az ügyfelek kereskedelmi kockázatainak fedezése céljából végzik, és ezek az ügyfelek kizárólag a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 35. pontjában meghatározott helyi villamosenergia-ipari vállalkozások és/vagy a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott földgázipari vállalkozások, amelyek együtt a szóban forgó személyek tőkéjének vagy szavazati jogainak 100 %-ával rendelkeznek, felettük közös irányítást gyakorolnak és az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontja alapján mentességet élveznek, ha az említett befektetési szolgáltatásokat maguk végzik; vagy
- e) befektetési szolgáltatásaikat kizárólag kibocsátási egységekkel és/vagy azok származtatott ügyleteivel, és csakis az ügyfelek kereskedelmi kockázatainak fedezése céljából végzik, és ezek az ügyfelek kizárólag a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontjában meghatározott működtetők, amelyek együtt a szóban forgó személyek tőkéjének vagy szavazati jogainak 100 %-ával rendelkeznek, felettük közös irányítást gyakorolnak és az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontja alapján mentességet élveznek, ha az említett befektetési szolgáltatásokat maguk végzik.
- (2) A tagállamok rendszereinek az (1) bekezdésben említett személyekre vonatkozóan olyan követelményeket kell előírniuk, amelyek legalább egyenrangúak az ezen irányelvben foglalt alábbi követelményekkel:
- a) az 5. cikk (1) és (3) bekezdésében, és a 7–10., 21., 22. és 23. cikkben meghatározott engedélyezés, valamint folyamatos felügyelet feltételei és eljárásai, és az ezeknek megfelelő, a Bizottság által a 89. cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok;
 - b) a 24. cikk (1), (3), (4), (5), (7) és (10) bekezdésében, a 25. cikk (2), (5) és (6) bekezdésében, valamint – amennyiben a nemzeti rendszer az említett személyek számára engedélyezi a függő ügynökök kinevezését – a 29. cikkben és a vonatkozó végrehajtási intézkedésekben meghatározott üzletviteli kötelezettségek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 2013/30/EU irányelve a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

- c) a 16. cikk (3) bekezdésének első, hatodik és hetedik albekezdésében, valamint a 16. cikk (6) és (7) albekezdésében meghatározott szervezeti követelmények, és a Bizottság által a 89. cikkkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén.

A tagállamok az e cikk (1) bekezdése értelmében ezen irányelv alá nem tartozó személyek számára kötelezővé teszik a 97/9/EK irányelvvel összhangban elismert befektetőkártalanítási rendszerbe való bejelentkezést. A tagállamok engedélyezhetik a befektetési vállalkozásoknak, hogy ne tartozzanak e rendszerbe, feltéve, hogy rendelkeznek szakmai felelősségbiztosítással, amelynek révén, figyelembe véve a kizárt személyek méretét, kockázati profilját és jogi jellegét e cikk (1) bekezdésének megfelelően, az ügyfelek számára ezzel egyenértékű védelmet biztosítanak.

E bekezdés második albekezdéstől eltérve a tagállamok, amelyek 2014. július 2-ig már rendelkeznek ilyen törvényekkel, rendeletekkel vagy közigazgatási rendelkezésekkel, legkésőbb 2019. július 3-ig előírhatják, hogy amennyiben az e cikk (1) bekezdése értelmében ezen irányelv alá nem tartozó személyek a megbízások átvételével és továbbításával és/vagy befektetési tanácsadással kapcsolatos befektetési szolgáltatásokat ÁÉKBV-k befektetési jegyei kapcsán nyújtják, és ennek során az 2009/65/EK irányelvben meghatározott alapkezelő társaság felé közvetítőként járnak el, akkor e személyek az ügyfelet e szolgáltatások kapcsán érő minden kárért az alapkezelő társasággal együtt egyetemleges felelősséggel tartozzanak.

- (3) Az ezen irányelv alá az (1) bekezdés értelmében nem tartozó személyeket nem illeti meg a befektetési szolgáltatás nyújtásának vagy tevékenység folytatásának vagy fióktelep létrehozásának a 34., illetve a 35. cikkben említett szabadsága.

- (4) A tagállamok tájékoztatják az Európai Bizottságot és az ESMA-t, ha élnék az e cikkben biztosított lehetőséggel, és garantálják, hogy az (1) bekezdés értelmében megadott mindegyik engedélyben megemlítésre kerüljön, hogy azt a fenti cikk szerint adták meg.

- (5) A tagállamok tájékoztatják az ESMA-t nemzeti joguknak az ezen irányelv (2) bekezdésében felsorolt követelményeivel egyenértékű rendelkezéseiről.

4. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „befektetési vállalkozás”: minden olyan jogi személy, amelynek rendes üzleti tevékenysége harmadik személyek részére egy vagy több befektetési szolgáltatás nyújtása és/vagy egy vagy több befektetési tevékenység végzése hivatásos alapon.

A tagállamok a befektetési vállalkozások meghatározásába felvehetnek jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozásokat is, amennyiben:

- a) jogi formájuk biztosítja a harmadik felek érdekei védelmének olyan szintjét, amely egyenértékű a jogi személyek jogállásával biztosított védelemmel; valamint
- b) jogi formájukhoz igazodóan egyenértékű prudenciális felügyelet alá tartoznak

Amennyiben azonban természetes személy nyújt olyan szolgáltatásokat, amelyek magukban foglalják harmadik személyek pénzeszközeinek és átruházható értékpapírjainak tartását, ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazásában őt kizárólag akkor lehet befektetési vállalkozásnak tekinteni, ha az ezen irányelvben, a 600/2014/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül megfelel a következő feltételeknek:

- a) védelmezni kell harmadik felek tulajdonosi jogait a befektetési eszközök és pénzeszközök tekintetében, különösen a vállalkozás vagy tulajdonosai fizetéseképtelensége, valamint a hitelezői által végrehajtott lefoglalás, beszámítás vagy a vállalkozás vagy tulajdonosa hitelezőinek bármely más intézkedése esetére;

- b) a vállalkozásnak olyan szabályok hatálya alá kell tartoznia, amelyek célja a vállalkozás és tulajdonosai fizetőképességének figyelemmel kísérése;
 - c) a vállalkozás éves beszámolóját a nemzeti jogszabályok alapján könyvvizsgálatra feljogosított egy vagy több személynek kell megvizsgálnia;
 - d) ha a vállalkozásnak csak egy tulajdonosa van, rendelkeznie kell a befektetők védelméről arra az esetre, ha elhalálása, cselekvőképtelenné válása vagy más hasonló esemény következtében a vállalkozás üzleti tevékenysége megszűnne;
2. „befektetési szolgáltatások és tevékenységek”: az I. melléklet C. szakaszában felsorolt eszközök bármelyikéhez kapcsolódó, az I. melléklet A. szakaszában felsorolt szolgáltatások és tevékenységek bármelyike.

A Bizottság a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák:

- a) az I. melléklet C. szakaszának 6. pontjában említett származtatott ügyleteket, amelyek nagykereskedelmi energia-termékek jellemzőivel rendelkeznek és amelyeket természetben kell kiegyenlíteni, valamint a C.6. származtatott energiaügyleteket;
 - b) az I. melléklet C. szakaszának 7. pontjában említett származtatott ügyleteket, amelyek más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel rendelkeznek;
 - c) az I. melléklet C. szakaszának 10. pontjában említett származtatott ügyleteket, amelyek más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel rendelkeznek, figyelembe véve többek között, hogy azokkal szabályozott piacon vagy valamely multilaterális kereskedési rendszeren vagy szervezett kereskedési rendszeren kereskednek-e;
3. „kiegészítő szolgáltatás”: az I. melléklet B. szakaszában felsorolt szolgáltatások bármelyike;
4. „befektetési tanácsadás”: egy vagy több ügylet tekintetében pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó, személyre szóló ajánlások nyújtása valamely ügyfélnek akár az ügyfél kérésére, akár a befektetési vállalkozás kezdeményezésére;
5. „megbízások végrehajtása az ügyfelek nevében”: az ügyfelek nevében egy vagy több pénzügyi eszköz vételére vagy eladására irányuló megállapodások megkötése, amely magában foglalja a hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások által kibocsátott pénzügyi eszközök értékesítésére vonatkozó megállapodások megkötését a kibocsátás pillanatában;
6. „saját számlára történő kereskedés”: kereskedés saját eszköz terhére, amely egy vagy több pénzügyi eszközre irányuló ügylet megkötését eredményezi;
7. „árjegyző”: olyan személy, aki a pénzügyi piacokon folyamatosan jelen van, mint aki hajlandó saját számlára kereskedni saját eszköze terhére, általa meghatározott árakon pénzügyi eszközök vételével és eladásával;
8. „portfóliókezelés”: ügyfelek által adott megbízásoknak megfelelően portfólió kezelése ügyfelenkénti mérlegelés alapján, amennyiben az ilyen portfóliók tartalmaznak egy vagy több pénzügyi eszközt is;
9. „ügyfél”: bármely természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek a befektetési vállalkozás befektetési vagy kiegészítő szolgáltatást nyújt;
10. „szakmai ügyfél”: a II. mellékletben megállapított kritériumoknak megfelelő ügyfél;
11. „lakossági ügyfél”: a nem szakmai ügyfél;

12. „kkv-tőkefinanszírozási piac”: olyan multilaterális kereskedési rendszer, amelyet kkv-tőkefinanszírozási piacként vettek nyilvántartásba, a 33. cikknek megfelelően;
13. „kis- és középvállalkozások”: ezen irányelv alkalmazásában olyan vállalkozások, amelyeknek az előző három naptári évben az év végi jegyzések alapján az átlagos piaci tőkeértéke 200 000 000 eurónál kevesebb volt;
14. „limitáras megbízás”: valamely pénzügyi eszköz meghatározott limitáron vagy annál jobb áron meghatározott mennyiségben történő vételére vagy eladására irányuló megbízás;
15. „pénzügyi eszköz”: az I. melléklet C. szakaszában meghatározott eszközök;
16. „C6. származtatott energiaügyletek” az I. melléklet C.6. szakaszában említett olyan opciók, határidős ügyletek, swap-ügyletek és bármely más származtatott ügylet, amelyek szénre vagy olajra vonatkoznak, amelyekkel OTF-en kereskednek, és amelyeket természetben kell kiegyenlíteni;
17. „pénzpiaci eszköz”: az eszközök olyan osztályai, amelyekkel rendszerint a pénzpiacon kereskednek, például államkötvények, letéti igazolások, kereskedelmi papírok, kivéve a fizetőeszközöket;
18. „piacműködtető”: olyan személy vagy személyek, aki/akik irányítják és/vagy működtetik a szabályozott piac üzletvitelét, és aki/akik lehetnek maga a szabályozott piac is;
19. „multilaterális rendszer” valamely rendszer, amelyben több harmadik fél pénzügyi eszközökre irányuló vételi és eladási szándéka hozható össze a rendszeren belül;
20. „rendszeres internalizáló”: olyan befektetési vállalkozás, amely az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára kereskedik szervezeten, gyakran, rendszeresen és jelentős nagyságrendben, valamely szabályozott piacon, multilaterális kereskedési rendszeren vagy szervezett kereskedési rendszeren kívül, és multilaterális rendszer működtetése nélkül;

A gyakoriság és rendszeresség teljesülését azon tőzsdén kívüli kötések számával kell mérni, amelyeket a befektetési vállalkozás az adott pénzügyi eszközt illetően az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára teljesít. A jelentős nagyságrendet vagy a befektetési vállalkozás által egy adott pénzügyi eszköz tekintetében végzett tőzsdén kívüli kereskedésnek az összes kereskedéshez viszonyított méretével vagy az adott pénzügyi eszközt illetően a befektetési vállalkozás által végzett tőzsdén kívüli kereskedésnek az Unión belüli összes kereskedéshez viszonyított méretével kell mérni. Ahhoz, hogy egy befektetési vállalkozás rendszeres internalizálónak minősüljön, mindkét előre meghatározott küszöbértéket – azaz egyrészt a gyakoriság és rendszeresség küszöbértékét, másrészt a jelentős nagyságrendre vonatkozó küszöbértéket is – túl kell lépnie, vagy úgy kell döntenie, hogy részt vesz a rendszeres internalizálóokra vonatkozó rendszerben;
21. „szabályozott piac”: a piacműködtető által működtetett és/vagy irányított multilaterális rendszer, amely – a rendszeren belül és annak beavatkozást kizáró szabályaival összhangban – összehozza több harmadik fél pénzügyi eszközökben lévő vételi és eladási szándékát, vagy elősegíti ezt oly módon, hogy az szerződést eredményez a szabályai és/vagy rendszerei alapján kereskedésre bevezetett pénzügyi eszköz tekintetében, és amely engedéllyel rendelkezik, és az ezen irányelv III. címével összhangban és rendezetten működik;
22. „multilaterális kereskedési rendszer (MTF)”: valamely befektetési vállalkozás vagy piacműködtető által működtetett multilaterális rendszer, amely több harmadik fél pénzügyi eszközökre irányuló vételi és eladási szándékát hozza össze – a rendszeren belül és a beavatkozást kizáró szabályokkal összhangban – oly módon, hogy az szerződést eredményez ezen irányelv II. címével összhangban;
23. „szervezett kereskedési rendszer (OTF)”: multilaterális rendszer, amely nem szabályozott piac vagy MTF, és amelyben több, harmadik féltől származó, kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek és származtatott termékek vételi és eladási szándéka hozható össze a rendszeren belül, oly módon, hogy az szerződést eredményez ezen irányelv II. címével összhangban;

24. „kereskedési helyszín”: bármely szabályozott piac, multilaterális kereskedési rendszer vagy szervezett kereskedési rendszer;
25. „likvid piac”: pénzügyi eszközöknek vagy pénzügyi eszközök kategóriájának olyan piaca, ahol folyamatosan üzletkötésre kész és hajlandó vevők és eladók vannak jelen, ami az alábbi kritériumok alapján állapítandó meg, figyelembe véve az adott pénzügyi eszköz vagy pénzügyieszköz-kategória sajátos piaci struktúráját:
- a) az ügyletek átlagos gyakorisága és nagyságrendje különböző piaci feltételek mellett, figyelemmel a pénzügyi eszköz kategóriáján belül a termékek jellegére és életciklusára;
 - b) a piaci szereplők száma és típusa, ideértve a piaci szereplőknek a kereskedett eszközökhöz viszonyított arányát egy adott termék esetében;
 - c) az eladási és vételi ár különbségének (spread) átlagos nagyságrendje, ha ismert;
26. „illetékes hatóság”: ezen irányelv eltérő rendelkezése hiányában az egyes tagállamok által a 67. cikkkel összhangban kijelölt hatóság;
27. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti hitelintézet.
28. „ÁÉKBV-kezelő társaság”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társaság;
29. „függő ügynök”: olyan természetes vagy jogi személy, aki/amely az általa képviselt egyetlen befektetési vállalkozás teljes körű és feltétel nélküli felelőssége alatt eljárva segíti elő a befektetési és/vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtását ügyfelek vagy jövőbeli ügyfelek számára, továbbá az ügyfelektől befektetési szolgáltatásokra vagy pénzügyi eszközökre vonatkozó utasításokat vagy megbízásokat fogad és továbbít, valamint pénzügyi eszközöket helyez ki, vagy tanácsot ad az ügyfelek vagy jövőbeli ügyfelek számára az ilyen pénzügyi eszközök vagy szolgáltatások tekintetében;
30. „fióktelep”: az üzleti tevékenység olyan helyszíne, amely a befektetési vállalkozás része, de nem a központi ügyviteli helye, nem rendelkezik jogi személyiséggel, és amely befektetési szolgáltatásokat nyújt és/vagy befektetési tevékenységeket végez, és amely nyújthat olyan kiegészítő szolgáltatásokat is, amelyekre a befektetési vállalkozás engedélyt kapott; egy másik tagállamban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás által a tagállamban létrehozott valamennyi üzletviteli helyet egyetlen fióktelepnek kell tekinteni;
31. „befolyásoló részesedés”: befektetési vállalkozásban fennálló bármely olyan közvetlen vagy közvetett részesedés, amely vagy a tőke, vagy a szavazati jogok 10 %-át vagy annál többet képvisel a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 9. és 10. cikkében meghatározottak szerint, figyelembe véve az említett irányelv 12. cikke (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket, vagy amely jelentős befolyás gyakorlását teszi lehetővé azon befektetési vállalkozás irányítása felett, amelyben a részesedés fennáll;
32. „anyavállalat”: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 2. cikkének 9. és 22. pontjában meghatározott anyavállalat;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. december 15-i 2004/109/EK irányelve a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott társasági formájú vállalkozások éves beszámolóiról, összevont éves beszámolóiról és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

33. „leányvállalat”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikke 10. és 22. pontjának értelmében vett leányvállalat, ideértve a végső anyavállalat leányvállalatának bármely leányvállalatát is;
34. „csoport”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikke 11. pontjában meghatározott csoport;
35. „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy a következő tényezők valamelyike révén kapcsolatban áll egymással:
- a) „részesedés”, amely valamely vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje 20 %-ának vagy annál nagyobb részének közvetlen vagy meghatározó befolyás útján történő birtoklása;
 - b) „meghatározó befolyás”, amely az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat a 2013/34/EU irányelv 22. cikke (1) és (2) bekezdésében említett minden esetben, vagy hasonló kapcsolat bármely természetes vagy jogi személy és valamely vállalkozás között, a leányvállalat leányvállalatát is azon anyavállalat leányvállalatának tekintve, amely e vállalkozások élén áll;
 - c) olyan a helyzet, amelyben ezek meghatározó befolyás révén tartósan kapcsolódnak ugyanazon személyhez;
36. „vezető testület”: valamely befektetési vállalkozásnak, piacműködtetőnek vagy adatszolgáltatónak a nemzeti joggal összhangban kinevezett testülete vagy testületei, amely(ek) jogosult(ak) a szervezet stratégiájának, céljainak és általános irányításának a meghatározására, és amely(ek) felügyeli(k) és ellenőrzi(k) a vezetői döntéshozatalt, és amely magában foglalja azokat a személyeket is, akik a szervezet üzleti tevékenységét ténylegesen irányítják.
- Amikor ezen irányelv a vezető testületre hivatkozik és a nemzeti jog szerint a vezető testület ügyvezetői és felügyeleti funkcióit eltérő testületekre vagy egyetlen testületen belül eltérő tagokra bízják, a tagállam a nemzeti jog szerint azonosítja a felelős testületeket vagy a vezető testület felelős tagjait, kivéve, ha ezen irányelv eltérően rendelkezik.
37. „felső vezetés”: a befektetési vállalkozásnál, piacműködtetőnél vagy adatszolgáltatónál vezetői feladatot ellátó azon egyének, akik a szervezet mindennapi vezetéséért felelősek és a vezető testület előtt elszámoltathatóak, ideértve a szolgáltatások és termékek ügyfeleknek történő, a vállalkozás és személyzete által végzett forgalmazását érintő szabályozások végrehajtását;
38. „saját kitétség nélküli ügyletpárosítás”: olyan ügylet, ahol a közvetítő a vevő és az eladó közé helyezi magát oly módon, hogy a tranzakció végrehajtása során nincs kitéve piaci kockázatnak, mivel mindkét oldalt egyszerre hajtják végre, valamint a tranzakciót olyan áron hajtják végre, hogy a közvetítőnek nincs nyeresége vagy vesztesége az előre meghirdetett jutalékon vagy díjon kívül;
39. „algoritmikus kereskedés”: olyan, pénzügyi eszközökkel folytatott kereskedés, amelynek során a megbízások egyedi paramétereit – például azt, hogy kezdeményezni kell-e egy megbízást, mi legyen a megbízás időzítése, ára vagy mennyisége, és hogyan történjen a megbízás kezelése annak benyújtása után – egy számítógépes algoritmus határozza meg automatikusan, vagyis korlátozott emberi beavatkozással vagy emberi beavatkozás nélkül, és nem foglalja magában azokat a rendszereket, amelyeket csak a megbízások egy vagy több kereskedési helyszínre irányítására vagy olyan megbízások feldolgozására alkalmaznak, amely nem foglalja magában kereskedési paraméterek meghatározását vagy a megbízások megerősítésére vagy a végrehajtott tranzakciók kereskedést követő feldolgozására használnak;
40. „nagysebességű algoritmikus kereskedési technika”: bármely, az alábbi sajátosságokkal jellemezhető kereskedési technika:
- a) a hálózati és egyéb típusú adatátviteli idő minimalizálását célzó infrastruktúra, amely az algoritmikus ajánlatbevitelre szolgáló következő lehetőségek közül legalább egyet magában foglal: szervereknek a kereskedési helyszínhez közeli vagy egy helyiségen belüli elhelyezése vagy nagy sebességű közvetlen elektronikus hozzáférés;

- b) a megbízások kezdeményezését, létrehozását, továbbítását vagy végrehajtását a rendszer határozza meg, anélkül, hogy az egyes ügyletek vagy megbízások kapcsán emberi beavatkozásra kerülne sor; valamint
- c) magas napi üzenetforgalom (megbízások, árajánlatok vagy törlések);
41. „közvetlen elektronikus hozzáférés”, olyan mechanizmus, amely szerint egy kereskedési helyszín tagja vagy résztvevője egy személynek vagy ügyfélnek megengedi az ő kereskedési kódjának használatát, hogy az a személy elektronikusan továbbíthasson egy pénzügyi eszközre vonatkozó megbízásokat, közvetlenül a kereskedési helyszínnek, és magában foglal olyan mechanizmusokat is, hogy a személy a tag vagy résztvevő vagy ügyfél infrastruktúráját, vagy bármiféle, a tag vagy résztvevő vagy ügyfél által biztosított csatlakozási rendszert használ a megbízások továbbítására (közvetlen piaci hozzáférés), valamint olyan mechanizmusokat, amelyek esetén e személy nem használja ezen infrastruktúrát (szponzorált hozzáférés);
42. „keresztértékesítés gyakorlata” (cross-selling): egy befektetési szolgáltatás felkínálása egy másik szolgáltatással vagy termékkel együtt, egy csomag részeként vagy ugyanazon megállapodás vagy csomag feltételeként;
43. „strukturált betét”: a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott olyan betét, amelynek lejáratkor a teljes összegét vissza kell fizetni, olyan feltételek alapján, melyek szerint az esedékes kamatok és prémiumok olyan képlet alapján fizetendők (vagy képezik kockázat tárgyát), amelyben szerepel a következő tényezők valamelyike:
- a) valamely index vagy indexkombináció, az olyan változó kamatú betétek kivételével, amelyek hozama közvetlenül függ valamilyen kamatlábindextől, pl. az Euribortól vagy a Libortól;
- b) pénzügyi eszköz vagy több pénzügyi eszköz kombinációja;
- c) valamely nyersanyag, vagy több nyersanyag kombinációja vagy egyéb fizikai vagy nem fizikai nem helyettesíthető eszközök”; vagy
- d) valamely deviza árfolyama vagy több devizaárfolyam kombinációja;
44. „átruházható értékpapírok”: az értékpapírok tőkepiacon forgatható fajtái, a fizetőeszközök kivételével, például:
- a) társaságok részvényei és más – társaságok, társas vállalkozások vagy más szervezetek részvényeivel egyenértékű – értékpapírok, valamint részvények tekintetében kiadott letéti igazolások;
- b) a kötvények és az értékpapírosított adósság más formái, ideértve az ilyen értékpapírok tekintetében kiadott letéti igazolásokat;
- c) minden más értékpapír, amely feljogosít bármely ilyen átruházható értékpapír megszerzésére vagy eladására, vagy átruházható értékpapírokra, devizákra, kamatlábakra vagy hozamokra, árucikkekre vagy más indexekre vagy mértékekre történő hivatkozással meghatározott készpénzzel történő teljesítésre ad lehetőséget;
45. „letéti igazolások”: külföldi kibocsátó értékpapírjainak tulajdonjogát bizonyító, tőkepiacon forgatható értékpapírok, amelyek bevezethetők egy szabályozott piacra és a külföldi kibocsátó értékpapírjaitól függetlenül kereskedhetők;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (Lásd e Hivatalos Lap 149. oldalát.).

46. „tőzsdén kereskedett alap”: olyan alap, amelynek legalább egy befektetési jegyével vagy részvényosztályával kereskednek a nap folyamán legalább egy kereskedési helyszínen és van legalább egy olyan árjegyző, amely fellép annak biztosítására, hogy a kereskedési helyszínen kereskedett befektetési egységek vagy részvények ára jelentős mértékben ne térjen el azok nettó eszközértékétől, illetve adott esetben azok indikatív nettó eszközértékétől;
47. „certifikátok”: a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 27. pontjában meghatározott certifikátok;
48. „strukturált pénzügyi termékek”: a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározott strukturált pénzügyi termékek;
49. „származtatott termékek”: a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott származtatott termékek;
50. „árualapú származtatott termékek”: a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 30. pontjában meghatározott árualapú származtatott termékek;
51. „központi szerződő fél (CCP)”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott központi szerződő fél;
52. „jóváhagyott közzétételi mechanizmus” vagy „APA”: olyan személy, aki ezen irányelv szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében közzétegye a kereskedési jelentéseket, a 600/2014/EU rendelet 20. és 21. cikke alapján;
53. „összesítettadat-szolgáltató” vagy „CTP”: olyan személy, aki ezen irányelv szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy összegyűjtse a szabályozott piacokról, az MTF-ektől, az OTF-ektől és a jóváhagyott közzétételi mechanizmusoktól a 600/2014/EU rendelet 6., 7., 10., 12., 13., 20. és 21. cikkében felsorolt pénzügyi eszközökről szóló kereskedési jelentéseket, és azokat olyan, folyamatos és élő elektronikus adatfolyamba vonja össze, amely pénzügyi eszközönként árfolyam- és volumen-adatokat biztosít;
54. „jóváhagyott jelentési mechanizmus” vagy „ARM”: olyan személy, aki ezen irányelv szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében bejelentse az ügyletek adatait az illetékes hatóságoknak vagy az ESMA-nak;
55. „székhely szerinti tagállam”:
- a) befektetési vállalkozások esetén:
- i. ha a befektetési vállalkozás természetes személy, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;
- ii. ha a befektetési vállalkozás jogi személy, az a tagállam, ahol létesítő okirat szerinti székhelye található;
- iii. ha a befektetési vállalkozásnak nemzeti joga alapján nincs létesítő okirat szerinti székhelye, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;
- b) szabályozott piac esetén az a tagállam, ahol a szabályozott piac be van jegyezve, vagy, ha azon tagállam joga szerint nincs létesítő okirat szerinti székhelye, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;
- c) APA, CTP vagy ARM esetében:
- i. ha az APA, CTP vagy ARM természetes személy, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;

- ii. ha az APA, CTP vagy ARM jogi személy, az a tagállam, ahol létesítő okirat szerinti székhelye található;
- iii. ha az APA, CTP vagy ARM a tagállamának joga szerint nem rendelkezik létesítő okirat szerinti székhellyel, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;
56. „fogadó tagállam”: a székhely szerinti tagállamtól eltérő azon tagállam, amelyben a befektetési vállalkozásnak fióktelepe van, vagy ahol befektetési szolgáltatásokat nyújt és/vagy tevékenységeket végez, vagy az a tagállam, amelyben a szabályozott piac megfelelő mechanizmusokat biztosít, hogy lehetővé tegye a rendszere keretében történő kereskedést azon távoli tagjai vagy résztvevői számára, akiknek/amelyeknek a lakóhelye/székhelye ugyanazon tagállamban található;
57. „harmadik országbeli vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely befektetési szolgáltatásokat nyújtó vagy befektetési tevékenységet végző hitelintézetnek, befektetési vállalkozásnak minősülne, ha központi ügyviteli helye vagy létesítő okirat szerinti székhelye az Unióban helyezkedne el;
58. „nagykereskedelmi energiatermék”: az 1227/2011/EU rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott nagykereskedelmi energiatermék;
59. „mezőgazdasági áru alapú származtatott ügyletek”: az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 1. cikkében és I. mellékletének I–XX. részében és XXIV/1. részében felsorolt termékekhez kapcsolódó származtatott ügyletek;
60. „állampapír-kibocsátó”: az alább felsorolt szereplők bármelyike, amely hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt bocsát ki:
- i. az Unió;
- ii. valamely tagállam, ideértve annak kormányzati szervét, ügynökségét vagy különleges célú gazdasági egységét;
- iii. a szövetségi államformával rendelkező tagállamok esetében a szövetség tagjai;
- iv. több tagállam közös, különleges célú gazdasági egysége;
- v. két vagy több tagállam által finanszírozás mobilizálása, valamint súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy finanszírozási szempontból veszélyeztetett tagjai számára pénzügyi segítségnyújtás céljából alapított nemzetközi pénzügyi intézmény; vagy
- vi. az Európai Beruházási Bank;
61. „állampapír”: állampapír-kibocsátó által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
62. „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely:
- a) lehetővé teszi, hogy az ügyfél a személyesen neki címzett információkat a jövőben is hozzáférhető módon, az információ céljának megfelelő hosszúságú ideig tárolja, és
- b) lehetővé teszi az így tárolt információk változatlan formában való reprodukcióját;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK tanácsi rendelet, a 234/79/EK tanácsi rendelet, az 1037/2001/EK tanácsi rendelet és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

63. „adatszolgáltató”: bármely APA, CTP vagy ARM.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok keretében meghatározza az (1) bekezdésben megállapított fogalommeghatározások bizonyos technikai elemeit, hogy hozzáigazítsa azokat a piaci folyamatokhoz, a technológiai fejlődéshez és az 596/2014/EU rendelet által tiltott viselkedéssel kapcsolatos tapasztalatokhoz és biztosítsa ezen irányelv egységes alkalmazását.

II. CÍM

BEFETETÉSI VÁLLALKOZÁSOK ENGEDÉLYEZÉSI ÉS MŰKÖDÉSI FELTÉTELEI

I. FEJEZET

Az engedélyezés feltételei és eljárásai

5. cikk

Az engedélyezés követelménye

(1) Valamennyi tagállamnak elő kell írnia, hogy a befektetési szolgáltatások rendszeres üzleti tevékenységként, szakmai alapon történő nyújtása, illetve a befektetési tevékenységek ilyen módon történő végzése e fejezettel összhangban előzetes engedélyezéshez legyen kötött. Az ilyen engedélyt a székhely szerinti tagállamnak a 67. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatósága adja meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérve a tagállamoknak bármely piacműködtető számára engedélyezniük kell a multilaterális kereskedési rendszerek vagy szervezett kereskedési rendszerek működtetését, amennyiben az adott piacműködtető előzetes vizsgálat szerint megfelel e fejezetnek.

(3) A tagállamok valamennyi befektetési vállalkozást nyilvántartanak. A nyilvántartás nyilvánosan hozzáférhető, és információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre a befektetési vállalkozás engedéllyel rendelkezik. A jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Minden engedélyről értesíteni kell az ESMA-t.

Az ESMA jegyzéket készít az Unióban működő összes befektetési vállalkozásról. E jegyzék információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre az egyes befektetési vállalkozások engedéllyel rendelkeznek, és a jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Az ESMA e jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.

Amennyiben egy hatáskörrel rendelkező hatóság a 8. cikk b), c) és d) pontjával összhangban visszavont egy engedélyt, e visszavonásnak öt éven át szerepelnie kell a jegyzékben.

(4) Minden tagállam megköveteli, hogy:

- a) minden jogi személy befektetési vállalkozás központi ügyviteli helye azonos tagállamban legyen a létesítő okirat szerinti székhellyel;
- b) a nem jogi személy befektetési vállalkozás vagy a nemzeti jogszabályok szerint létesítő okirat szerinti székhellyel nem rendelkező jogi személy befektetési vállalkozás központi ügyviteli helye azon tagállamban legyen, amelyben üzleti tevékenységét ténylegesen végzi.

6. cikk

Az engedély terjedelme

(1) A székhely szerinti tagállam biztosítja, hogy az engedély határozza meg azon befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket, amelyek nyújtására, illetve végzésére a befektetési vállalkozás jogosult. Az engedély kiterjedhet egy vagy több kiegészítő szolgáltatásra az I. melléklet B. szakaszában meghatározottak közül. Az engedélyt azonban semmi esetre sem lehet kiadni önmagában kiegészítő szolgáltatások nyújtására.

(2) A befektetési vállalkozásnak az engedély kiterjesztése érdekében kérelmet kell benyújtania, ha vállalkozását olyan további befektetési szolgáltatásokra, tevékenységekre vagy kiegészítő szolgáltatásokra kívánja kiterjeszteni, amelyeket az eredeti engedélyezés idején még nem látott előre.

(3) Az engedély az Unió egész területére érvényes, és lehetővé teszi a befektetési vállalkozás számára, hogy az engedélyben meghatározott szolgáltatásokat, illetve tevékenységeket az Unió egész területén nyújtsa, illetve végezze, vagy a letelepedési jog, többek között fióktelep révén, vagy a szolgáltatások szabad nyújtása révén.

7. cikk

Az engedélyek megadásának és a kérelmek elutasításának eljárásai

(1) Az illetékes hatóság nem adja meg az engedélyt mindaddig, amíg teljes mértékben meg nem győződik arról, hogy a kérelmező az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekben foglalt valamennyi követelménynek eleget tesz.

(2) A befektetési vállalkozásnak meg kell adnia mindazon információkat, beleértve egyebek között a tervezett műveletek típusát és a szervezeti felépítést meghatározó üzleti tervet, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a befektetési vállalkozás az induló engedély időpontjában minden szükséges intézkedést megtett ahhoz, hogy az e fejezet szerinti kötelezettségeinek megfeleljen.

(3) A kérelmezőt a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy az engedélyt megadták-e.

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az alábbiak pontos meghatározására:

- a) az e cikk (2) bekezdése értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára nyújtandó információk, az üzleti tervet is ideértve;
- b) a befektetési vállalkozások irányítására vonatkozó, a 9. cikk (6) bekezdése szerinti követelmények, valamint a 9. cikk (5) bekezdése szerinti értesítés céljára szolgáló információk;
- c) a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények, valamint azon tényezők, amelyek – a 10. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint – megakadályozhatják az illetékes hatóságot felügyeleti feladatainak hatékony teljesítésében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk (2) bekezdésében és a 9. cikk (5) bekezdésében előírt információ nyújtására vagy az értesítésre szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

8. cikk

Engedélyek visszavonása

Az illetékes hatóság visszavonhatja a befektetési vállalkozás számára kibocsátott engedélyt, amennyiben a befektetési vállalkozás:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, az engedélyről kifejezetten lemond, vagy a megelőző hat hónap során befektetési szolgáltatást nem nyújtott, illetve befektetési tevékenységet nem végzett, kivéve, ha az érintett tagállam előírta, hogy ilyen esetekben az engedély érvényét veszti;

- b) valótlan nyilatkozatok tételével, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
- c) már nem felel meg azon feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt kiadták, úgymint a 575/2013/EU rendeletben megállapított feltételek teljesítése;
- d) súlyosan és rendszeresen megsértette a befektetési vállalkozások működési feltételeire irányadó, ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján elfogadott rendelkezéseket;
- e) azon esetek bármelyikének hatálya alá tartozik, ennek az irányelvnek a hatókörén kívül eső ügyekben, amikor a nemzeti jog a visszavonást előírja.

Minden engedély kiadásáról értesíteni kell az ESMA-t.

9. cikk

Vezető testület

(1) Az 5. cikknek megfelelően engedélyt adó illetékes hatóságok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások és irányító testületeik megfeleljenek a 2013/36/EU rendelet 88. cikkének és 91. cikkének.

Az ESMA és az EBA közösen iránymutatásokat fogadnak el a 2013/36/EU irányelv 91. cikke (12) bekezdésében felsorolt elemekről.

(2) Az 5. cikk szerinti engedély megadásakor az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a vezető testület tagjai a 2013/36/EU irányelv 91. cikke (3) bekezdésében engedélyezettéken túl egy további, nem ügyvezető igazgatói tisztséget töltsenek be. Az illetékes hatóságok rendszeresen tájékoztatják az ESMA-t az engedélyekről.

Az EBA és az ESMA összehangolják az e bekezdés első albekezdésében és a 2013/36/EU irányelv 91. cikke (6) bekezdésében meghatározott, a befektetési vállalkozásokra vonatkozó információk gyűjtését.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozás vezető testülete meghatározza, felügyeli azokat az irányítási szabályokat, amelyek a befektetési vállalkozás hatékony és prudens vezetését – és ennek részeként a befektetési vállalkozáson belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetetlenségek megelőzését – hivatottak garantálni, és felügyelje e szabályok végrehajtását és felelős azokért, olyan módon, amely előmozdítja a piac integritását és az ügyfelek érdekeit.

A 2013/36/EU irányelv 88. cikke (1) bekezdésében megállapított követelmények sérelme nélkül e mechanizmusoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a vezető testület meghatározza, jóváhagyja és felügyeli az alábbiakat:

- a) a vállalkozás szervezeti felépítését a befektetési szolgáltatások és tevékenységek és kiegészítő szolgáltatások biztosítása tekintetében, ideértve a személyzettől megkövetelt képességeket, szaktudást és tapasztalatot, a vállalkozás szolgáltatásnyújtásához és tevékenységeinek elvégzéséhez szükséges erőforrásokat, eljárásokat és mechanizmusokat, figyelembe véve üzleti tevékenységének jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, és mindazokat a követelményeket, amelyeknek a vállalkozás köteles megfelelni;
- b) a kínált vagy biztosított szolgáltatásokra, tevékenységekre, termékekre és műveletekre vonatkozó politikát, összhangban a vállalkozás kockázatviselő képességével, valamint a vállalkozás azon ügyfeleinek jellemzőivel és igényeivel, akik számára azokat kínálják vagy biztosítják, ideértve adott esetben a megfelelő stresszteszt elvégzését is;
- c) az ügyfeleknek való szolgáltatásnyújtásban részt vevő személyekre vonatkozó, arra irányuló javadalmazási politikát, hogy az a felelős magatartásra, az ügyfelekkel szembeni tisztességes eljárásra, és az ügyfelekkel fennálló kapcsolatban az érdeklentétek elkerülésére ösztönözzön;

A vezető testület figyelemmel kíséri és rendszeres időközönként értékeli a vállalkozás befektetési szolgáltatások és tevékenységek, valamint kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó stratégiai céljainak megfelelését és végrehajtását a befektetési vállalkozás irányítási rendszerének eredményességét és az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó politikák megfelelését, és megteszi a megfelelő lépéseket az esetleges hiányosságok kezelésére.

A vezető testület tagjai megfelelő hozzáféréssel rendelkeznek azokhoz az információkhoz és dokumentumokhoz, amelyekre szükségük van a vezetői döntéshozatal felügyeletéhez és ellenőrzéséhez.

(4) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy a befektetési vállalkozás vezető testületének tagjai megfelelően jó hírnévvel rendelkeznek, elegendő tudás, készség és tapasztalat birtokában vannak, és elegendő időt fordítanak feladataik ellátására, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélemezésére, hogy a befektetési vállalkozás vezetésében javasolt változások veszélyeztetik a megalapozott és megbízható vezetést az ügyfelek érdekeinek és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozás tájékoztassa az illetékes hatóságot vezető testületének minden tagjáról és az e tagságban bekövetkező bármely változsról, mindazon információkkal együtt, amelyek annak értékeléséhez szükségesek, hogy a vállalkozás megfelel-e az (1), (2) és (3) bekezdésnek.

(6) A tagállamok előírják, hogy a kérelmező befektetési vállalkozás hatékony ügyvezetését legalább két, az (1) bekezdésében megállapított követelményeknek megfelelő személynek kell ellátnia.

Az első albekezdésben foglaltaktól eltérve a tagállamok engedélyt adhatnak a természetes személy befektetési vállalkozásoknak vagy az egyetlen természetes személy által az alapszabálynak és nemzeti jogszabályoknak megfelelően irányított jogi személyiségű befektetési vállalkozásoknak. A tagállamok azonban megkövetelhetik a következőket:

- a) olyan alternatív szabályok életbe léptetése, amelyek biztosítják az ilyen befektetési vállalkozások megalapozott és megbízható irányítását és az ügyfelek érdekeinek megfelelő figyelembevételét, valamint a piac integritását
- b) az érintett természetes személyek megfelelően jó hírnévvel, kellő tudással és tapasztalattal rendelkezzenek, és fordítanak elegendő időt feladataik ellátására.

10. cikk

Részvényesek és befolyásoló részesedéssel rendelkező tagok

(1) Az illetékes hatóságok mindaddig nem engedélyezhetik a befektetési szolgáltatások nyújtását és a befektetési tevékenységek végzését a befektetési vállalkozás számára, amíg nem kapják meg a tájékoztatást azon természetes vagy jogi személy részvényesek vagy tagok kilétéről, akik, illetve amelyek közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint e részesedések nagyságáról.

Az illetékes hatóságok megtagadják az engedélyezést, ha a befektetési vállalkozások megalapozott és megbízható vezetése biztosításának szükségességét figyelembe véve nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.

Amennyiben szoros kapcsolat áll fenn a befektetési vállalkozás és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóság kizárólag akkor adja meg az engedélyt, ha az ilyen kapcsolatok nem akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony gyakorlását.

(2) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, amennyiben valamely harmadik ország törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései irányadóak a vállalkozással szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre, vagy az ilyen jogszabályok érvényesítésének nehézségei akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben az (1) bekezdés első albekezdésében említett személyek által gyakorolt befolyás valószínűleg hátrányosan érinti a befektetési vállalkozás megalapozott és megbízható irányítását, az illetékes hatóság meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy véget vessen a helyzetnek.

Ilyen intézkedés lehet a bírósági végzés kérelmezése vagy az igazgatókkal és az irányításért felelős személyekkel szembeni szankciók kiszabása vagy a szóban forgó részvényesek, illetve tagok birtokában lévő részvényekhez fűződő szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése.

11. cikk

A tervezett részesedésszerzés bejelentése

(1) A tagállamok minden olyan természetes vagy jogi személy, vagy összehangoltan fellépő több ilyen személy („a részesedést szerezni kívánó személy”) részére, aki vagy amely döntést hozott befolyásoló részesedésnek egy befektetési vállalkozásban való közvetlen vagy közvetett megszerzésére vagy ilyen befolyásoló részesedésnek egy befektetési vállalkozásban való közvetlen vagy közvetett további növelésére, aminek eredményeképpen szavazati jogainak vagy birtokolt tőkerészesedésének aránya elérné vagy meghaladná a 20, 30 vagy 50 %-ot vagy a befektetési vállalkozás a leányvállalatává válna („a szándékolt részesedésszerzés”) előírják, hogy először a megszerzeni kívánt befolyásoló részesedés nagyságát és a 13. cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó információkat írásban jelentsék be annak a befektetési vállalkozásnak az illetékes hatóságai felé, amelyben befolyásoló részesedés megszerzésére vagy ilyen részesedés növelésére törekszenek.

A tagállamok minden természetes vagy jogi személy részére, aki vagy amely döntést hozott egy befektetési vállalkozásban fennálló befolyásoló részesedésének közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről, előírják, hogy ezt a tényt először írásban jelentse be – az elidegeníteni kívánt részesedés nagyságának megjelölésével – az illetékes hatóságoknak. Ennek a személynek hasonlóképpen bejelentést kell tennie az illetékes hatóságok felé akkor is, ha befolyásoló részesedésének oly mértékű csökkentéséről döntött, hogy ezáltal szavazati jogának, vagy az általa birtokolt tőkerészesedésnek az aránya 20, 30, vagy 50 % alá csökkenne, vagy ha a biztosítóintézet megszűnne leányvállalata lenni.

A tagállamoknak nem szükséges a 30 %-os határértéket alkalmazniuk abban az esetben, ha a 2004/109/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően az egyharmados határértéket alkalmazzák.

Annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a befolyásoló részesedés e cikkben és a 10. cikkben említett feltételei, a tagállamoknak nem kell figyelembe venniük azokat a szavazati jogokat vagy részvényeket, amelyekkel a befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek – az I. melléklete A. szakaszának 6. pontjában foglaltak értelmében – a pénzügyi eszközök jegyzési garanciavállalása és/vagy az eszköz vételére vonatkozó kötelezettségvállalás alapján történő elhelyezése révén rendelkezhetnek, feltéve, hogy az említett jogokat egyrészt nem gyakorolják vagy egyéb módon nem használják a kibocsátó vezetésébe való beavatkozásra, és másrészt azokat a részesedésszerzéstől számított egy éven belül elidegenítik.

(2) Az érintett illetékes hatóságoknak a részesedésszerzés 13. cikk (1) bekezdésében előírt értékelésekor („az értékelés”) egymás között teljeskörűen konzultálniuk kell, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy az alábbiak egyike:

- a) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság;
- b) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság anyavállalata; vagy
- c) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy.

Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy lényeges – információt. E tekintetben az illetékes hatóságok a tárgyhoz tartozó információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező befektetési vállalkozást engedélyező illetékes hatóság határozata utal a részesedést szerezni kívánó személyért felelős illetékes hatóság részéről kinyilvánított bármely véleményre vagy fenntartásra.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben valamely befektetési vállalkozás tudomást szerez tőkerészesedéseinek bármely olyan megszerzéséről vagy elidegenítéséről, amelynek következtében a részesedések a (1) bekezdés első albekezdésében említett küszöbértékek bármelyikét meghaladják vagy az alá csökkennek, az ilyen befektetési vállalkozásnak késedelem nélkül tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot.

A befektetési vállalkozások évente legalább egyszer tájékoztatják az illetékes hatóságot a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényeseik és tagjaik nevével, valamint az ilyen részesedések nagyságáról, amint az például a részvényesek, illetve tagok éves közgyűlése során kapott információkból kitűnik, vagy az azon társaságokra vonatkozó előírásoknak való megfelelés eredményéből, amelyek átruházható értékpapírjait valamely szabályozott piacra bevezették.

(4) A tagállamok megkövetelik, hogy az illetékes hatóságok tegyenek a 10. cikk (3) bekezdésében említettekhez hasonló intézkedéseket azon személyek tekintetében, akik nem teljesítik a befolyásoló részesedés szerzésével vagy növelésével kapcsolatos előzetes tájékoztatási kötelezettségüket. Ha az ilyen részesedést az illetékes hatóság kifogása ellenére szerzik meg, a tagállamok – bármely más elfogadandó szankciótól függetlenül – rendelkeznek vagy a vonatkozó szavazati jogok felfüggesztéséről, a leadott szavazatok érvénytelenségéről, vagy érvénytelenítésének lehetőségéről.

12. cikk

Értékelési időszak

(1) Az illetékes hatóságok azonnal, és minden esetben a 11. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében előírt értesítés átvételét, valamint az ezen cikk (2) bekezdésben említett információk esetleges későbbi átvételét követő két munkanapon belül írásban elismerik annak átvételét a részesedést szerezni kívánó személy felé.

Az illetékes hatóságoknak az értesítés és a tagállam által a 13. cikk (4) bekezdésében említett lista alapján előírt, az értesítéshez csatolandó valamennyi dokumentum írásos átvételi elismervénye napjától számított legfeljebb hatvan munkanap („értékelési időszak”) áll rendelkezésére az értékelés elvégzésére.

Az illetékes hatóságok az átvétel elismerésekor tájékoztatják a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(2) Az illetékes hatóságok az értékelési időszak során – de az értékelési időszak ötvenedik munkanapjánál nem később – szükség esetén bármilyen olyan további információt bekérhetnek, amely szükséges az értékelés befejezéséhez. Ezt a kérelmet írásban, a szükséges pótlólagos információk megnevezésével kell megtenni.

Az illetékes hatóságok általi információkérés napja és a részesedést szerezni kívánó személy arra adott válaszána átvétele közötti időszakban az értékelési időszakot meg kell szakítani. A megszakítás nem tarthat tovább húsz munkanapnál. Az illetékes hatóságok általi bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről az illetékes hatóságok szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az értékelési időszak megszakításával.

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdés második albekezdésében említett megszakítást legfeljebb harminc munkanapra meghosszabbíthatják, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy a következők egyike:

a) az Unión kívül található vagy az Európai Unión kívüli szabályozás alá tartozó természetes vagy jogi személy;

b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik ezen irányelv, a, a 2009/65/EK, a, 2009/138/EK, vagy a 2013/36/EU irányelv szerinti felügyelet hatálya alá.

(4) Ha az illetékes hatóságok az értékelés befejezésekor a szándékolt részesedésszerzés ellenzése mellett döntenek, erről két munkanapon belül és az értékelési időszakot nem meghaladva írásban értesítik a részesedést szerezni kívánó személyt, megadva a határozat indokait. A nemzeti jog függvényében, a részesedést szerezni kívánó személy kérésére egy, a döntés indokait megfelelően tartalmazó nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. Ez nem akadályozza annak, hogy a tagállam lehetővé tegye az illetékes hatóság számára, hogy ezt a közzétételt a részesedést szerezni kívánó személy kérése nélkül is megtegye.

(5) Ha az illetékes hatóságok az értékelési időszakon belül nem ellenzik írásban a szándékolt részesedésszerzést, akkor a szándékolt részesedésszerzést jóváhagyottnak kell tekinteni.

(6) Az illetékes hatóságok megszabhatják a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatják.

(7) A szavazati jogok vagy a tőkerészesedés közvetlen vagy közvetett megszerzése tekintetében a tagállamok nem szabhatnak meg az illetékes hatóságoknak történő bejelentésre vagy az azok általi jóváhagyásra vonatkozó, az ebben az irányelvben megállapítottnál szigorúbb követelményeket.

(8) Az ESMA-nak – az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a 13. cikk (4) bekezdésében említett, a részesedést szerezni kívánók által benyújtandó információk kimerítő jegyzékének megállapítása céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a 11. cikk (2) bekezdése értelmében az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok között szükséges konzultációs folyamat részletes szabályaival kapcsolatos egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

13. cikk

Értékelés

(1) A 11. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 12. cikk (2) bekezdésében említett információ értékelésekor az illetékes hatóságok – a részesedésszerzés tárgyát képező befektetési vállalkozás hatékony, eredményes és prudens irányításának érdekében és a részesedést szerezni kívánó személynek a befektetési vállalkozásra gyakorolt valószínűsíthető befolyását figyelembe véve – az alábbi kritériumok alapján értékelik a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát:

- a) a részesedést szerezni kívánó jó hírneve;
- b) a szándékolt részesedésszerzés eredményeképpen a befektetési vállalkozás üzleti tevékenységét irányító bármely személy jó hírneve és tapasztalata;
- c) a részesedést szerezni kívánó személy pénzügyi megbízhatósága, különösen a részesedésszerzés tárgyát képező befektetési vállalkozásban folytatott és tervezett üzleti tevékenység típusával kapcsolatban;

- d) annak kérdése, hogy a befektetési vállalkozás képes lesz-e teljesíteni és folyamatosan teljesíteni az ezen az irányelven és adott esetben egyéb irányelveken – mégpedig a 2002/87/EK és a 2013/36/EU irányelven – alapuló prudenciális követelményeket és különösen, hogy vajon az a csoport, amelynek részévé válik, olyan szerkezetű-e, amely lehetővé teszi a hatékony felügyelet gyakorlását, az illetékes hatóságok közötti hatékony információcserét és az illetékes hatóságok közötti hatáskörmegosztás meghatározását;
- e) léteznek-e ésszerű okok annak feltételezésére, hogy a szándékolt részesedésszerzéssel kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg a 2005/60/EK irányelv 1. cikke értelmében, vagy hogy a tervezett részesedésszerzés növelheti annak kockázatát.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e bekezdés első albekezdésében meghatározott feltételek kiigazítására.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján ésszerű okok van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ nem teljes.

(3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedési arány tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(4) A tagállamok közzéteszik az értékeléshez szükséges és a 11. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információknak arányosnak kell lenniük, és azokat a részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegéhez kell igazítani. A tagállamok nem kérhetnek a prudenciális értékelés szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.

(5) A 12. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglaltak ellenére, amennyiben ugyanazon befektetési vállalkozás tekintetében kettő vagy több, befolyásoló részesedés szerzésére vagy növelésére vonatkozó ajánlatról értesítik az illetékes hatóságot, úgy az utóbbinak a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentes módon kell kezelnie.

14. cikk

Tagság valamely engedélyezett befektetőkártalanítási rendszerben

Az illetékes hatóság megvizsgálja, hogy bármely, befektetési vállalkozásként engedélyt kérő jogalany az engedélyezéskor teljesíti-e a 97/9/EK irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.

Az első bekezdésben említett kötelezettséget a strukturált betétek viszonylatában akkor kell teljesíteni, ha a strukturált betétet olyan hitelintézet bocsátja ki, amely a 2014/49/EU irányelv alapján elismert betétbiztosítási rendszer tagja.

15. cikk

Indulótőke-ellátottság

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt, ha a befektetési vállalkozás a 575/2013/EU rendelet követelményeivel összhangban az adott befektetési szolgáltatás vagy tevékenység jellegére tekintettel elegendő indulótőkével rendelkezik.

16. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam megköveteli, hogy a befektetési vállalkozások megfeleljenek az e cikk (2)–(10) bekezdésében és a 17. cikkben foglalt szervezeti követelményeknek.

(2) A befektetési vállalkozás megfelelő politikákat és hatékony eljárásokat hoz létre annak biztosítására, hogy a vállalkozás, beleértve annak vezetőit, alkalmazottait és függő ügynökeit, megfeleljen az ezen irányelv szerinti kötelezettségeknek, valamint az ilyen személyek személyes ügyleteire irányadó megfelelő szabályokat is megállapít.

(3) A befektetési vállalkozás hatékony szervezeti és igazgatási megoldásokat tart fenn és működtet abból a célból, hogy minden ésszerű lépést megteheszen annak megelőzése érdekében, hogy a 23. cikkben meghatározott összeférhetlenség hátrányosan érintse ügyfeleinek érdekeit.

Az ügyfelek számára történő értékesítés céljából pénzügyi eszközöket kialakító befektetési vállalkozás az egyes pénzügyi eszközök jóváhagyására és a meglévő pénzügyi eszközök jelentős kiigazításainak jóváhagyására szolgáló folyamatot tart fenn, működtet, és elvégzi annak felülvizsgálatát, mielőtt pénzügyi eszközt hoz forgalomba vagy forgalmaz ügyfelek részére.

A termék jóváhagyási folyamata meghatározza a végső ügyfelek azonosított célpiacát az egyes pénzügyi eszközök ügyfél-kategóriáin belül, és biztosítja, hogy az adott azonosított célpiac valamennyi releváns kockázatának értékelése megtörténjen, és a tervezett forgalmazási stratégia az azonosított célpiacnak megfelelő legyen.

A befektetési vállalkozások emellett rendszeresen felülvizsgálják az általuk kínált vagy forgalomba hozott pénzügyi termékeket, és ennek során figyelembe vesznek minden olyan eseményt, amely lényegesen befolyásolhatja az azonosított célpiac potenciális kockázatát, legalább annak felmérése érdekében, hogy a pénzügyi eszköz továbbra is megfelel-e az azonosított célpiac igényeinek, és hogy a tervezett forgalmazási stratégia továbbra is megfelelő-e.

A pénzügyi eszközöket kialakító befektetési vállalkozás bármely forgalmazó számára elérhetővé teszi a pénzügyi eszközre és a termék jóváhagyási folyamatára vonatkozó összes információt, a pénzügyi eszközök azonosított célpiacát is beleértve.

Amennyiben valamely befektetési vállalkozás nem saját maga által kialakított pénzügyi eszközöket kínál vagy javasol, kielégítő megoldásokat kell alkalmaznia az ötödik albekezdésben említett információk beszerzésére és minden egyes pénzügyi eszköz jellemzőinek és azonosított célpiacainak megértésére.

Az e bekezdésben említett szabályok, folyamatok és megoldások nem sértik ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet összes egyéb előírását, beleértve a közzétételre, az alkalmasságra vagy megfelelésre, az összeférhetlenségek azonosítására és kezelésére, valamint az ösztönzőkre vonatkozóakat is.

(4) A befektetési vállalkozás minden ésszerű lépést megtesz a befektetési szolgáltatások és tevékenységek teljesítésének folyamatossága és szabályossága biztosításának érdekében. A befektetési vállalkozás e célból megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaz.

(5) A befektetési vállalkozás biztosítja, hogy amikor harmadik félre támaszkodik az ügyfelek számára a folyamatos és kielégítő szolgáltatásnyújtás vagy befektetési tevékenységvégzés szempontjából kritikus fontosságú operatív funkciók teljesítéséhez, minden ésszerű intézkedést meghoz az indokolatlan további működési kockázat elkerülésére. Fontos operatív funkciók kiszervezése nem vállalható oly módon, hogy az lényegesen sértse a vállalkozás belső ellenőrzésének minőségét, illetve a felügyelők lehetőségét arra, hogy figyelemmel kísérjék a vállalkozás kötelezettségeinek teljesítését.

A befektetési vállalkozásnak megalapozott igazgatási és számviteli eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, hatékony kockázatértékelési eljárásokkal, valamint az adatfeldolgozó rendszereihez hatékony ellenőrzési és védelmi szabályokkal kell rendelkeznie.

Annak sérelme nélkül, hogy az illetékes hatóságok ezzel az irányelvvel és a 600/2014/EU rendelettel összhangban hozzáférést kérjenek a kommunikációhoz, a befektetési vállalkozásnak az információk továbbítására használt eszközök biztonságát és hitelesítését garantáló, hatékony és eredményes biztonsági mechanizmusokkal kell rendelkeznie, minimalizálnia kell az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és az adatok titkosságát mindenkor megőrizve meg kell előznie az információk kiszivárgását.

(6) A befektetési vállalkozásnak az általa nyújtott összes szolgáltatásról és az általa végzett összes tevékenységről és ügyletről nyilvántartást kell vezetnie, amelynek elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az illetékes hatóság elláthassa felügyeleti feladatait, és megtehesse az ezen irányelv, a 600/2014/EU rendelet, a 2014/57/EU irányelv és az 596/2014/EU rendelet szerinti végrehajtási intézkedéseket és különösen hogy meggyőződhessen arról, hogy a befektetési vállalkozás eleget tett-e az ügyfelekkel vagy potenciális ügyfelekkel szemben, illetve a piac integritásának megőrzése kapcsán fennálló minden kötelezettségének.

(7) A nyilvántartás részeként rögzíteni kell legalább azokat telefonbeszélgetéseket és elektronikus üzenetváltásokat, amelyek a sajtószámlás kereskedésben megkötött ügyleteket, valamint a megbízások átvételével, továbbításával és végrehajtásával kapcsolatos ügyfélmegbízási szolgáltatásokat érintik.

Az ilyen telefonbeszélgetések és elektronikus üzenetváltások közé tartoznak azok is, amelyek célja az ügyletek kötése sajtószámlás kereskedés keretében, valamint a megbízások átvételével, továbbításával és végrehajtásával kapcsolatos ügyfélmegbízási szolgáltatások nyújtása, még az olyan beszélgetések és üzenetváltások esetében is, amelyek nem vezetnek a szóban forgó ügyletek megkötéséhez vagy ügyfélmegbízási szolgáltatások nyújtásához.

E célból a befektetési vállalkozásnak minden ésszerűen szükséges lépést meg kell tennie az alkalmazottai vagy partnerei által a befektetési vállalkozás által rendelkezésükre bocsátott vagy használatra jóváhagyott vagy engedélyezett berendezéseken keresztül lebonyolított releváns telefonbeszélgetések és (kimenő vagy bejövő) elektronikus üzenetváltások rögzítése céljából.

A befektetési vállalkozások kötelesek tájékoztatni új és meglévő ügyfeleiket, hogy azon, a befektetési vállalkozás és az ügyfelei közötti, telefonon történő üzenetváltások, illetve beszélgetések, amelyek valamilyen tranzakciót eredményeznek vagy eredményezhetnek, rögzítésre kerülnek.

Ez a tájékoztatás közölhető mindössze egy alkalommal, a befektetési szolgáltatások új vagy meglévő ügyfeleknek történő nyújtását megelőzően.

A befektetési vállalkozások olyan ügyfélnek, akit előzőleg nem tájékoztattak a telefonon történő üzenetváltások és beszélgetések rögzítéséről, nem nyújthatnak telefonon keresztül befektetési szolgáltatást, illetve részére nem végezhetnek telefonon keresztül befektetési tevékenységet, amennyiben az említett befektetési szolgáltatások, illetve befektetési tevékenységek ügyfélmegbízások fogadásához, továbbításához vagy végrehajtásához éhez kapcsolódnak.

Az ügyfelek egyéb úton is adhatnak megbízást, e közlésnek azonban tartós adathordozón rögzített formában, azaz pl. levélben, faxon vagy e-mailben kell történnie, vagy a személyes találkozókon elhangzott megbízások esetében azt dokumentálni kell. Így az ügyféllel folytatott releváns személyes beszélgetések tartalma írásos jegyzőkönyvek vagy feljegyzések formájában rögzíthető. Az így közölt megbízások a telefonon közölt megbízásokkal egyenértékűnek minősülnek.

A befektetési vállalkozás megtesz minden ésszerű lépést annak elkerülésére, hogy alkalmazottai vagy partnerei a releváns telefonbeszélgetéseket és elektronikus üzenetváltásokat olyan, magántulajdonban lévő berendezéseken keresztül bonyolítsák le, amelyekről a befektetési vállalkozás az általuk közvetített tartalmat nem tudja rögzíteni vagy lemásolni.

Az e bekezdéssel összhangban megőrzött felvételeket az érintett ügyfeleknek kérésre át kell adni, és azokat öt évig – illetve amennyiben azt az illetékes hatóság előírja, legfeljebb hét évig – meg kell őrizni.

(8) A befektetési vállalkozásnak az ügyfelei tulajdonában lévő pénzügyi eszközök tartásakor kielégítő megoldásokkal kell óvnia az ügyfelek tulajdonosi jogait, különösen a befektetési vállalkozás fizetéseképtelensége esetén, és meg kell előznie az ügyfelek pénzügyi eszközeinek saját számlára történő felhasználását, kivéve, ha ez az ügyfél kifejezett hozzájárulásával történik.

(9) A befektetési vállalkozásnak az ügyfelek tulajdonát képező pénzeszközök tartásakor megfelelő megoldásokkal kell óvnia az ügyfelek jogait, és a hitelintézetek esetének kivételével meg kell előznie az ügyfelek pénzeszközeinek saját számlára történő felhasználását.

(10) A befektetési vállalkozás nem köthet lakossági ügyfelekkel tulajdonjog-átruházásos pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokat az ügyfél jelenlegi vagy jövőbeli, tényleges vagy függő vagy várható kötelmeinek biztosítékaként vagy fedezeteként.

(11) Befektetési vállalkozások fióktelepei esetén a fióktelep helye szerinti tagállam illetékes hatósága érvényesíti a (6) és (7) bekezdésben foglalt kötelezettséget a fióktelep által végrehajtott ügyletek tekintetében, a befektetési vállalkozás székhely szerinti tagállama illetékes hatóságának a nyilvántartásokba való közvetlen betekintési lehetőségének sérelme nélkül.

A tagállamok kivételes körülmények esetén a (8), (9) és (10) bekezdésben említetteken, valamint a (12) bekezdésben említett vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglaltakon túl további követelményeket is előírhatnak a befektetési vállalkozások számára az ügyfelek eszközeinek védelmével kapcsolatban. Ezeknek a követelményeknek objektív módon indokoltnak és arányosnak kell lenniük ahhoz, hogy megoldást kínálhassanak a befektetők védelmét vagy a piac integritását fenyegető, az adott tagállam piaci szerkezetének körülményei között különös fontosságú konkrét kockázatokkal szemben, amennyiben a befektetési vállalkozások az ügyfelek eszközeinek és forrásainak védelmében járnak el.

A tagállamok, amennyiben e bekezdésnek megfelelően szándékukban áll további követelményt bevezetni, arról indokolatlan késedelem nélkül, de legalább két hónappal a követelmény tervezett hatálybalépése előtt tájékoztatják a Bizottságot. A tájékoztatásban meg kell indokolni a követelményt. Egyetlen ilyen kiegészítő követelmény sem korlátozhatja vagy befolyásolhatja más módon a befektetési vállalkozások 34. és 35. cikk szerinti jogait.

A Bizottság a harmadik albekezdésben említett tájékoztatástól számított két hónapon belül véleményt nyilvánít a kiegészítő követelmények arányosságáról és indokoltságáról.

A tagállamok fenntarthatják mindazon kiegészítő követelményeket, amelyekről 2014. július 2. előtt a 2006/73/EK irányelv 4. cikke alapján értesítést küldtek a Bizottságnak, feltéve, hogy az említett cikkben meghatározott feltételek teljesülnek.

A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat az e bekezdéssel összhangban bevezetett kiegészítő követelményekről, valamint közzéteszi e követelményeket a webhelyén.

(12) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza a különböző befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket, illetve kiegészítő szolgáltatásokat, vagy ezek kombinációját végző befektetési vállalkozásokkal, illetve harmadik országbeli vállalkozások esetében azok 41. cikkel összhangban engedélyezett fióktelepeivel szemben megállapítandó, e cikk (2)–(10) bekezdésében rögzített konkrét szervezeti követelményeket.

17. cikk

Algoritmikus kereskedés

(1) Az algoritmikus kereskedéssel foglalkozó befektetési vállalkozásnak az általa működtetett vállalkozásnak megfelelő, hatékony rendszerekkel és kockázatellenőrzési mechanizmussal kell rendelkeznie, hogy kereskedési rendszerei rugalmasak legyenek, és elegendő kapacitással rendelkezzenek, illetve megfelelő kereskedési küszöbértékek és limitek hatálya alá tartozzanak, és megakadályozzák a hibás megbízások kiküldését vagy a rendszerek egyéb, potenciálisan rendellenes piaci helyzetet eredményező vagy ilyen helyzet kialakulását elősegítő működését. Az ilyen vállalkozásnak hatékony rendszerekkel és kockázatellenőrzési mechanizmusokkal is rendelkeznie kell annak biztosítására is, hogy a kereskedési rendszerek ne legyenek felhasználhatók semmiféle olyan célra, amely ellentétes az 596/2014/EU rendelettel vagy annak a kereskedési helyszínnel a szabályaival, amelyhez kapcsolódnak. A befektetési vállalkozásnak hathatós mechanizmusokkal kell rendelkeznie az üzletvitel folyamatosságának biztosítására, amelyek alkalmasak a kereskedési rendszereiben fellépő bármely hiba kezelésére, és gondoskodnia kell rendszerei teljes körű teszteléséről és megfelelő ellenőrzéséről annak biztosítása érdekében, hogy e bekezdés követelményeinek mindenkor megfeleljenek.

(2) Amennyiben egy befektetési vállalkozás valamely tagállamban algoritmikus kereskedést folytat, erről köteles értesíteni a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait, valamint annak a kereskedési helyszínnel a székhelye szerinti illetékes hatóságot, amelynek tagjaként vagy résztvevőjeként a befektetési vállalkozás algoritmikus kereskedést folytat.

A befektetési vállalkozás székhelye szerinti illetékes hatóság kötelezheti a befektetési vállalkozást, hogy rendszeresen vagy eseti jelleggel adjon leírást algoritmikus kereskedési stratégiái jellegéről, a rendszerre érvényes kereskedési paraméterekről vagy limitekről, az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesítésének biztosítására bevezetett alapvető megfelelési, illetve kockázatellenőrzési mechanizmusról, valamint a rendszerei tesztelésére vonatkozó adatokról. A befektetési vállalkozás székhelye szerinti illetékes hatóság bármikor további információkat is kérhet a befektetési vállalkozástól algoritmikus kereskedéséről és az annak céljára használt rendszerekről.

A befektetési vállalkozás székhelye szerinti illetékes hatóság az olyan kereskedési helyszínek székhelye szerinti illetékes hatóságok kérésére, amelyek tagjaként vagy résztvevőjeként a befektetési vállalkozás algoritmikus kereskedést folytat, indokolatlan késedelem nélkül közli az algoritmikus kereskedést folytató befektetési vállalkozástól kapott, a második albekezdésben említett információkat.

A befektetési vállalkozás gondoskodik az e cikkben említettek nyilvántartásáról, és biztosítja, hogy e nyilvántartás lehetővé tegye illetékes hatósága számára az ezen irányelv követelményeinek való megfelelés nyomon követését.

A nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmazó befektetési vállalkozás jóváhagyott formában pontos és időrendbe rendezett nyilvántartást tárol valamennyi megbízásáról – beleértve a megbízások visszavonását, a végrehajtott megbízásokat és árfolyamokat a kereskedési helyszíneken –, és azt kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja.

(3) Figyelembe véve az adott piac likviditását, méretét és jellegét, valamint azon eszköz jellemzőit, amellyel kereskedik, annak a befektetési vállalkozásnak, amely árjegyzési stratégia alapján algoritmikus kereskedést folytat:

- a) az ilyen árjegyzést – az esetleges kivételes körülmények kivételével – a kereskedési helyszín kereskedési idejének egy meghatározott arányú részében folyamatosan kell végrehajtania, és ezáltal rendszeres és előre látható módon likviditást kell biztosítania a kereskedési helyszínen.
- b) kötelező érvényű írásbeli megállapodást kell kötnie a kereskedési helyszínnel, amelynek legalább a befektetési vállalkozás a) pont szerinti kötelezettségeit meg kell határoznia, és
- c) hatékony rendszerekkel és ellenőrző mechanizmusokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy mindenkor teljesíteni tudja a b) pontban említett megállapodás szerinti kötelezettségeit,

(4) E cikk és ezen irányelv 48. cikkének alkalmazásában egy befektetési vállalkozás akkor folytat árjegyzési stratégia alapján algoritmikus kereskedést, ha egy vagy több kereskedési helyszín tagjaként vagy résztvevőjeként stratégiájának részeként saját számlára kereskedve egyidejűleg egymással ellentétes irányú, hasonló nagyságú fix árajánlatokat tesz versenyképes áron, egyetlen vagy több pénzügyi eszközhöz kapcsolódóan, egyetlen kereskedési helyszínen vagy egyszerre több kereskedési helyszínen, és ezáltal a teljes piac számára rendszeres és gyakori módon likviditást biztosít.

(5) Annak a befektetési vállalkozásnak, amely közvetlen elektronikus hozzáférést biztosít egy kereskedési helyszínhez, hatékony rendszerekkel és kontrollmechanizmusokkal kell rendelkeznie a szolgáltatást használó ügyfelek alkalmasságának megfelelő értékelésére és felülvizsgálatára, valamint annak biztosítására, hogy a szolgáltatást igénybe vevő ügyfelek ne léphessék túl az előzetesen meghatározott megfelelő kereskedési és hitel-küszöbértékeket, hogy a szolgáltatást használó ügyfelek által folytatott kereskedés megfelelő ellenőrzés alatt álljon, és hogy a megfelelő kockázatellenőrzési mechanizmus megakadályozza az olyan kereskedést, amely kockázatokat teremthet magának a befektetési vállalkozásnak a számára, vagy amely rendellenes piaci helyzetet teremthetnek vagy hozzájárulhatnak annak kialakulásához, vagy ellentétesek lehetnek az 596/2014/EU rendelettel vagy a kereskedési helyszín szabályaival. A közvetlen elektronikus hozzáférés ilyen kontrollmechanizmusok nélküli biztosítása tilos.

Annak a biztosítása, hogy a szolgáltatást használó ügyfelek betartsák ezen irányelv követelményeit, illetve a kereskedési helyszín által előírt szabályokat, a közvetlen elektronikus hozzáférést biztosító befektetési vállalkozás felelőssége. A befektetési vállalkozásnak az említett szabályok esetleges megsértésének, illetve a szabálytalan kereskedési feltételeknek vagy a piaci visszaélésre utaló magatartásnak az azonosítása érdekében figyelemmel kell kísérnie az ügyleteket, és az ilyen esetekről be kell számolnia az illetékes hatóságnak. A befektetési vállalkozásnak gondoskodnia kell arról, hogy a befektetési vállalkozás és az ügyfél között létrejőjön egy kötelező erejű írásos megállapodás az említett szolgáltatás nyújtásából fakadó alapvető jogokról és kötelezettségekről, amely megállapodás értelmében az ezen irányelv rendelkezéseinek betartásával kapcsolatos felelősség a befektetési vállalkozást terheli.

A valamely kereskedési helyszínhez közvetlen elektronikus hozzáférést biztosító befektetési vállalkozásnak e ténnyről értesítenie kell a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait, valamint annak a kereskedési helyszínnek a tagállama szerinti illetékes hatóságokat is, amelyhez a befektetési vállalkozás közvetlen elektronikus hozzáférést biztosít.

A befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága kötelezheti a befektetési vállalkozást, hogy az rendszeres vagy eseti jelleggel adjon leírást az első albekezdésben említett rendszerekről és ellenőrzési mechanizmusról, és bizonyítsa ezek alkalmazását.

A befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az olyan kereskedési helyszínek illetékes hatósága kérésére, amelyekhez a befektetési vállalkozás közvetlen elektronikus hozzáférést biztosít, indokolatlan késedelem nélkül közli a negyedik albekezdésben említett, a befektetési vállalkozástól kapott információkat.

A befektetési vállalkozás gondoskodik az e bekezdésben említettek nyilvántartásáról, és biztosítja, hogy e nyilvántartás lehetővé tegye illetékes hatósága számára az ezen irányelv követelményeinek való megfelelés nyomon követését.

(6) Az olyan befektetési vállalkozás, amely általános klíringtagként jár el más személyek számára, rendelkezik hatékony rendszerekkel és ellenőrzéssel, melyek révén gondoskodik arról, hogy az elszámolási szolgáltatásokat csak megfelelő, és világos kritériumokat teljesítő személyek veszik igénybe, és hogy megfelelő előírások vonatkoznak azokra a személyekre, amelyek a befektetési vállalkozás számára és a piac számára a kockázatokat lecsökkentik. A befektetési vállalkozás gondoskodik arról, hogy legyen egy kötelező érvényű írásos megállapodás a befektetési vállalkozás és a személy között, az azon szolgáltatás nyújtásából keletkező lényeges jogokról és kötelezettségekről.

(7) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

- a) a különböző befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket folytató és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó, vagy ezek különböző kombinációival foglalkozó befektetési vállalkozásokra vonatkozóan az (1)–(6) bekezdésben előírt szervezeti követelmények további részletei, amelyek keretében az (5) bekezdésben foglalt szervezeti követelményekkel kapcsolatos előírásoknak oly módon kell egyedi követelményeket meghatározniuk a közvetlen piaci hozzáférés és a szponzorált hozzáférés vonatkozásában, hogy az biztosítsa, hogy a szponzorált hozzáférésre vonatkozó kontrollmechanizmusok legalább egyenértékűek legyenek a közvetlen hozzáférésre vonatkozóakkal;
- b) azok a körülmények, amelyek fennállása esetén a befektetési vállalkozás köteles megkötni a (3) bekezdés b) pontjában említett árjegyzési megállapodást, valamint az ilyen megállapodások tartalma, ideértve a kereskedési helyszín kereskedési idejének a (3) bekezdésben említett részét is;
- c) azok a helyzetek, amelyek a (3) bekezdésben említett kivételes körülménynek minősülnek, ideértve a rendkívüli volatilitási körülményeket, a politikai és makrogazdasági eseményeket, a rendszerszintű, illetve operatív eseményeket, valamint az olyan körülményeket is, amelyek a befektetési vállalkozást megakadályozzák az (1) bekezdésben említett prudens kockázatkezelési gyakorlat fenntartásában;
- d) a (2) bekezdés ötödik albekezdésében említett jóváhagyott forma tartalma és formátuma, valamint annak az időszaknak a hossza, ameddig a befektetési vállalkozásnak meg kell őriznie az említett nyilvántartást.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

18. cikk

A kereskedés folyamata és az ügyletek véglegesítése egy multilaterális kereskedési rendszerben és egy szervezett kereskedési rendszerben

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a multilaterális kereskedési rendszert (MTF) és szervezett kereskedési rendszert (OTF) működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők amellet, hogy megfelelnek a 16. cikkben megállapított szervezeti követelményeknek, átlátható szabályokat és eljárásokat hozzanak létre a tisztességes és rendezett kereskedés érdekében, valamint objektív ismérveket állapítsanak meg a megbízások hatékony végrehajtására. Szabályokkal kell rendelkezniük a rendszer technikai működésének megalapozott irányítására, hogy megbirkózhasson a rendszerleállás kockázatával, ideértve az előre nem látható események hatékony kezelésére vonatkozó megoldásokat is;

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et vagy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők átlátható szabályokban állapítsanak meg szempontokat azon pénzügyi eszközök meghatározására, amelyekkel rendszereikben kereskedni lehet.

A tagállamok megkövetelik, hogy adott esetben az MTF-et vagy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők kellő, nyilvánosan hozzáférhető információt biztosítsanak, lehetővé téve felhasználóik számára, hogy megítéljék a befektetési lehetőségeket, figyelembe véve mind a felhasználók jellegét, mind a kereskedésben részt vevő eszközök fajtáit, vagy győződjenek meg arról, hogy az ilyen információhoz hozzá lehet férni.

(3) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et és OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők átlátható, megkülönböztetéstől mentes és objektív szempontokon alapuló szabályokat állapítsanak meg, tegyenek közzé, tartsanak fenn és hajtsanak végre a szolgáltatásukhoz való hozzáférésre vonatkozóan.

(4) A tagállamok kötelezővé teszik az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy azok rendelkezzenek az azoknak az MTF vagy OTF üzemeltetését vagy a tagokat/résztvevőket vagy felhasználókat érintő lehetséges káros következményeknek az egyértelmű azonosítására és kezelésére szolgáló mechanizmusokkal, amelyek az MTF, az OTF, a tulajdonosaik, vagy az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető, illetve az MTF vagy OTF hatékony és eredményes működése közötti érdekellentétek következtében előállhatnak.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők megfeleljenek az 48. cikkben és az 49. cikkben foglaltaknak, és hogy minden ehhez szükséges hatékony rendszerrel, eljárással és mechanizmussal rendelkezzenek.

(6) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et és az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők egyértelműen tájékoztassák tagjaikat és résztvevőiket az adott rendszerben végrehajtott ügyletek végrehajtásáért viselt felelősségükről. A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et és OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők a szükséges megoldásokkal segítsék elő az MTF vagy az OTF rendszereiben megkötött ügyletek hatékony végrehajtását ét.

(7) A tagállamok előírják, hogy az MTF-ek és az OTF-ek legalább három, ténylegesen aktív taggal vagy felhasználóval rendelkezzenek, amelyek mindegyikének lehetősége van a többiekkel való kölcsönös együttműködésre az árképzés terén.

(8) Amennyiben valamely szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírral a kibocsátó hozzájárulása nélkül valamely MTF-en vagy OTF-en is kereskednek, a kibocsátó az adott MTF vagy OTF vonatkozásában nem köteles induló, folyamatos vagy eseti pénzügyi beszámolásra.

(9) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et és OTF-et működtető befektetési vállalkozás és piacműködtető haladéktalanul teljesítse az illetékes hatóság által a valamely pénzügyi eszköz kereskedésből való felfüggesztésére vagy kivonására a 69. cikk (2) bekezdése alapján kiadott utasításokat.

(10) A tagállamok előírják az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy az illetékes hatóságnak részletes ismertetést adjanak az MTF vagy OTF működéséről, ezen belül – a 20. cikk (1), (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül – bármely, ugyanezen befektetési vállalkozások és piacműködtetők tulajdonában lévő szabályozott piaccal, MTF-fel, OTF-fel vagy rendszeres internalizálással való kapcsolatukról, illetve az ezekben való részesedésükről, valamint hogy rendelkezésre bocsássák tagjaik, résztvevőik és/vagy felhasználóik névsorát. Az illetékes hatóságok ezt az információt kérésre az ESMA rendelkezésére bocsátják. Minden befektetési vállalkozásnak és piacműködtetőnek szóló MTF- vagy OTF-engedélyről értesíteni kell az ESMA-t. Az ESMA jegyzéket készít az Unióban működő összes MTF-ről és OTF-ről. A jegyzék információkat tartalmaz az MTF vagy OTF által nyújtott szolgáltatásokról, és maga után vonja, hogy a 600/2014/EU rendelet 6., 10. és 26. cikkével összhangban készülő jelentésekben az MTF-et vagy OTF-et azonosító egyedi kóddal szerepel. A jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Az ESMA e jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.

(11) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (10) bekezdésben hivatkozott ismertetés és értesítés tartalmának és formájának meghatározására.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

19. cikk

Konkrét előírások az MTF-ek számára

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők amellet, hogy megfelelnek a 16. és 18. cikkben megállapított követelményeknek, beavatkozást kizáró szabályokat állapítsanak meg és hajtsanak végre a megbízások végrehajtására a rendszerben.

(2) A tagállamok előírják, hogy a 18. cikk (3) bekezdésében említett, az MTF-ekhez való hozzáférésre vonatkozó szabályok összhangban legyenek az 53. cikk (3) bekezdésében megállapított feltételekkel.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozás és piacműködtető mechanizmusokkal rendelkezzen az alábbiak tekintetében:

- a) legyen megfelelően felszerelt azon kockázatok kezelésére, amelyeknek ki van téve, hogy megfelelő megállapodásokat és rendszereket hozzon létre a működését veszélyeztető összes lényeges kockázat azonosítására, és hatékony intézkedéseket hozzon az ilyen kockázatok csökkentésére;
- b) hatékony mechanizmusokkal segítse elő a rendszereiben végrehajtott ügyletek hatékony és határidőben történő véglegesítését; valamint
- c) az engedélyezés időpontjában és folyamatosan is rendelkezzen rendezett működésének elősegítésére kellő pénzügyi forrásokkal, tekintettel a piacon kötött ügyletek jellegére és kiterjedésére, valamint azon kockázatok körére és fokára, amelyeknek ki van téve.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 24. cikk, a 25. cikk, a 27. cikk (1), (2) és (4)-(10) bekezdése és a 28. cikk ne vonatkozzon az MTF-re irányadó szabályok alapján végrehajtott, a tagjai vagy résztvevői közötti ügyletekre, vagy az MTF és tagjai vagy résztvevői között az MTF használatával kapcsolatos ügyletekre. Az MTF tagjai vagy résztvevői azonban kötelesek megfelelni a 24., 25., 27. és 28. cikkben előírt kötelezettségeknek ügyfeleik tekintetében, ha ügyfelek nevében eljárva az ügyfelek megbízásait valamely MTF rendszerein keresztül hajtják végre.

(5) A tagállamok nem engedélyezik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők saját eszköz terhére hajtsanak végre ügyfélmegbízásokat, vagy ügyfélmegbízásokat párosító saját számlára történő kereskedést folytassanak.

20. cikk

Konkrét követelmények az OTF-ek számára

(1) A tagállamok előírják, hogy az OTF-et működtető befektetési vállalkozás és piacműködtető létrehozson bizonyos mechanizmusokat, amelyek megakadályozzák, hogy az ügyfélmegbízásokat az OTF-ben az OTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető saját eszközeinek terhére hajtsák végre, vagy végrehajtsák olyan gazdálkodó egységek ügyfélmegbízásait, amelyek a befektetési vállalkozással vagy piacműködtetővel azonos csoport vagy jogi személy részét alkotják.

(2) A tagállamok csak kötvények, strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek és bizonyos származtatott termékek vonatkozásában engedélyezik az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy ügyfélmegbízásokat párosító saját számlára történő kereskedést folytassanak, és csak abban az esetben, ha az ügyfél beleegyezett ebbe az eljárásba.

Az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők nem alkalmazhatnak ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedést abból a célból, hogy az OTF-en ügyfélmegbízásokat hajtsanak végre olyan származtatott termékekre vonatkozóan, amelyek a származtatott termékek olyan kategóriájába tartoznak, amelyet a 648/2012/EU rendelet 5. cikkével összhangban elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánítottak.

Az OTF-et működtető befektetési vállalkozásoknak és piacműködtetőknek rendelkezniük kell olyan szabályokkal, amelyek biztosítják, hogy megfeleljenek az ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedés 4. cikk (1) bekezdésének 38. pontjában szereplő fogalommeghatározásának.

(3) A tagállamok csak a likvid piaccal nem rendelkező állampapírok vonatkozásában engedélyezik az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedésen kívüli saját számlára történő kereskedést folytassanak.

(4) A tagállamok nem engedélyezik, hogy egy OTF és egy rendszeres internalizáló működésére egyazon jogi személyen belül kerüljön sor. OTF nem kapcsolódhat rendszeres internalizáléhoz oly módon, amely lehetővé teszi, hogy az OTF-beli megbízások és a rendszeres internalizálónál lévő megbízások vagy ajánlatok egymásra hassanak. Az OTF nem kapcsolódhat másik OTF-hez olyan módon, ami lehetővé teszi, hogy a különböző OTF-ek hassanak egymásra.

(5) A tagállamok nem tiltják, hogy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők másik befektetési vállalkozással közösen folytassanak OTF-en történő, független alapú árjegyzést.

E cikk alkalmazásában nem tekintendő úgy, hogy egy befektetési vállalkozás OTF-en történő, független alapú árjegyzést folytat, ha szoros kapcsolatban áll az OTF-et működtető befektetési vállalkozással vagy piacműködtetővel.

(6) A tagállamok előírják, hogy a megbízások OTF-en való végrehajtására egyedi mérlegelés alapján kerüljön sor.

Az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők csak a következő esetek egyikében vagy mindkettőben gyakorolhatják egyedi mérlegelési jogkörüket:

- a) amikor úgy döntenek, hogy az általuk üzemeltetett OTF-en megbízást adnak le vagy vonnak vissza;
- b) amikor úgy döntenek, hogy egy adott ügyfélmegbízást nem párosítanak az adott időpontban a rendszerben rendelkezésre álló megbízásokkal, feltéve, hogy ez megfelel az ügyfelektől kapott konkrét utasításoknak és a 27. cikk szerinti kötelezettségeiknek.

Az ügyfélmegbízásokat összepárosító rendszerek esetében az OTF-et működtető befektetési vállalkozás és piacműködtető dönthet arról, hogy két vagy több ügyfélmegbízást párosít-e, illetve hogy ezek közül mennyit és mikor párosít a rendszerben. Az (1), (2), (4) és (5) bekezdéssel összhangban és a (3) bekezdés sérelme nélkül a részvényektől eltérő eszközökre vonatkozó ügyleteket megszervező rendszerek esetében a befektetési vállalkozások vagy az OTF-et működtető piacműködtetők elősegíthetik az ügyfelek közötti alkut annak érdekében, hogy két vagy több, egymásnak potenciálisan megfelelő kereskedési szándékot hozzanak össze egymással egy ügyletben.

Ez a kötelezettség a 18. és a 27. cikk sérelme nélkül alkalmazandó.

(7) Az illetékes hatóság az OTF üzemeltetése iránti engedélykérelemnek a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető általi benyújtásakor vagy eseti alapon részletes leírást kérhet arról, hogy a rendszer miért nem megfelelő és nem képes arra, hogy szabályozott piacként, MTF-ként vagy rendszeres internalizálóként működjön, valamint arról, hogyan fogják alkalmazni ezt a mérlegelési jogkört, különösen arra vonatkozóan, hogy mikor kerülhet sor egy megbízás OTF-ről való törlésére, valamint hogy mikor és hogyan történik két vagy több ügyfélmegbízás OTF-en belüli párba állítása. Az OTF-et működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek ezenkívül részletesen tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot arról, hogy hogyan kíván ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedést alkalmazni. Az illetékes hatóság nyomon követi a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedésben való részvételét annak biztosítására, hogy az továbbra is megfeleljen az ilyen kereskedés fogalommeghatározásának, és hogy az ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedésben való részvétel ne eredményezzen összeférhetlenséget a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető és ügyfelei között.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a 24., 25., 27. és 28. cikk rendelkezéseit az OTF-fel kapcsolatos ügyletekre alkalmazzák.

II. FEJEZET

A befektetési vállalkozások működési feltételei

1. szakasz

Általános rendelkezések

21. cikk

Az induló engedély feltételeinek rendszeres felülvizsgálata

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a területükön engedélyezett befektetési vállalkozás folyamatosan, minden időben feleljen meg az I. fejezetben az induló engedélyre megállapított feltételeknek.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy illetékes hatóságai megfelelő módszereket hozzanak létre annak figyelemmel kísérésére, hogy a befektetési vállalkozások teljesítik-e az (1) bekezdés alapján a kötelezettségeiket. Megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások tájékoztassák az illetékes hatóságokat minden, az induló engedélyhez megállapított feltételekben bekövetkező lényeges változásról.

Az ESMA útmutatást dolgozhat ki az ebben a bekezdésben említett figyelemmel kísérés módszereire vonatkozóan.

22. cikk

Általános kötelezettségek a folyamatos felügyelet tekintetében

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kísérik figyelemmel a befektetési vállalkozások tevékenységeit oly módon, hogy értékelhessék az ezen irányelvben előírt működési feltételeknek való megfelelést. A tagállamok biztosítják, hogy a megfelelő intézkedések illetékes hatóságai számára rendelkezésre állnak ahhoz, hogy a befektetési vállalkozásoktól e kötelezettségeknek való megfelelés értékeléséhez szükséges információt megszerezzék.

23. cikk

Összeférhetetlenség

(1) A tagállamok előírják befektetési vállalkozásaik számára, hogy minden megfelelő lépést tegyenek meg minden olyan összeférhetlenség azonosítására és megelőzésére vagy kezelésére, amely közöttük – beleértve vezetőiket, alkalmazottaikat és függő ügynökeiket vagy bármely, hozzájuk ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó személyt –, illetve ügyfeleik, vagy valamely ügyfelük és egy másik ügyfelük között a befektetési és kiegészítő szolgáltatások vagy ezek kombinációi nyújtása során felmerülhet, beleértve a harmadik felek által nyújtott ösztönzők elfogadásából, a befektetési vállalkozás saját díjazásából és egyéb ösztönző struktúrákból adódó összeférhetlenségeket is.

(2) Amennyiben a befektetési vállalkozás által a 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően létrehozott, az összeférhetlenségeknek az ügyfelek érdekeire gyakorolt hátrányos hatásai megelőzésére irányuló szervezeti vagy igazgatási szabályok nem elegendőek annak kellően megbízható módon való biztosítására, hogy megelőzzék az ügyfelek érdekei sérelmének kockázatát, a befektetési vállalkozásnak világosan tájékoztatnia kell az ügyfelet az összeférhetlenség általános jellegéről és/vagy forrásairól, valamint a szóban forgó kockázatok csökkentésére hozott intézkedésekről, még mielőtt az érintett üzleti tevékenységet az ügyfél számára elvégeznék.

(3) A (2) bekezdésben említett tájékoztatást

a) tartós adathordozón kell nyújtani; valamint

b) annak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy – figyelembe véve az ügyfél jellegét – az ügyfél megalapozott döntést hozhasson azon szolgáltatással kapcsolatban, amelyre nézve az összeférhetlenség fennáll.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbi célokból:

- a) azon lépések meghatározása, amelyek megtétele a többféle befektetési és kiegészítő szolgáltatásnak, illetve azok kombinációjának nyújtása során ésszerűen várható a befektetési vállalkozásoktól az összeférhetlenség megállapítása, megelőzése, kezelése és közlése érdekében;
- b) megfelelő kritériumok megállapítása azon összeférhetlenségi formák meghatározásához, amelyek fennállása sértheti a befektetési vállalkozás ügyfeleinek vagy potenciális ügyfeleinek érdekeit.

2. s z a k a s z

Rendelkezések a befektetővédelem biztosítására

24. cikk

Általános elvek és az ügyfelek tájékoztatása

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési szolgáltatások, vagy adott esetben a kiegészítő szolgáltatások ügyfeleknek történő nyújtásakor a befektetési vállalkozás járjon el becsületesen, tisztességesen és hivatásszerűen az ügyfelei legjobb érdekeinek megfelelően és különösen feleljen meg az ebben a cikkben és a 25. cikkben foglalt elveknek.

(2) Az ügyfeleknek történő értékesítés céljából pénzügyi eszközöket kialakító befektetési vállalkozások biztosítják, hogy ezeket a pénzügyi eszközöket úgy alakítsák ki, hogy azok megfeleljenek az ügyfelek vonatkozó kategóriáján belül valamely azonosított célpiac igényeinek, a pénzügyi eszközök forgalmazási stratégiája összeegyeztethető legyen az azonosított célpiaccal, és a befektetési vállalkozás ésszerű lépéseket tegyen annak biztosítására, hogy az adott pénzügyi eszközt az azonosított célpiac számára forgalmazzák.

A befektetési vállalkozás érti az általa kínált vagy ajánlott pénzügyi eszközöket, a végfelhasználóknak a 16. cikk (3) bekezdésében említett azonosított célpiacát is figyelembe véve felméri a pénzügyi eszközök azon ügyfelek igényeivel való összeegyeztethetőségét, akik számára befektetési szolgáltatásokat nyújt, és gondoskodik arról, hogy csak abban az esetben kerüljön sor pénzügyi eszközök felkínálására vagy ajánlására, ha az az ügyfél érdekében áll.

(3) A befektetési vállalkozás által ügyfeleihez vagy potenciális ügyfeleihez eljuttatott minden információnak tisztességesnek, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie, beleértve a marketingközleményeket is. A marketingközlemények marketingjellegének világosan felismerhetőnek kell lennie.

(4) Az ügyfeleknek vagy potenciális ügyfeleknek kellő időben megfelelő tájékoztatást kell biztosítani a befektetési vállalkozásról és annak szolgáltatásairól, a pénzügyi eszközökről és a javasolt befektetési stratégiákról, a végrehajtás helyszíneiről, valamint az összes költségről és kapcsolódó díjról. E tájékoztatás a következőket foglalja magában:

a) befektetési tanács nyújtásakor a befektetési vállalkozás köteles a befektetési tanácsadást megelőzően kellő időben tájékoztatni az ügyfelet az alábbiakról:

i. a tanácsot független alapon adja-e;

ii. a tanácsadás a különböző eszköztípusok szélesebb vagy szűkebb körű elemzésén alapul-e és különösen, hogy a pénzügyi eszközök köre olyan szervezetek által kibocsátott vagy kínált pénzügyi eszközökre korlátozódik-e, amelyeket olyan szoros kapcsolat vagy bármely egyéb jogi vagy gazdasági viszony – például szerződéses viszony – fűz a befektetési vállalkozáshoz, amely azzal a kockázattal jár, hogy csorbítja a tanácsadás függetlenségét,

iii. a befektetési vállalkozás biztosít-e az ügyfél számára az ezen ügyfélnek javasolt pénzügyi eszközök megfelelőségére vonatkozó rendszeres értékelést;

- b) a pénzügyi eszközökre és javasolt befektetési stratégiákra vonatkozó tájékoztatásnak magában kell foglalnia a megfelelő iránymutatást, illetve figyelmeztetést az adott eszközökbe történő befektetéssel vagy az egyes befektetési stratégiákkal kapcsolatos kockázatokról, valamint arról, hogy – figyelembe véve az e cikk (2) bekezdése szerinti azonosított célpiacot – a pénzügyi eszközt lakossági vagy szakmai ügyfeleknek szánták-e;
- c) a befektetési és kiegészítő szolgáltatásokkal összefüggő költségekre és kapcsolódó díjakra vonatkozó tájékoztatás magában foglalja a tanácsadás költségét, adott esetben az ügyfélnek ajánlott vagy értékesített pénzügyi eszköz költségét, valamint az ügyfél általi fizetés módját, beleértve az esetlegesen harmadik féltől származó befizetéseket is.

Az összes költségről és díjról szóló tájékoztatást – a befektetési szolgáltatáshoz és a pénzügyi eszközhöz kapcsolódó azon költségeket és díjakat is beleértve, amelyeket nem az alapul szolgáló eszközök piacának kockázata hoz létre – összesített formában kell nyújtani annak érdekében, hogy az ügyfél megérthesse a teljes költséget és annak a befektetés hozamára gyakorolt kumulatív hatását, és amennyiben az ügyfél azt kéri, a tájékoztatást tételes lebontásban is biztosítani kell. Adott esetben ezt a tájékoztatást a befektetés élettartama alatt rendszeresen, legalább évente biztosítani kell az ügyfél számára.

(5) A (4) és a (9) bekezdésben említett információkat érthető formában kell közölni, úgy, hogy ésszerűen feltételezhető legyen, hogy azok alapján az ügyfelek vagy potenciális ügyfelek képesek átlátni a felkínált befektetési szolgáltatás, illetve az adott pénzügyi eszköz fajtájának természetét és kockázatait, és ennek következtében tájékozottan tudják meghozni befektetési döntéseiket. A tagállamok engedélyezhetik, hogy ez a tájékoztatás egységesített formátumban is biztosítható legyen.

(6) Azon esetekben, ha a befektetési szolgáltatást olyan pénzügyi termék részeként kínálják, amelyre a tájékoztatási kötelezettségek tekintetében már az Európai Unió hitelintézetekre és fogyasztói hitelekre vonatkozó jogszabályainak egyéb rendelkezései vonatkoznak, az ilyen szolgáltatásra ezeken túlmenően nem vonatkoznak a (3), a (4) és az (5) bekezdésben megállapított kötelezettségek.

(7) Amennyiben a befektetési vállalkozás arról tájékoztatja az ügyfelet, hogy a befektetési tanácsadást független alapon biztosítja, e befektetési vállalkozás:

a) köteles a piacon elérhető pénzügyi eszközök olyan kellően nagy körét értékelni, amely kellően változatos az eszközök típusa, kibocsátója vagy a termékek nyújtója szerint ahhoz, hogy biztosítsa az ügyfél befektetési céljainak megfelelő teljesülését, és nem korlátozódhat azokra a pénzügyi eszközökre, amelyeket

i. maga a befektetési vállalkozás vagy a vele szoros kapcsolatban lévő szervezetek; vagy

ii. olyan egyéb szervezetek bocsátanak ki vagy nyújtanak, amelyeket olyan szoros jogi vagy gazdasági kapcsolat – például szerződéses viszony – fűz a befektetési vállalkozáshoz, amely azzal a kockázattal jár, hogy csorbítja a tanácsadás függetlenségét;

b) nem fogadhat el és nem tarthat vissza semmilyen díjat, jutalékot vagy olyan pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatást, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatással összefüggésben. Az olyan kisebb nem pénzbeli juttatásokat, amelyek javíthatják az ügyfélnek nyújtott szolgáltatás színvonalát, és nagyságrendjüknel vagy jellegüknel fogva nem tekinthető úgy, hogy veszélyeztetnék a befektetési vállalkozás azon kötelezettségének teljesítését, hogy az ügyfél érdekének leginkább megfelelő módon járjon el, világosan közölni kell, és azok nem tartoznak ezen alpont hatálya alá.

(8) Amikor portfóliókezelést biztosít, a befektetési vállalkozás nem fogadhat el és nem tarthat vissza semmilyen díjat, jutalékot vagy olyan pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatást, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatással összefüggésben. Az olyan kisebb nem pénzbeli juttatásokat, amelyek javíthatják az ügyfélnek nyújtott szolgáltatás színvonalát, és nagyságrendjüknel vagy jellegüknel fogva nem tekinthető úgy, hogy veszélyeztetnék a befektetési vállalkozás azon kötelezettségének teljesítését, hogy az ügyfél érdekének leginkább megfelelő módon járjon el, világosan közölni kell, és azok nem tartoznak e bekezdés hatálya alá.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy ne minősüljön úgy, hogy a befektetési vállalkozások teljesítik a 23. cikk szerinti vagy az e cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségeiket abban az esetben, amikor az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely fél számára fizetnek, vagy bármely díjban vagy jutalékban részesülnek, vagy bármely nem pénzügyi előnyben részesülnek vagy nem pénzügyi előnyt nyújtanak befektetési szolgáltatás vagy kiegészítő szolgáltatás biztosításával kapcsolatban, az alább felsorolt esetek kivételével, amikor a kifizetés vagy az előny:

a) célja, hogy javítsa az érintett ügyfélnek nyújtott szolgáltatás minőségét; valamint

b) nem gátolja a befektetési vállalkozást abban, hogy megfeleljen annak a kötelezettségének, amely szerint becsületesen, tisztességesen, szakszerűen és ügyfelei legjobb érdekében megfelelően kell eljárnia.

Az első albekezdésben említett díj vagy előny létéről, jellegéről és összegéről vagy – amennyiben az összeg nem adható meg biztosan – összegének számítási módjáról az ügyfelet világosan, átfogóan, pontosan és érthetően tájékoztatják az adott befektetési vagy kiegészítő szolgáltatás elvégzése előtt; A befektetési vállalkozás adott esetben tájékoztatja az ügyfelet a befektetési szolgáltatás vagy kiegészítő szolgáltatás nyújtásával összefüggésben kapott díj, jutalék, pénzügyi vagy nem pénzügyi előny ügyfélre való átruházásának mechanizmusairól is.

Nem tartoznak az első albekezdésben meghatározott követelmények hatálya alá azok a kifizetések vagy díjak, amelyek a befektetési szolgáltatások nyújtását lehetővé teszik, vagy ahhoz szükségesek – pl. őrzési díjak, elszámolási és átváltási díjak, igazgatási illetékek vagy jogi költségek –, amelyek természetüknél fogva nem eredményezhetnek konfliktusokat a befektetési vállalkozásnak ügyfele legjobb érdekében végzett becsületes, tisztességes és szakszerű tevékenységére vonatkozó kötelezettségével kapcsolatban;

(10) Az olyan befektetési vállalkozásnak, amely pénzügyi szolgáltatásokat nyújt ügyfelek számára, biztosítania kell, hogy alkalmazottait ne díjazza, illetve teljesítményüket ne értékelje oly módon, amely ütközik azzal a kötelezettségével, hogy az ügyfelei érdekeinek leginkább megfelelő módon járjon el. A befektetési vállalkozás mindenekelőtt nem alakíthat ki díjazás, értékesítési célok révén vagy más módon olyan mechanizmust, amely arra ösztönözhetné alkalmazottait, hogy valamely egy bizonyos pénzügyi eszközt ajánljanak lakossági ügyfelüknek, amikor a befektetési vállalkozás más, az ügyfél igényeinek jobban megfelelő pénzügyi eszközt is ajánlhatna.

(11) Amikor egy befektetési szolgáltatást csomag részeként vagy ugyanazon megállapodás vagy csomag feltételeként egy másik szolgáltatással vagy termékkel együtt kínálnak, a befektetési vállalkozásnak tájékoztatnia kell az ügyfelet, hogy az egyes komponenseket meg lehet-e külön vásárolni, és mindegyik komponensről külön költségigazolást és díjkiadását kell kiállítania.

Amennyiben a lakossági ügyfelek számára kínált ilyen megállapodáshoz vagy csomaghoz kapcsolódó kockázat várhatóan eltér az egyes komponensekhez külön-külön kapcsolódó kockázatoktól, a befektetési vállalkozásnak megfelelő leírást kell nyújtania a megállapodás vagy csomag különböző komponenseiről, valamint arról, hogy interakciójuk hogyan módosítja a kockázatot.

Az ESMA az EBH-val és az EIOPA-val együttműködésben legkésőbb 2016. január 3-ig iránymutatásokat dolgoz ki a keresztértékesítési gyakorlatok értékelésével és felügyeletével kapcsolatban, kitérve különösen azokra a helyzetekre, amelyekben a keresztértékesítési gyakorlatok nincsenek összhangban az (1) bekezdésben leírt kötelezettségekkel. Az ESMA ezeket az iránymutatásokat rendszeresen frissíti.

(12) A tagállamok kivételes esetekben további követelményeket is előírhatnak a befektetési vállalkozások számára az e cikkben tárgyalt ügyek tekintetében. Ezeknek a követelményeknek objektív módon indokoltnak és arányosnak kell lenniük ahhoz, hogy megoldást kínálhassanak a befektetők védelmét vagy a piac integritását fenyegető konkrét kockázatokkal szemben.

A tagállamok, amennyiben e bekezdésnek megfelelően szándékukban áll további követelményt bevezetni, arról indokolatlan késedelem nélkül, de legalább két hónappal a követelmény tervezett hatálybalépése előtt tájékoztatják a Bizottságot. A tájékoztatásban meg kell indokolni a követelményt. Egyetlen ilyen kiegészítő követelmény sem korlátozhatja vagy befolyásolhatja más módon a befektetési vállalkozások ezen irányelv 34. és 35. cikke szerinti jogait.

A Bizottság a második albekezdésben említett tájékoztatástól számított két hónapon belül véleményt nyilvánít a kiegészítő követelmények arányosságáról és indokoltságáról.

A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat az e bekezdéssel összhangban bevezetett kiegészítő követelményekről, valamint közzéteszi e követelményeket a webhelyén.

A tagállamok fenntarthatják mindazon kiegészítő követelményeket, amelyekről 2014. július 2. előtt a 2006/73/EK irányelv 4. cikke alapján értesítést küldtek a Bizottságnak, feltéve, hogy az említett cikkben meghatározott feltételek teljesülnek.

(13) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások betartsák az e cikkben foglalt elveket, amikor ügyfelek számára befektetési vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak, ideértve

- a) azokat a feltételeket is, amelyeket a tájékoztatásnak teljesítenie kell ahhoz, hogy tisztességes, egyértelmű és félrevezetéstől mentes legyen;
- b) az ügyfelek számára az ügyfelek besorolásáról, a befektetési vállalkozásokról és szolgáltatásaikról, a pénzügyi eszközökről, a költségekről és a díjakról nyújtott tájékoztatás tartalmára és formájára vonatkozó részleteket;
- c) a piacon elérhető pénzügyi eszközök adott körének értékelésére szolgáló kritériumokat;
- d) az ösztönzőkben részesülő cégek esetében az annak értékelésére szolgáló kritériumokat, hogy teljesítik-e az ügyfél érdekeinek leginkább megfelelő, becsületes, tisztességes és szakszerű eljárás móddal kapcsolatos kötelezettségüket.

A pénzügyi eszközökre vonatkozó, a (4) bekezdés b) pontjával összefüggő tájékoztatással kapcsolatos követelmények megfogalmazása során a tájékoztatásba fel kell venni adott esetben a termék struktúrájára vonatkozó információkat is, figyelembe véve minden uniós jog által előírt vonatkozó szabványosított tájékoztatást.

(14) A (13) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak figyelembe kell venniük:

- a) a az ügyfélnek vagy potenciális ügyfélnek kínált vagy nyújtott szolgáltatás(ok) jellegét, figyelemmel az ügyletek fajtájára, céljára, nagyságrendjére és gyakoriságára;
- b) a kínált vagy figyelembe vett termékek jellegét és körét, ideértve a pénzügyi eszközök különféle típusait;
- c) az ügyfél vagy potenciális ügyfelek lakossági vagy szakmai jellegét, vagy – a (4) és (5) bekezdés esetében – jogosult szerződő felekként történt besorolásukat.

25. cikk

Az alkalmasság és a megfelelés értékelése, jelentés az ügyfeleknek

(1) A tagállamok előírják a befektetési vállalkozások számára annak biztosítását és illetékes hatóságok felé történő igazolását, hogy a befektetési vállalkozás nevében az ügyfeleknek a pénzügyi eszközökről, befektetési szolgáltatásokról vagy kiegészítő szolgáltatásokról befektetési tanácsot vagy információt nyújtó természetes személyek birtokában vannak a 24. cikk és az e cikk szerinti kötelezettségük teljesítéséhez szükséges ismereteknek és szakértelemnek. A tagállamok közzéteszik az ismeretek és a szakértelem értékeléséhez használt kritériumokat.

(2) Befektetési tanácsadás vagy portfóliókezelési szolgáltatás nyújtásakor a befektetési vállalkozásnak be kell szereznie a szükséges információkat az ügyfél vagy potenciális ügyfél adott termék vagy szolgáltatás meghatározott fajtája szempontjából releváns befektetések terén meglévő ismereteiről és tapasztalatairól, pénzügyi helyzetéről, így a veszteségviselési képességéről és befektetési céljairól, ezen belül kockázattűréséről azért, hogy az ügyfél vagy a potenciális ügyfél számára alkalmas és különösen a kockázattűrésével és veszteségviselési képességével összhangban álló befektetési szolgáltatásokat és pénzügyi eszközöket ajánlhasson.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy befektetési vállalkozás olyan befektetési tanácsot ad, amelyben a 24. cikk (11) bekezdése szerinti szolgáltatáscsomagot vagy összekapcsolt termékeket ajánl, a csomag összességében alkalmas legyen az ügyfél számára.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások a (2) bekezdésben említetteken kívüli befektetési szolgáltatások nyújtásakor kérjék meg az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet, hogy tájékoztassa őket a felkínált vagy igényelt szolgáltatás vagy termék konkrét fajtája szempontjából lényeges, befektetési téren meglévő ismereteiről, illetve tapasztalatairól azért, hogy a befektetési vállalkozás felmérhesse, hogy a befektetési szolgáltatás vagy az ajánlott termék megfelelő-e az ügyfél számára. A 24. cikk (11) bekezdése szerinti szolgáltatáscsomag vagy termékcsomag esetében az értékelés során azt kell vizsgálni, hogy a csomag egésze megfelelő-e az ügyfél számára.

Ha a befektetési vállalkozás az első albekezdés alapján kapott információ alapján úgy ítéli meg, hogy a termék vagy szolgáltatás nem megfelelő az ügyfél vagy potenciális ügyfél számára, a befektetési vállalkozásnak erre az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet figyelmeztetnie kell. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható.

Amikor az ügyfelek vagy potenciális ügyfelek nem adják meg az első albekezdésben említett tájékoztatást, vagy nem adnak elegendő információt ismereteikről és tapasztalataikról, a befektetési vállalkozásnak figyelmeztetnie kell őket arra, hogy a befektetési vállalkozás nincs abban a helyzetben, hogy megállapítsa, hogy az előirányzott szolgáltatás vagy termék megfelelő-e számukra. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható.

(4) A tagállamok lehetővé teszik a befektetési vállalkozások számára, hogy a kizárólag ügyfélmegbízások végrehajtásából vagy fogadásából és továbbításából álló befektetési szolgáltatásokat – kiegészítő szolgáltatásokkal vagy azok nélkül, az I. melléklet B. szakaszának 1. pontjában említett olyan hitel- vagy kölcsönnyújtás kivételével, amely nem tartalmaz az ügyfelek kölcsöneire, folyószámláira és folyószámlahiteleire vonatkozó hitelkeretet – úgy nyújtsák ügyfeleiknek, hogy nem szerzik be a (3) bekezdésben előírt információt, vagy nem határozzák meg az ott írtakat, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) a szolgáltatások az alábbi pénzügyi eszközök valamelyikéhez kapcsolódnak:

- i. valamely szabályozott piacra vagy ezzel egyenértékű harmadik országbeli piacra vagy MTF-re bevezetett részvények, amennyiben azok vállalati részvények, kivéve a nem átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások részvényeit, valamint a származtatott eszközökben foglalt részvényeket;
- ii. valamely szabályozott piacra vagy ezzel egyenértékű harmadik országbeli piacra vagy MTF-re bevezetett kötvények vagy az értékpapírosított adósság más formái, kivéve azokat, amelyek származtatott eszközöket foglalnak magukban vagy amelyek szerkezetükből adódóan az ügyfél számára megnehezítik a fennálló kockázatok felmérését;
- iii. pénzügyi eszközök, kivéve azokat, amelyek származtatott termékeket foglalnak magukban vagy szerkezetükből adódóan az ügyfél számára megnehezítik a fennálló kockázatok felmérését;
- iv. ÁÉKBV-k részvényei vagy befektetési jegyei, kivéve az 583/2010/EU rendelet 36. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett strukturált ÁÉKBV-eket;

v. strukturált betétek, kivéve azokat, amelyek szerkezetükből adódóan megnehezítik, hogy az ügyfél felmérje a megtérülési kockázatot vagy a termék lejárat előtti eladásának költségeit;

vi. egyéb nem összetett pénzügyi eszközök e bekezdés alkalmazásában.

E pont alkalmazásában, amennyiben teljesülnek a 2003/71/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében meghatározott követelmények és eljárás, a harmadik országbeli piac a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekinthető.

b) a szolgáltatást az ügyfél vagy a potenciális ügyfél kezdeményezésére nyújtják;

c) az ügyfél vagy potenciális ügyfél egyértelmű tájékoztatást kapott arról, hogy e szolgáltatás nyújtása során a befektetési vállalkozásnak nem kell felmérnie a pénzügyi eszköz vagy nyújtott vagy felkínált szolgáltatás megfelelőségét, és ezért az ügyfél nem élvezheti az üzleti magatartásra vonatkozó megfelelő szabályok védelmét. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható;

d) a befektetési vállalkozás teljesíti a 23. cikk alapján fennálló kötelezettségeit.

(5) A befektetési vállalkozásnak létre kell hoznia egy nyilvántartást, amely tartalmazza a befektetési vállalkozás, illetve ügyfele között létrejött dokumentumot vagy dokumentumokat, amelyek meghatározzák a felek jogait és kötelezettségeit, valamint mindazon egyéb feltételeket, amelyek alapján a befektetési vállalkozás az ügyfélnek szolgáltatásokat nyújt. A szerződő felek jogait és kötelezettségeit más dokumentumokra vagy jogszabályokra hivatkozással is meg lehet határozni.

(6) A befektetési vállalkozásnak tartós adathordozón megfelelő beszámolókat kell nyújtania az ügyfélnek nyújtott szolgáltatásról. E beszámolók kitérnek az ügyfeleknek nyújtott időszakos jelentésekre, figyelembe véve az érintett pénzügyi eszköz típusát és összetettségét, valamint az ügyfélnek biztosított szolgáltatás jellegét, és adott esetben tartalmazzák az ügyfél nevében végrehajtott ügyletekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos költségeket.

Befektetési tanácsadásakor a befektetési vállalkozás köteles az ügylet megvalósítását megelőzően, előtt tartós adathordozón nyilatkozatot tenni a terméknek az ügyfél számára való megfelelőségéről, amelyben ismerteti az adott tanácsadást, és hogy az miként elégíti ki a lakossági ügyfél preferenciáit, céljait és egyéb jellemző igényeit.

Amennyiben a pénzügyi eszköz vételére vagy eladására vonatkozó megállapodást olyan távközlési eszköz igénybevételével kötik meg, amely nem teszi lehetővé a megfelelőségről szóló nyilatkozat előzetes átadását, a befektetési vállalkozás tartós adathordozón is átadhatja az írásos megfelelőségi nyilatkozatot közvetlenül azt követően, hogy az ügyfél megkötötte a megállapodást, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) az ügyfél beleegyezett, hogy a megfelelőségi nyilatkozatot az ügylet megkötését követően indokolatlan késedelem nélkül átvegye; valamint

b) a befektetési vállalkozás megadta azt a választási lehetőséget az ügyfél számára, hogy az ügyletet elhalassza annak érdekében, hogy a megfelelőségi nyilatkozatot átvegye.

Amennyiben egy befektetési vállalkozás portfóliókezelést szolgáltat, vagy tájékoztatta az ügyfelet arról, hogy rendszeres értékelést végez majd a megfelelőség tekintetében, úgy az időszakos beszámolónak tartalmaznia kell egy frissített nyilatkozatot arról, hogy a befektetés kielégíti a lakossági ügyfél preferenciáit, céljait és egyéb jellemző igényeit.

(7) Amennyiben a(z) 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott, az ügyfelek hitelképességi vizsgálatára vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartozó lakóingatlanokkal kapcsolatos hitelmegállapodásnak a kölcsön visszafizethetősége, refinanszírozhatósága vagy visszaválthatósága érdekében előfeltétele egy, kifejezetten a lakóingatlanokkal kapcsolatos hitelmegállapodás finanszírozásának biztosítása céljából és a lakóingatlanokkal kapcsolatos hitelmegállapodásban foglalt feltételekkel megegyező feltételek mellett kibocsátott jelzálogkötvénnyel kapcsolatos befektetési szolgáltatás nyújtása ugyanazon ügyfél számára, úgy erre a szolgáltatásra nem vonatkoznak az e cikkben foglalt kötelezettségek.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak biztosítása érdekében, hogy a befektetési vállalkozások megfeleljenek az e cikk (2)–(6) bekezdésében megállapított elveknek, amikor ügyfeleknek befektetési vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak, ideértve azokat az információkat, amelyeket akkor kell beszerezni, amikor a szolgáltatásoknak és a pénzügyi eszközöknek az ügyfelek számára való alkalmasságát vagy megfelelőségét értékelik, a nem összetett pénzügyi eszközöknek az e cikk (4) bekezdése a) pontjának vi. alpontja alkalmazásában való értékelésének kritériumait, az ügyfelek számára történő szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó nyilvántartások és megállapodások tartalmát és formáját, valamint a nyújtott szolgáltatásokról az ügyfeleknek tett rendszeres beszámolók tartalmát és formáját. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak figyelembe kell venniük:

- a) az ügyfélnek vagy potenciális ügyfélnek kínált vagy nyújtott szolgáltatás(ok) jellegét, figyelemmel az ügyletek fajtájára, céljára, nagyságrendjére és gyakoriságára;
- b) a felkínált vagy tervezett termékek jellegét, köztük a pénzügyi eszközök különféle típusait;
- c) az ügyfél vagy potenciális ügyfelek lakossági vagy szakmai jellegét vagy a (6) bekezdés esetében az elfogadható partnerként való besorolásukat.

(9) Az ESMA 2016. január 3-ig iránymutatásokat fogad el, amelyek pontosan meghatározzák az (1) bekezdésben előírt tudás és szakértelem értékeléséhez használt kritériumokat.

(10) Az ESMA 2016. január 3-ig iránymutatásokat dolgoz ki az alábbiak értékelése tekintetében, és ezeket az iránymutatásokat bizonyos időszakonként frissíti:

- a) a (4) bekezdés a) pontja ii. és iii. alpontjának megfelelően az olyan pénzügyi eszközök, amelyek szerkezetükből adódóan az ügyfél számára megnehezítik az azokhoz kapcsolódó kockázatok felmérését;
- b) a (4) bekezdés a) pontja v. alpontjának megfelelően az olyan strukturált betétek, amelyek szerkezetükből adódóan megnehezítik, hogy az ügyfél felmérje a megtérülési kockázatot vagy a termék lejárat előtti eladásának költségeit;

(11) Az ESMA a (8) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat figyelembe véve iránymutatásokat dolgozhat ki – és azokat rendszeresen frissítheti – a (4) bekezdés a) pontja vi. alpontjának alkalmazásában a nem összetettnek minősülő pénzügyi eszközök értékelése tekintetében.

26. cikk

Szolgáltatások nyújtása egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével

A tagállamok engedélyezik a befektetési vállalkozásoknak, hogy amennyiben egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével valamely ügyfél részére befektetési vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó utasítást kapnak, támaszkodhassanak az utóbbi pénzügyi vállalkozás által továbbított ügyfél-információkra. Az utasításokat közvetítő befektetési vállalkozás továbbra is felelős marad a továbbított információk teljességéért és pontosságáért.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

Az a befektetési vállalkozás, amely ilyen módon kap utasítást valamely ügyfél nevében a szolgáltatások végzésére, szintén támaszkodhat azon esetleges javaslatokra, amelyeket a szolgáltatás vagy az ügylet tekintetében egy másik befektetési vállalkozás az ügyfélnek adott. Az utasításokat közvetítő befektetési vállalkozás továbbra is felelős marad az általa az ügyfélnek adott javaslat vagy tanács helytállóságáért.

Az a befektetési vállalkozás, amelyik egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével kap ügyfélutasításokat vagy -megbízásokat, továbbra is felelős marad a szolgáltatás vagy az ügylet ilyen információk vagy javaslatok alapján történő végrehajtásáért e cím vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.

27. cikk

Kötelezettség a megbízásoknak az ügyfél számára legkedvezőbb feltételek mellett történő végrehajtására

(1) A tagállamok előírják, hogy a befektetési vállalkozások minden elégséges lépést tegyenek meg a megbízások végrehajtása során ahhoz, hogy ügyfeleik számára a lehető legjobb eredményt érjék el, figyelembe véve az árat, a költségeket, a gyorsaságot, a végrehajtás és a teljesítés valószínűségét, a nagyságrendet, a jelleget vagy bármely más, a megbízás végrehajtása e szempontjából jelentős megfontolást. Amennyiben azonban az ügyfél konkrét utasítást adott, a befektetési vállalkozásnak az utasítást követve kell a megbízást végrehajtania.

Ha a befektetési vállalkozás lakossági ügyfél nevében hajt végre piaci megbízást, a lehető legjobb eredmény meghatározására a teljes összeg alapján kerül sor, amely a pénzügyi eszköz árát és a végrehajtáshoz kapcsolódó költségeket foglalja magában, vagyis a megbízás végrehajtásával összefüggő, az ügyfelt terhelő költségeket, beleértve a végrehajtási helyszínnel kapcsolatos díjakat, az elszámolási és végrehajtási díjakat, valamint a megbízás végrehajtásában részt vevő harmadik feleknek fizetett díjakat.

Ha a pénzügyi eszközre vonatkozó megbízás végrehajtására több egymással versengő helyszín áll rendelkezésre, az első albekezdésnek megfelelően a lehető legjobb eredmény elérése érdekében figyelembe kell venni a befektetési vállalkozás saját jutalékait és a megbízás – minden egyes alkalmas végrehajtási helyszínen történő – végrehajtásának költségeit annak érdekében, hogy az ügyfél számára értékelhetők és összehasonlíthatók legyenek azok az eredmények, amelyeket a megbízásnak a befektetési vállalkozás megbízás-végrehajtási szabályzatában felsorolt, az adott megbízás végrehajtására alkalmas végrehajtási helyszínein történő végrehajtásával érnének el.

(2) Befektetési vállalkozás nem fogadhat el semmilyen díjazást, kedvezményt vagy nem pénzbeli előnyt annak ellenében, hogy az ügyfél megbízásait egy meghatározott kereskedési helyszínre vagy végrehajtási helyre irányítja, ez ugyanis az e cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (3) bekezdésében, a 23. cikkben és a 24. cikkben foglalt, az összeférhetlenség vagy a szabálytalan ösztönzőkre vonatkozó rendelkezések megsértését jelentené.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy a 600/2014/EU rendelet 23. és 28. cikkében előírt kereskedési kötelezettség tárgyát képező pénzügyi eszközök tekintetében minden végrehajtási helyszín és rendszeres internalizáló, egyéb pénzügyi eszközök tekintetében pedig minden végrehajtási helyszín legalább évente egyszer díjazás nélkül tegye elérhetővé a nyilvánosság számára az adott helyszínen zajló ügyletek végrehajtásának minőségével kapcsolatos adatokat, és hogy a befektetési vállalkozás az ügylet ügyfél nevében történő végrehajtását követően tájékoztassa az ügyfelet arról, hogy az ügyletet végrehajtották. Az időszaki jelentéseknek az egyes pénzügyi eszközökre vonatkozóan részletezniük kell az árat, a végrehajtás gyorsaságát és valószínűségét.

(4) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy hatékony mechanizmust hozzanak létre és hajtsanak végre az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésére. A tagállamok különösen azt követelik meg, hogy a befektetési vállalkozások hozzanak létre és hajtsanak végre a megbízás-végrehajtási szabályzatot annak lehetővé tételére, hogy ügyfélmegbízásaiknál a lehető legjobb eredményt érjék el, az (1) bekezdésnek megfelelően.

(5) A megbízás-végrehajtási szabályzatnak a pénzügyi eszközök valamennyi osztálya tekintetében információkat kell tartalmaznia azon különféle kereskedési helyszínekről, ahol a befektetési vállalkozás végrehajtja az ügyfélmegbízásokat, valamint azon tényezőkről, amelyek befolyásolják a végrehajtás helyszínének megválasztását. A megbízás-végrehajtási szabályzatnak legalább azon helyszíneket tartalmaznia kell, amelyek lehetővé teszik a befektetési vállalkozás számára, hogy következetesen a lehető legjobb eredményt érje el ügyfélmegbízásai végrehajtása során.

A tagállamok megkövetelik, hogy befektetési vállalkozásaik megfelelően tájékoztassák ügyfeleiket a megbízás-végrehajtási szabályzatokról. A tájékoztatás során világosan és kellően részletesen, az ügyfelek által könnyen értelmezhető módon ismertetni kell, hogy a befektetési vállalkozások hogyan fogják végrehajtani ügyfeleik megbízásait. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások szerezzék meg ügyfeleik előzetes egyetértését a megbízás-végrehajtási szabályzatukhoz.

A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben a megbízás-végrehajtási szabályzat rendelkezik arról a lehetőségről, hogy az ügyfélmegbízásokat kereskedési helyszínen kívül is végre lehet hajtani, a befektetési vállalkozásnak mindenképpen tájékoztatnia kell ügyfeleit erről a lehetőségről. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások előzetesen szerezzék meg ügyfelek kifejezett hozzájárulását, mielőtt megbízásaikat kereskedési helyszínen kívül végrehajtanák. A befektetési vállalkozások ezt a hozzájárulást megszerezhetik általános megállapodás formájában vagy az egyes ügyletek vonatkozásában.

(6) A tagállamok előírják az ügyfélmegbízásokat végrehajtó befektetési vállalkozások számára, hogy éves alapon összesítsék és tegyék közzé minden eszközosztály tekintetében a kereskedési volumen szerint az első öt kereskedési helyszínt azok közül, amelyeken az előző évben ügyfélmegbízásokat végrehajtottak, adatokat szolgáltatva egyúttal a végrehajtás minőségéről is.

(7) A tagállamok megkövetelik az ügyfélmegbízásokat végrehajtó befektetési vállalkozásoktól, hogy kísérik figyelemmel a megbízás-végrehajtási szabályzatuk hatékonyságát annak érdekében, hogy az esetleges hiányosságokat azonosítsák és adott esetben orvosolják. Mindenképpen rendszeresen értékelniük kell, hogy a megbízás-végrehajtási szabályzatban foglalt végrehajtási helyszínek a legjobb eredményt biztosítják-e az ügyfél számára, illetve hogy meg kell-e változtatniuk a megbízások végrehajtására vonatkozó szabályait, tekintetbe véve többek között a (3) és a (6) bekezdés szerint közzétett tájékoztatást is. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások értesítsék azon ügyfeleiket a megbízások végrehajtására vonatkozó szabályaik vagy szabályzatuk bármely lényeges változásáról, akikkel az adott időpontban ügyfélkapcsolatban állnak.

(8) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy ügyfeleiknek kérésükre igazolják, hogy megbízásaikat a vállalkozás megbízás-végrehajtási szabályzatával összhangban hajtották végre, valamint hogy az illetékes hatóság kérésére igazolják, hogy megfelelnek az e cikkben foglalt rendelkezéseknek.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakat illetően:

- a) azon ismérvek, amelyek alapján azon különféle tényezők relatív fontossága megállapítható, amelyeket az (1) bekezdés alapján figyelembe lehet venni a lehető legjobb eredmény megállapításához, tekintettel a megbízás nagyságrendjére és fajtájára, valamint az ügyfél lakossági vagy szakmai jellegére;
- b) azon tényezők, amelyeket a befektetési vállalkozás figyelembe vehet, amikor a megbízások végrehajtására vonatkozó szabályokat felülvizsgálja, és azon körülmények, amelyek fennállása esetén az ilyen szabályok megváltoztatása szükséges lehet. Különösen azon tényezők, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyszínek teszik lehetővé a befektetési vállalkozások számára, hogy egységesen a legjobb eredményeket érik el az ügyfelek megbízásainak végrehajtása során;
- c) az ügyfeleknek a megbízások végrehajtására vonatkozó politikáról az (5) bekezdés alapján nyújtandó információ jellege és mértéke.

(10) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza:

- a) a végrehajtás minőségével kapcsolatban a (3) bekezdés értelmében nyilvánosságra hozandó adatok konkrét tartalmát, formátumát és időtartamát, figyelembe véve a végrehajtási helyszínt és a szóban forgó pénzügyi eszköz típusát;
- b) a befektetési vállalkozások által a (6) bekezdés értelmében nyilvánosságra hozandó információk tartalmát és formátumát.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

Ügyfelek megbízásainak kezelésére vonatkozó szabályok

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az ügyfelek megbízásainak végrehajtására engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások olyan eljárásokat és szabályokat alkalmazzanak, amelyek biztosítják az ügyfelek megbízásainak azonnali, tisztességes és gyors végrehajtását más ügyfelek megbízásaihoz vagy a befektetési vállalkozás kereskedési érdekeihez viszonyítottan.

Az ilyen eljárásoknak és szabályoknak lehetővé kell tenniük, hogy az egyébként hasonló ügyfélmegbízásokat a befektetési vállalkozás beérkezésük időpontjának sorrendjében hajtja végre.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy az általános piaci feltételek mellett azonnal nem végrehajtott, a szabályozott piacra bevezetett vagy kereskedési helyszínen kereskedett részvényekre vonatkozó limitáras ügyfélmegbízások esetén a befektetési vállalkozások hozzanak intézkedéseket az ilyen megbízás lehető legkorábbi végrehajtására azáltal, hogy a limitáras ügyfélmegbízást a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon azonnal tegyék közzé, hacsak az ügyfél kifejezetten másképpen nem utasítja őket. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a befektetési vállalkozások e kötelezettségnek eleget tesznek a limitáras ügyfélmegbízás egy kereskedési helyszínrre történő továbbításával. A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 600/2014/EU rendelet 4. cikkében megállapított szokásos piaci nagyságrendhez képest nagyobb limitáras megbízás közzétételének kötelezettségétől.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőket illetően:

- a) azon eljárások és szabályok feltételei és jellege, amelyek az ügyfélmegbízások azonnali, tisztességes és gyors végrehajtását eredményezik, valamint azon helyzetek, illetve az ügyletek azon fajtái, amelyek esetében a befektetési vállalkozások ésszerűen eltérhetnek az azonnali végrehajtástól annak érdekében, hogy az ügyfelek számára előnyösebb feltételeket érjenek el;
- b) azon különféle módszerek, amelyek alkalmazásával úgy tekinthető, hogy a befektetési vállalkozás megfelelt az azonnal nem végrehajtható limitáras ügyfélmegbízások piaci közzétételére vonatkozó kötelezettségének.

29. cikk

A befektetési vállalkozások kötelezettségei függő ügynökkijelölésekor

(1) A tagállamok lehetővé teszik befektetési vállalkozások számára függő ügynökkijelölését a befektetési vállalkozás szolgáltatásainak elősegítésére, üzletszerzésre, ügyfelek vagy potenciális ügyfelek megbízásainak fogadására és továbbítására, pénzügyi eszközök elhelyezésére és a befektetési vállalkozás által kínált pénzügyi eszközökre és szolgáltatásokra vonatkozó tanácsadásra.

(2) A tagállamok előírják, hogy ha valamely befektetési vállalkozás függő ügynökkijelöléséről dönt, a vállalkozás teljes és feltétlen felelőssége fennmarad a befektetési vállalkozás nevében eljáró függő ügynökbármely cselekedetért vagy mulasztásáért. A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól annak biztosítását, hogy a függő ügynök közölje, hogy milyen minőségben jár el, valamint nevezze meg az általa képviselt befektetési vállalkozást, amikor vagy mielőtt bármely ügyféllel vagy potenciális ügyféllel kapcsolatba lép vagy kereskedni kezd.

A tagállamok a 16. cikk (6), (8) és (9) bekezdésével összhangban engedélyezhetik, hogy a területükön bejegyzett függő ügynökök kezelhessék az ügyfelek pénzét és/vagy pénzügyi eszközeit az általuk képviselt befektetési vállalkozás nevében és teljes felelőssége mellett területükön, illetve határokon átnyúló műveletek esetén azon tagállamok területén, amelyek engedélyezik a függő ügynöknek, hogy az ügyfelek pénzét kezeljék.

A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy kísérik figyelemmel függő ügynökeik tevékenységét annak biztosítására, hogy függő ügynökön keresztül történő eljárásuk során is folyamatosan feleljenek meg ezen irányelvnek.

(3) A függő ügynököket abban a tagállamban kell a nyilvános jegyzékbe bejegyezni, ahol letelepedtek. Az ESMA saját honlapján közzéteszi az e cikk értelmében a befektetési vállalkozások számára függő ügynökkinevezését engedélyező tagállamok által létrehozott nyilvános jegyzékekre mutató hivatkozásokat vagy hiperlinkeket.

A tagállamok biztosítják, hogy a függő ügynököket csak akkor vegyék fel a nyilvános jegyzékbe, ha megállapítást nyert, hogy az ügynök kellően jó hírnévvel és megfelelő általános kereskedelmi és szakmai ismeretekkel és szakképzettséggel rendelkezik ahhoz, hogy képes legyen a befektetési szolgáltatás vagy kiegészítő szolgáltatás biztosítására, valamint hogy képes legyen pontosan átadni az ügyfélnek vagy a potenciális ügyfélnek az ajánlott szolgáltatással kapcsolatos valamennyi lényeges információt.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a befektetési vállalkozások megfelelő ellenőrzés alatt megvizsgálhatják, hogy az általuk kinevezett függő ügynökök rendelkeznek-e kellően jó hírnévvel és a második albekezdésben említett ismeretekkel és szakértelemmel.

A jegyzéket rendszeresen frissíteni kell. A jegyzéknek betekintés céljából a nyilvánosság rendelkezésére kell állnia.

(4) A tagállamok megkövetelik, hogy a függő ügynököket kijelölő befektetési vállalkozások hozzanak megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy elkerülhessék, hogy a függő ügynök ezen irányelv hatálya alá nem tartozó tevékenysége kedvezőtlen hatást gyakoroljon a meghatalmazott által a befektetési vállalkozás nevében végzett tevékenységekre.

A tagállamok engedélyezhetik az illetékes hatóságoknak, hogy együttműködjenek a befektetési vállalkozásokkal és a hitelintézetekkel, ezek szövetségeivel és más jogalanyokkal a függő ügynökök bejegyzésében, valamint annak figyelemmel kísérésében, hogy a függő ügynökök megfelelnek-e a (3) bekezdés követelményeinek. függő ügynököket különösen befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy ezek szövetségei, illetve más szervezetek vehetnek nyilvántartásba, az illetékes hatóság felügyelete mellett.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások kizárólag a (3) bekezdésben említett nyilvános jegyzékbe felvett függő ügynököket jelöljék ki.

(6) A tagállamok az e cikkben megállapítottaknál szigorúbb előírásokat is elfogadhatnak és fenntarthatnak, vagy további követelményeket állapíthatnak meg a joghatóságuk alatt bejegyzett függő ügynökökre.

30. cikk

Elfogadható partnerekkel végrehajtott ügyletek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ügyfelek nevében a megbízások végrehajtására és/vagy számlaszámlás kereskedésre és/vagy megbízások fogadására és továbbítására engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások anélkül hozhassanak létre vagy kössenek ügyleteket elfogadható partnerekkel, hogy be kell tartaniuk az ilyen ügyletek vagy az ilyen ügyletekhez közvetlenül kötődő kiegészítő szolgáltatások tekintetében a 24. cikkben (a (4) és (5) bekezdés kivételével), a 25. cikkben (a (6) bekezdés kivételével), a 27. cikkben és a 28. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeket.

A tagállamok biztosítják, hogy az elfogadható partnerekkel való kapcsolatukban a befektetési vállalkozások becsületesen, tisztességesen és hivatásszerűen járjanak el, illetve velük tisztességes, világos és nem félrevezető módon kommunikáljanak, figyelembe véve az elfogadható partner és a vele folytatott üzlet jellegét.

(2) E cikk alkalmazásában a tagállamok elfogadható partnerként ismerik el a befektetési vállalkozásokat, a hitelintézeteket, a biztosítótársaságokat, az ÁÉKBV-eket és vagyonkezelő társaságait, a nyugdíjalapokat és vagyonkezelő társaságait, más pénzügyi intézményeket, amelyeket az Unió jogszabályai vagy valamely tagállam nemzeti joga szerint engedélyeztek vagy szabályoznak, a nemzeti kormányokat és megfelelő hivatalaikat, ideértve az államadósságot nemzeti szinten kezelő állami szervezeteket, a központi bankokat és a nemzetek feletti szervezeteket.

Az első albekezdés alapján elfogadható partnerként történő besorolás nem sértheti az ilyen szervezeteknek azon jogát, hogy általánosságban vagy ügyletenként kérhessék, hogy olyan ügyfélként kezeljék őket, amelynek a befektetési vállalkozással való üzleti kapcsolata a 24., a 25., a 27., illetve a 28. cikk hatálya alá tartozik.

(3) A tagállamok elfogadható partnerként ismerhetnek el más vállalkozásokat is, amelyek megfelelnek az előre meghatározott arányos követelményeknek, ideértve a mennyiségi küszöbértékeket. Abban az esetben, ha az ügyletben várhatóan részt vevő felek eltérő joghatóság alá tartoznak, a befektetési vállalkozás azon tagállam jogszabályai vagy intézkedései szerint határozza meg a másik vállalkozás státusát, amelyben ez a vállalkozás letelepedett.

A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozás az (1) bekezdéssel összhangban az ilyen vállalkozásokkal történő üzletkötésekor szerezzék be a leendő másik fél kifejezett megerősítését arra vonatkozóan, hogy az hozzájárul elfogadható partnerként történő kezeléséhez. A tagállamok engedélyezik, hogy a befektetési vállalkozás az ilyen megerősítést általános megállapodás formájában vagy az egyes ügyletek vonatkozásában szerezzék be.

(4) A tagállamok a jogalanyok (2) bekezdésben említett kategóriáival egyenértékű harmadik országbeli jogalanyokat is elismerhetnek elfogadható partnerként.

A tagállamok a (3) bekezdésben megállapított feltételek és követelmények szerint is elismerhetnek harmadik országbeli vállalkozásokat elfogadható partnerként, a (3) bekezdésben említettel megegyező feltételek és követelmények mellett.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakat illetően:

- a) ügyfélként a (2) bekezdés alapján történő kezelés kérésére vonatkozó eljárások;
- b) a (3) bekezdés alapján a leendő másik felektől a kifejezett megerősítés megszerzésére vonatkozó eljárások;
- c) az előre meghatározott arányos követelmények, beleértve azon mennyiségi küszöbértékeket, amelyek lehetővé teszik, hogy valamely vállalkozást elfogadható partnernek tekintsenek a (3) bekezdés alapján.

3. s z a k a s z

A piac átláthatósága és integritása

31. cikk

Az MTF vagy az OTF szabályainak és más jogszabályi kötelezettségek betartásának figyelemmel kísérése

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők az MTF vagy az OTF szempontjából releváns hatékony mechanizmust és eljárásokat dolgozzanak ki és tartsanak fenn az MTF vagy az OTF szabályai tagok, résztvevők vagy felhasználók általi betartásának rendszeres figyelemmel kísérésére. Az MTF-et vagy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők figyelemmel kísérik a tagjaik, résztvevőik vagy felhasználóik által a rendszereik keretében küldött megbízásokat – közöttük a törléseket is – és végrehajtott tranzakciókat annak érdekében, hogy azonosítsák e szabályok megsértését, a szabálytalan kereskedési feltételeket és az olyan magatartást, amely az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utalhat egy pénzügyi eszközzel kapcsolatban, és megfelelő erőforrásokat mozgósítanak annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen nyomon követés hatékony legyen.

(2) A tagállamok előírják az MTF-et vagy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy az illetékes hatóságnak haladéktalanul jelentsék be a szabályok lényeges megsértését, a szabálytalan kereskedési feltételeket vagy a piaci visszaélésre utaló olyan magatartást, amely az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utalhat egy pénzügyi eszközzel kapcsolatban.

Az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők illetékes hatóságainak az első albekezdésben említett információkról tájékoztatniuk kell az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

Az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utaló magatartást illetően, az illetékes hatóságnak – mielőtt értesítené a többi tagállam illetékes hatóságait és az ESMA-t – meg kell győződnie arról, hogy valóban ilyen magatartásra kerül-e vagy kerül-e sor.

(3) A tagállamok azt is előírják az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy indokolatlan késedelem nélkül juttassák el a (2) bekezdésben említett információkat a vonatkozó információkat a piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálatért és felelősségre vonásért felelős hatósághoz, és nyújtsanak teljes körű támogatást e hatóságnak a rendszerein keresztül vagy rendszereiben előforduló piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálatban és vádemelésben.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények meghatározása tekintetében, amelyek fennállása esetén érvénybe lép az e cikk (2) bekezdésében említett tájékoztatási követelmény.

32. cikk

A pénzügyi eszközök kereskedésének felfüggesztése és beszüntetése egy MTF-en vagy OTF-en

(1) Az illetékes hatóságnak a 69. cikk (2) bekezdése szerinti azon jogának sérelme nélkül, hogy megkövetelheti valamely pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztését vagy beszüntetését, az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető felfüggesztheti vagy beszüntetheti annak a pénzügyi eszköznek a kereskedését, amely már nem felel meg az MTF vagy az OTF szabályainak, kivéve, ha ez a felfüggesztés vagy beszüntetés várhatóan jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

(2) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et vagy OTF-et működtető azon befektetési vállalkozás vagy piacműködtető, amely felfüggeszti vagy beszünteti egy pénzügyi eszköz kereskedését, felfüggeszse vagy beszüntesse az adott pénzügyi eszközhöz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközök kereskedését is, amennyiben ez szükséges az alapul szolgáló pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztésével vagy az eszköz kereskedésből való törlésével kapcsolatos célkitűzések támogatásához. Az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek nyilvánosságra kell hoznia a pénzügyi eszköz vagy bármely származtatott termék kereskedésének felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó határozatát, és a vonatkozó határozatokat közölnie kell illetékes hatóságával.

Azon illetékes hatóságnak, amelynek joghatósága alatt kezdeményezték a kereskedés felfüggesztését vagy beszüntetését, elő kell írnia, hogy a joghatósága alá tartozó azon szabályozott piacok, egyéb MTF-ek, OTF-ek és rendszeres internalizálók, amelyek ugyanezzel a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel kereskednek, szintén felfüggeszsek vagy beszüntessék az adott pénzügyi eszköz vagy származtatott eszközök kereskedését, amennyiben a felfüggesztésre vagy beszüntetésre piaci visszaélés gyanúja, nyilvános vételi ajánlat, illetve az 596/2014/EU rendelet 7. és 17. cikkét megsértő kibocsátóval vagy pénzügyi eszközzel kapcsolatos bennfentes információk közzétételének elmaradása miatt került sor, kivéve, ha ez a felfüggesztés vagy beszüntetés jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

Az illetékes hatóságnak haladéktalanul közzé kell tennie az ilyen határozatokat, és értesítenie kell azokról az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

A többi tagállam értesített illetékes hatóságainak elő kell írniuk, hogy a joghatóságuk alá tartozó azon szabályozott piacok, egyéb MTF-ek, OTF-ek és rendszeres internalizálók amelyek ugyanezzel a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel kereskednek, szintén felfüggeszsek vagy beszüntessék az adott pénzügyi eszköz vagy származtatott eszközök kereskedését, amennyiben a felfüggesztésre vagy beszüntetésre piaci visszaélés gyanúja, nyilvános vételi ajánlat, illetve az 596/2014/EU rendelet 7. és 17. cikkét megsértő kibocsátóval vagy pénzügyi eszközzel kapcsolatos bennfentes információk közzétételének elmaradása miatt került sor, kivéve, ha ez a felfüggesztés vagy beszüntetés jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

Minden egyes értesített illetékes hatóságnak értesítenie kell határozatáról az ESMA-t és a többi illetékes hatóságot, amelyhez magyarázatot is kell fűznie abban az esetben, ha határozatával nem függesztette fel vagy szüntette be a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedést.

Ez a bekezdés alkalmazandó abban az esetben is, ha a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedés felfüggesztését visszavonták.

Az ebben a bekezdésben foglalt értesítési eljárást kell alkalmazni abban az esetben is, ha az illetékes hatóság a 69. cikk (2) bekezdésének m) és n) pontja alapján hozta meg a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedés felfüggesztéséről vagy beszüntetéséről szóló határozatot.

Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen származtatott termékek kereskedésének felfüggesztésére vagy a kereskedésből történő törlésére vonatkozó kötelezettség arányosan kerüljön alkalmazásra, az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon esetek pontosabb meghatározása céljával, amelyekben az I. melléklet C szakaszának 4–10. pontjában említett, a felfüggesztett kereskedésű vagy a kereskedésből törölt pénzügyi eszközhöz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló származtatott eszköz és az eredeti pénzügyi eszköz közötti kapcsolat azzal a következménnyel jár, hogy az alapul szolgáló pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztésére vagy az eszköz kereskedésből való törlésére irányuló célkitűzés megvalósítása érdekében a származtatott termék kereskedését ugyancsak fel kell függeszteni vagy azt törölni kell a kereskedésből.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az ESMA kidolgozza azokat a végrehajtás-technikai standardtervezeteket, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben említett tájékoztatás és a közzététel formáját és időpontját.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon helyzetek listájának létrehozására, amelyek lényeges veszélyt jelentenek a befektetői érdekek és az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett piac megfelelő működése szempontjából.

4. s z a k a s z

Kkv-tőkefinanszírozási piacok

33. cikk

Kkv-tőkefinanszírozási piacok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egy MTF működtetője kérelmezheti a székhelye szerinti illetékes hatóságnál, hogy az MTF-et mint kkv-tőkefinanszírozási piacot bejegyezze.

(2) A tagállamok előírják, hogy a székhely szerinti illetékes hatóság az MTF-et kkv-tőkefinanszírozási piacként bejegyezheti, ha az illetékes hatóság az (1) bekezdésben említett kérelmet megkapja, és meggyőződött arról, hogy a (3) bekezdésben foglalt követelményeket az MTF tekintetében teljesülnek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az MTF-ek olyan tényleges szabályok, rendszerek és eljárások hatálya alá tartoznak, amelyek biztosítják, hogy a következőknek megfeleljenek:

a) azoknak a kibocsátóknak, amelyek pénzügyi eszközeit az MTF-re bevezették, legalább 50 %-a kis- és középvállalkozás az MTF kkv-tőkefinanszírozási piacként történő bejegyzésének időpontjában és az azt követő naptári évben;

- b) megfelelő kritériumokat állapítottak meg a kibocsátók pénzügyi eszközeivel való kereskedésbe történő induló és folyamatos bevezetésre;
- c) a pénzügyi eszközöknek a piac kereskedésébe történt első alkalommal történő bevezetésekor elegendő információt tett közzé ahhoz, hogy a befektetők tájékozott döntést tudjanak hozni, vajon a pénzügyi eszközökbe befektessenek-e vagy sem, akár a megfelelő bevezetési dokumentumban, akár egy tájékoztatóban, amennyiben a 2003/71/EK irányelvben meghatározott, a pénzügyi eszköznek az MTF-re történő első alkalommal történő bevezetésével összefüggésben tett nyilvános ajánlattételre vonatkozó előírások érvényesek rájuk;
- d) megfelelő folyamatos időszakonkénti pénzügyi beszámolás van a piacon, a kibocsátó által vagy nevében, például auditált éves jelentések;
- e) az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott piaci kibocsátók, az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott, vezetői feladatokat ellátó személyek és az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott, hozzájuk szorosan kapcsolódó személyek megfelelnek az 596/2014/EU rendelet rájuk alkalmazandó vonatkozó rendelkezéseinek.
- f) a piac kibocsátóira vonatkozó szabályozási információkat tárolják és nyilvánosan terjesztik;
- g) vannak tényleges rendszerek és ellenőrzések, amelyek célja a piacon előforduló piaci visszaélések megakadályozása és feltárása, amint azt az 596/2014/EU rendelet megköveteli.

(4) A (3) bekezdésben foglalt kritériumok nem érintik az MTF-et működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek más, ezen irányelv szerinti, az MTF-ek működésére vonatkozó kötelemeinek való megfelelést. Nem akadályozzák meg azt sem, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető az abban a bekezdésben meghatározottakon túl további előírásokat szabjon meg.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti illetékes hatóság a nyilvántartásból kivezethet egy MTF-et, kkv-tőkefinanszírozási piaci minőségében, az alábbi esetek bármelyikében:

- a) a piacot működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető kérelmezi a kivezetést;
- b) az MTF a (3) bekezdésben szereplő előírásoknak többé nem felel meg.

(6) A tagállamok előírják, hogy ha egy székhely szerint illetékes hatóság e cikk szerint egy MTF-et kkv-tőkefinanszírozási piacként bejegyez vagy kivezet, erről a bejegyzésről vagy kivezetésről a lehető leghamarabb értesíti az ESMA-t. Az ESMA weboldalán közzéteszi a kkv-tőkefinanszírozási piacok jegyzékét és e jegyzéket naprakészen tartja.

(7) A tagállamok előírják, hogy amikor egy kibocsátó pénzügyi eszközét egy kkv-tőkefinanszírozási piac kereskedésébe bevezetik, a pénzügyi eszköz egyidejűleg csak akkor vehet részt a kereskedésben egy másik kkv-tőkefinanszírozási piacon, ha a kibocsátót erről tájékoztatták, és nem volt ellene kifogása. Egy ilyen esetben azonban a kibocsátónak nincs semmi kötelem a vállalatirányítással vagy az induló, folyamatos és alkalmankénti közzétételekkel kapcsolatban az utóbbi kkv-tőkefinanszírozási piac tekintetében.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek tovább pontosítják az e cikk (3) bekezdésében meghatározott előírásokat. Az intézkedéseknek figyelembe kell venniük, hogy az előírásoknak fenn kell tartaniuk a befektetők magas szintű védelmét ahhoz, hogy a befektetők bizalmát támogassák azokon a piacokon, miközben minimalizálják a piac kibocsátóira rótt adminisztrációs terheket, továbbá biztosítaniuk kell, hogy egy MTF-et ne lehessen pusztán azért kivezetni, vagy ne lehessen a bejegyzését pusztán azért elutasítani, mert átmenetileg nem felel meg az e cikk (3) bekezdése a) pontjában foglalt feltételeknek.

III. FEJEZET

A befektetési vállalkozások jogai

34. cikk

A befektetési szolgáltatások nyújtásának és tevékenységek végzésének szabadsága

(1) A tagállamok biztosítják, hogy területükön az ezen irányelvnek megfelelően egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt minden befektetési vállalkozás, illetve a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt minden hitelintézet szabadon nyújthasson befektetési szolgáltatásokat és/vagy végezzen befektetési tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat, feltéve, hogy engedélyük kiterjed az ilyen szolgáltatásokra és tevékenységekre. Kiegészítő szolgáltatást kizárólag valamely befektetési szolgáltatással és/vagy tevékenységgel együttesen lehet nyújtani.

A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében nem írnak elő további követelményeket az ilyen befektetési vállalkozás vagy hitelintézet számára.

(2) Minden befektetési vállalkozásnak, amely először szándékozik szolgáltatásokat nyújtani vagy tevékenységeket végezni egy másik tagállam területén, vagy amelyik a már nyújtott szolgáltatásainak vagy tevékenységeinek körét akarja változtatni, a következő információkat kell eljuttatnia a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak:

a) az a tagállam, amelyben működni szándékozik;

b) működési programja, ismertetve különösen az érintett tagállam területén általa nyújtani szándékozott befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat, továbbá azt, hogy e tevékenységeket a székhelye szerinti tagállamban letelepedett függő ügynökök segítségével kívánja-e folytatni. Amennyiben egy befektetési vállalkozás függő ügynököket kíván alkalmazni, a székhelye szerinti tagállamban tájékoztatnia kell a hatáskörrel rendelkező hatóságot azok személyéről.

Ha a befektetési vállalkozás a székhelye szerinti tagállamban letelepedett függő ügynököket kíván alkalmazni azon tagállam területén, amelyben szolgáltatást kíván nyújtani, a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának az erre vonatkozó összes információ kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatnia kell a fogadó tagállamnak a 79. cikk (1) bekezdése szerint kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatóságát azon függő ügynökök kilétéről, akiket a befektetési vállalkozás befektetési szolgáltatások és tevékenységek nyújtása céljából abban a tagállamban alkalmazni kíván. A fogadó tagállam az ilyen információkat nyilvánosságra hozza. Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az ESMA hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a kézhezvételétől számított egy hónapon belül továbbítja az információkat a 79. cikk (1) bekezdése szerint a fogadó tagállamban kapcsolattartási pontként kijelölt illetékes hatóságnak. A befektetési vállalkozás ekkor kezdheti meg az érintett befektetési szolgáltatások és tevékenységek nyújtását a fogadó tagállamban.

(4) A (2) bekezdésnek megfelelően közölt adatok bármelyikének változása esetén a befektetési vállalkozás legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt írásbeli értesítést ad a változásról a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait az ilyen változásról.

(5) Amennyiben bármely hitelintézet befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő tevékenységeket kíván végezni az (1) bekezdésnek megfelelően, függő ügynökökön keresztül, ezeknek a meghatalmazottaknak a személyazonosságát közölniük kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával.

Ha a hitelintézet a székhelye szerinti tagállamban letelepedett függő ügynököket kíván alkalmazni azon tagállam területén, amelyben szolgáltatást kíván nyújtani, a hitelintézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az erre vonatkozó összes információ kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja a fogadó tagállamnak a 79. cikk (1) bekezdése szerint kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatóságát azon függő ügynökök kilétéről, akiket a hitelintézet szolgáltatásnyújtás céljából abban a tagállamban alkalmazni kíván. A fogadó tagállam az ilyen információkat nyilvánosságra hozza.

(6) A tagállamok további jogszabályi vagy közigazgatási követelmények nélkül engedélyezik a más tagállamokból származó, MTF-eket és OTF-eket működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy területükön megfelelő mechanizmusokat biztosítsanak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a területükön letelepedett távoli tagok, résztvevők vagy felhasználók számára a piacokhoz való hozzáférést, illetve az azokon való kereskedést.

(7) Egy MTF-et vagy egy OTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát arról a tagállamról, amelyben ilyen mechanizmusokat kíván fenntartani. Az MTF vagy OTF székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága egy hónapon továbbítja ezen információkat azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben az MTF vagy az OTF ilyen mechanizmusokat kíván fenntartani.

Az MTF székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az MTF-et fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatást ad az MTF adott tagállamban letelepedett távoli tagjainak vagy résztvevőinek kilétéről.

(8) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2), (4), (5) és (7) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az ESMA végrehajtástechnikai standardtervezeteket kell dolgoz ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (3), (4), (5) és (7) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

35. cikk

Fióktelep létrehozása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a letelepedés jogának megfelelően a területükön fióktelep létrehozása vagy a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban letelepedett függő ügynök alkalmazása révén befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat lehessen nyújtani ezen irányelvvel, illetve a 2013/36/EU irányelvvel összhangban, feltéve, hogy a befektetési vállalkozás vagy hitelintézet székhelye szerinti tagállamban kiadott engedély kiterjed az ilyen szolgáltatásokra és tevékenységekre. Kiegészítő szolgáltatást kizárólag valamely befektetési szolgáltatással és/vagy tevékenységgel együttesen lehet nyújtani.

A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében a (8) bekezdés alapján megengedett követelményeken kívül nem írhatnak elő további követelményeket a fióktelepek szervezetére és működésére.

(2) A tagállamok előírják, hogy az a befektetési vállalkozás, amely egy másik tagállam területén fióktelepet kíván létrehozni vagy egy olyan másik tagállamban letelepedett függő ügynököt kíván alkalmazni, amelyben nem hozott létre fióktelepet, először értesítse a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát, és biztosítsa számára a következő információkat:

a) az a tagállam, amelynek területén fióktelep létrehozását tervezi, vagy az a tagállam, amelyben nem hozott létre fióktelepet, de ott letelepedett függő ügynököt kíván alkalmazni;

- b) működési programja, amely egyebek között meghatározza a kínálandó befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat;
- c) amennyiben megállapításra került, a fióktelep szervezeti felépítése, jelezve, hogy a fióktelep kíván-e függő ügynököket alkalmazni, és ha igen, kiket
- d) amennyiben a befektetési vállalkozás olyan tagállamban kívánnak függő ügynököket alkalmazni, amelyben nem hozott létre fióktelepet, a függő ügynök(ök) tervezett alkalmazásának leírását és a szervezeti felépítést, ideértve az alá- és fölérendeltségi viszonyokat, megjelölve, hogy a függő ügynök(ök) milyen helyet foglal(nak) el a befektetési vállalkozás vállalati struktúrájában;
- e) az a cím a fogadó tagállamban, ahol az iratok beszerezhetők;
- f) a fióktelep vagy a függő ügynök irányításáért felelős személyek neve.

Ha a befektetési vállalkozás a székhelye szerinti tagállamon kívüli tagállamban letelepedett függő ügynököt alkalmaz, a függő ügynök a fióktelephez tartozik – amennyiben létrehoztak ilyet –, és rá minden esetben alkalmazni kell ezen irányelvnek a fióktelepekre vonatkozó rendelkezéseit.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a tervezett tevékenységeket figyelembe véve nincs oka kétségbe vonni a befektetési vállalkozás irányítási rendszerének kielégítő voltát vagy pénzügyi helyzetét, a kézhezvételtől számított három hónapon belül közli az összes információt a fogadó tagállamban a 79. cikk (1) bekezdésének megfelelően kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatósággal, és megfelelően tájékoztatja a befektetési vállalkozást.

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a (2) bekezdésben említett információkon kívül tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát azon akkreditált kártalanítási rendszer adatairól is, amelynek a 97/9/EK irányelvvel összhangban a befektetési vállalkozás tagja. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát az adatokban bekövetkező változásokról.

(5) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megtagadja, hogy az információkat közölje a fogadó tagállam illetékes hatóságával, az érintett befektetési vállalkozást az összes információ kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatja a megtagadás indokairól.

(6) A fogadó tagállam illetékes hatósága értesítésének kézhezvételekor, vagy az ilyen közlés hiányában legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a közlést továbbította, a fióktelep létrehozható, és az üzleti tevékenységét megkezdheti.

(7) Amennyiben bármely hitelintézet a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező függő ügynököt kíván használni ahhoz, hogy befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő tevékenységeket végezzen ezzel az irányelvvel összhangban, erről a saját, székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságát értesítenie kell, és közölnie kell vele a (2) bekezdésben említett információkat.

Amennyiben a folytatni kívánt tevékenységeket figyelembe véve a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának nincs oka kételkedni a pénzügyi intézmény vagy hitelintézet adminisztratív felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelőségében, az információk kézhezvételétől számított három hónapon belül közli azokat a fogadó tagállamnak a 79. cikk (1) bekezdésének megfelelően kapcsolattartóként kijelölt illetékes hatóságával, és ennek megfelelően tájékoztatja a hitelintézetet.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megtagadja az információk közlését a fogadó tagállam illetékes hatóságával, a visszautasítását az érintett hitelintézet számára meg kell indokolnia az információ kézhezvételétől számított három hónapon belül.

A fogadó tagállam illetékes hatósága értesítésének kézhezvételekor, vagy az ilyen közlés hiányában legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a közlést továbbította, a függő ügynök az üzleti tevékenységét megkezdheti. Az ilyen függő ügynökre ezen irányelvnek a fióktelepekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(8) Azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a fióktelep található, átveszi a felelősséget annak biztosítására, hogy a fióktelep által a területén nyújtott szolgáltatások megfeleljenek az ezen irányelv 24., 25., 27. és 28., cikkében és a 600/2014/EU rendelet 14–26. cikkében megállapított kötelezettségeknek, illetve az azok alapján a fogadó tagállam által elfogadott intézkedéseknek, amennyiben erre a 24. cikk (12) bekezdésével összhangban lehetőség van.

A fióktelep fekvése szerinti tagállam illetékes hatóságának joga van megvizsgálni a fióktelep intézkedéseit, és szigorúan csak olyan változtatásokat kérhet, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságnak, hogy ezen irányelv 24., 25. 27. és 28. cikkében, a 600/2014/EU rendelet 14–26. cikkében, illetve az azok alapján elfogadott intézkedésekben foglalt kötelezettségek teljesítését érvényesítse, azon szolgáltatások, illetve tevékenységek tekintetében, amelyeket a fióktelep az ő területén nyújt.

(9) Valamennyi tagállam rendelkezik arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás fióktelepet hoz létre a területén, a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága hatáskörének gyakorlása során, a fogadó tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően végezzen helyszíni vizsgálatokat az adott fióktelepnél.

(10) Amennyiben változás következik be a (2) bekezdéssel összhangban közölt információkban, a befektetési vállalkozás írásbeli értesítést küld az ilyen változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának, legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt. A fogadó tagállam illetékes hatóságát a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága értesíti a változásról.

(11) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2), (4), (7) és (10) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(12) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (3), (4), (7) és (10) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

36. cikk

Hozzáférés a szabályozott piacokhoz

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az ügyfélmegbízások végrehajtására, illetve számlázás kereskedésre más tagállamban engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások a területükön lévő szabályozott piacokon jogosultak legyenek tagsági viszonyra vagy a piacokhoz való hozzáférésre a következő módok bármelyike révén:

a) közvetlenül, fióktelep létrehozásával a fogadó tagállamban;

b) a szabályozott piac távtagságával vagy a szabályozott piachoz távolról történő hozzáféréssel anélkül, hogy a szabályozott piac székhelye szerinti tagállamban le kell telepedniük, amennyiben az adott piac kereskedési eljárásai és rendszerei nem igénylik a fizikai jelenlétet az ügyletek e piacon történő megkötéséhez.

(2) A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében nem állapítanak meg további jogszabályi vagy közigazgatási előírásokat az (1) bekezdéssel rájuk ruházott jogot gyakorló befektetési vállalkozásokra.

37. cikk

Hozzáférés a központi szerződő félhez, az elszámolási és kiegyenlítési módok, valamint az elszámolási rendszer kijelölésének joga

(1) A 648/2012/EU rendelet III., IV. vagy V. címének sérelme nélkül a tagállamok megkövetelik, hogy a más tagállamból származó befektetési vállalkozások területükön rendelkezzenek közvetlen vagy közvetett hozzáférési jogsultsággal a központi szerződő félhez, az elszámolási és kiegyenlítési rendszerekhez, a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek véglegesítése vagy véglegesítésének lebonyolítása érdekében.

A tagállamok előírják, hogy e befektetési vállalkozások közvetlen vagy közvetett hozzáférése az ilyen mechanizmusokhoz ugyanazon megkülönböztetésmentes, átlátható és objektív szempontoktól függjön, mint amelyek a helyi tagokra vagy résztvevőkre vonatkoznak. A tagállamok nem korlátozhatják az ilyen mechanizmusok használatát a területükön lévő valamely kereskedési helyszínen megkötött, pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek elszámolására és kiegyenlítésére.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy a területükön lévő szabályozott piacok minden tagjuknak vagy résztvevőjüknek kínálják fel az adott szabályozott piacon megkötött, pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek kiegyenlítési rendszere kijelölésének jogát a következő feltételekkel:

- a) az adott ügylet hatékony és gazdaságos kiegyenlítésének biztosításához szükséges összeköttetések és megoldások a kijelölt elszámolási rendszer és bármely más rendszer vagy létesítmény között;
- b) a szabályozott piac felügyeletéért felelős illetékes hatóság arra vonatkozó egyetértése, hogy a szabályozott piacon megkötött ügyletek kiegyenlítésének technikai feltételei a szabályozott piac által kijelölt elszámolási rendszeren kívüli rendszerben olyanok, hogy lehetővé teszik a pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését.

A szabályozott piac illetékes hatóságának ilyen értékelése nem sértheti a nemzeti központi bankok mint a kiegyenlítési rendszerek felügyeleti szerveinek vagy pedig az ilyen rendszerekre vonatkozóan hatáskörrel rendelkező más felügyeleti hatóságainak a hatáskörét. Az illetékes hatóság figyelembe veszi az ilyen intézmények által már gyakorolt felügyeletet annak érdekében, hogy elkerülje az ellenőrzés szükségtelen megkettőzését.

38. cikk

A központi szerződő félre, az elszámolási és kiegyenlítési megállapodásokra vonatkozó rendelkezések az MTF-ek tekintetében

(1) A tagállamok nem akadályozzák meg az MTF-et működtető befektetési vállalkozásokat és piacműködtetőket abban, hogy megfelelő megállapodásokat kössenek egy másik tagállamban lévő központi szerződő féllel, elszámolóházzal vagy kiegyenlítési rendszerrel abból a célból, hogy rendszereik keretében a tagok vagy résztvevők által végrehajtott összes vagy néhány ügylet elszámolását és/vagy kiegyenlítését biztosítsák.

(2) Az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők illetékes hatósága nem kifogásolhatja a másik tagállamban lévő központi szerződő fél, elszámolóház és/vagy elszámolási rendszer használatát, kivéve, ha ez bizonyíthatóan szükséges az adott MTF rendezett működésének fenntartásához, figyelembe véve a 37. cikk (2) bekezdésében az elszámolási rendszerekre megállapított feltételeket.

Az ellenőrzés szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében az illetékes hatóság figyelembe veszi a központi bankok mint az elszámolási és kiegyenlítési rendszerek felügyeleti szervei, illetve az ilyen rendszerekkel kapcsolatban hatáskörrel rendelkező más felügyeleti hatóságok által az elszámolási és kiegyenlítési rendszer tekintetében már biztosított felügyeletet.

IV. FEJEZET

Befektetési szolgáltatások és tevékenységek nyújtása harmadik országbeli vállalkozások által

1. szakasz

Szolgáltatások nyújtása vagy tevékenységek végzése fióktelep létesítésével

39. cikk

Fióktelep létesítése

(1) A tagállamok előírhatják, hogy egy harmadik országbeli vállalkozásnak, amely befektetési szolgáltatásokat kíván nyújtani vagy befektetési tevékenységet kíván folytatni kiegészítő tevékenységekkel együtt vagy azok nélkül lakossági ügyfelek vagy a II. melléklet II. szakasza értelmében vett szakmai ügyfelek számára az adott tagállamok területén, fióktelepet kelljen létesítenie az adott tagállamban.

(2) Amennyiben a tagállamok előírják, hogy egy harmadik országbeli vállalkozásnak, amely befektetési szolgáltatásokat kíván nyújtani vagy befektetési tevékenységet kíván folytatni a területükön kiegészítő tevékenységekkel együtt vagy azok nélkül, fióktelepet kell létesítenie, a fióktelep létesítéséhez az adott tagállam illetékes hatóságaitól előzetesen engedélyt kell kapnia, a következő feltételek szerint:

- a) azoknak a szolgáltatásoknak a végzése, amelyekre a harmadik országbeli vállalkozás engedélyt kér, engedélyköteles és felügyelet alá tartozik abban a harmadik országban, ahol a vállalkozás székhelye van, és a kérelmező vállalkozás megfelelően engedélyezett, amely által az illetékes hatóság kellőképpen figyelembe veszi a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni erőfeszítések keretében tett ajánlásait;
- b) vannak együttműködési megállapodások, amelyek tartalmazzak rendelkezéseket az információcsere szabályaira, a piac integritásának megőrzése és a befektetők érdekeinek védelme érdekében, a létesítendő fióktelep helye szerinti tagállam illetékes hatóságai és annak a harmadik országnak az illetékes felügyeleti hatóságai között, ahol a vállalkozás székhelye van;
- c) elegendő indulótőke áll a fióktelep szabad rendelkezésére;
- d) egy vagy több, a fióktelep vezetéséért felelős személyt kineveztek, és ők valamennyien megfelelnek a 9. cikk (1) bekezdése szerinti követelménynek;
- e) az a harmadik ország, ahol a harmadik országbeli vállalkozás székhelye van, megállapodást írt alá azzal a tagállammal, ahol a fióktelep létesülne, amely megállapodás teljes mértékben megfelel az OECD jövedelem- és tőkeadózási modell-egyezményének 26. cikkében rögzített standardoknak, és tényleges információcserét biztosít adózási ügyekben, ideértve a multilaterális adóegyezményeket, ha van ilyen;
- f) a vállalkozás az engedélyezés időpontjában a 97/9/EK irányelv alapján engedélyezett vagy elismert befektetőkártalanítási rendszerhez tartozik.

(3) Az (1) bekezdésben említett harmadik országbeli vállalkozás annak a tagállamnak az illetékes hatóságához nyújtja be kérelmét, ahol fióktelepet kíván létrehozni.

40. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

Egy harmadik országbeli vállalkozásnak, amely engedélyt kíván szerezni ahhoz, hogy egy tagállam területén fióktelepen keresztül befektetési szolgáltatásokat nyújtson vagy befektetési tevékenységeket végezzen kiegészítő tevékenységekkel együtt vagy azok nélkül, a következőket kell biztosítania azon tagállam illetékes hatóságainak:

- a) az érintett harmadik országban a felügyeletéért illetékes hatóság nevét és címét. Amikor egynél több hatóság felel a felügyeletért, az illetékesség vonatkozó területeit meg kell adni;

- b) minden fontos adatot a vállalkozásról (a nevét, jogi formáját, bejegyzett székhelyét és címét, a vezető testület tagjait, a fontos részvényeseket) és a befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint a végzendő kiegészítő szolgáltatásokat meghatározó működési tervet és a fióktelep szervezeti felépítését, ideértve a lényeges működési funkciók bármiféle harmadik vállalkozásoknak történő kiszervezésének ismertetését;
- c) a fióktelep vezetéséért felelős személyek nevét, és a vonatkozó dokumentumokat, amelyek bemutatják, hogy a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelnek.
- d) tájékoztatást az indulótőkéről, amely a fióktelep szabad rendelkezésére áll;

41. cikk

Az engedély megadása

(1) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben egy harmadik országbeli vállalkozás a fióktelepét létrehozta vagy létre akarja hozni, az engedélyt csak akkor adja meg, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy:

- a) a 39. cikk szerinti feltételek teljesültek; és
- b) a harmadik országbeli vállalkozás képes lesz a (2) bekezdésben említett megfelelni.

Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem benyújtását követően hat hónapon belül tájékoztatja a harmadik országbeli vállalkozást az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról.

(2) A harmadik országbeli vállalkozás fióktelepe, amely az engedélyt az (1) bekezdés szerint megkapta, megfelel ezen irányelv 16-20., 23., 24., 25. és 27. cikkének, 28. cikke (1) bekezdésének, továbbá 30., 31. és 32. cikkének, valamint a 600/2014/EU rendelet 3–26. cikkének, és az ezek alapján elfogadott intézkedéseknek, és az illetékes hatóság felügyelete alá fog tartozni abban a tagállamban, ahol az engedélyt megadták.

A tagállamok nem állapíthatnak meg semmiféle további előírást a fióktelep szervezetével és működésével kapcsolatban az ezen irányelv hatálya alá tartozó ügyekben, és a harmadik országbeli vállalkozások semelyik fióktelepét sem részesíthetik az uniós vállalkozások tekintetében alkalmazottnál kedvezőbb elbánásban.

42. cikk

Az ügyfél kizárólagos kezdeményezésére történő szolgáltatásnyújtás

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy, az Unióban letelepedett vagy ott tartózkodó lakossági ügyfél vagy a II. melléklet II. szakasza értelmében vett szakmai ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére kéri, hogy egy harmadik országbeli vállalkozás befektetési szolgáltatást nyújtson vagy befektetési tevékenységet végezzen számára, a 39. cikk szerinti engedélyezési követelmény ne legyen alkalmazandó a harmadik országbeli vállalkozás ezen személynek nyújtott szolgáltatására vagy neki végzett tevékenységére, ideértve a kifejezetten a szolgáltatásnyújtáshoz vagy tevékenységhez fűződő kapcsolattartást is. Az ilyen ügyfelek általi kezdeményezés nem jogosítja fel a harmadik országbeli vállalkozást arra, hogy – amennyiben a nemzeti jog értelmében fióktelepet kell létrehozni – fióktelep nélkül, más módon biztosítsanak újfajta befektetési termékeket vagy szolgáltatásokat az ügyfél számára.

2. szakasz

Az engedélyek visszavonása

43. cikk

Engedélyek visszavonása

Az illetékes hatóság, amely a 41. cikk szerinti engedélyt megadta, a harmadik országbeli vállalkozásnak kibocsátott engedélyt visszavonhatja, amikor az ilyen vállalkozás:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem végzett befektetési szolgáltatásokat vagy nem hajtott végre befektetési tevékenységet, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) valótlan nyilatkozatok tételével, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták;
- d) súlyosan és módszeresen megsértette az ezen irányelv alapján elfogadott, a befektetési vállalkozások működési feltételeit szabályozó és a harmadik országbeli vállalkozásokra alkalmazandó rendelkezéseket;
- e) azon esetek bármelyikének hatálya alá tartozik, ennek az irányelvnek a hatókörén kívül eső ügyekben, amikor a nemzeti jog a visszavonást előírja.

III. CÍM

SZABÁLYOZOTT PIACOK

44. cikk

Engedélyezés és alkalmazandó jog

- (1) A tagállamok csak olyan rendszereket engedélyeznek szabályozott piacként, amelyek megfelelnek e címnek.

A szabályozott piac engedélye kizárólag akkor adható meg, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy mind a piacműködtető, mind a szabályozott piac rendszerei megfelelnek legalább az e címben megállapított követelményeknek.

Azon jogi személyiségű szabályozott piacok esetében, amelyeket a szabályozott piacon kívüli piacműködtető irányít vagy üzemeltet, a tagállamok meghatározzák, hogy az ezen irányelv szerint a piacműködtetőre háruló különböző kötelezettségek miként oszlanak meg a szabályozott piac és a piacműködtető között.

A piacműködtetőnek meg kell adnia minden olyan információt, beleértve egyebek között az üzleti tevékenység tervezett fajtáit és a szervezeti felépítést rögzítő működési programot, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a szabályozott piac az induló engedélyezése időpontjában minden szükséges intézkedést megtett ahhoz, hogy az e cím szerinti kötelezettségeinek eleget tegyen.

- (2) A tagállamok előírják a piacműködtető számára, hogy az illetékes hatóság felügyelete mellett végezze el a szabályozott piac szervezéséhez és üzemeltetéséhez kapcsolódó feladatokat. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság rendszeresen vizsgálja felül a szabályozott piacok e címnek való megfelelését. Biztosítják azt is, hogy az illetékes hatóságok kísérjék figyelemmel, hogy a szabályozott piacok mindenkor megfelelnek-e az e cím alapján megállapított induló engedély feltételeinek.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a piacműködtető feleljen annak biztosításáért, hogy az általa irányított szabályozott piacok megfelelnek az e címben meghatározott követelményeknek.

A tagállamok azt is biztosítják, hogy a piacműködtető jogosult legyen azon jogokat gyakorolni, amelyek megfelelnek az általa ezen irányelv erejénél fogva irányított szabályozott piac jogainak.

- (4) Az 596/2014/EU rendelet vagy a 2014/57/EU irányelv vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül a szabályozott piac rendszerei keretében folytatott kereskedelemre irányadó jog a szabályozott piac székhelye szerinti tagállam joga.

- (5) Az illetékes hatóság visszavonhatja a szabályozott piacnak kiadott engedélyt, amennyiben a szabályozott piac:
- a) 12 hónapon belül nem használja fel engedélyét, arról kifejezetten lemond, vagy nem működött az előző hat hónap során, kivéve, ha az érintett tagállam előírta, hogy ilyen esetekben az engedély érvényét veszti;
 - b) valótlan nyilatkozatok tételével, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
 - c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták;
 - d) súlyosan és rendszeresen megsértette az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján elfogadott rendelkezéseket;
 - e) minden olyan esetben, amelyek vonatkozásában a nemzeti jog a visszavonásról rendelkezik.
- (6) Az ESMA-t bármely engedély visszavonásáról értesíteni kell.

45. cikk

A piacműködtető vezető testületére vonatkozó követelmények

- (1) A tagállamok előírják, hogy a piacműködtetők vezető testülete minden tagjának mindenkor kellően jó hírnévvel kell rendelkeznie, valamint elegendő tudás, készség és tapasztalat birtokában kell lennie feladatai ellátásához. A vezető testület átfogó összetételének megfelelően széles körű tapasztalatot kell tükröznie.
- (2) A vezető testület tagjainak különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:
- a) A vezető testület összes tagjának elegendő időt kell fordítania a piacműködtetőnél vállalt funkciói ellátására. A vezetői testület egy tagja által egy adott jogi személyben egy időben betölthető igazgatói tisztségek számának meghatározásakor figyelembe kell venni az egyéni körülményeket, valamint a piacműködtető tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

Azon piacműködtetők vezető testületeinek tagjai – amennyiben nem a tagállamot képviselő tagról van szó –, amelyek nagyságukat, belső szervezetüket és tevékenységük jellegét, hatókörét és összetettségét tekintve jelentősek, az alábbi kombinációk közül nem ötvözhetnek egy időben egynél többet:

- i. egy ügyvezető igazgatói tisztség két nem ügyvezető igazgatói tisztséggel;
- ii. négy nem ügyvezető igazgatói tisztséget.

Az egyazon csoporton belüli ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségeket, illetve az olyan vállalkozásokban betöltött ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségeket, amelyekben a piacműködtető befolyásoló részesedéssel rendelkezik, egyetlen igazgatói tisztségnek kell tekinteni.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a vezető testület tagjai egy további, nem ügyvezető igazgatói tisztséget töltsenek be. Az illetékes hatóságok rendszeresen tájékoztatják az ESMA-t az engedélyekről.

Az elsősorban nem kereskedelmi célokat követő szervezeteknél betöltött igazgatói tisztségek mentesülnek a vezető testület egy tagja által betölthető igazgatói tisztségek számára vonatkozó korlátozás alól.

- b) A piacműködtető tevékenységeinek, és többek között a tevékenységekben rejlő fő kockázatoknak a megértéséhez a vezető testületnek megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie.
- c) A vezető testület minden egyes tagja őszintén, integritással és független gondolkodással cselekszik, hogy szükség esetén a felső vezetés döntéseit ténylegesen értékeljék és kifogásolják, valamint hatékonyan ellenőrizzék és felügyeljék a döntéshozatalt.
- (3) A piacműködtetőknek megfelelő humán- és pénzügyi erőforrást kell fordítaniuk a vezető testület tagjainak beiktatására és képzésére.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy azok a piacműködtetők, amelyek méretüknél, belső szervezetükénél, valamint tevékenységük jellegénél, nagyságrendjénél és összetettségénél fogva jelentősek, a vezető testület olyan tagjaiból álló jelölő bizottságot hozzanak létre, akik az érintett intézményben nem látnak el ügyvezetői feladatokat.

A jelölő bizottság a következő tevékenységet végzi:

- a) a vezető testületben lévő üres helyekre jelölteket állít és ajánl; a jelöléseket a vezető testületnek vagy a közgyűlésnek kell jóváhagynia. Ennek során a jelölőbizottság értékeli a vezető testület tudásának, készségeinek, sokrétűségének és tapasztalatának egyensúlyát. Továbbá, a bizottság egy adott kinevezéshez elkészíti a feladatok és képességek leírását, és felméri a várható időráfordítást. A jelölőbizottság dönt továbbá a vezető testületben alulreprezentált nem képviselőre vonatkozó célszámról, és e célszám elérése érdekében stratégiát dolgoz ki az alulreprezentált nem létszámának a vezető testületben való növelésére vonatkozóan;
- b) rendszeres időközönként, de legalább évente értékeli a vezető testület szerkezetét, méretét, összetételét és teljesítményét, és ajánlásokat tesz a vezető testületnek az esetleges változtatásokra;
- c) rendszeres időközönként, de legalább évente értékeli a vezető testület egyes tagjainak és a teljes vezető testületnek a tudását, készségeit és tapasztalatát, és erről tájékoztatja a vezető testületet;
- d) rendszeres időközönként felülvizsgálja a vezető testületnek a felső vezetők kiválasztására és kinevezésére vonatkozó politikáját, és ajánlásokat tesz a vezető testületnek.

A jelölő bizottság a feladatai ellátása során amennyire lehetséges, folyamatosan figyelembe veszi annak szükségességét, hogy a vezető testületen belüli döntéshozatalra egyetlen személy vagy személyek csoportja se gyakoroljon olyan befolyást, amely a piacműködtető általános érdekeire káros lenne.

A jelölőbizottság számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy feladatainak teljesítése során az általa alkalmasnak ítélt minden erőforrást felhasználjon, beleértve a külső szakvéleményt is.

Ha a vezető testületnek a nemzeti jog alapján nincs hatásköre bármely tagjának kiválasztási és kinevezési eljárásában, akkor ez a bekezdés nem alkalmazandó.

(5) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírják a piacműködtetők és azok jelölő bizottságai számára, hogy a vezető testületek tagjainak kiválasztásakor törekedjenek arra, hogy a testületben minél több szaktudás és képesség egyesüljön, és ezért a vezető testület vonatkozásában alkalmazzanak a sokszínűség előmozdító politikát.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a piacműködtetők vezető testülete meghatározza és felügyelje azon irányítási rendszer működtetését, amely biztosítja a szervezet hatékony és körültekintő vezetését, beleértve a szervezeten belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetetlenség megelőzését, olyan módon, amely előmozdítja a piac integritását.

A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület figyelemmel kísérje és rendszeres időközönként értékelje a piacműködtető irányítási rendszerének hatékonyságát, és az esetleges hiányosságok kezelésére megfelelő lépéseket tegyen.

A vezető testület tagjai megfelelő hozzáféréssel rendelkeznek azokhoz az információkhoz és dokumentumokhoz, amelyekre szükségük van a vezetői döntéshozatal felügyeletéhez és ellenőrzéséhez.

(7) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy a piacműködtetők vezető testületének tagjai megfelelően jó hírnévvel rendelkeznek, elegendő tudás, készség és tapasztalat birtokában vannak, és elegendő időt fordítanak feladataik ellátására, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy a piacműködtető vezetésében javasolt változások veszélyeztetik a megalapozott és megbízható vezetést és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét.

A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac engedélyezési folyamatában az ezen irányelv szerint már engedélyezett valamely szabályozott piac üzletmenetét és működését ténylegesen irányító személyt vagy személyeket tekintsék úgy, mint aki/akik megfelelnek az (1) bekezdésben megállapított követelményeknek.

(8) A tagállamok előírják a piacműködtetők számára, hogy tájékoztassák az illetékes hatóságot vezető testületük minden egyes tagjának személyazonosságáról és a tagságban bekövetkezett minden változásról, az összes olyan információval együtt, amely szükséges annak megítéléséhez, hogy az adott piacműködtető megfelel-e az (1) – (5) bekezdésnek.

(9) Az ESMA iránymutatást ad ki az alábbiakról:

- a) a vezető testület tagja által feladatainak ellátására fordított elegendő idő fogalma az egyéni körülmények és a piacműködtető tevékenységeinek természete, nagyságrendje és összetettsége fényében;
- b) a vezető testület (2) bekezdés b) pontjában említett megfelelő kollektív tudásának, készségeinek és tapasztalatának fogalma;
- c) a vezető testület tagja (2) bekezdés c) pontjában említett tisztességességének, befolyástól való mentességének és önállóságának fogalma;
- d) a vezető testület tagjainak feladatkörükkel való kezdeti megismertetésére és további képzésére fordított megfelelő humán- és pénzügyi erőforrások fogalma a (3) bekezdésben említettek szerint;
- e) a vezető testület tagjainak egyik kiválasztási kritériumaként figyelembe veendő sokszínűség fogalma, az (5) bekezdésben említettek szerint.

Az iránymutatást az ESMA 2016. január 3-ig közzéteszi.

46. cikk

A szabályozott piac irányítására lényeges befolyást gyakorló személyekkel kapcsolatos követelmények

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az olyan helyzetben lévő személyek, akik közvetve vagy közvetlenül lényeges befolyást gyakorolhatnak a szabályozott piac irányítására, arra alkalmasak legyenek.

(2) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piac működtetője:

- a) tájékoztassa az illetékes hatóságot a szabályozott piac és/vagy a piacműködtető tulajdoni viszonyairól és különösen bármely olyan fél kilétéről és érdekeltségeinek mértékéről, aki olyan helyzetben van, hogy lényeges befolyást gyakorolhat az irányításra, és ezt az információt tegye közzé;
- b) tájékoztassa az illetékes hatóságot mindazon tulajdonjog-átruházásokról, amelyek folytán változás következhet be azok személyében, akik a szabályozott piac működésére lényeges befolyást gyakorolnak, és ezt az információt tegye közzé.

(3) Az illetékes hatóság elutasítja a szabályozott piacot és/vagy piacműködtetőt ellenőrző érdekeltség tekintetében javasolt változásokat, ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy az veszélyeztetné a szabályozott piac megalapozott és megbízható vezetését.

47. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac:

- a) rendelkezzen mechanizmusokkal a szabályozott piac, a szabályozott piac tulajdonosai vagy működtetője érdekei és a szabályozott piac stabil működése közötti bármely összeférhetlenség világos azonosítására, és annak a szabályozott piac működésére, tagjaira vagy résztvevőire háruló potenciálisan hátrányos következményeinek kezelésére, különösen, ha az ilyen érdekkonfliktusok akadályozhatják az illetékes hatóság által a szabályozott piacra ruházott feladatok ellátását;
- b) legyen megfelelően felszerelt azon kockázatok kezelésére, amelyeknek ki van téve, hogy megfelelő megállapodásokat és rendszereket hozzon létre a működését veszélyeztető összes lényeges kockázat azonosítására, és hatékony intézkedéseket hozzon az ilyen kockázatok csökkentésére;
- c) rendelkezék szabályokkal a rendszer technikai működésének megalapozott irányítására, hogy megbirkózhasson a rendszerleállás kockázatával, ideértve előre nem látható események hatékony kezelésére vonatkozó megoldásokat is;
- d) rendelkezzen átlátható és beavatkozást kizáró olyan szabályokkal és eljárásokkal, amelyek a tisztességes és rendezett kereskedésről rendelkeznek, és állapítson meg objektív szempontokat a megbízások hatékony végrehajtására;
- e) hatékony mechanizmusokkal segítse elő a rendszereiben végrehajtott ügyletek hatékony és határidőben történő véglegesítését;
- f) az engedélyezés időpontjában és folyamatosan is rendelkezék rendezett működésének elősegítésére kellő pénzügyi forrásokkal, tekintettel a piacon kötött ügyletek jellegére és kiterjedésére, valamint azon kockázatok körére és fokára, amelyeknek ki van téve.

(2) A tagállamok nem engedélyezik a piacműködtetőknek, hogy bármely szabályozott piacon, ahol működnek, saját eszköz terhére hajtsanak végre ügyfélmegbízásokat vagy ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedést folytassanak.

48. cikk

A rendszerek rugalmassága, szüneteltetési mechanizmusok és elektronikus kereskedés

(1) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy hatékony rendszerei, eljárásai és mechanizmusai legyenek annak biztosítására, hogy kereskedési rendszerei rugalmasak legyenek, rendelkezzenek elegendő kapacitással csúcsterhelések esetére a megbízások és az üzenetek volumenét illetően, képesek legyenek a szabályos kereskedést biztosítani jelentős piaci stressz körülményei között, teljesen bevizsgáltak legyenek annak biztosítására, hogy ezeket a feltételeket teljesítik és az üzletmenet folyamatoságára hatékony mechanizmusokkal rendelkeznek, amelyek biztosítják szolgáltatásaik folyamatoságát, amennyiben a kereskedési rendszerekben meghibásodás következne be.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piacon legyenek érvényben:

- a) írásos megállapodások a szabályozott piacon árjegyzési stratégiát követő összes befektetési vállalattal;
- b) azt biztosító rendszerek, hogy megfelelő számú befektetési vállalkozás vegyen részt ezekben a megállapodásokban, amelyek előírják számukra, hogy versenyképes árakon kötelező érvényű jegyzéseket tegyenek közzé, aminek következtében rendszeresen és előre tervezhetően likviditási kínálatot biztosítanak a piac számára, amennyiben ez a követelmény összhangban áll az adott szabályozott piacon történő kereskedés jellegével és méretével.

(3) A (2) bekezdésben említett írásbeli megállapodás legalább az alábbiakat rögzíti:

- a) a befektetési vállalkozás likviditás biztosítására vonatkozó kötelezettségei, és adott esetben a (2) bekezdés b) pontjában említett rendszerben való részvételből adódó bármely egyéb kötelezettség;
- b) a befektetési vállalkozások számára kedvezményeken keresztül vagy más formában a szabályozott piac által kínált, a likviditás rendszeres és előre tervezhető biztosítására irányuló ösztönzők, és adott esetben a (2) bekezdés b) pontjában említett rendszerben való részvételből következően a befektetési vállalkozást illető bármely jog;

A szabályozott piac nyomon követi és betartatja az ilyen kötelező írásbeli megállapodások követelményeinek befektetési vállalkozások általi teljesítését. A szabályozott piac értesíti az illetékes hatóságot a kötelező írásbeli megállapodás tartalmáról, és az illetékes hatóság kérésére minden további tájékoztatást megad, amely ahhoz szükséges, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a szabályozott piac teljesíti e bekezdés követelményeit.

(4) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy hatékony rendszerei, eljárásai és mechanizmusai legyenek az olyan megbízások elutasítására, amelyek előre meghatározott volumeneket vagy árküszöbököt meghaladnak, vagy egyértelműen tévesek.

(5) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy képes legyen arra, hogy a kereskedést ideiglenesen leállítsa vagy korlátozza, ha egy pénzügyi eszköznél azon a piacon vagy egy kapcsolódó piacon, rövid időn belül jelentős árváltozás következett be, valamint – kivételes esetekben – képes legyen arra, hogy bármely ügyletet töröljön, megválttasson vagy korrigáljon. A tagállamok előírják a szabályozott piac számára a kereskedés leállítására vonatkozó paraméterek olyan módon történő, megfelelő beállítását, amely figyelembe veszi a különböző eszközosztályok és -alosztályok likviditását, a piaci modellek jellegét és a felhasználók típusait, és elegendő a kereskedés szabályszerűségében bekövetkező jelentős zavarok elkerüléséhez.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szabályozott piac a kereskedés leállítására vonatkozó paramétereket és a paraméterekben végrehajtott lényeges változtatásokat következetes és összevethető módon jelentse az illetékes hatóságnak, és az illetékes hatóság jelentse azokat az ESMA-nak. A tagállamok előírják, hogy ha az adott pénzügyi eszköz likviditása tekintetében lényeges szabályozott piac a kereskedést bármely tagállamban leállítja, az adott kereskedési helyszínen rendelkezzen a megfelelő rendszerekkel és eljárásokkal arra, hogy értesítse az illetékes hatóságokat az egész piacra kiterjedő válaszfolyamatok összehangolása és annak eldöntése érdekében, hogy a pénzügyi eszközzel kereskedő más helyszíneken is célszerű-e leállítani a kereskedést mindaddig, amíg az eredeti piacon a kereskedés nem folytatódik.

(6) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy hatékony rendszerei, eljárásai és mechanizmusai legyenek – ideértve a tagok vagy résztvevők arra való felszólítását, hogy végezzék el az algoritmusok megfelelő tesztelését, és biztosítsanak megfelelő környezetet az ilyen tesztelés elvégzésének megkönnyítéséhez – annak biztosítására, hogy az algoritmikus kereskedés rendszerei ne hozhassanak létre rendellenes kereskedési feltételeket a piacon vagy ne járuljanak hozzá ilyenek kialakulásához, továbbá hogy kezelni tudja az ilyen algoritmikus kereskedési rendszerek által ennek ellenére előidézett rendellenes kereskedési feltételeket, ideértve az olyan rendszereket, melyek lehetővé teszik a nem végrehajtott megbízások arányának korlátozását a rendszerbe egy tag vagy résztvevő által bevihető ügyleti megbízásokhoz képest, a megbízások áramlásának lelassítását, ha fennáll a rendszer határkapacitása elérésének kockázata, valamint a piacon végrehajtható legkisebb árlépcső korlátozását és betartatását.

(7) A tagállamok előírják az olyan szabályozott piac számára, amely engedélyezi a közvetlen elektronikus hozzáférést, hogy rendelkezzen hatékony rendszerekkel, eljárásokkal és mechanizmusokkal annak biztosítására, hogy a tagok és a résztvevők csak akkor nyújthassanak ilyen szolgáltatást, ha ezen irányelv szerinti engedélyezett befektetési vállalkozások, vagy a 2013/36/EU irányelv szerint engedélyezett hitelintézetek, hogy megfelelő kritériumokat állapítsanak meg és alkalmazzanak azoknak a személyeknek az alkalmasságát illetően, akiknek ilyen hozzáférést biztosíthatnak, és hogy a

tag vagy résztvevő az ebben az irányelvben foglalt kötelezettségek tekintetében felelősséget vállaljon az ilyen szolgáltatás felhasználásával végrehajtott megbízásokért és kötésekért.

A tagállamok azt is előírják, hogy a szabályozott piac állapítson meg megfelelő standardokat az ilyen hozzáférésekre vonatkozó kockázatellenőrzésekre és kereskedési küszöbértékekre, és képes legyen megkülönböztetni, szükség esetén pedig leállítani a közvetlen elektronikus hozzáférést alkalmazó személy megbízásait vagy kereskedését, elkülönítve a tag vagy résztvevő egyéb megbízásaitól vagy kereskedésétől.

A szabályozott piac mechanizmusokkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy e bekezdés be nem tartása esetén a tag vagy résztvevő által az ügyfél számára biztosított közvetlen elektronikus hozzáférést felfüggeszse vagy beszüntesse.

(8) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy gondoskodnia kell a közös ügyintézési helyről végzett szolgáltatások szabályainak átláthatóságáról, tisztességességéről és megkülönböztetésmentességéről.

(9) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy biztosítania kell díjstruktúráinak átláthatóságát, tisztességességét és megkülönböztetésmentességét – beleértve a végrehajtási díjakat, kiegészítő díjakat és kedvezményeket –, és azt hogy azok ne hassanak ösztönzőleg a megbízások oly módon történő kiadására, módosítására vagy törlésére, amely hozzájárul a rendellenes kereskedési feltételekhez vagy a piaci visszaéléshez. A tagállam előírják a szabályozott piac számára, hogy a megadott kedvezményekért cserébe írjon elő árjegyzési kötelezettséget egyes részvényekre vagy alkalmas részvénycsomagra.

A tagállamok lehetővé teszik a szabályozott piac számára, hogy a törölt megbízásokra vonatkozó díjait a megbízások fenntartásának időtartamához igazítsa, és díjait azokhoz a pénzügyi eszközökhöz igazítsa, amelyekre vonatkoznak.

A tagállamok előírhatják a szabályozott piac számára, hogy a végrehajtott megbízásokhoz képest magasabb díjat számítson fel a későbbiekben törölt megbízások beadásáért, és a rendszer kapacitására nehezedő többletterhelés figyelembevétele érdekében magasabb díjat számítson fel a végrehajtott megbízásokhoz képest nagyszámú törölt megbízást beadó résztvevők, valamint a nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmazók számára.

(10) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy a tagok vagy résztvevők felőli megjelölés útján képes legyen azonosítani az algoritmikus kereskedés keretében létrejött megbízásokat, a megbízások létrehozásához használt különböző algoritmusokat és a megbízásokat kezdeményező személyeket. Ezt az információt kérésre elérhetővé kell tenni az illetékes hatóságok számára.

(11) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piac székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának kérésére a szabályozott piacnak hozzáférhetővé kell tennie az illetékes hatóság számára az ajánlati könyvvel kapcsolatos adatokat, vagy hozzáférést kell biztosítania az illetékes hatóság számára az ajánlati könyvhöz, hogy a kereskedést figyelemmel tudja kísérni.

(12) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) a szabályozott piacok kereskedési rendszereinek rugalmasságáról és megfelelő kapacitásáról való gondoskodásra vonatkozó követelmények;
- b) a (6) bekezdésben említett arány meghatározása, olyan tényezők figyelembevételével, mint a nem végrehajtott megbízások végrehajtott megbízásokhoz viszonyított aránya;
- c) ellenőrzési lehetőségek kialakítása a közvetlen elektronikus hozzáférés tekintetében oly módon, hogy a szponzorált hozzáférésre legalább a közvetlen piaci hozzáférésre alkalmazott ellenőrzésekkel egyenértékű ellenőrzések vonatkozzanak;
- d) követelmények annak biztosítására, hogy a közös ügyintézési helyről végzett szolgáltatások szabályai és a díjstruktúrái tisztességesek és megkülönböztetésmentesek legyenek, és a díjstruktúrák ne hassanak ösztönzőleg a rendellenes kereskedési feltételek létrejöttére vagy piaci visszaélésre nézve;

- e) annak meghatározása, hogy egy szabályozott piac mikor minősül lényegesnek az adott eszköz likviditása tekintetében;
- f) követelmények annak biztosítására, hogy az árjegyzési rendszerek tisztességesek és megkülönböztetésmentesek legyenek, és azon minimális árjegyzési kötelezettségek megállapítása, amelyeket a szabályozott piacoknak az árjegyzési rendszerek kidolgozása során biztosítaniuk kell, valamint azon feltételek rögzítése, amelyek fennállása esetén az árjegyzési rendszer bevezetésének követelménye nem ésszerű, figyelembe véve az adott szabályozott piacon folyó kereskedés jellegét és méretét, ideértve azt is, hogy a szabályozott piac lehetővé teszi-e vagy engedélyezi-e a rendszerein keresztüli algoritmikus kereskedést;
- g) az algoritmusok megfelelő tesztelésének biztosítására vonatkozó követelmények annak érdekében, hogy az algoritmikus kereskedési rendszerek – ideértve a nagysebességű algoritmikus kereskedési rendszereket – ne hozhassanak létre rendellenes kereskedési feltételeket a piacon vagy ne járuljanak hozzá ilyenek kialakulásához.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(13) Az ESMA 2016. január 3-ig iránymutatást dolgoz ki a kereskedés (5) bekezdés szerinti leállításának megfelelő kiszámítására vonatkozóan, figyelembe véve az (5) bekezdésben említett tényezőket.

49. cikk

Árlépközök

(1) A tagállamok előírják a szabályozott piacok számára, hogy fogadjanak el árlépköz-rendszereket a részvények, letéti igazolások, tőzsdei kereskedésben részt vevő alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi instrumentumok vonatkozásában, valamint minden egyéb olyan pénzügyi instrumentum vonatkozásában, melyekre a (4) bekezdés értelmében szabályozástechnikai standardot dolgoztak ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett árlépköz-rendszerekre a következőket kell alkalmazni:

a) azokat úgy kell kalibrálni, hogy azok tükrözzék a pénzügyi instrumentum likviditási profilját a különböző piacokon és az adott és kért ajánlatok átlagos spread-jét, figyelembe véve az ésszerűen stabil árak lehetővé tételének kívánatosságát, a spread további szűkülésének indokolatlan korlátozása nélkül;

b) az árlépközöket az egyes pénzügyi eszközöknek megfelelően kell meghatározni.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben a (2) bekezdésben említett tényezőkkel és a pénzügyi eszközök instrumentumok árával, árkülönbözeteivel (spread) és likviditásuk mélységével összhangban meghatározza a minimális árlépközöket vagy az árlépköz-rendszereket a részvények, letéti igazolások, tőzsdei kereskedésben részt vevő alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában, amennyiben ez a piacok rendes működésének biztosítása érdekében szükséges.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben a (2) bekezdésben említett tényezőkkel és az instrumentumok árával, árkülönbözeteivel (spread) és likviditásuk mélységével összhangban meghatározza a minimális árlépésközöket vagy az árlépésköz-rendszereket a (3) bekezdésben említettektől eltérő egyedi pénzügyi eszközök vonatkozásában, amennyiben ez a piacok rendes működésének biztosítása érdekében szükséges.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig nyújtja be a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

50. cikk

Az üzleti órák összehangolása

(1) A tagállamok előírják, hogy a kereskedési helyszínek és azok tagjai vagy résztvevői hangolják össze valamennyi jelentendő esemény dátumának és idejének rögzítésére alkalmazott üzleti óráikat.

(2) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben meghatározza, hogy a nemzetközi szabványoknak megfelelően az órákat milyen mértékben kell összehangolni.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

51. cikk

Pénzügyi eszközök bevezetése a kereskedésbe

(1) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok világos és átlátható szabályokkal rendelkezzenek a pénzügyi eszközök kereskedésbe történő bevezetésére.

Az ilyen szabályok biztosítják, hogy a szabályozott piacra bevezetett bármely pénzügyi eszközzel lehessen tisztességes, rendezett és hatékony módon kereskedni, illetve az átruházható értékpapírok esetén azok szabadon forgathatók legyenek.

(2) Származtatott eszközök esetén az (1) bekezdésben említett szabályok különösen azt biztosítják, hogy a származtatott ügylet kialakítása tegye lehetővé annak rendezett árazását és a hatékony kiegyenlítési feltételek meglétét.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben megállapított kötelezettségeken felül a tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac hozzon létre és tartson fenn hatékony mechanizmusokat annak igazolására, hogy a szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírok kibocsátói teljesítik az uniós jog szerinti kötelezettségeiket az induló, a folyamatos, illetve az eseti közzétételi kötelezettségek tekintetében.

A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac hozzon létre mechanizmusokat, amelyek elősegítik, hogy tagjaik vagy résztvevőik hozzáférhessenek az uniós jog alapján közzétett információkhoz.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piacok hozzák létre a szükséges mechanizmusokat az általuk kereskedésre engedélyezett pénzügyi eszközök bevezetési követelményeknek való megfelelésége rendszeres felülvizsgálatára.

(5) A valamely szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírt utóbb más szabályozott piacokra is be lehet vezetni, akár a kibocsátó jóváhagyása nélkül is, a 2003/71/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseivel összhangban. A kibocsátót a szabályozott piac tájékoztatja arról a tényről, hogy értékpapírjaival az adott szabályozott piacon kereskednek. A kibocsátót nem lehet kötelezni arra, hogy a (3) bekezdés alapján megkövetelt információkat közvetlenül adja meg bármely olyan szabályozott piac számára, amely a kibocsátó értékpapírjait a kibocsátó hozzájárulása nélkül vezette be.

(6) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek:

- a) meghatározzák a pénzügyi eszközök különböző osztályainak azon jellemzőit, amelyeket a szabályozott piacnak figyelembe kell vennie annak értékelésekor, hogy a pénzügyi eszközt az (1) bekezdés második albekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő módon bocsátották-e ki a működése szerinti különböző piaci szegmensekben történő kereskedésre történő bevezetés céljából;
- b) tisztázzák azon mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piacnak be kell vezetnie ahhoz, hogy úgy tekintsék, eleget tett annak igazolására kötelezettségének, hogy az átruházható értékpapír kibocsátója teljesíti az európai uniós jog szerinti kötelezettségeit az induló, a folyamatos és az eseti közzétételi kötelezettségek tekintetében;
- c) tisztázzák azokat a mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piacnak létre kell hoznia a (3) bekezdés alapján annak érdekében, hogy segítse tagjait és résztvevőit az uniós jog által megállapított feltételek szerint közzétett információhoz való hozzáférésben.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

52. cikk

A pénzügyi eszközök kereskedésének felfüggesztése és beszüntetése szabályozott piacon

(1) A 69. cikk (2) bekezdése szerinti illetékes hatóság azon jogának sérelme nélkül, hogy megkövetelheti valamely pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztését vagy beszüntetését, a piacműködtető felfüggesztheti vagy beszüntetheti a szabályozott piac szabályainak már meg nem felelő pénzügyi eszköz kereskedését kivéve, ha az ilyen felfüggesztés vagy beszüntetés várhatóan súlyosan károsítaná a befektetők érdekeit vagy a piac rendezett működését.

(2) A tagállamok előírják, hogy az a piacműködtető, amely valamely pénzügyi eszköz kereskedését felfüggeszti vagy beszünteti, függesse fel vagy szüntesse be az adott pénzügyi eszközhöz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközök kereskedését is, és szükség esetén támogassa az alapul szolgáló pénzügyi eszköz felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó célkitűzést. A piacműködtető közzéteszi a pénzügyi eszköz vagy bármely kapcsolódó származtatott eszköz felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó döntését, és arról tájékoztatja az illetékes hatóságát.

Azon illetékes hatóságnak, amelynek joghatósága alatt a kereskedés felfüggesztését vagy beszüntetését kezdeményezték, elő kell írnia, hogy a joghatósága alá tartozó azon egyéb szabályozott piacok, MTF-ek, OTF-ek és rendszeres internalizálók, amelyek ugyanezzel a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel kereskednek, szintén felfüggesztek vagy beszüntessék az adott pénzügyi eszköz vagy származtatott eszközök kereskedését, amennyiben a felfüggesztésre vagy beszüntetésre piaci visszaélés gyanúja, nyilvános vételi ajánlat, illetve az 596/2014/EU rendelet 7. és 17. cikkét megsértő kibocsátóval vagy pénzügyi eszközzel kapcsolatos bennfentes információk közzétételének elmaradása miatt került sor, kivéve, ha a felfüggesztés vagy beszüntetés jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

Minden egyes értesített illetékes hatóságnak értesítenie kell határozatáról az ESMA-t és a többi illetékes hatóságot, amelyhez magyarázatot is kell fűznie abban az esetben, ha határozatával nem felfüggesztette fel vagy szüntette be a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedést.

Az illetékes hatóságnak haladéktalanul közzé kell tennie az ilyen határozatokat, és értesítenie kell azokról az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

A többi tagállam értesített illetékes hatóságainak elő kell írniuk, hogy a joghatóságuk alá tartozó azon szabályozott piacok, egyéb MTF-ek, OTF-ek és rendszeres internalizálók, amelyek ugyanezzel a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel kereskednek, szintén felfüggeszték vagy beszüntessék az adott pénzügyi eszköz vagy származtatott eszközök kereskedését, amennyiben a felfüggesztésre vagy beszüntetésre piaci visszaélés gyanúja, nyilvános vételi ajánlat, illetve az 596/2014/EU rendelet 7. és 17. cikkét megsértő kibocsátóval vagy pénzügyi eszközzel kapcsolatos bennfentes információk közzétételének elmaradása miatt került sor, kivéve, ha a felfüggesztés vagy beszüntetés jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

Ez a bekezdés alkalmazandó abban az esetben is, ha a pénzügyi eszközzel, vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedés felfüggesztését visszavonták.

Az ebben a bekezdésben foglalt értesítési eljárást kell alkalmazni abban az esetben is, ha az illetékes hatóság a 69. cikk (2) bekezdésének m) és n) pontja alapján hozta meg a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedés felfüggesztéséről vagy beszüntetéséről szóló határozatot.

Az ilyen származtatott eszközök felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó kötelezettség arányos alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák, hogy a felfüggesztett vagy beszüntetett pénzügyi eszközhöz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló származtatott eszköz és az eredeti pénzügyi eszköz közötti kapcsolat mely esetekben teszi szükségessé a származtatott eszköz felfüggesztését vagy beszüntetését az alapul szolgáló pénzügyi eszköz felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó célkitűzés megvalósítása érdekében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(3) Az ESMA kidolgozza azokat a végrehajtás-technikai standardtervezeteket, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben említett tájékoztatás és a közzététel formáját és időpontját.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 89. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, melyekben felsorolja azokat a helyzeteket, amelyek az (1) és (2) bekezdés értelmében jelentősen sértik a befektetők érdekeit és a piac megfelelő működését.

53. cikk

Hozzáférés a szabályozott piacokhoz

(1) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok átlátható és megkülönböztetésmentes, objektív kritériumokon alapuló szabályokat hozzanak létre, hajtsanak végre és tartsanak fenn a szabályozott piachoz való hozzáférés vagy az ilyen piacon való tagság tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályok határozzák meg a tagok vagy résztvevők következőkből eredő kötelezettségeit:

- a) a szabályozott piac alapító okirata és igazgatása;
- b) a piacon végzett ügyletekre vonatkozó szabályok;
- c) a piacon működő befektetési vállalkozások, illetve hitelintézetek alkalmazottaira vonatkozó szakmai előírások;
- d) a nem befektetési vállalkozási és hitelintézeti tagokra vagy résztvevőkre a (3) bekezdés alapján megállapított feltételek;
- e) a szabályozott piacon kötött ügyletek elszámolásának és kiegyenlítésének szabályai és eljárásai.

(3) A szabályozott piac befogadhat tagként vagy résztvevőként befektetési vállalkozásokat, a 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézeteket, valamint más személyeket, akik:

- a) kellően jó hírnévvel rendelkeznek;
- b) kellő szintű kereskedési képességgel, alkalmassággal és tapasztalattal rendelkeznek;
- c) adott esetben kielégítő szervezeti megoldásokkal rendelkeznek;
- d) az általuk betölteni kívánt szerephez elegendő erőforrással rendelkeznek, figyelembe véve azokat a különféle pénzügyi mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piac adott esetben létrehozott az ügyletek megfelelő kiegyenlítésének szavatolására.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piacon megkötött ügyletekre a tagok és a résztvevők ne legyenek kötelesek egymással szemben alkalmazni a 24., a 25., a 27. és a 28. cikkben meghatározott kötelezettségeket. A szabályozott piac tagjainak, illetve résztvevőinek azonban alkalmazniuk kell a 24., a 25., a 27. és a 28. cikkben előírt kötelezettségeket ügyfeleik vonatkozásában, amikor a szabályozott piacon ügyfeleik nevében járnak el, megbízásaikat végrehajtják.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac hozzáférésre, tagságra és részvételre vonatkozó szabályai rendelkezzenek a befektetési vállalkozások és hitelintézetek közvetlen vagy távoli részvételéről.

(6) A tagállamok további jogszabályi vagy közigazgatási előírások nélkül lehetővé teszik a többi tagállam szabályozott piaca számára, hogy megfelelő mechanizmusokat biztosítsanak területükön annak érdekében, hogy elősegíthessék a területükön letelepedett távoli tagok vagy résztvevők hozzáférését az ilyen piacokhoz, valamint az ott történő kereskedést.

A szabályozott piac tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát arról a tagállamról, amelyben ilyen mechanizmusokat kívánnak fenntartani. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága egy hónapon belül továbbítja ezt az információt azon tagállamnak, amelyben a szabályozott piac ilyen mechanizmusokat kíván biztosítani. Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az ESMA hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.

A szabályozott piac székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának a fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatást kell adnia a szabályozott piac adott tagállamban letelepedett tagjainak vagy résztvevőinek a kilétéről.

(7) A tagállamok előírják, hogy a piacműködtető rendszeresen küldje meg a szabályozott piac tagjainak vagy résztvevőinek jegyzékét a szabályozott piac illetékes hatósága számára.

54. cikk

A szabályozott piac szabályai és más jogszabályi kötelezettségek teljesítésének figyelemmel kísérése

(1) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok hatékony mechanizmusokat és eljárásokat hozzanak létre és tartsanak fenn – a szükséges forrásokat is ideértve – annak rendszeres figyelemmel kísérésére, hogy a szabályait tagjaik, illetve résztvevőik betartják. A szabályozott piacoknak figyelemmel kell kísérniük a tagjaik vagy résztvevőik által a rendszereik keretében elküldött megbízásokat és törléseket, illetve az általuk végrehajtott ügyleteket annak érdekében, hogy azonosítsák e szabályok megsértését, a szabálytalan kereskedési feltételeket, az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utaló magatartást vagy a rendszer zavarait valamely pénzügyi eszközzel kapcsolatban.

(2) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok működtetői haladéktalanul értesítsék illetékes hatóságukat, amennyiben a szabályaik jelentős megsértését, szabálytalan kereskedési feltételeket, az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utaló magatartást vagy zavart tapasztalnak a rendszerben valamely pénzügyi eszközzel kapcsolatban.

A szabályozott piacok illetékes hatóságainak az ESMA és a többi tagállam illetékes hatósága rendelkezésére kell bocsátaniuk az első albekezdésben említett információt.

Az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utaló magatartást illetően, az illetékes hatóságnak – mielőtt értesítené a többi tagállam illetékes hatóságait és az ESMA-t – meg kell győződnie arról, hogy valóban ilyen magatartásra kerül-e vagy került-e sor.

(3) A tagállamok azt is előírják a piacműködtetők számára, hogy indokolatlan késedelem nélkül juttassák el a vonatkozó információkat a szabályozott piacon elkövetett piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálat és vádemelés tekintetében illetékes hatósághoz, és nyújtsanak teljes körű támogatást e hatóságnak a szabályozott piac rendszerein keresztül vagy rendszereiben előforduló piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálatához és vádemeléshez.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében említett tájékoztatási kötelezettséget eredményező körülmények meghatározása céljából.

55. cikk

A központi szerződő félre, illetve az elszámolási és kiegyenlítési megállapodásokra vonatkozó rendelkezések

(1) A 648/2012/EU rendelet III., IV. és V. címének sérelme nélkül a tagállamok nem akadályozhatják meg a szabályozott piacokat abban, hogy megfelelő megállapodásokat kössenek egy másik tagállam központi szerződő felével vagy elszámolóházával és kiegyenlítési rendszerével abból a célból, hogy rendszereikben a piaci résztvevők által végrehajtott összes vagy néhány ügylet elszámolását és/vagy kiegyenlítését biztosítsák.

(2) A 648/2012/EU rendelet III., IV. és V. címének sérelme nélkül a szabályozott piac illetékes hatósága nem élhet ellenvetéssel egy másik tagállamban lévő központi szerződő fél, elszámolóház és/vagy kiegyenlítési rendszer használata miatt, kivéve, ha ez bizonyíthatóan szükséges az adott szabályozott piac rendezett működésének fenntartásához, figyelembe véve az ezen irányelv 37. cikke (2) bekezdésében a kiegyenlítési rendszerekre megállapított feltételeket.

Az illetékes hatóság a sürgős ellenőrzés elkerülése érdekében figyelembe veszi a központi bankok mint az elszámolási és kiegyenlítési rendszerek felügyeleti szervei, illetve az ilyen rendszerekkel kapcsolatban hatáskörrel rendelkező más felügyeleti hatóságok által az elszámolási és kiegyenlítési rendszer tekintetében már ellátott felügyeletet.

56. cikk

A szabályozott piacok jegyzéke

Minden tagállam létrehozza azon szabályozott piacok jegyzékét, amelyek vonatkozásában ez a tagállam a székhely szerinti tagállam, és továbbítja a jegyzéket a többi tagállamnak és az ESMA-nak. Hasonlóképpen tájékoztatást kell adni a jegyzékben bekövetkező valamennyi változásról. Az ESMA saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja a szabályozott piacok összesített jegyzékét. E jegyzéknek tartalmaznia kell azt az ESMA által az ezen irányelv 65. cikke (6) bekezdésével összhangban létrehozott egyedi kódot, amely a 65. cikk (1) bekezdésének g) pontjával és (2) bekezdésének g) pontjával, valamint a 600/2014/EU rendelet 6., 10. és 26. cikkével összhangban készülő jelentésekben a szabályozott piacok azonosítására szolgál.

IV. CÍM

POZÍCIÓLIMITEK ÉS POZÍCIÓKEZELÉSI KONTROLLMECHANIZMUS AZ ÁRUALAPÚ SZÁRMAZTATOTT TERMÉKEKRE VONATKOZÓAN, VALAMINT JELENTÉSTÉTEL

57. cikk

Pozíciólimitek és pozíciókezelési kontrollmechanizmus az árualapú származtatott termékekre vonatkozóan

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az ESMA által meghatározott számítási módszertannal összhangban pozíciólimiteket állapítsanak meg és alkalmazzanak az árualapú, kereskedelmi helyszíneken kereskedett származtatott termékekre és a gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli ügyletekre vonatkozóan egy adott személy által bármely időpontban tartható pozíció nagysága tekintetében. A limiteket az egy személy által tartott és a nevében összesített csoportszinten tartott valamennyi pozíció alapján kell meghatározni a következők érdekében:

- a) piaci visszaélés megelőzése, vagy;
- b) a szabályszerű árazási és kiegyenlítési feltételek támogatása, ideértve a piactorzító pozíciók megelőzését is, továbbá különösen a teljesítési hónapban a származtatott termékek árai és az alapul szolgáló áruk azonnali árai közötti konvergencia biztosítása, nem sértve az alapul szolgáló áru piacán az árfeltárást.

A pozíciólimitek nem alkalmazandók az olyan, nem pénzügyi szervezet által vagy annak nevében tartott pozíciókra, amelyekről objektíven mérhető adatok alapján megállapítható, hogy csökkentik e nem pénzügyi szervezet kereskedelmi tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat.

(2) A pozíciólimiteknek világos mennyiségi küszöbértékeket kell meghatározniuk az árualapú származtatott ügyletben egy személy által tartható pozíció nagyságára vonatkozóan.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon számítás módszertanának meghatározása érdekében, amelyeket az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell a havi azonnali pozíciólimitek és az egyéb, természetben és készpénzben kiegyenlített, árualapú származtatott termékekre vonatkozó, az érintett származtatott termék jellemzőin alapuló havi pozíciólimitek megállapítására. A számítási módszertant legalább az alábbi elemek figyelembevételével kell meghatározni:

- a) az árualapú származtatott ügyletek lejárata;
- b) az alapul szolgáló áruból leszállítandó mennyiség;
- c) a szerződésben foglalt összes nyitott pozíció és az alapul szolgáló ugyanazon árut tartalmazó pénzügyi eszközben foglalt összes nyitott pozíció;
- d) a releváns piacokon tapasztalható volatilitás, ideértve a behelyettesítő származtatott termékeket és az alapjukul szolgáló áruk piacait is;
- e) a piaci szereplők száma és nagysága;

- f) az alapul szolgáló áru piac jellemzői, beleértve a termelés, a fogyasztás és a piacra szállítás jellemző módjait;
- g) új szerződések létrejötte.

Az ESMA figyelembe veszi a befektetési vállalkozások vagy kereskedési helyszínt működtető piacműködtetők és egyéb joghatóságok pozíciólimitekkal kapcsolatos tapasztalatait.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az illetékes hatóságok a kereskedési helyszíneken kereskedett valamennyi áru alapú származtatott termékre vonatkozó egyes szerződések tekintetében az ESMA által a (3) bekezdéssel összhangban meghatározott számítási módszertan alapján limiteket határoznak meg. E pozíciólimit magában foglalja a gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket is.

Amennyiben az alapul szolgáló áruból leszállítandó mennyiségben vagy a nyitott pozícióban jelentős változás áll be, vagy a piacon egyéb jelentős változás következik be, az illetékes hatóságok az alapul szolgáló leszállítandó árunak és a nyitott pozíciónak az adott illetékes hatóság általi meghatározása alapján felülvizsgálják a pozíciólimiteket, és a pozíciólimitet az ESMA által kidolgozott számítási módszertannal összhangban visszaállítják.

(5) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az ESMA-t azokról a konkrét pozíciólimitekről, amelyeket az ESMA által a (3) bekezdés szerint meghatározott számítási módszertannal összhangban be kívánnak vezetni. Az ESMA az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül megküldi véleményét az adott illetékes hatóságnak, és értékeli a pozíciólimitek összeegyeztethetőségét az (1) bekezdésben megállapított célokkal és az ESMA által a (3) bekezdés értelmében megállapított számítási módszertannal. Az ESMA véleményét közzéteszi a honlapján. A szóban forgó illetékes hatóságnak az ESMA véleményével összhangban módosítania kell a pozíciólimiteket, vagy indokolással kell szolgálnia az ESMA számára arról, hogy a módosítást miért nem tartja szükségesnek. Amikor egy illetékes hatóság olyan limiteket ír elő, amelyek ellentétesek az ESMA véleményével, weboldalán haladéktalanul közzétesz egy közleményt, amelyben teljes mértékben kifejti annak indokait, hogy miért így járt el.

Amennyiben az ESMA megállapítja, hogy valamely pozíciólimit nem áll összhangban a (3) bekezdés szerinti számítási módszertannal, az 1095/2010/EU rendelet 17. cikke szerinti hatáskörével összhangban intézkedéseket tesz.

(6) Amennyiben ugyanazon áru alapú származtatott terméket több joghatóság kereskedési helyszínein jelentős nagyságrendben forgalmaznak, azon kereskedési helyszín illetékes hatósága, ahol a legnagyobb mértékű forgalom bonyolódik (a központi illetékes hatóság), egységes pozíciólimitet állapít meg, amelyet az adott szerződés esetében minden kereskedelemre alkalmazni kell. A központi illetékes hatóság az alkalmazandó egységes pozíciólimitről és ezen egységes pozíciólimitek esetleges felülvizsgálatáról konzultációt folytat a többi olyan kereskedési helyszínnel, ahol e származtatott terméket jelentős nagyságrendben forgalmazzák. Amennyiben az illetékes hatóságok nem jutnak megegyezésre, írásban teljes körűen és részletesen kifejtik azon indokokat, amelyek alapján úgy ítélik meg, hogy az (1) bekezdésben meghatározott előírások nem teljesülnek. Az illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén az ESMA az illetékes hatóságok közötti minden vitát az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörében rendez.

Azon kereskedési helyszínek illetékes hatóságai, amelyek ugyanazon áru alapú származtatott terméket forgalmazzák, illetve az adott áru alapú származtatott termék pozícióbirtokosainak illetékes hatóságai együttműködési megállapodásokat kötnek, többek között a vonatkozó adatok egymással való megosztásáról, az egységes pozíciólimit nyomom követésének és érvényesítésének lehetővé tétele érdekében.

(7) Az ESMA évente legalább egyszer ellenőrzi, hogy az illetékes hatóságok milyen módon hajtották végre az ESMA által a (3) bekezdés szerint kidolgozott számítási módszertannal összhangban megállapított pozíciólimiteket. Ennek során az ESMA biztosítja, hogy a (6) bekezdéssel összhangban ugyanarra a szerződésre ténylegesen az egységes pozíciólimitet alkalmazzák attól függetlenül, hogy hol kereskednek vele.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az olyan kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők, amelyen árualapú származtatott ügyleteket bonyolítanak le, pozíciókezelési kontrollmechanizmust alkalmazzanak. A pozíciókezelési kontrollmechanizmusok keretében a kereskedési helyszínek legalább az alábbiakra vonatkozó hatáskörrel kell rendelkeznie:

- a) a személyek nyitott pozícióinak nyomon követése;
- b) hozzáférés a személyektől származó mindazon információkhoz – így többek között minden vonatkozó dokumentumhoz is –, amelyek a vállalt pozíció vagy kitétség nagyságára és rendeltetésére, továbbá a tényleges tulajdonosokra, bármely együttes fellépéssel kapcsolatos megegyezésre, valamint az alapul szolgáló eszközök piacán meglévő bármely kapcsolódó eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó információkhoz;
- c) egy adott személy kötelezése arra, hogy – a konkrét esettől függően ideiglenesen vagy tartósan – lezárja vagy csökkentse pozícióját, illetőleg a megfelelő intézkedés egyoldalú megtétele a lezárás vagy a csökkentés biztosítása érdekében, amennyiben a kérdéses személy nem tesz eleget a felszólításnak; valamint
- d) adott esetben az érintett személy kötelezése arra, hogy megállapodás szerinti áron és mértékben ideiglenesen, a jelentős vagy domináns pozíciójából fakadó hatások mérséklésének kifejezett szándékával irányítson vissza likviditást a piacra.

(9) A pozíciólimiteknél és a pozíciókezelési kontrollmechanizmusoknak átláthatónak és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, meghatározva, hogy hogyan alkalmazandóak az érintett személyekre, valamint figyelembe véve a piaci szereplők jellegét és összetételét és azt, hogy hogyan használják a kereskedésbe bevont ügyleteket.

(10) A kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozásoknak vagy piacműködtetőknek részletesen tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot a pozíciókezelési kontrollmechanizmusokról.

Az illetékes hatóságnak ugyanezeket az információkat, valamint az általa megállapított pozíciólimitek adatait az ESMA tudomására kell hoznia, amely a weboldalán közzétesz és fenntart egy adatbázist a pozíciólimitek és a pozíciókezelési kontrollmechanizmusok összefoglalóival együtt.

(11) Az (1) bekezdés szerinti pozíciólimiteket az illetékes hatóságok a 69. cikk (2) bekezdésének p) pontja alapján írják elő.

(12) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák:

- a) az annak meghatározására vonatkozó kritériumokat és módszereket, hogy valamely pozíció a kereskedelmi tevékenységekkel kapcsolatos kockázatokat közvetlenül csökkentőnek minősül-e;
- b) az annak meghatározásához szükséges módszereket, hogy az egy személy által tartott pozíciókat mikor kell a csoporton belül összesíteni;
- c) az annak meghatározásához szükséges kritériumokat, hogy valamely ügylet az (1) bekezdésben említett, kereskedési helyszínen kereskedett szerződéssel gazdaságilag egyenértékű tőzsdén kívüli ügylet-e, amely meghatározás lehetővé teszi az egyenértékű tőzsdén kívüli ügyletekre vonatkozó pozíciók 58. cikk (2) bekezdése szerinti bejelentését az illetékes hatóság részére;

- d) annak meghatározását, hogy az e cikk (6) bekezdése szerint mi minősül ugyanazon árualapú származtatott terméknek és jelentős nagyságrendnek;
- e) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és az értékesítési helyen kereskedett árualapú származtatott termékek pozíciói összesítésének és nettósításának módszertana a nettó pozíció megállapításához a limiteknek való megfelelés értékelése céljából. E módszertanoknak rögzíteniük kell az annak meghatározásához szükséges kritériumokat, hogy mely pozíciók nettósíthatók egymással szemben, és nem tehetik lehetővé az e cikk (1) bekezdésében megjelölt célokkal ellentétes pozíciók kiépítését;
- f) az arra vonatkozó eljárás, hogy a személyek milyen módon kérhetik az e cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti mentességet, és az illetékes hatóság milyen módon hagyja jóvá e kérelmeket;
- g) az annak meghatározásához szükséges számítási módszer, hogy egy adott árualapú származtatott terméket mely kereskedési helyszínen forgalmazzanak a legnagyobb nagyságrendben, illetve hogy az e cikk (6) bekezdése szerint mi minősül jelentős nagyságrendnek.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(13) Az illetékes hatóságok nem állapíthatnak meg az (1) bekezdés alapján meghatározottnál korlátozóbb limiteket, kivéve azokat a kivételes eseteket, amikor azok objektív módon indokoltak és arányosan, figyelembe véve a konkrét piac likviditását és az adott piac szabályszerű működését. Az illetékes hatóságoknak közzé kell tenniük a honlapjukon a bevezetendő korlátozóbb pozíciólimitek adatait, amelyek a honlapon való közzétételüktől számított legfeljebb hat hónapos kezdeti időszakra érvényesek. A korlátozóbb pozíciólimitek további, legfeljebb hat hónapos időszakokra meghosszabbíthatók, amennyiben a korlátozás indokai továbbra is fennállnak. Amennyiben a hathónapos időszak leteltét követően nem kerülnek meghosszabbításra, automatikusan hatályukat veszítik.

Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az ESMA-t, ha szigorúbb pozíciólimitek bevezetéséről döntenek. Az értesítésben a korlátozóbb pozíciólimiteket indokolni kell. Az ESMA 24 órán belül véleményt ad ki arról, hogy a korlátozóbb pozíciólimiteket szükségesnek tartja-e a kivételes eset kezeléséhez. A véleményt az ESMA weboldalán közzéteszik.

Amikor valamely illetékes hatóság olyan limiteket ír elő, amelyek ellentétesek az ESMA véleményével, weboldalán haladéktalanul közzétesz egy közleményt, amelyben teljes mértékben kifejti annak indokait, hogy miért így járt el.

(14) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok az e cikknek megfelelően meghatározott pozíciólimitek túllépése esetén élhessenek az ezen irányelv szerinti szankcionálási hatáskörükkel az alábbiak tekintetében:

- a) a területén vagy külföldön található vagy működő személyek által tartott azon pozíciók, amelyek túllépik azokat az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozó limiteket, amelyeket az illetékes hatóság állapított meg a területén található vagy működő kereskedési helyszíneken kereskedett szerződések vagy az azokkal gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében;
- b) a területén található vagy működő személyek által tartott azon pozíciók, amelyek túllépik az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozóan más tagállamokban illetékes hatóságok által megállapított limiteket.

58. cikk

Pozíciók jelentése a pozíciók birtokosainak kategóriái szerint

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az olyan kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők, amelyek az árualapú származtatott ügyletekkel vagy kibocsátási egységekkel vagy azok származtatott termékeivel kereskednek:

- a) heti jelentést hozzanak nyilvánosságra a kereskedési helyszínükön kereskedett árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre, vagy az azokra vonatkozó származtatott termékekre vonatkozóan a személyek különböző kategóriái szerint összesített pozíciókról, megjelölve a hosszú és rövid pozíciók e kategóriák szerinti számát, az előző jelentés óta abban bekövetkezett változásokat, az összes nyitott pozíció százalékos arányát kategóriánként és a pozícióbirtokosok számát kategóriánként, a (4) bekezdésnek megfelelően, továbbá e jelentést megküldjék az illetékes hatóságnak és az ESMA-nak; az ESMA az e jelentésekben foglalt információkat központilag teszi közzé;
- b) az illetékes hatóságnak átadják az adott kereskedési helyszínen jelen lévő összes személy – többek között a tagok vagy résztvevők és azok ügyfelei – pozícióinak teljes körű, legalább napi szintű bontását.

Az a) pontban lefektetett kötelezettség csak akkor érvényesül, amikor mind a személyek száma, mind nyitott pozícióik mértéke bizonyos minimális küszöbértékeket meghalad.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az árualapú származtatott eszközökkel vagy kibocsátási egységekkel, illetve ezek származtatott eszközeivel kereskedési helyszínen kívül kereskedő befektetési vállalkozások az árualapú származtatott termékkel való kereskedés helyszíne szerinti illetékes hatóság – vagy amennyiben az árualapú származtatott termékekkel, a kibocsátási egységekkel, illetve ezek származtatott eszközeivel egynél több joghatóságban kereskednek jelentős nagyságrendben, a központi illetékes hatóság – részére legalább naponta rendelkezésre bocsássák az általuk, valamint ügyfeleik által, azok ügyfelei által – a végső ügyfél eléréséig – a kereskedési helyszínen kereskedett árualapú származtatott termékekben, kibocsátási egységekben, illetve ezek származtatott eszközeiben és a gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben tartott pozíciók teljes bontását, összhangban a 600/2014/EU rendelet 26. cikkével és adott esetben az 1227/2011/EU rendelet 8. cikkével.

(3) Az 57. cikk (1) bekezdésének való megfelelés ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében a tagállamok előírják a szabályozott piacok és az MTF-ek tagjai és az OTF-ek ügyfelei számára, hogy az adott kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek legalább naponta jelentsék be saját maguk, valamint ügyfeleik által és azok ügyfelei által – a végső ügyfél eléréséig – az adott kereskedési helyszínen kereskedett szerződések révén tartott pozíciók adatait.

(4) A valamely árualapú származtatott ügyletben vagy kibocsátási egység-ügyletben vagy annak származtatott ügyletében pozícióval rendelkező személyeket a kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek a főtevékenységük jellegének megfelelően és az esetleges vonatkozó engedélyeket figyelembe véve, az alábbiak szerint kell csoportosítani:

- a) befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek;
- b) befektetési alapok, akár a 2009/65/EK irányelvben meghatározott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV), akár a 2011/61/EK irányelvben meghatározott alternatív alapkezelő társaság;
- c) egyéb pénzügyi intézmények, ideértve a 2009/138/EK irányelvben meghatározott biztosítási vállalkozásokat és viszontbiztosítási vállalkozásokat, és a 2003/41/EK irányelvben meghatározott, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáló intézményeket;
- d) kereskedelmi vállalkozások;

- e) a kibocsátási egységek vagy azok származtatott termékei esetében a 2003/87/EK irányelv szerinti megfelelési kötelezettségekkel rendelkező működtetők.

Az (1) bekezdés a) pontjában említett jelentésekben meg kell adni a hosszú és rövid pozíciók számát, a személyek kategóriája szerint, az előző jelentés óta abban bekövetkezett esetleges változásokat, az összes nyitott pozíciók százalékos arányát minden kategóriára, és a személyek számát minden kategóriában.

Az (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésben említett bontásokban meg kell különböztetni az alábbiakat is:

- a) az olyan pozíciók, amelyekre vonatkozóan megállapították, hogy objektíven mérhető módon csökkentik a közvetlenül a kereskedelmi tevékenységekkel kapcsolatos kockázatokat; valamint

- b) egyéb pozíciók.

(5) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésben említett bontások formátumának meghatározására.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

A kibocsátási egységek vagy azok származtatott termékei esetében a jelentéstétel a 2003/87/EK irányelv szerinti megfelelési kötelezettségeket nem érinti.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 89. cikk szerinti intézkedések tekintetében, amelyek meghatározzák az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett küszöbértékeket, figyelembe véve a nyitott pozíciók teljes számát, azok méretét és a pozícióval rendelkező személyek teljes számát.

(7) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki azoknak az intézkedéseknek a meghatározására, amelyek előírják, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett minden jelentést hetente meghatározott időpontban meg kell küldeni az ESMA-nak, hogy az a jelentéseket központilag közzegetye.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

V. CÍM

ADATSZOLGÁLTATÁSOK

1. s z a k a s z

Az adatszolgáltatókra vonatkozó engedélyezési eljárások

59. cikk

Az engedélyezés követelménye

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az I. melléklet D. szakaszában ismertetett adatszolgáltatási tevékenységek szokásos elfoglaltsággként vagy üzleti tevékenységként való végzése előzetes engedélyhez legyen kötve, e szakasszal összhangban. Az ilyen engedélyt a székhely szerinti tagállamnak a 67. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatósága adja meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérve a tagállamok engedélyezik a kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozásoknak és piacműködtetőknak az APA, CTP és ARM révén történő adatszolgáltatás működtetését, amennyiben egy erre vonatkozó előzetes vizsgálat szerint megfelelnek e címnek. Az ilyen szolgáltatást az engedélyükben szerepeltetni kell.

(3) A tagállamok valamennyi adatszolgáltatót nyilvántartanak. A nyilvántartás a nyilvánosság számára hozzáférhető, és információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre az adatszolgáltató engedéllyel rendelkezik. A jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Minden engedélyről értesíteni kell az ESMA-t.

Az ESMA jegyzéket készít az Unióban működő összes adatszolgáltató adatairól. A jegyzék információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre az adatszolgáltató engedéllyel rendelkezik, és a jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Az ESMA e jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.

Amennyiben valamely illetékes hatóság a 62. cikkel összhangban visszavont egy engedélyt, ezt a visszavonást a jegyzékben 5 éven át közzé kell tenni.

(4) A tagállamok előírják az adatszolgáltatók számára, hogy azok szolgáltatásaikat az illetékes hatóság felügyelete alatt nyújtsák. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendszeresen ellenőrizzék az adatszolgáltatók e címnek való megfelelését. Biztosítják továbbá, hogy az illetékes hatóságok kísérjék figyelemmel, hogy az adatszolgáltatók mindenkor megfelelnek-e az eredeti engedély e cím keretében megállapított feltételeinek.

60. cikk

Az engedély hatálya

(1) A székhely szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy az engedély meghatározza azt az adatszolgáltatást, amelynek végzésére az adatszolgáltató engedélyt kapott. Az adatszolgáltató, amennyiben üzleti tevékenységét további adatszolgáltatásokra akarja kiterjeszteni, kérelmet nyújt be engedélyének kiterjesztésére.

(2) Az engedély az egész Unióra érvényes, és lehetővé teszi, hogy az adatszolgáltató azokat a szolgáltatásokat, amelyekre az engedélyt megkapta, az Unióban bárhol végezze.

61. cikk

Az engedélyek megadásának és a kérelmek elutasításának eljárásai

(1) Az illetékes hatóság nem adja meg az engedélyt mindaddig, amíg teljes mértékben meg nem győződik arról, hogy a kérelmező az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekben foglalt valamennyi követelménynek eleget tesz.

(2) Az adatszolgáltatónak meg kell adnia mindazon információkat, beleértve egyebek között a tervezett műveletek típusát és a szervezeti felépítést meghatározó üzleti tervet, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy az adatszolgáltató az eredeti engedély időpontjában minden szükséges intézkedést megtett ahhoz, hogy az e cím rendelkezései szerinti kötelezettségeinek megfeleljen.

(3) A kérelmezőt a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy az engedélyt megadták-e.

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák:

a) a (2) bekezdés értelmében az illetékes hatóságok számára nyújtandó információkat, az üzleti tervet is ideértve;

b) a 63. cikk (3) bekezdése szerinti tájékoztatásban szereplő információkat.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk (2) bekezdésében és a 63. cikk (4) bekezdésében előírt információ nyújtására és az értesítésre szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

62. cikk

Engedélyek visszavonása

Az illetékes hatóság az adatszolgáltatónak kiadott engedélyt visszavonhatja, ha a szolgáltató:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem végzett adatszolgáltatásokat, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) valótlan nyilatkozatok tételével, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták;
- d) súlyosan és módszeresen megsértette ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet rendelkezéseit.

63. cikk

Az adatszolgáltatók vezető testületére vonatkozó előírások

(1) A tagállamok előírják, hogy bármely adatszolgáltató vezető testülete minden tagjának mindenkor kellően jó hírnévvel kell rendelkeznie, elegendő ismeret, készség és tapasztalat birtokában kell lennie, és elegendő időt kell feladatainak ellátására fordítania.

A vezető testületnek az adatszolgáltató tevékenységeinek megértéséhez megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie. A vezető testület minden egyes tagjának tisztességesen, befolyásolástól mentesen és önállóan kell cselekednie, hogy a felső vezetés döntéseit szükség esetén ténylegesen megkérdőjelezze, valamint hatékonyan ellenőrizze és felügyelje a vezetői döntéshozatalt.

Amennyiben egy piacműködtető egy APA, egy CTP vagy egy ARM működtetésére kér engedélyt, és az APA, a CTP vagy az ARM vezető testületének tagjai megegyeznek a szabályozott piac vezető testületének tagjaival, e személyeknek meg kell felelniük az első albekezdésben megállapított követelményeknek.

(2) Az ESMA 2016. január 3-ig iránymutatásokat dolgoz ki az (1) bekezdésben ismertetett vezető testület tagjai alkalmasságának felmérésére, figyelembe véve az általuk betöltött különböző szerepköröket és feladatköröket, valamint a vezető testület tagjai és az APA, a CTP és az ARM felhasználói közötti összeférhetlenségek elkerülésének szükségességét.

(3) A tagállamok az adatszolgáltatótól megkövetelik, hogy tájékoztassa az illetékes hatóságot vezető testületének minden egyes tagjáról és a tagságban bekövetkezett bármiféle változásról, az összes olyan információval együtt, amely annak megítéléséhez szükséges, hogy az adott szerv az (1) bekezdésnek megfelele-e.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az adatszolgáltató vezető testülete meghatározza és felügyelje azon irányítási rendszer működtetését, amely biztosítja a szervezet hatékony és körültekintő vezetését, beleértve a szervezeten belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetlenség megelőzését, olyan módon, amely előmozdítja a piac integritását és az ügyfelek érdekeit.

(5) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy az adatszolgáltató üzletmenetének tényleges irányítására kijelölt személy vagy személyek megfelelően jó hírnévvel rendelkeznek, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy a szolgáltató vezetésében javasolt változások veszélyeztetik a megalapozott és megbízható vezetést, az ügyfelek érdekeinek és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét.

2. s z a k a s z

A z A P A - k r a v o n a t k o z ó f e l t é t e l e k

64. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az APA-nak rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 600/2014/EU rendelet 20. és 21. cikke szerinti információk, ésszerű üzleti alapon történő, nyilvánosságra hozatalához, a valós időhöz olyan közel, amennyire csak lehetséges. A tájékoztatást ingyenesen, az APA általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az APA-nak képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és konzisztens módon terjessze ezeket az információkat, olyan megoldással, ami biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan formátumban, amely megkönnyíti a más forrásokból származó hasonló adatokkal való összevetést.

(2) Az APA által az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információknak legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója;
- b) az ár, amelyen az ügylet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;

g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az „SI” kód, vagy egyéb esetben az „OTC” (tőzsdén kívüli) kód;

h) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak.

(3) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy ez az APA az ügyfelekkel kapcsolatos összeférhetetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat működtesse és gondozza. Ezen belül az az APA, amely egyben piacműködtető vagy befektetési vállalkozás is, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kezel, és megfelelő mechanizmusokat működtet és tart fenn a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(4) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az APA rendelkezzen az információk továbbítására használt eszközök biztonságát garantáló, szigorú biztonsági mechanizmusokkal, minimalizálja az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és előzze meg az információ kiszivárgását annak közzététele előtt. Az APA-nak megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja és azokat fenn tudja tartani.

(5) A székhely szerinti állam előírja az APA számára, hogy rendelkezzen olyan rendszerekkel, amelyek hatékonyan ellenőrzik a kereskedési jelentéseket azok teljeskörűsége szempontjából, azonosítják a kihagyásokat és a nyilvánvaló hibákat, és kéri az ilyen, hibás jelentések újraküldését.

(6) Az (1) bekezdés következetes harmonizációja érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a közös formátumok, adatstandardok és technikai mechanizmusok meghatározásához, amelyek megkönnyítik az (1) bekezdésben említett információk összevonását.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap a 89. cikknek megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek tisztázzák, mi minősül ésszerű üzleti alapnak az e cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatás nyilvánosságá tételéhez.

(8) Az ESMA-nak ki kell dolgoznia a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) azok az eszközök, amelyek révén az APA megfelelhet az (1) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek;

b) az (1) bekezdés szerint közzétett tájékoztatás tartalma, beleértve legalább a (2) bekezdésben említett tájékoztatást, olyan módon, hogy az lehetővé tegye az előírt információk 64. cikk szerinti közzétételét;

c) a (3), a (4) és az (5) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

3. s z a k a s z

A CTP-kre vonatkozó feltételek

65. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 600/2014/EU rendelet 6. és 20. cikke szerint nyilvánosságra hozott információk ésszerű üzleti alapon történő gyűjtésére, azok összevonására egy folyamatos adatfolyammá és ennek a tájékoztatásnak a közzétételére a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges, ésszerű üzleti alapon.

E tájékoztatásnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója;
- b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;
- g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az „SI” kód, vagy egyéb esetben az „OTC” (tőzsdén kívüli) kód;
- h) adott esetben annak ténye, hogy a befektetési döntésért és az ügylet végrehajtásáért egy, a befektetési vállalkozáson belül működő számítógépes algoritmus felelt;
- i) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak.
- j) ha a 600/2014/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében említett információk közzétételének kötelezettsége alól az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban mentességet adtak, annak jelzése, hogy az ügyletre melyik mentességet alkalmazták.

A tájékoztatást ingyenesen, a CTP általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP-nek képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és konzisztens módon terjessze ezeket az információkat, olyan megoldással, ami biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan formátumokban, amelyek könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak a piaci szereplők számára.

(2) A székhely szerinti tagállam a CTP számára előírja, hogy rendelkezzen a megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 600/2014/EU rendelet 10. és 21. cikke szerint nyilvánosságra hozott információk ésszerű üzleti alapon történő gyűjtésére, azok összevonására egy folyamatos adatfolyammá és ennek a tájékoztatásnak a közzétételére a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges, ésszerű üzleti alapon, ideértve legalább a következő adatokat:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója vagy azonosító jellemzői;

- b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;
- g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az „SI” kód, vagy egyéb esetben az „OTC” (tőzsdén kívüli) kód;
- h) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak.

A tájékoztatást ingyenesen, a CTP általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP-nek képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és konzisztens módon terjessze ezeket az információkat, olyan megoldással, ami biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan általánosan elfogadott formátumokban, amelyek interoperábilisak és könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak a piaci szereplők számára.

(3) A székhely szerinti tagállam előírja a CTP számára, hogy a szolgáltatott adatok összevonása minden szabályozott piac, az MTF-ek, az OTF-ek és az APA-k esetében, valamint a pénzügyi eszköz esetében a (8) bekezdés c) pontja szerinti szabályozástechnikai standardok révén történjen meg.

(4) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP az összeférhetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat működtessen és tartson fenn. Ezen belül a piacműködtetőnek vagy APA-nak, aki vagy amely összesítettadat-szolgáltatást is működtet, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók szétválasztására.

(5) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP rendelkezzen az információk továbbítására használt eszközök biztonságát garantáló, józan biztonsági mechanizmusokkal, és minimalizálja az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és előzze meg az információ kiszivárgását annak közzététele előtt. A székhely szerinti állam előírja, hogy a CTP-nek megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja, és azokat fenn tudja tartani.

(6) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza az adatstandardokat és formátumokat a 600/2014/EU rendelet 6., 10., 20. és 21. cikkének megfelelően közzéteendő információkhoz, ideértve a pénzügyi eszköz azonosítóját, árát, mennyiségét, az időpontot, az árjelzést, a helyszín azonosítóját és azoknak a konkrét körülményeknek a jelzését, amelyek az ügyletekre vonatkoztak, valamint azokat a technikai megállapodásokat, amelyek az információk hatékony és konzisztens terjesztését elősegítik, olyan módon, ami biztosítja, hogy a piaci szereplők számára könnyen hozzáférhető és felhasználható legyen, amint azt az (1) és (2) bekezdés jelzi, ideértve azokat a további szolgáltatásokat, amelyeket a CTP elvégezhet, növelve a piac hatékonyságát.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket a 600/2014/EU rendelet 6. és 20. cikke szerint közzétett információkra vonatkozóan 2015. július 3-ig, a 600/2014/EU rendelet 10. és 21. cikke szerinti információkra vonatkozóan pedig 2015. július 3-ig nyújtja be a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) A Bizottság a 89. cikknek megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek tisztázzák, mi képez ésszerű üzleti alapot az e cikk (1) és a (2) bekezdésében említett adatokhoz való hozzáférés biztosításához.

(8) Az ESMA-nak ki kell dolgoznia a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) azok az eszközök, amelyek révén egy CTP megfelelhet az (1) és (2) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek;

b) az (1) és a (2) bekezdés szerint közzétett tájékoztatás tartalma;

c) azok a pénzügyi eszközök, amelyek adatait az adatfolyamban biztosítani kell, a nem tulajdonviszonyt megtestesítő eszközök esetében pedig a bevonandó kereskedési helyszínek és APA-k;

d) más eszközök, amelyek biztosítják, hogy a különböző CTP-k által közzétett adatok konzisztensek legyenek és lehetővé váljon az átfogó feltérképezés és a más forrásokból származó hasonló adatokra utaló keresztthivatkozások alkalmazása, valamint hogy alkalmasak legyenek az Unió szintjén történő összesítésre;

e) a (4) és (5) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. s z a k a s z

A z ARM-ekre vonatkozó feltételek

66. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az ARM-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 600/2014/EU rendelet 26. cikke szerinti információknak a lehető leggyorsabb, és legkésőbb a tranzakció napját követő munkanap végéig történő jelentéséhez. Az ilyen információkat a 600/2014/EU rendelet 26. cikkében rögzített követelményeknek megfelelően kell biztosítani.

(2) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az ARM az ügyfelekkel kapcsolatos összeférhetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat működtessen és tartson fenn. Ezen belül annak az ARM-nek, amely egyben piacműködtető vagy befektetési vállalkozás is, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(3) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az ARM rendelkezzen az információk továbbítására használt eszközök biztonságát és hitelesítését garantáló, hatékony és eredményes biztonsági mechanizmusokkal, minimalizálja az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és az adatok titkosságát mindenkor megőrizve előzze meg az információ kiszivárgását annak közzététele előtt. A székhely szerinti állam előírja, hogy az ARM-nek megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja, és azokat fenn tudja tartani.

(4) A székhely szerinti tagállam előírja az ARM számára, hogy az rendelkezzen olyan rendszerekkel, amelyekkel hathatósan ellenőrizhető az ügyletjelentések teljeskörűsége és azonosíthatók a befektetési vállalkozás által elkövetett kihagyások és nyilvánvaló hibák, és amennyiben ilyen hibára vagy kihagyásra derül fény, arról részletesen tájékoztassa a befektetési vállalkozást, és kérje az ilyen hibás jelentések újraküldését.

A székhely szerinti tagállam kötelezi továbbá az ARM-et, hogy az a saját maga által elkövetett hibák és kihagyások kiszűrésére is rendelkezzen megfelelő rendszerekkel, amelyek lehetővé teszik azok javítását és a helyes és hiánytalan ügyletjelentések továbbítását (vagy adott esetben újbóli továbbítását) is az illetékes hatóság részére.

(5) Az ESMA-nak ki kell dolgoznia a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) azok az eszközök, amelyek alkalmasak annak biztosítására, hogy az ARM megfeleljen az (1) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek; valamint

b) a (2), a (3) és a (4) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

VI. CÍM

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

I. FEJEZET

Kijelölés, hatáskörök és jogorvoslati eljárások

67. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) Minden tagállam kijelöli azokat az illetékes hatóságokat, amelyek feladata az ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet különböző rendelkezéseiben előírt feladatok ellátása. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságát az egyes feladatok ellátásáért felelős illetékes hatóságokról, illetve az ilyen feladatok esetleges megosztásáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatóságoknak állami hatóságoknak kell lenniük, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy más jogalanyokra is át lehet ruházni feladatokat, ha arról a 29. cikk (4) bekezdése kifejezetten rendelkezik.

A feladatoknak az (1) bekezdésben említett hatóságoktól eltérő szervezetekre történő esetleges átruházása nem érintheti sem a hatósági jogkörök, sem az ítélkezési jogkörök gyakorlását. A tagállamok megkövetelik, hogy a hatáskör-átruházás előtt az illetékes hatóságok minden ésszerű intézkedést hozzanak meg annak biztosítására, hogy az a szervezet, amelyre feladatokat ruháznak át, rendelkezik az összes feladat hatékony végrehajtásához szükséges kapacitással és erőforrásokkal, valamint hogy az átruházás kizárólag akkor valósulhasson meg, ha létrehozták az átruházott feladatok ellátásának világosan meghatározott és dokumentált keretét, amely tartalmazza az ellátandó feladatokat, valamint azok végrehajtásának feltételeit. Az említett feltételeknek tartalmazniuk kell egy olyan kikötést, amely kötelezi az adott szervezetet arra, hogy oly módon járjon el és hozzon létre szervezetet, hogy elkerülhesse az összeférhetlenséget, illetve hogy az átruházott feladatok ellátása során tudomására jutott információt ne használja fel tisztességtelenül vagy a verseny korlátozására. Az ezen irányelv, illetve végrehajtási intézkedései betartásának felügyeletéért az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóság vagy hatóságok viselik a végső felelősséget.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait minden, a hatáskörök átruházására vonatkozó esetlegesen általuk megkötött megállapodásról, beleértve az ilyen átruházást szabályozó pontos feltételeket is.

(3) Az ESMA-nak a saját honlapján közzé kell tennie és naprakész állapotban kell tartania az (1) és (2) bekezdésben említett illetékes hatóságok jegyzékét.

68. cikk

Együtműködés egy adott tagállam hatóságai között

Amennyiben valamely tagállam egynél több illetékes hatóságot jelöl ki ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet rendelkezéseinek érvényesítésére, az ilyen hatóságok szerepeit világosan meg kell határozni, és azok kötelesek szorosan együttműködni.

Valamennyi tagállam megköveteli, hogy legyen együttműködés az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alkalmazásában illetékes hatóságok, valamint a hitelintézetek és más pénzügyi intézmények, a nyugdíjalapok, az ÁÉKBV-k, a biztosítási és viszontbiztosítási közvetítők, valamint a biztosítóintézetek felügyeletéért az adott tagállamban felelős illetékes hatóságok között.

A tagállamok megkövetelik, hogy az illetékes hatóságok cseréljék ki az összes olyan információt, amely kötelezettségeik és feladataik ellátásához alapvető fontosságú vagy lényeges.

69. cikk

Felügyeleti hatáskörök

(1) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti hatáskörrel, ideértve a vizsgálati és a helyreigazítást elrendelő hatásköröket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az ezen irányelvből és a 600/2014/EU rendeletből fakadó feladataikat ellássák.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatásköröknek legalább a következő hatásköröket kell magukban foglalniuk:

- a) bármilyen formájú betekintés bármilyen iratba vagy egyéb adatba, amelyet az illetékes hatóság feladatainak teljesítése szempontjából relevánsnak ítél, valamint arról másolat beszerzése vagy készítése;
- b) információkérés vagy információszolgáltatás előírása bármely személy számára, és szükség esetén az információ megszerzése céljából bármely személy beidézése és kihallgatása;
- c) helyszíni és egyéb vizsgálatok elvégzése;
- d) a befektetési vállalkozásoknál, hitelintézeteknél, illetve az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet által szabályozott bármely más jogalanynál vezetett meglévő telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikációk, illetve egyéb adatforgalmi nyilvántartások bekérése;
- e) vagyoni eszközök befagyasztásának vagy lefoglalásának, vagy mindkettőnek a kezdeményezése;
- f) szakmai tevékenység folytatásától ideiglenes eltiltás előírása;
- g) tájékoztatási kötelezettség előírása az engedélyezett befektetési vállalkozások, szabályozott piacok és az adatszolgáltatók könyvvizsgálói számára;
- h) büntetőeljárás kezdeményezése;
- i) ellenőrzések vagy vizsgálatok végrehajtásának engedélyezése könyvvizsgálók vagy szakértők számára;
- j) információkérés vagy információszolgáltatás előírása, beleértve bármely személytől a pozíció vagy az árualapú származtatott termék, illetve az alapul szolgáló piacon bármilyen eszköz vagy kötelezettség révén vállalt kitettség méretére és rendeltetésére vonatkozó összes vonatkozó dokumentáció bekérését.

- k) a 600/2014/EU rendelet rendelkezéseivel és az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezésekkel az illetékes hatóság által ellentétesnek ítélt gyakorlat vagy magatartás ideiglenes vagy tartós beszüntetésének az előírása, és az ilyen gyakorlat vagy magatartás ismételt előfordulásának a megakadályozása;
- l) bármilyen típusú intézkedés elfogadása annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások, a szabályozott piacok és az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet hatálya alá tartozó egyéb személyek továbbra is megfeleljenek a jogi előírásoknak;
- m) valamely pénzügyi eszközzel folytatott kereskedés felfüggesztésének előírása;
- n) valamely pénzügyi eszköz kereskedésből történő kivonásának az előírása, függetlenül attól, hogy azzal szabályozott piacon vagy más kereskedési rendszerben kereskednek-e;
- o) bármely személytől annak kérése, hogy tegyen lépéseket pozíciója vagy kitettsége nagyságának csökkentésére;
- p) bármely személy korlátozása arra való képességében, hogy árualapú származtatott termékkel foglalkozzon, ideértve limitek bevezetését az ezen irányelv 57. cikkével összhangban egy személy által egy adott időszakban tartható pozíciók méretére vonatkozóan;
- q) nyilvános közlemények kibocsátása;
- r) amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, távközlési szolgáltató meglévő adatforgalmi nyilvántartásainak a bekérése, amennyiben szabálysértés alapos gyanúja merül fel, és amennyiben ezek a nyilvántartások az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértése miatt indított vizsgálathoz szükségesek lehetnek;
- s) az olyan pénzügyi eszközök vagy strukturált betétek kereskedésének vagy eladásának felfüggesztése, amelyek esetében a 600/2014/EU rendelet 40., 41. vagy 42. cikkének rendelkezései teljesülnek;
- t) az olyan pénzügyi eszközök vagy strukturált betétek kereskedésének vagy eladásának felfüggesztése, amelyek esetében a befektetési vállalkozás nem fejlesztett ki, illetve nem alkalmazott hatékony termék-jóváhagyási rendszert, vagy más módon nem felelt meg ezen irányelv 16. cikke (3) bekezdésének;
- u) valamely természetes személy elmozdításának előírása a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető vezető testületéből.

2016. július 3-ig a tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t az (1) és a (2) bekezdés átültetésére szolgáló törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről. A tagállamok minden ezt követő módosításról indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot és az ESMA-t.

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértésből adódóan keletkező anyagi veszteség vagy kár ellentételezésére szolgáló kártérítés megfizetése, vagy egyéb jogorvoslati intézkedés meghozatala érdekében mechanizmusok álljanak rendelkezésre.

70. cikk

Jogsértések esetén alkalmazandó szankciók

(1) Az illetékes hatóságok számára a 69. cikk értelmében biztosított felügyeleti hatásköröknek és ezen belüli vizsgálati és helyreigazítást elrendelő hatásköröknek, valamint a büntetőjogi szankciókról való rendelkezés és a szankciók kivétele tagállami jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják és illetékes hatóságaik végrehajtják azokat a szabályokat, amelyek az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet, vagy az ezen irányelv átültetése és a 600/2014/EU rendelet végrehajtása során elfogadott nemzeti rendelkezések bármely megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkoznak, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. Az ilyen szankcióknak és intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és azoknak olyan jogsértésekre is vonatkozniuk kell, amelyeket a (3), (4) és (5) bekezdés nem említ konkrétan.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy olyan jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vehető ki, nem állapítanak meg közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat. A tagállamok ez esetben közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

2016. július 3-ig a tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t az ezen cikk átültetésére szolgáló törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről. A tagállamok minden ezt követő módosításról indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot és az ESMA-t.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy - amennyiben az előírások vonatkoznak a befektetési vállalkozásokra, a piacműködtetőkre, az adatszolgáltatókra, a befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek, illetve kiegészítő szolgáltatások kapcsán a hitelintézetekre, valamint harmadik országok fiókirodáira - jogsértés esetén az ezen irányelv által nem harmonizált területeket szabályozó nemzeti jogban megállapított feltételekre figyelemmel szankciókat és intézkedéseket lehessen alkalmazni a befektetési vállalkozások és piacműködtetők vezető testületének tagjaival és bármely más egyénnel szemben, aki a nemzeti jog alapján felelős a jogsértésért.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy legalább az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet következő rendelkezéseinek megsértését az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértéseként kezelik:

a) Ezen irányelv tekintetében:

- i. 8. cikk b) pont;
- ii. 9. cikk (1)–(6) bekezdés;
- iii. 11. cikk (1) és (3) bekezdés;
- iv. 16. cikk (1)–(11) bekezdés;
- v. 17. cikk (1)–(6) bekezdés;
- vi. 18. cikk (1)–(9) bekezdés, 18. cikk (10) bekezdésének első mondata;
- vii. 19. és 20. cikk;
- viii. 21. cikk (1) bekezdés;
- ix. 23. cikk (1), (2) és (3) bekezdése;
- x. 24. cikk (1)–(5) bekezdése és (7)–(10) bekezdése, valamint a 24. cikk (11) bekezdésének első és második albekezdése;
- xi. 25. cikk (1)–(6) bekezdés;
- xii. a 26. cikk (1) bekezdésének második mondata és (2) és (3) bekezdése;
- xiii. 27. cikk (1)–(8) bekezdés;

- xiv. 28. cikk (1) és (2) bekezdés;
- xv. 29. cikk (2) bekezdésének első albekezdése, a 29. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése, a 29. cikk (3) bekezdésének első mondata, a 29. cikk (4) bekezdésének első albekezdése és a 29. cikk (5) bekezdése;
- xvi. 30. cikk (1) bekezdés második albekezdés és 30. cikk (3) bekezdés második albekezdés első mondat;
- xvii. 31. cikk (1) bekezdés, 31. cikk (2) bekezdés első albekezdés és 31. cikk (3) bekezdés;
- xviii. 32. cikk (1) bekezdés, 32. cikk (2) bekezdés első, második és negyedik albekezdés;
- xix. 33. cikk (3) bekezdés;
- xx. 34. cikk (2) bekezdése, 34. cikk (4) bekezdésének első mondata 34. cikk (5) bekezdésének első mondata, a 34. cikk (7) bekezdésének első mondata;
- xxi. 35. cikk (2) bekezdése, 35. cikk (7) bekezdésének első albekezdése, 35. cikk (10) bekezdése első mondata;
- xxii. 36. cikk (1) bekezdés;
- xxiii. 37. cikk (1) bekezdésének első albekezdése és a második albekezdésének első mondata és 37. cikk (2) bekezdés első albekezdése;
- xxiv. 44. cikk;
- xxv. 45. cikk (1) (5) és (8) bekezdés;
- xxvi. 46. cikk (1) bekezdés negyedik albekezdés, 46. cikk (2) bekezdés a) és b) pontja, 43. cikk (3) bekezdés első albekezdése és az ötödik albekezdésének b) pontja;
- xxvii. 45. cikk (6) bekezdés;
- xxviii. 47. cikk;
- xxix. 48. cikk (1)-(11) bekezdés;
- xxix. 49. cikk (1) bekezdés;
- xxx. 50. cikk (1) bekezdés;
- xxxi. 51. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdés, 51. cikk (5) bekezdés második mondat;
- xxxii. 52. cikk (1) bekezdés, 52. cikk (2) bekezdés első, második és ötödik albekezdés;
- xxxiii. 53. cikk (1), (2) és (3) bekezdés, 53. cikk (6) bekezdés második albekezdés első mondat, 53. cikk (7) bekezdés;

xxxiv. 54. cikk (1) bekezdés, 54. cikk (2) bekezdés első albekezdés és 54. cikk (3) bekezdés;

xxxv. 57. cikk (1) bekezdés és 57. cikk (2) bekezdés első mondat, 57. cikk (8) bekezdés és 57. cikk (10) bekezdés első albekezdése;

xxxvi. 58. cikk (1)–(4) bekezdés;

xxxvii. 63. cikk (1), (3) és (4) bekezdés;

xxxviii. 64. cikk (1)–(5) bekezdés;

xxxix. 65. cikk (1)–(5) bekezdés;

xxxx. 66. cikk (1)–(4) bekezdés; valamint

b) A 600/2014/EU irányelv tekintetében:

i. 3. cikk (1) és (3) bekezdés;

ii. 4. cikk (3) bekezdés;

iii. 6. cikk;

iv. 7. cikk (3) bekezdés;

v. 8. cikk (1), (3) és (4) bekezdés;

vi. 10. cikk;

vii. 11. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének első mondata;

viii. 12. cikk (1) bekezdés;

ix. 13. cikk (1) bekezdés;

x. 14. cikk (1) és (2) bekezdés;

xi. 15. cikk (1) bekezdésének első albekezdése és a második albekezdésének első és harmadik mondata, 15. cikk (2) bekezdés, és 15. cikk (4) bekezdés második mondat;

xii. 17. cikk (1) bekezdésének második mondata;

xiii. 18. cikk (1) és (2) bekezdése, 18. cikk (4) bekezdés első mondata, 18. cikk (5) bekezdés első albekezdése, 18. cikk (7) és (8) bekezdése;

- xiv. 20. cikk (1) bekezdés és 20. cikk (2) bekezdés, első mondat;
- xv. 21. cikk (1), (2) és (3) bekezdés;
- xvii. 23. cikk (1) és (2) bekezdés;
- xviii. 25. cikk (1) és (2) bekezdés;
- xix. 26. cikk (1) bekezdés első albekezdés, 26. cikk (2), (3), (4), (5) és (6) bekezdés, 26. cikk (7) bekezdés első-ötödik albekezdése és nyolcadik albekezdése és 26. cikk (8) bekezdés;
- xx. 27. cikk (1) bekezdés;
- xxi. 28. cikk (1) bekezdés és 28. cikk (2) bekezdése első albekezdése;
- xxii. 29. cikk (1) és (2) bekezdés;
- xxiii. 31. cikk (1), (2) és (3) bekezdés;
- xxiv. 35. cikk (1), (2) és (3) bekezdés;
- xxv. 36. cikk (1), (2) és (3) bekezdés;
- xxvi. 37. cikk (1) és (3) bekezdés;
- xxvii. 40., 41. és 42. cikk.

(4) Az ezen irányelvben vagy a 600/2014/EU rendeletben foglalt alábbi rendelkezések szerint szükséges engedély vagy jóváhagyás nélküli befektetési szolgáltatásnyújtás vagy befektetési tevékenységvégzés is ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértésének minősül:

- a) ezen irányelv 5. cikke, 6. cikkének (2) bekezdése vagy 34. cikke, 35. cikke, 39. cikke, 44. vagy 59. cikke; vagy
- b) a 600/2014/EU rendelet 7. cikke (1) bekezdésének harmadik mondata, vagy 11. cikkének (1) bekezdése.

(5) A 69. cikk szerinti vizsgálatban vagy ellenőrzésben való együttműködés megtagadása, illetve a 69. cikk szerinti kérelem teljesítésének megtagadása szintén ezen irányelv megsértésének minősül.

(6) A tagállamok nemzeti jogukkal összhangban biztosítják, hogy a (3), (4) és (5) bekezdésben említett jogsértések esetén az illetékes hatóságok fel legyenek hatalmazva legalább a következő közigazgatási szankciók és intézkedések alkalmazására:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely a 71. cikkel összhangban megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
- b) végzés, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) befektetési vállalkozás, MTF vagy OTF üzemeltetésére felhatalmazott piacműködtető, szabályozott piac, APA, CTP vagy ARM esetében az intézmény engedélyének visszavonása vagy felfüggesztése a 8., a 43. és 65. cikkel összhangban;
- d) a befektetési vállalkozás vezető testülete bármely tagjának vagy bármely természetes személynek, akit felelősnek tartanak, az ideiglenes vagy - ismételt súlyos jogsértés esetén - tartós eltávolítása a befektetési vállalkozáson belüli vezetői feladatok ellátásától;
- e) a befektetési vállalkozás ideiglenes eltávolítása a szabályozott piacon való részvételtől, az MTF-ekben való tagságtól, illetve az OTF-ekben ügyfélként való részvételtől;
- f) jogi személy esetében legalább 5 000 000 EUR-ig, azokban a tagállamokban pedig, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. július 2. napján ennek megfelelő összegig terjedő, vagy a jogi személy – ügyvezető szerve által jóváhagyott legutolsó rendelkezésre álló beszámolója szerinti – teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-át kitevő maximális összegű közigazgatási pénzbírság; amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli jogalkotási aktusok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;
- g) természetes személy esetében legalább 5 000 000 EUR maximális összegű közigazgatási pénzbírság, azokban a tagállamokban pedig, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2014. július 2. napján ennek megfelelő összegű pénzbírság;
- h) a jogsértésből származó haszon – ha az számszerűsíthető – legalább kétszeresének megfelelő maximális összegű közigazgatási pénzbírság abban az esetben is, ha az meghaladja az f) és g) pontban feltüntetett maximális összegeket.

(7) A tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat arra, hogy a (6) bekezdésben említettek túlmenően további típusú szankciókat, vagy a (6) bekezdés f), g) és h) pontjában említett bírságokat meghaladó szankciókat vessenek ki.

71. cikk

A határozatok közzététele

(1) A tagállamok előírják, hogy azt követően, hogy a szankcióval sújtott személy értesítést kapott a 600/2014/EU rendeletnek, illetve az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott nemzeti rendelkezéseknek a megsértéséért kiszabott szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatról, az illetékes hatóságok minden ilyen határozatot indokolatlan késedelem nélkül tegyenek közzé hivatalos honlapjukon. A közzététel legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős személy kilétére vonatkozó információt tartalmazza. Ez a kötelezettség nem alkalmazandó a vizsgálati jellegű intézkedéseket kiszabó határozatokra.

Mindazonáltal amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását, illetőleg egy folyamatban lévő büntügyi nyomozást, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok:

- a) halasszák el a szankciót vagy intézkedést elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló indokok meg nem szűnnek; vagy
- b) a szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatot a nemzeti joggal összhangban lévő módon, név megjelölése nélkül tegyék közzé, amennyiben a név nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét; vagy
- c) egyáltalán ne tegyék közzé a szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatot akkor, ha az a) és b) pontban foglalt lehetőségek nem tűnnek elégségesnek annak biztosításához, hogy:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;
 - ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

A szankció vagy intézkedés név nélküli közzétételéről szóló döntés esetében az érintett adatok közzététele ésszerű ideig elhalasztható, amennyiben az említett időszak során a név nélküli közzététel indokai előreláthatólag meg fognak szűnni.

(2) Amennyiben a szankciót vagy intézkedést elrendelő határozattal szemben az illetékes igazságügyi vagy más hatóságnál jogorvoslattal éltek, az illetékes hatóságoknak a hivatalos honlapjukon haladéktalanul közzé kell tenniük ezt az információt, valamint a jogorvoslat eredményére vonatkozó további információkat is. Közzé kell tenni továbbá a szankciót vagy intézkedést elrendelő korábbi határozatot semmisnek nyilvánító határozatot is.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e bekezdéssel összhangban közzétett információk a közzétételt követően legalább öt évig hozzáférhetőek legyenek a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat csak annyi ideig lehet az illetékes hatóság honlapján megjelentetni, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

Az illetékes hatóságok az (1) bekezdés c) pontjával összhangban tájékoztatják az ESMA-t az összes kiszabott, de közzé nem tett szankcióról, beleértve a szankciókkal kapcsolatos fellebbezéseket és azok kimenetelét. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok valamely kiszabott büntetőjogi szankcióval kapcsolatban tájékoztatást kapjanak és megkapják a jogerős ítéletet, valamint hogy azt benyújtsák az ESMA-hoz. Az ESMA kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn a hozzá bejelentett szankciókról. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az általuk szolgáltatott információk alapján naprakészé kell tenni.

(4) A tagállamok minden évben összesítő tájékoztatást bocsátanak az ESMA rendelkezésére az (1) és (2) bekezdéssel összhangban kivetett valamennyi szankcióról és intézkedésről. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedésekre. Az ESMA ezeket az információkat éves jelentésben teszi közzé.

Amennyiben a tagállamok a 70. cikkel összhangban úgy döntenek, hogy büntetőjogi szankciókat szabnak ki a 70. cikk rendelkezéseinek megsértése esetén, illetékes hatóságaik évente az ESMA rendelkezésére bocsátják az összes büntetőjogi kivizsgálással és kiszabott büntetőjogi szankcióval kapcsolatos névtelenített és összesített adatot. Az ESMA a kiszabott büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos információkat éves jelentésben teszi közzé.

(5) Ha az illetékes hatóság egy közigazgatási intézkedést, egy szankciót vagy egy büntetőjogi szankciót nyilvánosságra hoz, erről egyidejűleg értesítenie kell az ESMA-t is.

(6) Amennyiben a közzétett büntetőjogi vagy közigazgatási szankciók egy az ezen irányelvnek megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozásra, piacműködtetőre, adatszolgáltatóra, befektetési szolgáltatásra és tevékenységre, illetve kiegészítő szolgáltatások kapcsán hitelintézetre, valamint harmadik országok fiókirodáira vonatkoznak, az ESMA a megfelelő nyilvántartásában hivatkozást tüntet fel a közzétett szankcióra.

(7) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikkben említett információk benyújtásának eljárásairól és formáiról.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

72. cikk

A felügyeleti és a szankcionálási hatáskörök gyakorlása

(1) Többek között a 69. cikkben említett vizsgálati és helyreigazítást elrendelő hatáskörök, illetve a 70. cikkben említett szankcionálási hatáskörök tekintetében az illetékes hatóságok nemzeti jogszabályaik keretén belül felügyeleti jogkört gyakorolnak:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) saját felelősségük alapján olyan jogalanyokra történő átruházással, amelyekre a 67. cikk (2) bekezdése szerint ruháztak át feladatokat; vagy
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresése útján.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 70. cikkben említett szankcionálási hatáskörök gyakorlása során kivetett közigazgatási szankció vagy intézkedés típusának és mértékének a meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyenek minden lényeges körülményt, adott esetben többek között a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személynek elsősorban a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó eszközeiben kifejezett pénzügyi ereje;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének mértéke, amitől függetlenül gondoskodni kell az adott személy által – nyereség elérésével vagy veszteség elkerülésével – szerzett haszon visszaszolgáltatásáról;

g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések.

Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések típusának és mértékének a meghatározásakor az első albekezdésben foglaltak mellett további tényezőket is figyelembe vehetnek.

73. cikk

A jogsértések jelentése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony mechanizmusokat hozzanak létre, amelyekkel lehetővé teszik a 600/2014/EU rendelet rendelkezései és az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések tényleges vagy potenciális megsértésének az illetékes hatóságok részére történő bejelentését.

Az első albekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

- a) a tényleges vagy potenciális jogsértésekről szóló jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások, ideértve az ilyen bejelentések számára biztonságos kommunikációs csatornák létrehozását is;
- b) a pénzügyi intézményen belüli jogsértést bejelentő pénzügyi intézményi alkalmazottak megfelelő védelme legalább a megtorlással, a diszkriminációval vagy másfajta méltánytalan bánásmóddal szemben;
- c) az eljárás teljes időtartama alatt védelem biztosítása mind a jogsértést bejelentő személy, mind az annak elkövetéséért állítólagosan felelős természetes személy azonosságára vonatkozóan, kivéve, ha a nemzeti jog a további kivizsgálással vagy a bejelentés folyamánként indított bírósági eljárással összefüggésben előírja e személyek kilétének a felfedését.

(2) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, a piacműködtetőktől, az adatszolgáltatóktól, a befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek, illetve kiegészítő szolgáltatások kapcsán a hitelintézetektől, valamint harmadik országok fiókirodáitól, hogy olyan megfelelő eljárásokat alakítsanak ki, amelyekkel az alkalmazottaik egy meghatározott, független és önálló csatornán keresztül belsőleg jelenthetik a tényleges vagy potenciális jogsértéseket.

74. cikk

Jogorvoslat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 600/2014/EU rendelet rendelkezései vagy az ezen irányelv szerint elfogadott törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések alapján meghozott minden határozathoz megfelelő indokolást fűzzenek, és az ellen bíróság előtt fellebbezéssel lehessen élni. A bíróság előtti fellebbezés jogát alkalmazni kell az olyan engedély iránti kérelem esetében is, amely tartalmazza az összes előírt információt, de a benyújtástól számított hat hónapon belül arról nem hoztak határozatot.

(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a fogyasztók érdekében az alábbi testületek közül a nemzeti jogban meghatározottak szerint egy vagy több a nemzeti joggal összhangban szintén eljárást indíthasson a bíróságok vagy az illetékes közigazgatási szervek előtt annak biztosítására, hogy a 600/2014/EU rendelet és az ezen irányelv végrehajtására irányuló nemzeti rendelkezéseket alkalmazzák:

- a) közjogi szervek vagy azok képviselői;
- b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a fogyasztók védelméhez;
- c) szakmai szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a tagjaik védelmében történő eljáráshoz.

75. cikk

A fogyasztói panaszok intézésének bíróságon kívüli mechanizmusa

- (1) A tagállamok biztosítják a befektetési vállalkozások által nyújtott befektetési és kiegészítő szolgáltatásokkal kapcsolatos fogyasztói jogviták bíróságon kívüli rendezésére irányuló hatékony és eredményes panasz-, illetve jogorvoslati eljárások létrehozását, adott esetben meglévő testületek felhasználásával. A tagállamok ezenkívül biztosítják, hogy az összes befektetési vállalkozás csatlakozzon egy vagy több ilyen, panasz- és jogorvoslati eljárást végrehajtó testülethez.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen testületek a többi tagállam hasonló testületeivel aktívan együttműködjenek a határon átnyúló jogviták megoldása során.
- (3) Az illetékes hatóságok értesítik az ESMA-t azokról az (1) bekezdésben említett panasztételi és jogorvoslati eljárásokról, amelyek joghatóságuk alatt rendelkezésre állnak.

Az ESMA-nak a saját honlapján közzé kell tennie és naprakész állapotban kell tartania a bíróságon kívüli mechanizmusok összesített jegyzékét.

76. cikk

Szakmai titoktartás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy szakmai titoktartási kötelezettség kösse az illetékes hatóságokat, mindazon személyeket, akik az illetékes hatóságok vagy azon szervezetek számára munkát végeznek vagy végeztek, amelyekre a 67. cikk (2) bekezdése szerint feladatokat ruháztak át, valamint az illetékes hatóságok által utasított könyvvizsgálókat és szakértőket. A feladataik ellátása során tudomásukra jutott bizalmas információt nem adhatják ki, az olyan összefoglalt vagy összesített formát kivéve, amelyből az egyes befektetési vállalkozások, piacműködtetők, szabályozott piacok vagy más személyek nem azonosíthatók, a nemzeti büntető- és adójogi követelmények vagy ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet más rendelkezéseinek sérelme nélkül.
- (2) Amennyiben valamely befektetési vállalkozás, piacműködtető vagy szabályozott piac ellen csődeljárást vagy kötelező felszámolási eljárást indítanak, a harmadik feleket nem érintő bizalmas információkat a polgári vagy kereskedelmi eljárásokban ki lehet adni, ha az szükséges az eljárás lefolytatásához.
- (3) A büntető- és adójogi nemzeti követelmények sérelme nélkül az illetékes hatóságok, illetve az illetékes hatóságokon kívüli azon testületek, természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel; az illetékes hatóságok esetében ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet hatályán belül, illetve más hatóságok, testületek, természetes vagy jogi személyek esetében kizárólag arra a célra, amelyre az ilyen információkat számukra biztosították, és/vagy kifejezetten az ilyen hatáskörök gyakorlásához kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében. Amennyiben azonban az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület vagy személy hozzájárul, az információkat fogadó hatóság azokat más célra is felhasználhatja.
- (4) Az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján fogadott, kicserélt vagy továbbított valamennyi bizalmas információra a szakmai titoktartás tekintetében e cikkben megállapított feltételek vonatkoznak. Azonban ez a cikk nem akadályozza meg az illetékes hatóságokat abban, hogy az ezen irányelvvél vagy a 600/2014/EU rendelettel és más, a befektetési vállalkozásokra, hitelintézetekre, nyugdíjalapokra, ÁÉKBV-kre, ABA-kra, biztosítási és viszontbiztosítási közvetítőkre, biztosítóintézetekre, szabályozott piacokra, piacműködtetőkre, központi szerződő felekre vagy központi értéktárrakra vonatkozó irányelvekkel vagy rendeletekkel összhangban más módon, az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület, természetes vagy jogi személy hozzájárulásával bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak.
- (5) Ez a cikk nem tiltja meg az illetékes hatóságok számára, hogy nemzeti jogukkal összhangban egymással megosszák vagy továbbítsák az olyan bizalmas információkat, amelyeket nem valamely másik tagállam illetékes hatóságától kaptak.

77. cikk

Kapcsolat a könyvvizsgálókkal

(1) A tagállamok legalább azt megkövetelik, hogy bármely feljogosított személy, aki a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján valamely befektetési vállalkozás, szabályozott piac vagy adatszolgáltató számára a 2013/34/EU irányelv 34. cikkében vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében meghatározott feladatot, vagy bármely más, törvény által előírt feladatot lát el, legyen köteles az illetékes hatóságoknak azonnal beszámolni minden olyan tényről, illetve az ilyen vállalkozást érintő határozatról, amelyről az ilyen személy feladatai ellátása során tudomást szerez, és amely várhatóan:

- a) azon törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések lényeges megsértését képezi, amelyek az engedélyezésre irányadó feltételeket állapítanak meg, vagy amelyek kifejezetten a befektetési vállalkozások tevékenységeinek folytatására vonatkoznak;
- b) érinti a befektetési vállalkozás folyamatos működését;
- c) a beszámoló elfogadásának megtagadásához vagy fenntartások kifejezéséhez vezethet.

Az ilyen személy ugyancsak köteles bejelentést tenni az azon vállalkozással kapcsolatban az első albekezdésben említett feladatai végrehajtása során tudomására jutott minden olyan tényről és határozatról, amely szoros kapcsolatban áll azzal a befektetési vállalkozással, amelynél az ilyen személy ezt a feladatot ellátja.

(2) A 2006/43/EK irányelv értelmében engedélyezett személyek jóhiszemű bejelentése az (1) bekezdésben említett minden tényről vagy határozatról az illetékes hatóságok felé nem képezi az információk átadására vonatkozó szerződéses vagy jogszabályi korlátozás megsértését, és ezért az ilyen személyek semmilyen módon nem felelősek.

78. cikk

Adatvédelem

Az ezen irányelv szerinti felügyeleti és ezen belüli vizsgálati hatáskörök gyakorlása céljából vagy gyakorlása során gyűjtött személyes adatokat adott esetben a 95/46/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabállyal és a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell feldolgozni.

II. FEJEZET

Együtműködés az egyes tagállamok illetékes hatóságai között és az ESMA-val

79. cikk

Együtműködési kötelezettség

(1) A tagállamok illetékes hatóságai együtműködnek egymással minden olyan esetben, amikor ez az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges, felhasználva hatáskörüket, függetlenül attól, hogy azt ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet vagy a nemzeti jog határozza meg.

Amennyiben a tagállamok a 70. cikkel összhangban úgy döntöttek, hogy büntetőjogi szankciókat szabnak ki az említett cikk rendelkezéseinek megsértése esetén, biztosítaniuk kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy az illetékes hatóságok minden szükséges hatáskörrel rendelkezzenek a joghatóságuk alá tartozó igazságügyi hatóságokkal történő kapcsolatfelvételhez annak érdekében, hogy megkapják az ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet esetleges megsértése miatt indított büntetőjogi kivizsgálásokkal vagy eljárásokkal kapcsolatos egyedi tájékoztatást, valamint ugyanezt nyújthassák más illetékes hatóságok vagy az ESMA számára az egymással és az ESMA-val az ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazásában való együtműködésre vonatkozó kötelezettségük teljesítése céljából.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. május 17-i 2006/43/EK irányelve az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

Az illetékes hatóság együttműködik a többi tagállam illetékes hatóságaival. Különösen információt cserélnek és együttműködnek minden vizsgálati és felügyeleti tevékenység során.

Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése tekintetében is együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival.

Az együttműködés és különösen az információcsere elősegítése és felgyorsítása érdekében a tagállamok ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet céljaira egyetlen illetékes hatóságot jelölnek ki kapcsolattartó pontként. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és a többi tagállamot azon hatóságok nevéről, amelyeket kijelöltek az információváltásra irányuló megkeresések fogadására, illetve az e bekezdés szerinti együttműködésre. Az ESMA-nak a saját honlapján közzé kell tennie és naprakész állapotban kell tartania ezen hatóságok jegyzékét.

(2) Ha a fogadó tagállam értékpapírpiacainak helyzetére figyelemmel a fogadó tagállamban az ott kialakult mechanizmusokkal rendelkező kereskedési helyszín műveletei az adott fogadó tagállamban az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúvá váltak, a kereskedési helyszín székhelye szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai arányos együttműködési mechanizmust hoznak létre.

(3) A tagállamok meghozzák a szükséges közigazgatási és szervezeti intézkedéseket az (1) bekezdésben előírt segítségnyújtás elősegítése érdekében.

Az illetékes hatóságok akkor is felhasználhatják hatásköreiket az együttműködés céljára, ha a vizsgált magatartás nem ütközik az adott tagállam hatályos szabályozásába.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság jó okkal feltételezi, hogy a felügyelete alá nem tartozó szervezetek egy másik tagállam területén ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet rendelkezéseivel ellentétesen járnak vagy jártak el, erről a lehető legrészletesebben tájékoztatja a másik tagállam illetékes hatóságát és az ESMA-t. A tájékoztatott illetékes hatóság meghozza a szükséges intézkedést. Tájékoztatja az értesítő illetékes hatóságot és az ESMA-t az intézkedés eredményéről, valamint a lehetséges mértékben a lényeges közbenső fejleményekről. Ez a bekezdés nem sértheti az értesítő illetékes hatóság hatáskörét.

(5) Az (1) és (4) bekezdés sérelme nélkül, az illetékes hatóságok értesítik az ESMA-t vagy más illetékes hatóságokat a következőkkel kapcsolatos információkról:

- a) a 69. cikk (2) bekezdésének o) pontja alapján a pozíció vagy a kitettség nagyságának csökkentésére irányuló kérések;
- b) a 69. cikk (2) bekezdésének p) pontja alapján a személyek árualapú származtatott termékekre vonatkozó ügyletkötési képességének bármilyen korlátozása.

Az értesítés szükség szerint tartalmazza a 69. cikk (2) bekezdésének j) pontján alapuló kérelem adatait, ideértve a címzett személy vagy személyek személyazonosságát és a kérelem okait, valamint a 69. cikk (2) bekezdésének p) pontján alapulóan bevezetett limitek hatáskörét, ideértve az érintett személyt, az alkalmazandó pénzügyi eszközöket, a mindenkori tartható pozíciók méretének korlátait, valamint az 57. cikkel összhangban ez alól biztosított kivételeket és azok indokolását.

Az értesítéseket az intézkedések hatálybalépésének tervezett időpontját megelőzően legalább 24 órával meg kell küldeni. Kivételes körülmények között, ha a 24 órás értesítési határidőt lehetetlen betartani, az illetékes hatóság az intézkedés hatálybalépését megelőző 24 órán belül is elküldheti az értesítést.

Amikor egy tagállam illetékes hatósága kap egy e bekezdés szerinti értesítést, intézkedést hozhat a 69. cikk (2) bekezdésének o) pontja vagy p) pontja szerint, amennyiben meggyőződött arról, hogy az intézkedés szükséges a másik illetékes hatóság célkitűzésének eléréséhez. Az illetékes hatóság akkor is küld értesítést ennek a bekezdésnek megfelelően, amikor intézkedésekre tesz javaslatot.

Amikor egy az ezen bekezdés első albekezdésének a) vagy b) pontja szerinti intézkedés nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatos, az illetékes hatóságnak a 713/2009/EK rendelet szerint létrehozott Energiaszabályozói Együtműködési Ügynökséget is értesítenie kell.

(6) A kibocsátási egységekkel kapcsolatban az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük az azonnali és aukciós piacok felügyeletében illetékes közjogi intézményekkel és illetékes hatóságokkal, nyilvántartási tisztviselőkkel és a 2003/87/EK irányelvnek való megfelelés felügyeletével megbízott egyéb közjogi szervezetekkel annak érdekében, hogy azok konszolidált áttekintést nyerjenek a kibocsátási egységek piacairól.

(7) A mezőgazdasági áru alapú származtatott ügyletek vonatkozásában az illetékes hatóságok beszámolási kötelezettséggel rendelkeznek az 1308/2013/EU rendelet szerinti mezőgazdasági árupiacok felügyeletére, igazgatására és szabályozására illetékes közintézmények felé, és együtt kell velük működniük.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek megállapítják azon ismérveket, amelyek alapján a kereskedési helyszínek a fogadó tagállamban végrehajtott műveletei lényeges fontosságúnak tekinthetők az ilyen fogadó tagállamban az értékpapíripiacok működése, illetve a befektetők védelme szempontjából.

(9) Az ESMA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából a (2) bekezdésében említett együtműködési mechanizmusokhoz.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

80. cikk

Az illetékes hatóságok között a helyszíni ellenőrzések és vizsgálatok tekintetében a felügyeleti tevékenységek során történő együtműködés

(1) A tagállam illetékes hatósága kérheti a másik tagállam illetékes hatóságának együtműködését valamely felügyeleti tevékenységben vagy helyszíni ellenőrzés elvégzésében, vagy más vizsgálatban. Az olyan befektetési vállalkozások esetében, amelyek valamely szabályozott piac távoli tagjai vagy résztvevői, a szabályozott piac illetékes hatósága dönthet úgy, hogy közvetlenül ezekhez a vállalkozásokhoz fordul, ilyen esetben azonban megfelelően tájékoztatnia kell a távoli tag vagy résztvevő székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Ha az illetékes hatóság helyszíni ellenőrzésre vagy vizsgálatra irányuló megkeresést kap, hatáskörének keretein belül:

- a) maga végzi el az ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) lehetővé teszi a kérelmező hatóság számára, hogy elvégezzék az ellenőrzést vagy vizsgálatot.
- c) lehetővé teszi könyvvizsgálók vagy szakértők számára, hogy elvégezzék az ellenőrzést vagy vizsgálatot.

(2) A felügyeleti gyakorlatok konvergenciája érdekében az ESMA részt vehet a felügyeleti kollégiumok tevékenységében, ideértve a két vagy három illetékes hatóság által az 1095/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban közösen végzett helyszíni ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat.

(3) Az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az illetékes hatóságok felügyeleti tevékenységekben, helyszíni ellenőrzésekben és vizsgálatokban való együtműködése során egymás között kicserélendő információk pontos meghatározása céljából.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az ESMA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az illetékes hatóságok felügyeleti tevékenységekben, helyszíni ellenőrzésekben és vizsgálatokban való együttműködéséhez.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

81. cikk

Információcsere

(1) A 79. cikk (1) bekezdésének megfelelően ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet céljaira kapcsolattartó pontként kijelölt tagállami illetékes hatóságok haladéktalanul átadják egymásnak az ezen irányelv 67. cikke (1) bekezdésének megfelelően kijelölt illetékes hatóságoknak az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján elfogadott rendelkezésekben meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

Az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján más illetékes hatóságokkal információcserét folytató illetékes hatóságok a közlés időpontjában jelezhetik, hogy az ilyen információk kifejezett hozzájárulásuk nélkül nem tehetők közzé, és az ilyen információcsere hozzájárulásuk esetén is csak azt a célt szolgálhatja, amelyhez a szóban forgó hatóságok a beleegyezésüket adták.

(2) A 79. cikk (1) bekezdésével összhangban kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatóság az e cikk (1) bekezdése, illetve a 77. cikk és a 88. cikk alapján fogadott információkat továbbíthatja a 67. cikk (1) bekezdésében említett hatóságoknak. Az információt átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül nem továbbíthatja az információt más testületeknek vagy természetes és jogi személyeknek, és az információt kellően indokolt körülmények kivételével kizárólag arra a célra használhatja fel, amelyhez az ilyen hatóságok hozzájárultak. Ez utóbbi esetben a kapcsolattartó pont azonnal tájékoztatja az információt küldő kapcsolattartó pontot.

(3) A 71. cikkben említett hatóságok, valamint az e cikk (1) bekezdése vagy a 77. és a 88. cikk alapján bizalmas információt fogadó más testületek vagy természetes és jogi személyek az információt kizárólag feladataik ellátása során használhatják fel, elsősorban:

a) annak ellenőrzésére, hogy a befektetési vállalkozások tevékenységének megkezdésére vonatkozó feltételek teljesülnek-e, valamint hogy elősegítsék a vállalkozás üzleti magatartásának figyelemmel kísérését összevont vagy nem összevont alapon, különös tekintettel a 2013/36/EU irányelvben meghatározott tőke megfelelési követelményekre, az igazgatási és számviteli eljárásokra, valamint a belső ellenőrzési mechanizmusokra;

b) a kereskedési helyszínek megfelelő működésének figyelemmel kísérésére;

c) szankciók kivetésére;

d) az illetékes hatóságok határozataival szembeni közigazgatási fellebbezések során;

e) a 74. cikk alapján kezdeményezett bírósági eljárásokban;

f) a befektetői panaszok kezelésének a 75. cikkben szabályozott, bíróságon kívüli mechanizmusában.

(4) Az ESMA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az információcseré során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Sem ez a cikk, sem a 76. vagy a 88. cikk rendelkezései nem akadályozzák az illetékes hatóságot abban, hogy a feladatai ellátásához szükséges titkos információkat továbbítsa az ESMA-nak, az Európai Rendszerkockázati Testületnek, a központi bankoknak, a Központi Bankok Európai Rendszerének és az EKB-nak, mint monetáris hatóságoknak, illetve adott esetben más, a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságoknak; hasonlóképpen az ilyen hatóságok vagy testületek nem akadályozhatók meg abban, hogy az illetékes hatóságoknak az ezen irányelvben vagy a 600/2014/EU rendeletben előírt feladataik ellátásához szükséges információkat átadják.

82. cikk

Jogi kötőerővel bíró közvetítői szerep

(1) Az illetékes hatóságok értesíthetik az ESMA-t az olyan helyzetekről, amikor az alábbiak egyikéhez kapcsolódó megkeresést elutasítottak vagy nem jártak el ésszerű időben:

- a) a 80. cikkben meghatározott felügyeleti tevékenység, helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzése; vagy
- b) a 81. cikkben meghatározott információcsere.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetekben az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően járhat el, az ezen irányelv 83. cikkében az információk átadására előírt megkeresés teljesítésének megtagadásával kapcsolatos lehetőségek, valamint az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban történő eljárása lehetőségének sérelme nélkül.

83. cikk

Az együttműködés megtagadása

Az illetékes hatóság csak abban az esetben tagadhatja meg a 84. cikkben a vizsgálat, a helyszíni ellenőrzés vagy a felügyeleti tevékenység végrehajtása tekintetében előírt együttműködés iránti kérelem teljesítését, illetve a 81. cikkben előírt információcsere, ha:

- a) azonos tevékenységek és személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást a megkeresett tagállam illetékes hatóságainál;
- b) azonos személyek és tevékenységek tekintetében a megkeresett tagállamban már jogerős ítélet született.

Megtagadás esetén az illetékes hatóság ennek megfelelően értesíti a megkereső illetékes hatóságot és az ESMA-t, a lehető legrészletesebb tájékoztatást nyújtva.

84. cikk

Konzultáció az engedély megadása előtt

(1) Konzultálni kell az érintett másik tagállam illetékes hatóságaival az alábbiakban felsorolt befektetési vállalkozások közül bármelyik engedélyének megadása előtt:

- a) másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, piacműködtető vagy hitelintézet leányvállalata;
- b) másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet anyavállalatának leányvállalata;
- c) olyan vállalkozás, amely felett az ellenőrzést ugyanazon természetes vagy jogi személyek gyakorolják, mint egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet felett.

(2) Konzultálni kell a tagállam hitelintézetek vagy biztosítóintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságával, mielőtt engedélyt adnak a következő befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők bármelyike számára:

- a) az Unióban engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet leányvállalata;
- b) az Unióban engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet anyavállalatának leányvállalata;
- c) ha a vállalkozás felett az ellenőrzést ugyanazon természetes vagy jogi személyek gyakorolják, mint az Unióban engedélyezett valamely hitelintézet vagy biztosítóintézet felett.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságoknak különösen akkor kell konzultálniuk egymással, ha értékelik a részvényesek, illetve tagok alkalmasságát, valamint azon személyek hírnevét és tapasztalatait, akik ténylegesen irányítják az azonos csoporthoz tartozó másik szervezet irányításában érintett üzletmenetet. E hatóságok az engedély megadása, valamint a működési feltételeknek való megfelelés folyamatos értékelése érdekében kicserélnék minden információt a részvényesek vagy tagok alkalmassága, a másik érintett illetékes hatóság számára fontossággal bíró vállalkozást ténylegesen irányító személyek hírneve és tapasztalata vonatkozásában.

(4) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az engedély megadása előtt más illetékes hatóságokkal folytatott konzultáció során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

85. cikk

A fogadó tagállamok hatáskörei

(1) A fogadó tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a illetékes hatóságok statisztikai célból előírhatják, hogy a területükön fiókteleppel rendelkező minden befektetési vállalkozás időszakonként tegyen jelentést számukra e fióktelepek tevékenységéről.

(2) A fogadó tagállamok ezen irányelv alapján fennálló felelősségük keretében úgy rendelkeznek, hogy a illetékes hatóságok előírhatják a befektetési vállalkozások fióktelepei számára, hogy biztosítsák a fogadó tagállam által a 35. cikk (8) bekezdésében előírt esetekre meghatározott előírásoknak való megfelelésük figyelemmel kíséréséhez szükséges információkat. Az ilyen követelmények nem lehetnek szigorúbbak, mint amelyeket ugyanezen tagállam az ott letelepedett vállalkozásokra előír az ugyanezen előírásoknak való megfelelésük figyelemmel kíséréséhez.

86. cikk

A fogadó tagállamok által bevezetendő óvintézkedések

(1) Amikor a fogadó tagállam illetékes hatóságának egyértelmű és bizonyítható alapja van annak vélemezésére, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján területén tevékenykedő befektetési vállalkozás megszegi az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, vagy hogy a tagállam területén fiókteleppel rendelkező befektetési vállalkozás megszegi a fogadó tagállam illetékes hatóságára hatáskört nem ruházó ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, vizsgálati eredményeit a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága elé terjeszti.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, a befektetési vállalkozás továbbra is úgy tevékenykedik, hogy az nyilvánvalóan sérti a fogadó tagállam befektetőinek érdekeit vagy piacainak zavartalan működését, az alábbiak alkalmazandók:

- a) a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően, a fogadó tagállam illetékes hatósága meghoz minden olyan intézkedést, amely szükséges a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelmére. Ez magában foglalja annak lehetőségét is, hogy megakadályozza a szabálysértő befektetési vállalkozást a területén bármely további ügylet kezdeményezésében. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az ESMA-t indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell; valamint
- b) a fogadó tagállam illetékes hatósága az ügyet az ESMA elé utalhatja, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

(2) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megbizonyosodnak arról, hogy a területükön fiókteleppel rendelkező befektetési vállalkozás megsértette az adott tagállamban az ezen irányelvben foglalt, a fogadó tagállam illetékes hatóságaira hatáskört ruházó rendelkezések alapján elfogadott törvényi vagy szabályozási rendelkezéseket, az ilyen hatóságok előírják az érintett befektetési vállalkozásnak, hogy vessen véget a jogsértő helyzetnek.

Ha az érintett befektetési vállalkozás nem teszi meg a szükséges lépéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságai meghozzák az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az érintett befektetési vállalkozás vessen véget a jogsértő helyzetnek. Az ilyen intézkedések jellegéről tájékoztatást kell küldeni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

Ha a fogadó tagállam által meghozott intézkedések ellenére a befektetési vállalkozás továbbra is megsérti az első albekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően meghoz minden olyan intézkedést, amely szükséges a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelmére. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az ESMA-t indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell.

Emellett, a fogadó tagállam illetékes hatósága az ügyet bejelentheti az ESMA-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

(3) Amennyiben a valamely szabályozott piacot, MTF-et vagy OTF-et fogadó tagállam illetékes hatósága világos és bizonyítható indokokkal rendelkezik annak vélemezésére, hogy az ilyen szabályozott piac, MTF vagy OTF megszegi az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből adódó kötelezettségeit, vizsgálati eredményeit a szabályozott piac, MTF vagy OTF székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága elé terjeszti.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, az említett szabályozott piac, MTF vagy OTF továbbra is olyan módon jár el, ami nyilvánvalóan sérti a fogadó tagállam befektetőinek érdekeit vagy a piacok zavartalan működését, a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően meghozza az összes megfelelő intézkedést, amely a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelméhez szükséges; ez pedig magában foglalja annak lehetőségét is, hogy az említett szabályozott piacot, MTF-et vagy OTF-et eltiltsa szolgáltatásainak a fogadó tagállamban székhellyel rendelkező távoli tagok vagy résztvevők rendelkezésére bocsátásától. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az ESMA-t indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell.

Emellett, a fogadó tagállam illetékes hatósága az ügyet bejelentheti az ESMA-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

(4) Az (1), (2) vagy (3) bekezdés szerint elfogadott szankciókat vagy a befektetési vállalkozás vagy a szabályozott piac tevékenységének korlátozását is magában foglaló intézkedést megfelelően indokolni kell, és azt az érintett befektetési vállalkozással vagy szabályozott piaccal közölni kell.

87. cikk

Együttműködés és információcsere az ESMA-val

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az ESMA-val.

(2) A illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. és 36. cikkének megfelelően indokolatlan késedelem nélkül megadják az ESMA-nak az ezen irányelvből és a 600/2014/EU rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

III. FEJEZET

Együttműködés harmadik országokkal

88. cikk

Harmadik országokkal folytatott információcsere

(1) A tagállamok és – az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően – az ESMA csak akkor köthetnek harmadik országok illetékes hatóságaival információk kicserélését előíró együttműködési megállapodásokat, ha az átadott információkra a 76. cikkben előírt szakmai titoktartási garanciákkal legalább egyenértékű garanciák vonatkoznak. Ilyen információcsere kizárólag az említett illetékes hatóságok feladatainak ellátása céljából kerülhet sor.

A tagállamoknak a személyes adatokat a 95/46/EK irányelv IV. fejezetének megfelelően kell továbbítaniuk a harmadik országokba.

Az ESMA-nak a személyes adatok harmadik országnak való továbbításakor a 45/2001/EK rendelet 9. cikkének megfelelően kell eljárnia.

A tagállamok és az ESMA olyan harmadik országbeli hatóságokkal, testületekkel és természetes, illetve jogi személyekkel is köthetnek információcsere előíró együttműködési megállapodásokat, akik/amelyek legalább az alábbiak egyikéért felelősek:

- a) a hitelintézetek, más pénzügyi szervezetek, biztosítóintézetek felügyelete, illetve a pénzügyi piacok felügyelete;
- b) befektetési vállalkozások felszámolása és csődeljárása és más hasonló eljárások;

- c) felügyeleti feladataik ellátása során befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények, hitelintézetek és biztosító-intézetek beszámolóinak törvényben előírt könyvvizsgálata, vagy amelyek feladataik ellátása során kártalanítási rendszereket igazgatnak;
- d) befektetési vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában, illetve más hasonló eljárásokban érintett szervezetek felügyelete;
- e) biztosítóintézetek, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények beszámolóinak törvény által előírt könyvvizsgálatával megbízott személyek felügyelete;
- f) a kibocsátáskereskedelmi egységek piacán tevékenykedő személyek felügyelete annak érdekében, hogy átfogó képet lehessen alkotni a pénzpiacokról és az azonnali ügyletek piacáról.
- g) a mezőgazdasági áru alapú származtatott termékek piacán tevékenykedő személyek felügyelete annak érdekében, hogy átfogó képet lehessen alkotni a pénzügyi piacokról és az azonnali ügyletek piacáról.

A harmadik albekezdésben említett együttműködési megállapodások kizárólag abban az esetben köthetők meg, ha az átadott információk legalább a 76. cikkben előírt szakmai titoktartási garanciákkal egyenértékű garanciák hatálya alá tartoznak. Ilyen információcserére kizárólag az említett hatóságok, szervek, természetes vagy jogi személyek feladatainak ellátása céljából kerül sor. Ha egy együttműködési megállapodás kapcsán személyes adatok átadására kerül sor, akkor a tagállamoknak a 95/46/EK irányelv IV. fejezete, az ESMA-nak pedig a 45/2001/EK rendelet szerint kell eljárnia.

(2) Ha az információk másik tagállamból származnak, azok nem adhatók át az információkat továbbító illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül, és adott esetben is kizárólag arra a célra, amelyhez az ilyen hatóságok hozzájárultak. Ugyanez a rendelkezés vonatkozik a harmadik ország illetékes hatósága által biztosított információkra.

VII. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

89. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A 2. cikk (3) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának második albekezdésében, a 4. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (12) bekezdésében, a 23. cikk (4) bekezdésében, a 24. cikk (13) bekezdésében, a 25. cikk (8) bekezdésében, a 27. cikk (9) bekezdésében, a 28. cikk (3) bekezdésében, a 30. cikk (5) bekezdésében, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 32. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (8) bekezdésében, az 52. cikk (4) bekezdésében, az 54. cikk (4) bekezdésében, a 58. cikk (6) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 65. cikk (7) bekezdésében és a 79. cikk (8) bekezdésében említett a Bizottságra ruházott felhatalmazás határozatlan időre szól 2014. július 2-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (3) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának második albekezdésében, a 4. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (12) bekezdésében, a 23. cikk (4) bekezdésében, a 24. cikk (13) bekezdésében, a 25. cikk (8) bekezdésében, a 27. cikk (9) bekezdésében, a 28. cikk (3) bekezdésében, a 30. cikk (5) bekezdésében, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 32. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (8) bekezdésében, az 52. cikk (4) bekezdésében, az 54. cikk (4) bekezdésében, az 58. cikk (6) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 65. cikk (7) bekezdésében és a 79. cikk (8) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 2. cikk (3) bekezdése, a 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának második albekezdése, a 4. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (1) bekezdése, a 16. cikk (12) bekezdése, a 23. cikk (4) bekezdése, a 24. cikk (13) bekezdése, a 25. cikk (8) bekezdése, a 27. cikk (9) bekezdése, a 28. cikk (3) bekezdése, a 30. cikk (5) bekezdése, a 31. cikk (4) bekezdése, a 32. cikk (4) bekezdése, a 33. cikk (8) bekezdése, az 52. cikk (4) bekezdése, az 54. cikk (4) bekezdése, a 58. cikk (6) bekezdése, a 64. cikk (7) bekezdése, a 65. cikk (7) bekezdése és a 79. cikk (8) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

90. cikk

Jelentések és felülvizsgálat

(1) 2019. március 3-ig a Bizottság az ESMA-val egyeztetve jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára az alábbiakról:

a) a szervezett kereskedési rendszerek működése, beleértve a saját kitétség nélküli ügyletpárosítás általuk történő egyedi alkalmazását is, figyelembe véve az illetékes hatóságok által szerzett felügyeleti tapasztalatot, valamint az Unióban engedélyezett OTF-ek számát és piaci részesedését és különösen annak vizsgálata, hogy szükséges-e bármilyen kiigazítás az OTF fogalom meghatározásában, és hogy az OTF kategóriába tartozó eszközök köre továbbra is megfelelő-e;

b) a kkv-tőkefinanszírozási piac rendszereinek működése, figyelembe véve a kkv-tőkefinanszírozási piacként regisztrált MTF-ek számát, az ezeken a piacokon jelen lévő kibocsátók számát és a megfelelő kereskedelmi mennyiségeket;

A jelentésben különösen ki kell térni annak értékelésére, hogy a 33. cikk (3) bekezdésének a) pontjában szereplő küszöbérték továbbra is megfelelő minimumot képvisel-e a kkv-tőkefinanszírozási piacra vonatkozó, ebben az irányelvben meghatározott célkitűzések eléréséhez;

c) a nagysebességű algoritmikus kereskedést is magában foglaló algoritmikus kereskedéssel kapcsolatos követelmények hatása;

d) bizonyos termékek vagy gyakorlatok betiltási mechanizmusával kapcsolatos tapasztalat, figyelembe véve a mechanizmusok előfordulásának gyakoriságát és ezek hatásait;

e) a közigazgatási és büntetőjogi szankciók alkalmazása és különösen az ezen irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben foglalt követelmények megszegéséért kiróható adminisztratív szankciók összehangolásának szükségessége;

f) a pozíciókra szabott határértékek és a pozíciókezelés alkalmazásának hatása az árualapú származtatott piacokon a likviditásra, a piaci visszaélésre és a szabályos árazási és kiegyenlítési feltételekre;

g) a szabályozott piacoktól, MTF-ektől, OTF-ektől és APA-któl származó, az átláthatóságot szolgáló, kereskedés előtt, illetve után szolgáltatandó adatok árának alakulása;

h) a 24. cikk (9) bekezdésével összhangban az ügyfélnek nyújtott befektetési szolgáltatással vagy kiegészítő szolgáltatással kapcsolatos bármely díj, jutalék és nem pénzbeli előnyök közzétételére vonatkozó követelmény hatása, ideértve ennek a belső piac megfelelő működésére gyakorolt hatását a határokon átnyúló befektetési tanácsadás tekintetében.

(2) A Bizottság az ESMA-val folytatott konzultációt követően jelentéseket nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az V. címmel összhangban létrehozott összesített adat-szolgáltatás működéséről. A 65. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos jelentést 2018. szeptember 3-ig kell benyújtani. A 65. cikk (2) bekezdésével kapcsolatos jelentést 2020. szeptember 3-ig kell benyújtani.

Az első albekezdésben említett jelentések az alábbi szempontok alapján értékelik az összesítettadat-szolgáltatás működését:

- a) összevont formátumban közölt, kereskedés utáni információk rendelkezésre állása az összes ügyletre vonatkozóan, függetlenül attól, hogy azok megkötésére kereskedési helyszínen került-e sor vagy sem, valamint ezen információk időszerűsége;
- b) kiváló minőségű, időszerű, teljes körű, illetve részleges, kereskedés utáni információk olyan formátumokban való rendelkezésre állása, amelyek a piaci résztvevők számára könnyen hozzáférhetők és felhasználhatók, valamint méltányos üzleti alapon beszerezhetők.

Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy a CTP-k nem szolgáltattak a második albekezdésben felsorolt kritériumoknak megfelelő információt, akkor a jelentését azzal a kéréssel együtt küldi meg az ESMA-nak, hogy az indítson el egy tárgyalásos eljárást, amelynek célja, hogy az ESMA által lebonyolítandó közbeszerzési eljárás keretében kijelöljenek egy kereskedelmi szervezetet az összesítettadat-szolgáltatás biztosítására. Az ESMA-nak a Bizottság kérésének kézhezvételét követően az abban foglalt feltételekkel és a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban meg kell indítania az eljárást.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a (2) bekezdésben ismertetett eljárás megindítása esetén a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv 59–65. cikkének és I. melléklete D. szakaszának, valamint a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdése 19. pontjának a módosítására vonatkozóan, a következőkre irányuló intézkedéseket előírva:

- a) az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezettel kötendő szerződés időtartamának a meghatározása, illetve a szerződés megújítására és az új közbeszerzési eljárás megindítására alkalmazandó eljárás és feltételek meghatározása;
- b) annak előírása, hogy az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet kizárólagos jogot kap ennek a feladatnak az ellátására, és más szervezet számára nem engedélyezhető, hogy az 59. cikk szerinti összesítettadat-szolgáltatatóként működjön;
- c) az ESMA felhatalmazása annak biztosítására, hogy a közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet betartsa a pályázati feltételeket;
- d) annak biztosítása, hogy az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet által nyújtott kereskedés utáni információk kiváló minőségűek, a piaci résztvevők számára könnyen hozzáférhetők és felhasználhatók legyenek, továbbá az egész piacot lefedő, összevont formátumban álljanak rendelkezésre;
- e) annak biztosítása, hogy a – mind az összevont, mind az összesítés nélküli – kereskedés utáni információkhoz méltányos üzleti alapon lehessen hozzájutni, és azok az egész Unióban kielégítsék a felhasználók igényeit;
- f) annak biztosítása, hogy a kereskedési helyszínek és az APA-k méltányos áron bocsássák kereskedési adataikat az ESMA által lebonyolított közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet rendelkezésére;
- g) abban az esetben alkalmazandó intézkedések előírása, ha a közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet nem tartaná be a pályázati feltételeket;
- h) olyan intézkedések előírása, amelyek értelmében az 59. cikkben foglaltak szerint engedélyezett CTP-k továbbra is biztosíthatják az összesítettadat-szolgáltatást, amennyiben az e bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazást nem alkalmazzák, illetve amennyiben a közbeszerzési eljárásban nem jelölnek ki szervezetet, mindaddig, amíg egy új közbeszerzési eljárás le nem zárul, és egy kereskedelmi szervezetet sikeresen ki nem jelölnek az összesítettadat-szolgáltatás biztosítására.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

(4) A Bizottság 2018. január 1-jéig az ESMA-val és az ACER-rel tartott konzultációt követően jelentést készít, amelyben megvizsgálja az energiaárakra és az energiapiacra gyakorolt lehetséges hatást, a megvalósíthatóságot és az előnyöket a 648/2012/EU rendelet 4. cikkében foglalt elszámolási kötelezettségek és a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt kockázatsökkentési technikák hatálya alá vont partner- és rendszerkockázatok csökkentése, valamint a C6 származékos energiaszerződések közvetlen költségeinek csökkentése tekintetében, továbbá ezek bevonását az elszámolási értékhatár kiszámításába a 648/2012/EU rendelet 10. cikkében foglaltaknak megfelelően.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e szerződések bevonása nem lenne sem megvalósítható, sem előnyös, adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az ezen irányelv 89. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekkel az ezen irányelv 95. cikke (1) bekezdésében említett 42 hónapos időszakot egyszer két évvel és egyszer egy évvel meghosszabbítja.

91. cikk

A 2002/92/EK irányelv módosításai

A 2002/92/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 3. pontban a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen irányelv IIIA. fejezetének kivételével, ezek a tevékenységek nem tekintendők biztosítási közvetítésnek vagy biztosításforgalmazásnak, amikor azokat egy biztosítóintézet fejtí ki vagy olyan biztosítóintézet alkalmazottja, akinek a tevékenységéért a biztosítóintézet felelősséget visel.”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„13. A IIIA. fejezet alkalmazásában a „biztosítási alapú befektetési termék”: olyan biztosítási termék, amely lejáratí értékkel vagy visszaváltási értékkel rendelkezik, és amelynek lejáratí vagy visszaváltási értéke részben vagy egészben, közvetlenül vagy közvetve ki van téve a piaci ingadozásoknak és nem tartalmazza a következőket:

a) a 2009/138/EK irányelv I. mellékletében (Nem-életbiztosítási ágazatok) felsorolt nem-életbiztosítási termékek;

b) életbiztosítási szerződések, ha a szerződés alapján a szolgáltatás kizárólag halál esetén, vagy sérülésből, betegségből, vagy fogyatékosságból eredő rokkantságra tekintettel fizethető ki;

c) olyan nyugdíjelőtakarékossági termékek, amelyek a nemzeti jog alapján elsődleges céljukat tekintve a befektető számára nyugdíjjövedelmet biztosító és a befektetőt bizonyos ellátásokra feljogosító termékként elismert termékek;

d) a 2003/41/EK vagy a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tatózó, hivatalosan elismert foglalkoztatói nyugdíjrendszerek;

e) olyan egyéni nyugdíjelőtakarékossági termékek, amelyeknél a nemzeti szabályozás alapján a munkáltató pénzügyi hozzájárulásra kötelezett, és amelyek esetében a munkáltatónak vagy a munkavállalónak nincs választási lehetősége a nyugdíjelőtakarékossági termék vagy szolgáltatója tekintetében.”;

2. A következő fejezet kerül beillesztésre:

„III. FEJEZET

További fogyasztóvédelmi előírások a biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatban

13a. cikk

Hatály

A 2. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt kivételre figyelemmel e fejezet további követelményeket határoz meg a biztosításközvetítői tevékenységekre és a biztosítók által végzett közvetlen értékesítésekre vonatkozóan, ha azok biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésével kapcsolatosak. E tevékenységekre a továbbiakban a biztosításforgalmazási tevékenységek kifejezés utal.

13b. cikk

Az összeférhetlenségek megelőzése

A biztosítási közvetítőnek vagy a biztosítónak hatékony szervezeti és adminisztratív megoldásokat kell fenntartania és működtetnie annak biztosítása céljából, hogy a 13c. cikkben meghatározott, az ügyfelek érdekeit kedvezőtlenül érintő összeférhetlenségek megelőzése érdekében minden ésszerű intézkedés meghozatalra kerüljön.

13c. cikk

Összeférhetlenség

(1) A tagállamok előírják a biztosítási közvetítők és biztosítók számára, hogy azok minden megfelelő lépést tegyenek meg minden olyan összeférhetlenség azonosítására és kezelésére, amely közöttük – ideértve a vezetőiket, alkalmazottaikat és függő ügynökeiket vagy bármely, hozzájuk ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó személyt – és ügyfeleik között, vagy valamely ügyfelük és egy másik ügyfelük között a biztosításforgalmazási tevékenységek folytatása során keletkezik.

(2) Amennyiben a biztosítási közvetítők és biztosítók által a 13b. cikknek megfelelően létrehozott, az összeférhetlenség kezelésére irányuló szervezeti vagy igazgatási szabályok nem elegendőek ahhoz, hogy megfelelő megbízhatósággal garantálják az ügyfelek érdekeit sértő kockázatok megelőzését, a biztosítási közvetítőnek és biztosítónak világosan tájékoztatnia kell az ügyfelet az összeférhetlenség általános jellegéről és/vagy forrásairól, mielőtt elvállalná, hogy üzleti tevékenységet végez számára.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13e. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbi célokból:

- a) azon lépések meghatározása, amelyek megtétele a biztosításforgalmazási tevékenységek végzése során ésszerűen elvárható a befektetési vállalkozásoktól az összeférhetlenség megállapítása, megelőzése, kezelése és közlése érdekében;
- b) megfelelő kritériumok megállapítása azon összeférhetlenségi formák meghatározásához, amelyek fennállása sérteti a biztosítási közvetítő vagy a biztosító ügyfeleinek vagy potenciális ügyfeleinek érdekeit.

13d. cikk

Általános elvek és az ügyfelek tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosításforgalmazási tevékenység folytatása során a biztosítási közvetítő vagy biztosító becsületes, tisztességes és szakszerű módon tevékenykedjen az ügyfelek legjobb érdekében.

(2) A biztosítási közvetítő vagy a biztosító által ügyfeleihez vagy potenciális ügyfeleihez eljuttatott minden információnak – beleértve a marketingközleményeket is – tisztességesnek, világosnak és egyértelműnek kell lennie. A marketingközlemények marketingjellegének világosan felismerhetőnek kell lennie.

(3) A tagállamok betilthatják az olyan díjazás, jutalék vagy bármiféle pénzbeli juttatás elfogadását vagy átvételét, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít a biztosítási alapú befektetési termékek ügyfelek számára történő forgalmazásával összefüggésben.

13e. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság 2014. július 2-től határozatlan időre felhatalmazást kap a 13c. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13c. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 13c. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő három hónapos határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács a határidő leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.”.

92. cikk

A 2011/61/EK irányelv módosításai

A 2011/61/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdésének r) pontja az alábbi alponttal egészül ki:

„vii. a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam, ahol egy uniós ABAK nyújtja a 6. cikk (4) bekezdésében foglalt szolgáltatásokat;”;

2. A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A más tagállamokban letelepedett uniós ABA-k kezelésének feltételei, valamint a más tagállamokban történő szolgáltatásnyújtás feltételei”;

b) Az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamely engedélyezett uniós ABAK közvetlenül vagy fióktelep létrehozásán keresztül:

a) más tagállamban letelepedett uniós ABA-kat kezelhessen, feltéve, hogy az ABAK engedéllyel rendelkezik az adott típusú ABA kezelésére;

b) más tagállamban nyújthassa a (6) cikk (4) bekezdésben említett, számára engedélyezett szolgáltatásokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett tevékenységeket és szolgáltatásokat első alkalommal végezni szándékozó ABAK a következőkről tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát:

- a) a tagállam, ahol közvetlenül vagy fióktelep létrehozása révén ABA-kat szándékozik kezelni, és/vagy a 6. cikk (4) bekezdésében foglalt szolgáltatásokat szándékozik nyújtani;
- b) különösen a nyújtani kívánt szolgáltatásokat és/vagy a kezelni kívánt ABA-k megnevezését tartalmazó üzleti terv.”.

93. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2016. július 3-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2017. január 3-tól alkalmazzák, kivéve a 65. cikk (2) bekezdését átültető rendelkezést, amely 2018. szeptember 3-án lép hatályba.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok a 92. cikkben említett intézkedéseket 2015. július 3-tól kezdődően alkalmazzák.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EMAS-szal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

94. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az ezen irányelv III. melléklete A. részében felsorolt jogi aktusokkal módosított 2004/39/EK irányelv 2017. január 3-án hatályát veszti, az ezen irányelv III. melléklete B. részében meghatározott irányelvek nemzeti jogba való átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A 2004/39/EK és a 93/22/EGK irányelvre történő hivatkozásokot erre az irányelvre vagy a 600/2014/EU rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni az ezen irányelv IV. mellékletében foglalt megfelelési táblázatoknak megfelelően.

A 2004/39/EK és a 93/22/EGK irányelvben meghatározott feltételekre vagy az irányelv cikkeire történő hivatkozásokat az irányelvben meghatározott azonos feltételekre vagy az irányelv cikkeire történő hivatkozásként kell értelmezni.

95. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) 2020. július 3-ig:

- a) a 648/2012/EU rendelet 4. cikkében foglalt elszámolási kötelezettségek, valamint a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt kockázatmérséklési technikák nem alkalmazandók az olyan C6 származékos energiaszerződésekre, amelyeket a 648/2012/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő nem pénzügyi szerződő felek kötöttek, vagy olyan nem pénzügyi szerződő felek kötöttek, amelyeket befektetési vállalkozásként első alkalommal 2017. január 3-át követően engedélyeznek; valamint

b) a fenti C6 származékos energiaszerződések a 648/2012/EU rendelet 10. cikkében foglalt elszámolási értékhatár alkalmazásában nem számítanak tőzsdén kívüli származtatott ügyletnek.

Az első albekezdésben foglalt átmeneti rendszer hatálya alá tartozó C6 származékos energiaszerződésekre a 648/2012/EU rendeletben rögzített minden más követelmény érvényes.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség et az érintett illetékes hatóság adja meg. Az illetékes hatóság értesíti az ESMA-t azokról a C6 származékos energiaszerződésekről, amelyek az (1) bekezdésnek megfelelően mentességet kaptak, és az ESMA honlapján közzéteszi e C6 származékos energiaszerződések jegyzékét.

96. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

97. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

SZOLGÁLTATÁSOK, TEVÉKENYSÉGEK ÉS PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK JEGYZÉKE

A. SZAKASZ

Befektetési szolgáltatások és tevékenységek

- (1) Egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos megbízások fogadása és továbbítása;
- (2) Megbízások végrehajtása az ügyfelek nevében;
- (3) Sajátszámlás kereskedés;
- (4) Portfóliókezelés;
- (5) Befektetési tanácsadás;
- (6) Pénzügyi eszközök jegyzési garanciavállalása és/vagy pénzügyi eszközök elhelyezése az eszköz vételére irányuló kötelezettségvállalással;
- (7) Pénzügyi eszközök elhelyezése az eszköz vételére irányuló kötelezettségvállalás nélkül;
- (8) Multilaterális kereskedési rendszerek működtetése;
- (9) Szervezett kereskedési rendszerek működtetése.

B. SZAKASZ

Kiegészítő szolgáltatások

- (1) Pénzügyi eszközök megőrzése és nyilvántartása az ügyfelek számlájára, beleértve a letéti őrzést és kapcsolódó szolgáltatásokat, mint pl. készpénz, illetve biztosíték kezelése, kivéve azonban a felső szintű értékpapírszámlák vezetését;
- (2) Hitelek vagy kölcsönök nyújtása a befektetőknek annak érdekében, hogy egy vagy több pénzügyi eszközzel valamely ügyletet végrehajthassanak, amennyiben a hitelt vagy kölcsönt nyújtó vállalkozás érintett az ügyletben;
- (3) Tanácsadás vállalkozások számára a tőkestruktúrával, ipari stratégiával és kapcsolódó ügyekkel kapcsolatban, valamint vállalkozások egyesülésével és felvásárlásával kapcsolatos tanácsadás és szolgáltatások;
- (4) Devizaszerkezetek, amennyiben ezek befektetési szolgáltatások nyújtásához kapcsolódnak;
- (5) Befektetéssel kapcsolatos kutatás és pénzügyi elemzés, vagy pénzügyi eszközökkel végzett ügyletekhez kapcsolódó általános ajánlások más formái;
- (6) Értékpapír jegyzéséhez kapcsolódó szolgáltatások.
- (7) A C. szakasz 5., 6., 7. és 10. pontjában említett származtatott eszközök alapjául szolgáló értékpapírokhoz kapcsolódó, az I. melléklet A. vagy B. szakaszában említett fajtájú befektetési szolgáltatások és tevékenységek, valamint kiegészítő szolgáltatások, amennyiben ezek befektetési vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtásához kapcsolódnak.

C. SZAKASZ

Pénzügyi eszközök

- (1) Átruházható értékpapírok.
- (2) Pénzpiaci eszközök.

- (3) Kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei.
- (4) Értékpapírokhoz, devizákhoz, kamatlábakhoz vagy hozamokhoz, kibocsátáskereskedelmi egységekhez kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások, valamint bármely más származtatott megállapodás, vagy más származtatott eszköz, pénzügyi index vagy pénzügyi intézkedés, ami természetben vagy készpénzben kiegyenlíthető.
- (5) Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, tőzsdén kívüli határidős ügyletek és bármely más, származtatott ügylet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető, de nem a határidő lejártá vagy más megszűnési ok indokolja;
- (6) Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek és bármely más származtatott ügylet, amely természetben kiegyenlíthető –, feltéve, hogy azokkal szabályozott piacon, MTF-en vagy OTF-en kereskednek – azon nagykereskedelmi energiatermékek kivételével, amelyekkel OTF-en kereskednek, és amelyeket természetben kell kiegyenlíteni;
- (7) Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős tőzsdei ügyletek, swapügyletek, tőzsdén kívüli határidős ügyletek és bármely más származtatott ügylet, amely természetben kiegyenlíthető, és amelyet az e szakasz 6. pontja másképpen nem említ, illetve amely nem üzleti célt szolgál, és más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel rendelkezik;
- (8) A hitelkockázat átruházására irányuló származtatott eszközök;
- (9) Különbözetre vonatkozó pénzügyi szerződések;
- (10) Klimatikus változókhoz, fuvardíjakhoz, engedélyezett kibocsátáshoz, inflációs rátákhoz vagy más hivatalos gazdasági statisztikákhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások és bármely más származtatott ügylet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy amely a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető (nem a határidő lejártá vagy más megszűnési ok miatt), valamint bármely más eszközökhöz, jogokhoz, kötelezettségekhez, indexhez vagy az e szakaszban másképpen nem említett intézkedéshez kapcsolódó származtatott ügylet, amely rendelkezik a többi származtatott pénzügyi eszköz jellemzőivel, tekintettel többek között arra, hogy valamely szabályozott piacon, OTF-en vagy MTF-en kereskednek-e velük;
- (11) Bármilyen részegységből álló kibocsátási egységek, amelyek összhangban vannak a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszeréről szóló 2003/87/EK irányelvvel.

D. SZAKASZ

Adatszolgáltatási tevékenységek

- (1) APA-t működtet;
 - (2) CTP-t működtet;
 - (3) ARM-ot működtet.
-

II. MELLÉKLET

SZAKMAI ÜGYFELEK EZEN IRÁNYELV ALKALMAZÁSÁBAN

Szakmai ügyfél az az ügyfél, aki rendelkezik a saját befektetési döntései meghozatalához és az ezzel járó kockázatok megfelelő felméréséhez szükséges tapasztalattal, ismeretekkel és szakértelemmel. Ahhoz, hogy az ügyfelet szakmai ügyfélnek lehessen tekinteni, az ügyfélnek az alábbi ismérveknek kell megfelelnie:

I. ÜGYFELEK SZAKMAINAK TEKINTETT KATEGÓRIÁI

A következőket ezen irányelv alkalmazásában minden befektetési szolgáltatás, tevékenység és pénzügyi eszköz tekintetében szakmai ügyfélnek kell tekinteni:

(1) Azon szervezetek, amelyeknek a pénzügyi piacokon való működéséhez engedély kell, vagy amelyek működését szabályozzák. Az alábbi felsorolást úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed az összes, az említett szervezetek jellemző tevékenységeit végző engedélyezett szervezetre: valamely irányelv alapján valamely tagállam által engedélyezett szervezetek, valamely tagállam által irányelvre hivatkozás nélkül engedélyezett vagy szabályozott szervezetek, valamint a harmadik ország által engedélyezett vagy szabályozott szervezetek:

- a) hitelintézetek;
- b) befektetési vállalkozások;
- c) más engedélyezett vagy szabályozott pénzügyi intézmények;
- d) biztosítóintézetek;
- e) kollektív befektetési rendszerek és az ilyen rendszerek alapkezelő társaságai;
- f) nyugdíjalapok és az ilyen alapok alapkezelő társaságai;
- g) árucikkal és árualapú származtatott ügyletekkel foglalkozók;
- h) helyi vállalkozások;
- i) más intézményi befektetők.

(2) Nagyvállalkozások, amelyek társasági alapon az alábbi méretkövetelmények közül kettőnek megfelelnek:

- mérlegfőösszeg: 20 000 000 EUR
- nettó árbevétel: 40 000 000 EUR
- saját tőke: 2 000 000 EUR

(3) Nemzeti és regionális kormányzatok, köztük a nemzeti vagy regionális szintű államadósságot kezelő állami szervezetek, központi bankok, nemzetközi és szupranacionális intézmények, például a Világbank, az IMF, az EKB, az EBB és más hasonló nemzetközi szervezetek.

(4) Más intézményi befektetők, amelyek főtevékenysége a pénzügyi eszközökbe történő befektetés, ideértve az eszközök értékpapírosítására vagy más finanszírozó ügyletekre szakosodott szervezeteket.

A fent említett szervezeteket szakmainak kell tekinteni. Ennek ellenére lehetővé kell tenni számukra a nem szakmai elbánás kérését, és a befektetési vállalkozások hozzájárulhatnak ahhoz, hogy számukra magasabb szintű védelmet biztosítsanak. Amennyiben a befektetési vállalkozás ügyfele a fentiek között említett vállalkozás, a befektetési vállalkozásnak minden szolgáltatásnyújtás megkezdése előtt tájékoztatnia kell az ügyfelet, hogy a befektetési vállalkozás rendelkezésére álló információ alapján az ügyfelet szakmai ügyfélnek tekinti, és ekként kezeli, kivéve, ha a befektetési vállalkozás és az ügyfél másképpen állapodnak meg. A befektetési vállalkozásnak tájékoztatnia kell az ügyfelet arról is, hogy kérheti a megállapodás feltételeinek módosítását a magasabb fokú védelem biztosítása érdekében.

A szakmainak tekintett ügyfél felelőssége a magasabb szintű védelem kérése, amennyiben úgy véli, hogy nem képes megfelelően értékelni vagy kezelni a vonatkozó kockázatokat.

Ezt a magasabb szintű védelmet akkor kell biztosítani, ha a szakmainak tekintett ügyfél írásbeli megállapodást köt a befektetési vállalkozással arra nézve, hogy őt a vonatkozó üzletviteli szabályok szempontjából nem tekinti szakmai ügyfélnek. Az ilyen megállapodásban meg kell határozni, hogy ez egy vagy több konkrét szolgáltatásra vagy ügyletre vagy egy vagy több fajtájú termékre vagy ügyletre vonatkozik.

II. KÉRÉSRE SZAKMAINAK TEKINTHETŐ ÜGYFELEK

II.1. Azonosítási szempontok

Az állami szektorhoz tartozó szervezet, a helyi hatóságokat, az önkormányzatokat és egyéni magánbefektetőket is beleértve az I. szakaszban nem említett ügyfelek esetében szintén engedélyezhető, hogy az üzletviteli szabályzatban biztosított védelem egy részéről lemondjanak.

A befektetési vállalkozásoknak ezért engedélyezni kell, hogy a fent említett ügyfelek bármelyikét szakmai ügyfélként kezeljék, feltéve, hogy az alább említett megfelelő szempontokat és eljárásokat teljesítik. Ezekről az ügyfelekről azonban nem feltételezhető, hogy az I. szakaszban felsorolt kategóriákba tartozó ügyfelekkel összemérhető piaci ismeretekkel és tapasztalatokkal rendelkeznek.

A rendes üzletviteli szabályok által biztosított védelemről való bármely ilyen lemondás csak akkor tekinthető érvényesnek, ha a befektető vállalkozás elvégzi az ügyfél szakértelmének, tapasztalatainak és ismereteinek megfelelő felmérését, és ennek alapján ésszerű biztosítékot lát az előírt ügyletek vagy szolgáltatások jellege alapján arra nézve, hogy az ügyfél képes saját befektetési döntéseinek meghozatalára, és tisztában van a vonatkozó kockázatokkal.

Az ilyen szakértelmű és ismeretfelmérés példájának a pénzügyi területet szabályozó irányelvek alapján engedélyezett szervezetek vezetőire és igazgatóira alkalmazott alkalmassági teszt tekinthető. Kis szervezetek esetén a fenti értékelésnek alávetett személynek a szervezet nevében ügyletek végrehajtására felhatalmazott személynek kell lennie.

A fenti értékelés során a következő kritériumok közül legalább kettőnek teljesülnie kell:

- az ügyfél jelentős nagyságrendű ügyleteket hajtott végre a releváns piacon az előző négy negyedévben, átlagosan negyedévenként 10 ügylet gyakorisággal,
- az ügyfél készpénzbetéteket és a pénzügyi eszközöket is magában foglaló pénzügyi eszközei portfóliójának mérete meghaladja az 500 000 eurót,
- az ügyfél legalább 1 évet töltött el a pénzügyi szektorban olyan szakmai beosztásban, amely ismereteket igényel az előírt ügyletekkel vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban.

A tagállamok egyedi kritériumokat fogadhatnak el az önkormányzatok és helyi nyilvános hatóságok szakértelmének és tudásának értékelésével kapcsolatban, akik szakmai ügyfeleknek kijáró bánásmódot kérnek. Ezek a kritériumok lehetnek alternatív kritériumok vagy az ötödik bekezdésben felsoroltaktól eltérő kritériumok.

II.2. Eljárás

A fent említett ügyfél csak akkor mondhat le a részletes magatartási szabályok előnyeiről, ha a következő eljárást követik:

- írásban nyilatkoznia kell a befektetési vállalkozás részére arról, hogy kívánsága szerint a befektetési vállalkozás őt szakmai ügyfélként kezelje, vagy általánosan, vagy valamely konkrét befektetési szolgáltatás vagy ügylet, illetve ügylet vagy termékfajta tekintetében,
- a befektetési vállalkozásnak egyértelműen, írásban kell figyelmeztetnie az ügyfelet arra, hogy milyen védelmet illetve befektetőkártalanításhoz fűződő jogokat veszíthet el,
- a szerződéstől különálló dokumentumban írásos nyilatkozatot kell tennie arról, hogy ismeri az ilyen védelem elvesztésének következményeit.

A lemondásra irányuló kérés elfogadásának eldöntése előtt a befektetési vállalkozásoknak minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak biztosítására, hogy a szakmai ügyfélként történő elbánást kérő ügyfél feleljen meg a II.1. szakaszban foglalt megfelelő követelményeknek.

Ha a fentiekhez hasonló paraméterek és eljárások alapján az ügyfelet már szakmai ügyfélként sorolták be, nem cél az, hogy az e melléklet alapján elfogadott új szabályok érintsék az ilyen ügyfeleknek a befektetési vállalkozásokkal való kapcsolatait.

A vállalkozásoknak megfelelő, írásba foglalt belső politikákat és eljárásokat kell megvalósítaniuk az ügyfelek besorolására. A szakmai ügyfelek felelősek azért, hogy folyamatosan tájékoztassák a befektetési vállalkozást minden olyan változásról, amely érintheti az adott időben érvényes besorolásukat. Amennyiben azonban a befektetési vállalkozás tudomására jut, hogy az ügyfél már nem felel meg azon kezdeti feltételeknek, amelyek miatt szakmai ügyfélként kezelték, a befektetési vállalkozásnak megfelelő módon intézkednie kell.

III. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(lásd a 94. cikket)

Az Európai Parlament és Tanács 2004/39/EK irányelve (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2006/31/EK irányelve (HL L 114., 2006.4.27., 60. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2007/44/EK irányelve (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2008/10/EK irányelve (HL L 76., 2008.3.19., 33. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2010/78/EU irányelve (HL L 331., 2010.12.15., 120. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba történő átültetés határideje

(lásd a 94. cikket)

2004/39/EK irányelv

Átültetési időszak 2007. január 31.

Végrehajtási időszak 2007. november 1.

2006/31/EK irányelv

Átültetési időszak 2007. január 31.

Végrehajtási időszak 2007. november 1.

2007/44/EK irányelv

Átültetési időszak 2009. március 21.

2010/78/EK irányelv

Átültetési időszak 2011. december 31.

IV. MELLÉKLET

A 94. cikkben említett megfelelési táblázat

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés	
1. cikk (2) bekezdés	1. cikk (3) bekezdés	
2. cikk (1) bekezdés a) pont	2. cikk (1) bekezdés a) pont	
2. cikk (1) bekezdés b) pont	2. cikk (1) bekezdés b) pont	
2. cikk (1) bekezdés c) pont	2. cikk (1) bekezdés c) pont	
2. cikk (1) bekezdés d) pont	2. cikk (1) bekezdés d) pont	
2. cikk (1) bekezdés e) pont	2. cikk (1) bekezdés f) pont	
2. cikk (1) bekezdés f) pont	2. cikk (1) bekezdés g) pont	
2. cikk (1) bekezdés g) pont	2. cikk (1) bekezdés h) pont	
2. cikk (1) bekezdés h) pont	2. cikk (1) bekezdés i) pont	
2. cikk (1) bekezdés i) pont	2. cikk (1) bekezdés j) pont	
2. cikk (1) bekezdés j) pont	2. cikk (1) bekezdés k) pont	
2. cikk (1) bekezdés k) pont	2. cikk (1) bekezdés i) pont	
2. cikk (1) bekezdés l) pont	—	
2. cikk (1) bekezdés m) pont	2. cikk (1) bekezdés l) pont	
2. cikk (1) bekezdés n) pont	2. cikk (1) bekezdés m) pont	
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (2) bekezdés	
2. cikk (3) bekezdés	2. cikk (4) bekezdés	
3. cikk (1) bekezdés	3. cikk (1) bekezdés	
3. cikk (2) bekezdés	3. cikk (3) bekezdés	
4. cikk (1) bekezdés 1. pont	4. cikk (1) bekezdés 1. pont	
4. cikk (1) bekezdés 2. pont	4. cikk (1) bekezdés 2. pont	
4. cikk (1) bekezdés 3. pont	4. cikk (1) bekezdés 3. pont	
4. cikk (1) bekezdés 4. pont	4. cikk (1) bekezdés 4. pont	
4. cikk (1) bekezdés 5. pont	4. cikk (1) bekezdés 5. pont	
4. cikk (1) bekezdés 6. pont	4. cikk (1) bekezdés 6. pont	
4. cikk (1) bekezdés 7. pont	4. cikk (1) bekezdés 20. pont	
4. cikk (1) bekezdés 8. pont	4. cikk (1) bekezdés 7. pont	
4. cikk (1) bekezdés 9. pont	4. cikk (1) bekezdés 8. pont	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
4. cikk (1) bekezdés 10. pont	4. cikk (1) bekezdés 9. pont	
4. cikk (1) bekezdés 11. pont	4. cikk (1) bekezdés 10. pont	
4. cikk (1) bekezdés 12. pont	4. cikk (1) bekezdés 11. pont	
4. cikk (1) bekezdés 13. pont	4. cikk (1) bekezdés 18. pont	
4. cikk (1) bekezdés 14. pont	4. cikk (1) bekezdés 21. pont	
4. cikk (1) bekezdés 15. pont	4. cikk (1) bekezdés 22. pont	
4. cikk (1) bekezdés 16. pont	4. cikk (1) bekezdés 14. pont	
4. cikk (1) bekezdés 17. pont	4. cikk (1) bekezdés 15. pont	
4. cikk (1) bekezdés 18. pont	4. cikk (1) bekezdés 44. pont	
4. cikk (1) bekezdés 19. pont	4. cikk (1) bekezdés 17. pont	
4. cikk (1) bekezdés 20. pont	4. cikk (1) bekezdés 55. pont	
4. cikk (1) bekezdés 21. pont	4. cikk (1) bekezdés 56. pont	
4. cikk (1) bekezdés 22. pont	4. cikk (1) bekezdés 26. pont	
4. cikk (1) bekezdés 23. pont	4. cikk (1) bekezdés 27. pont	
4. cikk (1) bekezdés 24. pont	4. cikk (1) bekezdés 28. pont	
4. cikk (1) bekezdés 25. pont	4. cikk (1) bekezdés 29. pont	
4. cikk (1) bekezdés 26. pont	4. cikk (1) bekezdés 30. pont	
4. cikk (1) bekezdés 27. pont	4. cikk (1) bekezdés 31. pont	
4. cikk (1) bekezdés 28. pont	4. cikk (1) bekezdés 32. pont	
4. cikk (1) bekezdés 29. pont	4. cikk (1) bekezdés 33. pont	
4. cikk (1) bekezdés 30. pont	4. cikk (1) bekezdés 35. pont b) pont	
4. cikk (1) bekezdés 31. pont	4. cikk (1) bekezdés 35. pont	
4. cikk (2) bekezdés	4. cikk (2) bekezdés	
5. cikk (1) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés	
5. cikk (2) bekezdés	5. cikk (2) bekezdés	
5. cikk (3) bekezdés	5. cikk (3) bekezdés	
5. cikk (4) bekezdés	5. cikk (4) bekezdés	
5. cikk (5) bekezdés	—	
6. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés	
6. cikk (2) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés	
6. cikk (3) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés	
7. cikk (1) bekezdés	7. cikk (1) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
7. cikk (2) bekezdés	7. cikk (2) bekezdés	
7. cikk (3) bekezdés	7. cikk (3) bekezdés	
7. cikk (4) bekezdés	7. cikk (4) és (5) bekezdés	
8. cikk a) pont	8. cikk a) pont	
8. cikk b) pont	8. cikk b) pont	
8. cikk c) pont	8. cikk c) pont	
8. cikk d) pont	8. cikk d) pont	
8. cikk e) pont	8. cikk e) pont	
9. cikk (1) bekezdés	9. cikk (1) és (3) bekezdés	
9. cikk (2) bekezdés	9. cikk (5) bekezdés	
9. cikk (3) bekezdés	9. cikk (4) bekezdés	
9. cikk (4) bekezdés	9. cikk (6) bekezdés	
10. cikk (1) bekezdés	10. cikk (1) bekezdés	
10. cikk (2) bekezdés	10. cikk (2) bekezdés	
10. cikk (3) bekezdés	11. cikk (1) bekezdés	
10. cikk (4) bekezdés	11. cikk (2) bekezdés	
10. cikk (5) bekezdés	11. cikk (3) bekezdés	
10. cikk (6) bekezdés	10. cikk (3) bekezdés, 11. cikk (4) bekezdés	
10a. cikk (1) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés	
10a. cikk (2) bekezdés	12. cikk (2) bekezdés	
10a. cikk (3) bekezdés	12. cikk (3) bekezdés	
10a. cikk (4) bekezdés	12. cikk (4) bekezdés	
10a. cikk (5) bekezdés	12. cikk (5) bekezdés	
10a. cikk (6) bekezdés	12. cikk (6) bekezdés	
10a. cikk (7) bekezdés	12. cikk (7) bekezdés	
10a. cikk (8) bekezdés	12. cikk (8) és (9) bekezdés	
10b. cikk (1) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés	
10b. cikk (2) bekezdés	13. cikk (2) bekezdés	
10b. cikk (3) bekezdés	13. cikk (3) bekezdés	
10b. cikk (4) bekezdés	13. cikk (4) bekezdés	
10b. cikk (5) bekezdés	13. cikk (5) bekezdés	
11. cikk	14. cikk	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
12. cikk	15. cikk	
13. cikk (1) bekezdés	16. cikk (1) bekezdés	
13. cikk (2) bekezdés	16. cikk (2) bekezdés	
13. cikk (3) bekezdés	16. cikk (3) bekezdés	
13. cikk (4) bekezdés	16. cikk (4) bekezdés	
13. cikk (5) bekezdés	16. cikk (5) bekezdés	
13. cikk (6) bekezdés	16. cikk (6) bekezdés	
13. cikk (7) bekezdés	16. cikk (8) bekezdés	
13. cikk (8) bekezdés	16. cikk (9) bekezdés	
13. cikk (9) bekezdés	16. cikk (11) bekezdés	
13. cikk (10) bekezdés	16. cikk (12) bekezdés	
14. cikk (1) bekezdés	18. cikk (1) bekezdés, 19. cikk (1) bekezdés	
14. cikk (2) bekezdés	18. cikk (2) bekezdés	
14. cikk (3) bekezdés	19. cikk (4) bekezdés	
14. cikk (4) bekezdés	18. cikk (3) bekezdés, 19. cikk (2) bekezdés	
14. cikk (5) bekezdés	18. cikk (6) bekezdés, 19. cikk (3) bekezdés	
14. cikk (6) bekezdés	18. cikk (8) bekezdés	
14. cikk (7) bekezdés	18. cikk (9) bekezdés	
15. cikk	—	
16. cikk (1) bekezdés	21. cikk (1) bekezdés	
16. cikk (2) bekezdés	21. cikk (2) bekezdés	
16. cikk (3) bekezdés	—	
17. cikk (1) bekezdés	22. cikk	
17. cikk (2) bekezdés	—	
18. cikk (1) bekezdés	23. cikk (1) bekezdés	
18. cikk (2) bekezdés	23. cikk (2) bekezdés	
18. cikk (3) bekezdés	23. cikk (4) bekezdés	
19. cikk (1) bekezdés	24. cikk (1) bekezdés	
19. cikk (2) bekezdés	24. cikk (3) bekezdés	
19. cikk (3) bekezdés	24. cikk (4) bekezdés	
19. cikk (4) bekezdés	25. cikk (2) bekezdés	
19. cikk (5) bekezdés	25. cikk (3) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
19. cikk (6) bekezdés	25. cikk (4) bekezdés	
19. cikk (7) bekezdés	25. cikk (5) bekezdés	
19. cikk (8) bekezdés	25. cikk (6) bekezdés	
19. cikk (9) bekezdés	24. cikk (6) bekezdés, 25. cikk (7) bekezdés	
19. cikk (10) bekezdés	24. cikk (13) bekezdés, 24. cikk (14) bekezdés, 25. cikk (8) bekezdés	
20. cikk	26. cikk	
21. cikk (1) bekezdés	27. cikk (1) bekezdés	
21. cikk (2) bekezdés	27. cikk (4) bekezdés	
21. cikk (3) bekezdés	27. cikk (5) bekezdés	
21. cikk (4) bekezdés	27. cikk (7) bekezdés	
21. cikk (5) bekezdés	27. cikk (8) bekezdés	
21. cikk (6) bekezdés	27. cikk (9) bekezdés	
22. cikk (1) bekezdés	28. cikk (1) bekezdés	
22. cikk (2) bekezdés	28. cikk (2) bekezdés	
22. cikk (3) bekezdés	28. cikk (3) bekezdés	
23. cikk (1) bekezdés	29. cikk (1) bekezdés	
23. cikk (2) bekezdés	29. cikk (2) bekezdés	
23. cikk (3) bekezdés	29. cikk (3) bekezdés	
23. cikk (4) bekezdés	29. cikk (4) bekezdés	
23. cikk (5) bekezdés	29. cikk (5) bekezdés	
23. cikk (6) bekezdés	29. cikk (6) bekezdés	
24. cikk (1) bekezdés	30. cikk (1) bekezdés	
24. cikk (2) bekezdés	30. cikk (2) bekezdés	
24. cikk (3) bekezdés	30. cikk (3) bekezdés	
24. cikk (4) bekezdés	30. cikk (4) bekezdés	
24. cikk (5) bekezdés	30. cikk (5) bekezdés	
25. cikk (1) bekezdés		24. cikk
25. cikk (2) bekezdés		25. cikk (1) bekezdés
25. cikk (3) bekezdés		26. cikk (1) és (2) bekezdés
25. cikk (4) bekezdés		26. cikk (3) bekezdés
25. cikk (5) bekezdés		26. cikk (7) bekezdés
25. cikk (6) bekezdés		26. cikk (8) bekezdés

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
25. cikk (7) bekezdés		26. cikk (9) bekezdés
26. cikk (1) bekezdés	31. cikk (1) bekezdés	
26. cikk (2) bekezdés	31. cikk (2) és (3) bekezdés	
27. cikk (1) bekezdés		14. cikk (1)–(5) bekezdés
27. cikk (2) bekezdés		14. cikk (6) bekezdés
27. cikk (3) bekezdés		15. cikk (1)–(4) bekezdés
27. cikk (4) bekezdés		16. cikk
27. cikk (5) bekezdés		17. cikk (1) bekezdés
27. cikk (6) bekezdés		17. cikk (2) bekezdés
27. cikk (7) bekezdés		17. cikk (3) bekezdés
28. cikk (1) bekezdés		20. cikk (1) bekezdés
28. cikk (2) bekezdés		20. cikk (2) bekezdés
28. cikk (3) bekezdés		20. cikk (3) bekezdés
29. cikk (1) bekezdés		3. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
29. cikk (2) bekezdés		4. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
29. cikk (3) bekezdés		4. cikk (6) bekezdés
30. cikk (1) bekezdés		6. cikk (1) és (2) bekezdés
30. cikk (2) bekezdés		7. cikk (1) bekezdés
30. cikk (3) bekezdés		7. cikk (2) bekezdés
31. cikk (1) bekezdés	34. cikk (1) bekezdés	
31. cikk (2) bekezdés	34. cikk (2) bekezdés	
31. cikk (3) bekezdés	34. cikk (3) bekezdés	
31. cikk (4) bekezdés	34. cikk (4) bekezdés	
31. cikk (5) bekezdés	34. cikk (6) bekezdés	
31. cikk (6) bekezdés	34. cikk (7) bekezdés	
31. cikk (7) bekezdés	34. cikk (8) és (9) bekezdés	
32. cikk (1) bekezdés	35. cikk (1) bekezdés	
32. cikk (2) bekezdés	35. cikk (2) bekezdés	
32. cikk (3) bekezdés	35. cikk (3) bekezdés	
32. cikk (4) bekezdés	35. cikk (4) bekezdés	
32. cikk (5) bekezdés	35. cikk (5) bekezdés	
32. cikk (6) bekezdés	35. cikk (6) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
32. cikk (7) bekezdés	35. cikk (8) bekezdés	
32. cikk (8) bekezdés	35. cikk (9) bekezdés	
32. cikk (9) bekezdés	35. cikk (10) bekezdés	
32. cikk (10) bekezdés	35. cikk (11) és (12) bekezdés	
33. cikk (1) bekezdés	36. cikk (1) bekezdés	
33. cikk (2) bekezdés	36. cikk (2) bekezdés	
34. cikk (1) bekezdés	37. cikk (1) bekezdés	
34. cikk (2) bekezdés	37. cikk (2) bekezdés	
34. cikk (3) bekezdés	—	
35. cikk (1) bekezdés	38. cikk (1) bekezdés	
35. cikk (2) bekezdés	38. cikk (2) bekezdés	
36. cikk (1) bekezdés	44. cikk (1) bekezdés	
36. cikk (2) bekezdés	44. cikk (2) bekezdés	
36. cikk (3) bekezdés	44. cikk (3) bekezdés	
36. cikk (4) bekezdés	44. cikk (4) bekezdés	
36. cikk (5) bekezdés	44. cikk (5) bekezdés	
36. cikk (6) bekezdés	44. cikk (6) bekezdés	
37. cikk (1) bekezdés	45. cikk (1) és (8) bekezdés	
37. cikk (2) bekezdés	45. cikk (7) bekezdés második albekezdés	
38. cikk (1) bekezdés	46. cikk (1) bekezdés	
38. cikk (2) bekezdés	46. cikk (2) bekezdés	
38. cikk (3) bekezdés	46. cikk (3) bekezdés	
39. cikk	47. cikk (1) bekezdés	
40. cikk (1) bekezdés	51. cikk (1) bekezdés	
40. cikk (2) bekezdés	51. cikk (2) bekezdés	
40. cikk (3) bekezdés	51. cikk (3) bekezdés	
40. cikk (4) bekezdés	51. cikk (4) bekezdés	
40. cikk (5) bekezdés	51. cikk (5) bekezdés	
40. cikk (6) bekezdés	51. cikk (6) bekezdés	
41. cikk (1) bekezdés	52. cikk (1) bekezdés	
41. cikk (2) bekezdés	52. cikk (2) bekezdés	
42. cikk (1) bekezdés	53. cikk (1) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
42. cikk (2) bekezdés	53. cikk (2) bekezdés	
42. cikk (3) bekezdés	53. cikk (3) bekezdés	
42. cikk (4) bekezdés	53. cikk (4) bekezdés	
42. cikk (5) bekezdés	53. cikk (5) bekezdés	
42. cikk (6) bekezdés	53. cikk (6) bekezdés	
42. cikk (7) bekezdés	53. cikk (7) bekezdés	
43. cikk (1) bekezdés	54. cikk (1) bekezdés	
43. cikk (2) bekezdés	54. cikk (2) és (3) bekezdés	
44. cikk (1) bekezdés		3. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
44. cikk (2) bekezdés		4. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
44. cikk (3) bekezdés		4. cikk (6) bekezdés
45. cikk (1) bekezdés		6. cikk (1) és (2) bekezdés
45. cikk (2) bekezdés		7. cikk (1) bekezdés
45. cikk (3) bekezdés		7. cikk (2) bekezdés
46. cikk (1) bekezdés	55. cikk (1) bekezdés	
46. cikk (2) bekezdés	55. cikk (2) bekezdés	
47. cikk	56. cikk	
48. cikk (1) bekezdés	67. cikk (1) bekezdés	
48. cikk (2) bekezdés	67. cikk (2) bekezdés	
48. cikk (3) bekezdés	67. cikk (3) bekezdés	
49. cikk	68. cikk	
50. cikk (1) bekezdés	69. cikk (1) bekezdés, 72. cikk (1) bekezdés	
50. cikk (2) bekezdés	69. cikk (2) bekezdés	
51. cikk (1) bekezdés	70. cikk (1) és (2) bekezdés	
51. cikk (2) bekezdés	70. cikk (5) bekezdés	
51. cikk (3) bekezdés	71. cikk (1) bekezdés	
51. cikk (4) bekezdés	71. cikk (4) bekezdés	
51. cikk (5) bekezdés	71. cikk (5) bekezdés	
51. cikk (6) bekezdés	71. cikk (6) bekezdés	
52. cikk (1) bekezdés	74. cikk (1) bekezdés	
52. cikk (2) bekezdés	74. cikk (2) bekezdés	
53. cikk (1) bekezdés	75. cikk (1) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
53. cikk (2) bekezdés	75. cikk (2) bekezdés	
53. cikk (3) bekezdés	75. cikk (3) bekezdés	
54. cikk (1) bekezdés	76. cikk (1) bekezdés	
54. cikk (2) bekezdés	76. cikk (2) bekezdés	
54. cikk (3) bekezdés	76. cikk (3) bekezdés	
54. cikk (4) bekezdés	76. cikk (4) bekezdés	
54. cikk (5) bekezdés	76. cikk (5) bekezdés	
55. cikk (1) bekezdés	77. cikk (1) bekezdés	
55. cikk (2) bekezdés	77. cikk (2) bekezdés	
56. cikk (1) bekezdés	79. cikk (1) bekezdés	
56. cikk (2) bekezdés	79. cikk (2) bekezdés	
56. cikk (3) bekezdés	79. cikk (3) bekezdés	
56. cikk (4) bekezdés	79. cikk (4) bekezdés	
56. cikk (5) bekezdés	79. cikk (8) bekezdés	
56. cikk (6) bekezdés	79. cikk (9) bekezdés	
57. cikk (1) bekezdés	80. cikk (1) bekezdés	
57. cikk (2) bekezdés	80. cikk (2) bekezdés	
57. cikk (3) bekezdés	80. cikk (3) és (4) bekezdés	
58. cikk (1) bekezdés	81. cikk (1) bekezdés	
58. cikk (2) bekezdés	81. cikk (2) bekezdés	
58. cikk (3) bekezdés	81. cikk (3) bekezdés	
58. cikk (4) bekezdés	81. cikk (4) bekezdés	
58. cikk (5) bekezdés	81. cikk (5) bekezdés	
58a. cikk	82. cikk	
59. cikk	83. cikk	
60. cikk (1) bekezdés	84. cikk (1) bekezdés	
60. cikk (2) bekezdés	84. cikk (2) bekezdés	
60. cikk (3) bekezdés	84. cikk (3) bekezdés	
60. cikk (4) bekezdés	84. cikk (4) bekezdés	
61. cikk (1) bekezdés	85. cikk (1) bekezdés	
61. cikk (2) bekezdés	85. cikk (2) bekezdés	
62. cikk (1) bekezdés	86. cikk (1) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
62. cikk (2) bekezdés	86. cikk (2) bekezdés	
62. cikk (3) bekezdés	86. cikk (3) bekezdés	
62. cikk (4) bekezdés	86. cikk (4) bekezdés	
62a. cikk (1) bekezdés	87. cikk (1) bekezdés	
62a. cikk (2) bekezdés	87. cikk (2) bekezdés	
63. cikk (1) bekezdés	88. cikk (1) bekezdés	
63. cikk (2) bekezdés	88. cikk (2) bekezdés	
64. cikk	—	—
64a. cikk	—	—
65. cikk	—	—
66. cikk	—	—
67. cikk	—	—
68. cikk	—	—
69. cikk	—	—
70. cikk	—	—
71. cikk	—	—
72. cikk	—	—
73. cikk	—	—
I. melléklet	I. melléklet	
II. melléklet	II. melléklet	